

EBA/GL/2026/06

26 June 2026

Riktlinjer (reviderade) om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) och stresstester för tillsynsändamål enligt direktiv 2013/36/EU

Efterlevnads- och rapporteringskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste behöriga myndigheter och finansinstitut med alla tillgängliga medel försöka följa riktlinjerna.
2. Av riktlinjerna framgår EBA:s syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn och på hur unionslagstiftningen bör tillämpas inom ett särskilt område. Behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010 som berörs av riktlinjerna ska följa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till finansinstitut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste de behöriga myndigheterna senast den 28/12/2026 meddela EBA om de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det. Om någon sådan anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte följer riktlinjerna. Anmälningar ska lämnas på det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats, med hänvisningen "EBA/GL/2026/06". Anmälningar ska lämnas in av personer som har befogenhet att rapportera om hur reglerna efterlevs på de behöriga myndigheternas vägnar. Alla förändringar i graden av efterlevnad ska också rapporteras till EBA.
4. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Avdelning 1. Syfte, tillämpningsområde och definitioner samt implementering

Syfte

1. I dessa riktlinjer fastställs gemensamma förfaranden och metoder för den översyns- och utvärderingsprocess (ÖUP) som avses i artiklarna 48 n, 97 och 107.1 a i direktiv 2013/36/EU², för den bedömning av organisation och riskhantering, inklusive penningtvätt och finansiering av terrorism, som avses i artiklarna 76–87 i detta direktiv samt för de processer och åtgärder som genomförs i enlighet med artiklarna 48 o, 98, 100, 101, 102, 104, 104 a, 104 b, 104 c, 105 och 107.1 b och 117 i samma direktiv. Dessa riktlinjer syftar till att tillhandahålla gemensamma metoder som de behöriga myndigheterna ska använda när de utför stresstester inom ramen för sin översyns- och utvärderingsprocess som avses i artikel 100.2 i direktiv 2013/36/EU. I dessa riktlinjer specificeras dessutom, i enlighet med artikel 104a.7 i direktiv (EU) 2024/1619, hur kraven ska genomföras när ett institut har blivit bundet av kapitalgolv.
2. I dessa riktlinjer fastställs inte metoder för de stresstest som EBA utför i samarbete med andra behöriga myndigheter i enlighet med artikel 22 i förordning (EU) nr 1093/2010. De beskriver dock omfattningen av stresstester för att hjälpa till att fastställa det rätta sammanhanget för framtida stresstester av EBA som en del av tillsynstesterna av stresstester.

Tillämpningsområde

3. De behöriga myndigheterna bör tillämpa dessa riktlinjer i enlighet med den tillämpningsnivå som fastställs i artikel 110 i direktiv 2013/36/EU och följa de krav och undantag som anges i artiklarna 108 och 109 i direktiv 2013/36/EU.
4. De behöriga myndigheterna bör i fråga om djup och detaljnivå anpassa sina bedömningar av moderinstitut och dotterinstitut som ingår i konsolideringen till den tillämpningsnivå som fastställs i kraven i del ett avdelning II i förordning (EU) nr 575/2013 och i synnerhet beakta de undantag som föreskrivs i artiklarna 7 och 10 i förordning (EU) nr 575/2013 och i artikel 21 i direktiv 2013/36/EU.
5. Om ett institut har ett dotterinstitut i samma medlemsstat men inga av undantagen i del ett i förordning (EU) nr 575/2013 har beviljats, kan en proportionell bedömning av kapital- och

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

likviditetstäckning göras som tar hänsyn till hur kapital och likviditet är fördelat över de olika enheterna och till potentiella hinder för överföring av kapital eller likviditet inom gruppen.

6. När det gäller gränsöverskridande grupper ska procedurkrav tillämpas på ett samordnat sätt i de tillsynskollegier som inrättas enligt artikel 116 eller 51 i direktiv 2013/36/EU. I avdelning 10 förklaras hur dessa riktlinjer ska tillämpas i fråga om gränsöverskridande grupper och deras enheter.
7. När ett institut har skapat en likviditetsundergrupp enligt artikel 8 i förordning (EU) nr 575/2013 bör de behöriga myndigheterna göra sin bedömning av likviditets- och finansieringsrisker, samt tillämpa tillsynsåtgärder, avseende de enheter som ingår i undergruppen för likviditetsundergruppen som helhet.

Målgrupp

8. Dessa riktlinjer riktar sig till behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i och viii i förordning (EU) nr 1093/2010.

Definitioner

9. Om inte annat anges har de termer som används och definieras i förordning (EU) nr 575/2013³, direktiv 2013/36/EU, direktiv 2014/59/EU⁴ eller Europeiska bankmyndighetens riktlinjer för institutens stresstester⁵, samma betydelse i dessa riktlinjer. I dessa riktlinjer gäller dessutom följande definitioner:

”Tillsynsmyndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism” är en tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.1.45 i förordning (EU) 2024/1624 som ansvarar för tillsynen av institutens efterlevnad av bestämmelserna i den förordningen.

”Kapitalbuffertkrav” är det kapitalbaskrav som fastställs i kapitel 4 i avdelning VII i direktiv 2013/36/EU.

”Konsoliderat institut” är ett institut som är skyldigt att iaktta tillsynskraven för den konsoliderade situationen i enlighet med del 1 avdelning 2 kapitel 2 i förordning (EU) nr 575/2013.

”Utjämningskapacitet” är institutets förmåga att inneha eller ha tillgång till överskottslikviditet för att hantera stressscenarier på kort, medellång och lång sikt.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Europeiska bankmyndighetens riktlinjer för institutens stresstester (EBA/GL/2018/04).

”Finansieringsrisk” är risken att institutet inte kommer att ha stabila finansieringskällor på medellång och lång sikt, vilket leder till den nuvarande eller framtida risken att det inte kommer att kunna uppfylla sina finansiella förpliktelser såsom betalningar och behov av säkerheter när de förfaller på medellång till lång sikt, vare sig alls eller utan oacceptabla ökningar av finansieringskostnaderna.

”Utlåning i utländsk valuta” är utlåning till låntagare oavsett krediternas rättsliga form (om de t.ex. innefattar uppskjutna betalningar eller liknande förmånliga uppgörelser) i annan valuta än det lagliga betalningsmedlet i det land där låntagaren har sin hemvist.

”Risk till följd av utlåning i utländsk valuta” är aktuell eller framtida risk för institutets inkomster och kapitalbas till följd av utlåning i utländsk valuta till ohedgade låntagare.

”Intern process för bedömning av kapitalbehov (ICAAP)” är den process som används för att fastställa, beräkna, hantera och övervaka det interna kapitalet som institutet ska genomföra enligt artikel 73 i direktiv 2013/36/EU.

Den ”interna likviditetsutvärderingsprocessen (ILAAP)” är den process som används för att fastställa, beräkna, hantera och övervaka den interna likviditeten som institutet ska genomföra enligt artikel 86 i direktiv 2013/36/EU.

”Institutets kategori” är en indikator på institutets systemvikt, som fastställs utifrån institutets storlek och komplexitet samt verksamhetens omfattning.

”Intradagslikviditet” är de medel som institutet har tillgängliga under en bankdag för att göra betalningar i realtid.

”Intradagslikviditetsrisk” är aktuell eller framtida risk att institutet inte kan hantera sina behov av intradagslikviditet på ett effektivt sätt.

”Makrotillsynskrav eller makrotillsynsåtgärd” är ett krav eller en åtgärd som fastställs av en behörig eller särskilt utsedd myndighet för att hantera makrotillsynsrisker eller systemrisker.

”Väsentlig valuta” är en valuta i vilken institutet har väsentliga positioner i eller utanför balansräkningen.

”Risk för penningtvätt och finansiering av terrorism” är den risk som definieras i EBA:s riktlinjer för riskbaserad tillsyn⁶.

”Operativ motståndskraft” är ett instituts förmåga att tillhandahålla kritiska eller viktiga funktioner vid avbrott.

⁶ EBA:s riktlinjer om egenskaperna hos en riskbaserad metod för tillsyn på områdena penningtvätt och finansiering av terrorism och de åtgärder som ska vidtas vid tillsyn på riskkänslighetsbasis enligt artikel 48.10 i direktiv (EU) 2015/849 (om ändring av de gemensamma riktlinjerna för de europeiska tillsynsmyndigheterna 2016/72) (nedan kallade riktlinjerna för riskbaserad tillsyn) (EBA/GL/2021/16).

”Samlat kapitalkrav (OCR)” är summan av det totala ÖUP-kapitalkravet (TSCR), kapitalbuffertkraven och makrotillsynskraven, uttryckt som kapitalbaskrav.

”Samlat bruttosoliditetskrav (OLRR)” är summan av det totala ÖUP-bruttosoliditetskravet och buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden för globala systemviktiga institut i enlighet med artikel 92.1 a i förordning (EU) nr 575/2013.

”Bedömning av ÖUP” är en aktuell bedömning av ett instituts generella bärkraft som grundar sig på en bedömning av de delar som ingår i ÖUP.

”Samlat ÖUP-betyg” är en numerisk indikator för den samlade risken för institutets bärkraft baserat på bedömningen av ÖUP.

”Kapitalbaskrav inom pelare 1” eller P1R” är de kapitalbaskrav som institutet måste uppfylla i enlighet med delarna tre, fyra och sju i förordning (EU) nr 575/2013 och kapitel 2 i förordning (EU) 2017/2402.

”Riktlinje inom ramen för pelare 2” eller ”P2G” är nivån och kvaliteten på kapitalbasmedel som institutet förväntas hålla och som överskrider det samlade kapitalkravet (SKK), fastställt i enlighet med de kriterier som anges i dessa riktlinjer.

”Riktlinje enligt pelare 2 för risken för alltför låg bruttosoliditet” eller ”P2G-LR” är nivån och kvaliteten på den kapitalbas som institutet förväntas hålla utöver det samlade bruttosoliditetskravet, fastställt i enlighet med de kriterier som anges i dessa riktlinjer.

”Krav enligt pelare 2” eller ”P2R” är de ytterligare kapitalbaskrav som åläggs i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.

”Krav enligt pelare 2 för risken för alltför låg bruttosoliditet” eller ”P2R-LR” är de ytterligare kapitalbaskrav som åläggs i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet.

”Anseenderisk” är aktuella eller framtida risker för institutets inkomst, kapitalbas eller likviditet till följd av att institutets anseende skadas.

”Riskaptit” är den aggregerade risknivå och de risktyper som institutet är villigt att ta inom ramen för sin riskkapacitet, i enlighet med sin affärsmodell, för att uppnå sina strategiska mål.

”Riskbetyg” är det numeriska uttryck som sammanfattar tillsynsbedömningen av en individuell risk för kapital, likviditet och finansiering och som representerar sannolikheten för att en risk kommer att ha en betydande inverkan på institutets tillsyn (t.ex. potentiell förlust) efter att ha beaktat riskhantering och riskkontroll och med beaktande av institutets förmåga att reducera risken genom tillgängliga kapital- eller likviditetsresurser.

”Kapitalrisker” är särskilda risker som om de materialiseras får en betydande inverkan på institutets kapitalbas under de närmaste tolv månaderna. Omfattar, men är inte begränsat till, de risker som täcks av artiklarna 79–87 i direktiv 2013/36/EU.

”Likviditets- och finansieringsrisker” är särskilda risker som om de materialiseras får en betydande inverkan på institutets likviditet över olika tidshorisonter.

”ÖUP-del” är något av följande: affärsmodellsanalys, bedömning av intern styrning och institutomfattande riskkontroller, bedömning av kapitalrisker, ÖUP-kapitalbedömning eller ÖUP-bedömning av likviditet och finansiering.

”Referensmått” är riskspecifika kvantitativa redskap eller metoder som tas fram av den behöriga myndigheten för att uppskatta vilken kapitalbas som krävs för att täcka risker eller riskdelar som inte omfattas av förordning (EU) nr 575/2013.

”Överlevnadsperiod” är den period under vilken institutet kan fortsätta att bedriva sin verksamhet under stressade förhållanden och ändå infria sina betalningsskyldigheter.

”Totalt riskvägt exponeringsbelopp (TREA)” är totalt riskvägt exponeringsbelopp enligt definitionen i artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013.

”Totalt ÖUP-kapitalkrav (TSCR)” är summan av kapitalbaskraven enligt artikel 92.1 a-c i förordning (EU) nr 575/2013 och ytterligare kapitalbaskrav som fastställs i enlighet med de kriterier som anges i dessa riktlinjer för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet.

”Totalt ÖUP-krav på bruttosoliditetsgrad (TSLRR)” är summan av kapitalbaskraven enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och ytterligare kapitalbaskrav som fastställs i enlighet med de kriterier som anges i dessa riktlinjer för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet.

”Ohedgade låntagare” är privatpersoner och små och medelstora företag som inte har någon naturlig eller finansiell hedge och som är exponerade för en valutaobalans mellan lånevalutan och hedgevalutan. Naturlig hedge är framför allt fall då låntagaren har inkomster i utländsk valuta (t.ex. penningförsändelser/exportintäkter), medan finansiell hedge normalt förutsätter att det finns ett avtal med ett finansiellt institut.

”Bärkraftighetsbetyg” är det numeriska uttryck som sammanfattar tillsynsbedömningen av ett ÖUP-element och som representerar en indikation på risken för institutets bärkraft som följer av det bedömda ÖUP-elementet.

Tillämpningsdatum

10. Dessa riktlinjer gäller från och med den 1 januari 2027.

Punkterna 102, 103, 239, 462, 463 och 470 f gäller från och med den 1 januari 2027, med undantag för beaktande av riskerna för icke-genomförande och kringgående av riktade ekonomiska sanktioner, som gäller från och med den 10 juli 2027.

Avdelning 12 gäller från och med den 11 januari 2027.

Upphävande

11. EBA:s riktlinjer om gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) och stresstester för tillsynsändamål av den 18 mars 2022 (EBA/GL/2022/03) och EBA:s riktlinjer om IKT-riskbedömning inom ramen för ÖUP (EBA/GL/2017/05) upphävs med verkan från och med den 1 januari 2027. Hänvisningar till de upphävda riktlinjerna ska anses som hänvisningar till dessa riktlinjer.

12. Avdelning 2. Ramverk för översyns- och utvärderingsprocessen

2.1. Översikt över ÖUP-ramverket

13. De behöriga myndigheterna bör ha ett omfattande ÖUP-ramverk som omfattar följande komponenter, som bör utvärderas regelbundet, med beaktande av den förteckning över rättsakter som offentliggörs separat på EBA:s webbplats mot vilka institutets efterlevnad bör utvärderas. I ÖUP-uppdragsmodellen i avsnitt 2.4 anges hur detta ramverk kan kalibreras mellan olika institut med tillämpning av proportionalitetsprincipen. Dessa komponenter är följande:

- a. Kategorisering av institutet enligt avsnitt 2.1.1.
- b. Övervakning av nyckelindikatorer enligt avdelning 3.
- c. Affärsmodellsanalys enligt avdelning 4.
- d. Bedömning av intern styrning och institutomfattande riskkontroller enligt avdelning 5.
- e. Bedömning av kapitalrisker enligt avdelning 6.
- f. Bedömning av institutets kapitaltäckning enligt avdelning 7.
- g. Bedömning av likviditets- och finansieringsrisker samt ÖUP-bedömning av likviditet och finansiering enligt avdelning 8.
- h. Samlad ÖUP-bedömning (inbegripande tillämpning av tillsynsåtgärder och vid behov åtgärder för tidigt ingripande) och kommunikation enligt avdelning 9 respektive avsnitt 2.1.2.

14. De behöriga myndigheterna bör betrakta översyns- och utvärderingsprocessen (ÖUP) som en fortlöpande process som integrerar resultatet av all tillsynsverksamhet och alla tillgängliga informationskällor i en heltäckande tillsynsöversikt över ett institut. Översyns- och utvärderingsprocessen bör omfatta följande:

- a. Resultatet av tidigare ÖUP-bedömningar, affärsmodellsanalys och löpande tillsyn.
- b. Institutets finansiella rapportering, strategiska plan(er), lagstadgade rapportering (gemensam rapportering – COREP, finansiell rapportering – FINREP och kreditregister, om tillgängligt) och intern rapportering (t.ex. ledningsinformation, kapital- och likviditetsrapportering, interna riskrapporter).
- c. Institutets ICAAP/ILAAP och planerade återhämtningsåtgärder.
- d. Platsundersökningar.
- e. Bedömningar av interna modeller.
- f. Riktade fördjupade analyser.
- g. Horisontella tematiska granskningar.
- h. Analys av stresstester.
- i. Rapporter från utomstående parter (t.ex. revisionsrapporter, rapporter från aktie-/kreditanalytiker).
- j. Andra relevanta sektorsvisa eller makroekonomiska studier eller undersökningar.

2.1.1. Kategorisering av institut

15. De behöriga myndigheterna bör kategorisera alla institut som omfattas av deras tillsynsansvar i fyra olika kategorier utifrån storlek, systemvikt, art, omfattning och komplexitet i de berörda institutens verksamhet och med beaktande av artikel 97.4 i direktiv 2013/36/EU. Kategoriseringen bör avspegla bedömningen av den systemrisk som instituten innebär för det finansiella systemet.
16. Inom en grupp kan de behöriga myndigheterna, om de fastställer att relevansen för olika enheter inom gruppen, baserat på de faktorer som anges i punkt 18, varierar, göra en kategorisering på individuell nivå för att återspegla dessa skillnader (t.ex. tilldela olika kategorier till olika dotterföretag i gruppen och/eller till den konsoliderade enheten).
17. De behöriga myndigheterna bör regelbundet se över kategoriseringen av sina institut och följa händelser som kan påverka affärsmodellernas risk, och större företagstransaktioner såsom stora avyttringar, sammanslagningar eller förvärv, som är viktiga strategiska åtgärder.
18. För att säkerställa en lägsta nivå av jämförbarhet bör de behöriga myndigheterna som utgångspunkt hänvisa till nedanstående kategorier:
 - Kategori 1 – alla institut som definieras som ”stora institut” i artikel 4.1.146 i förordning (EU) nr 575/2013. De behöriga myndigheterna får klassificera stora institut som institut i kategori 2 eller 3 av proportionalitetsskäl, förutsatt att de inte är globala systemviktiga institut. Omklassificeringen av ”stora institut” som inte är globala systemviktiga institut (G-SII) bör utföras i enlighet med de kvalitativa kriterierna för kategori 2 och kategori 3 nedan, med beaktande av institutets storlek, systemvikt, art, omfattning och komplexitet.
 - Kategori 2 – i) medelstora till stora institut som inte ingår i kategori 1 och som inte är ett ”litet och icke-komplext institut” enligt definitionen i artikel 4.1.145 i förordning (EU) nr 575/2013 och som bedriver verksamhet inom flera affärsområden, inbegripet annan verksamhet än bankverksamhet, eller har betydande gränsöverskridande verksamhet, och erbjuder kredit- och finansiella produkter till privatkunder och företagskunder, ii) icke-systemviktiga specialiserade institut med betydande marknadsandelar inom sina affärsområden eller betalningssystem, eller handelsplattformar/-marknader för finansiella instrument, iii) institut som anses vara viktiga på grund av sin storlek, verksamhet eller affärsmodell (t.ex. centrala institut i ett institutionellt skyddssystem, centrala motparter, centrala värdepappersförvarare, centrala kooperativa banker eller centrala sparbanker), för ekonomin (t.ex. i form av totala tillgångar över bruttonationalprodukten) eller för banksektorn i en viss medlemsstat.
 - Kategori 3 – i) små till medelstora institut som inte ingår i kategorierna 1 och 2, som inte är ”små och icke-komplexa institut” enligt definitionen i artikel 4.1.145 i förordning (EU) 575/2013 och som är verksamma inom ett begränsat antal affärsområden eller har en icke-betydande gränsöverskridande verksamhet och som huvudsakligen erbjuder kreditprodukter till privatpersoner, företag och institutioner med ett begränsat utbud av

finansiella produkter, ii) specialiserade institut med mindre betydande marknadsandelar inom sina affärsområden, betalningssystem eller finansiella börser.

- Kategori 4 – alla institut som definieras som ”små och icke-komplexa institut” i enlighet med artikel 4.1 punkt 145 i förordning (EU) 575/2013 och alla andra små icke-komplexa institut som inte omfattas av kategorierna 1–3 (t.ex. med en begränsad omfattning av verksamheter och icke-väsentliga marknadsandelar inom sina affärsgränar).

2.1.2. Kontinuerlig bedömning av risker, eskaleringsramverk och tillsynsåtgärder

19. De behöriga myndigheterna bör fortlöpande bedöma de risker som institutet är eller kan bli exponerat för genom sin tillsynsverksamhet. Intensiteten på tillsynsverksamheten ska motsvara vad som framgår i tabell 1 som beskrivs i avsnitt 2.4.
20. De behöriga myndigheterna bör se till att resultaten av deras bedömningar dokumenteras tydligt, med fokus på de bakomliggande orsakerna till de identifierade bristerna. Dessa resultat bör återspeglas i de ÖUP-betyg som tilldelas i enlighet med dessa riktlinjer och bör ligga till grund för efterföljande tillsynsåtgärder som de behöriga myndigheterna kan tillämpa i enlighet med artiklarna 102, 104 och 105 i direktiv 2013/36/EU och nationell lagstiftning samt, i tillämpliga fall, åtgärder för tidigt ingripande enligt artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, eller någon kombination av dessa.
21. Som en del av sin löpande tillsynsverksamhet bör de behöriga myndigheterna genomföra lämpliga och snabba uppföljningsåtgärder för att säkerställa att ett institut på ett effektivt sätt har åtgärdat de identifierade bristerna. I detta avseende bör de behöriga myndigheterna inrätta ett eskaleringsramverk och stödja valet av de lämpligaste åtgärderna (både kvantitativa och kvalitativa) för att åtgärda de identifierade bristerna. Detta påverkar inte de tillsynsbefogenheter som föreskrivs enligt den tillämpliga rättsliga ramen eller de behöriga myndigheternas utrymme för egen bedömning när det gäller att fastställa de lämpligaste åtgärderna på grundval av de specifika omständigheterna och bristerna.
22. Det ramverk som avses i föregående punkt bör beakta följande åtgärder, som inte är avsedda att vara strikt sekventiella och som kan trappas upp eller trappas ned på lämpligt sätt:
 - a. Starta en intensifierad tillsynsdialog med institutet, till exempel hålla ett möte med ledningsorganet eller begära en självutvärdering från institutet.
 - b. Meddela korrigerande åtgärder som institutet bör vidta (icke-bindande åtgärder), såsom förväntningar eller rekommendationer från ett tillsynsperspektiv.
 - c. Besluta om krav på särskilda korrigerande åtgärder från institutets sida (bindande krav), såsom beslut om kvalitativa åtgärder som institutet måste vidta och/eller besluta/öka nivå på pelare 2- eller likviditetskrav.
 - d. Besluta om ingripande tillsynsåtgärder för att avhjälpa de identifierade bristerna, såsom administrativa sanktioner, rättelser eller sanktionsavgifter.

23. När de behöriga myndigheterna väljer tillsynsåtgärder bör de beakta hela eskaleringsramverket, med hänsyn till tillgänglig information, institutets art, storlek och komplexitet samt behovet av att säkerställa att identifierade brister åtgärdas i tid. Valet bör vägledas av följande överväganden, beroende på vad som är tillämpligt:
- a. Det avsedda resultat som åtgärderna syftar till att uppnå och, när så är möjligt, de förväntade tidsfristerna för institutet för att åtgärda bristerna.
 - b. Bristernas allvarlighetsgrad och de potentiella konsekvenserna av att inte ta itu med problemet (dvs. om det är nödvändigt att ta itu med problemet med en särskild åtgärd) och om bristerna redan har åtgärdats eller omfattas av andra åtgärder.
 - c. Institutets påvisade förmåga eller avsikt att åtgärda bristerna.
 - d. Huruvida andra åtgärder skulle nå samma mål med mindre administrativa och finansiella konsekvenser för institutet.
 - e. Möjligheten att risker och svagheter kan vara korrelerade till varandra eller vara självförstärkande, eller både och, vilket talar för att tillsynsåtgärderna bör tillämpas strängare.
 - f. Eventuella andra faktorer som de behöriga myndigheterna anser vara relevanta.
24. Utan att det påverkar de behöriga myndigheternas utrymme för egen bedömning vid valet av de lämpligaste åtgärderna, bör alla tillgängliga kvantitativa och kvalitativa åtgärder användas på ett sätt som gör det möjligt att på bästa sätt hantera risknivån och/eller bristerna. Detta bör ta hänsyn till riskens art (kvantitativ och/eller kvalitativ), eskaleringsprocessen och det faktum att kvantitativa åtgärder bör vidtas för att hantera brister i den interna styrningen, inklusive interna kontrollsystem, och andra brister, om andra tillsynsåtgärder inte har varit effektiva eller anses otillräckliga för att åtgärda de identifierade bristerna inom en lämplig tidsram⁷.
25. Bestämmelserna i denna avdelning påverkar inte möjligheten för behöriga myndigheter att vidta tillsynsåtgärder som är direkt kopplade till resultaten av tillsynsverksamheten (t.ex. platsundersökningar eller bedömningar av lämpligheten hos ledamöter i ledningsorganet och personer i nyckelfunktioner) om resultaten av sådan verksamhet kräver omedelbar tillämpning av tillsynsåtgärder för att hantera väsentliga brister.

2.1.3. Dialog med institut

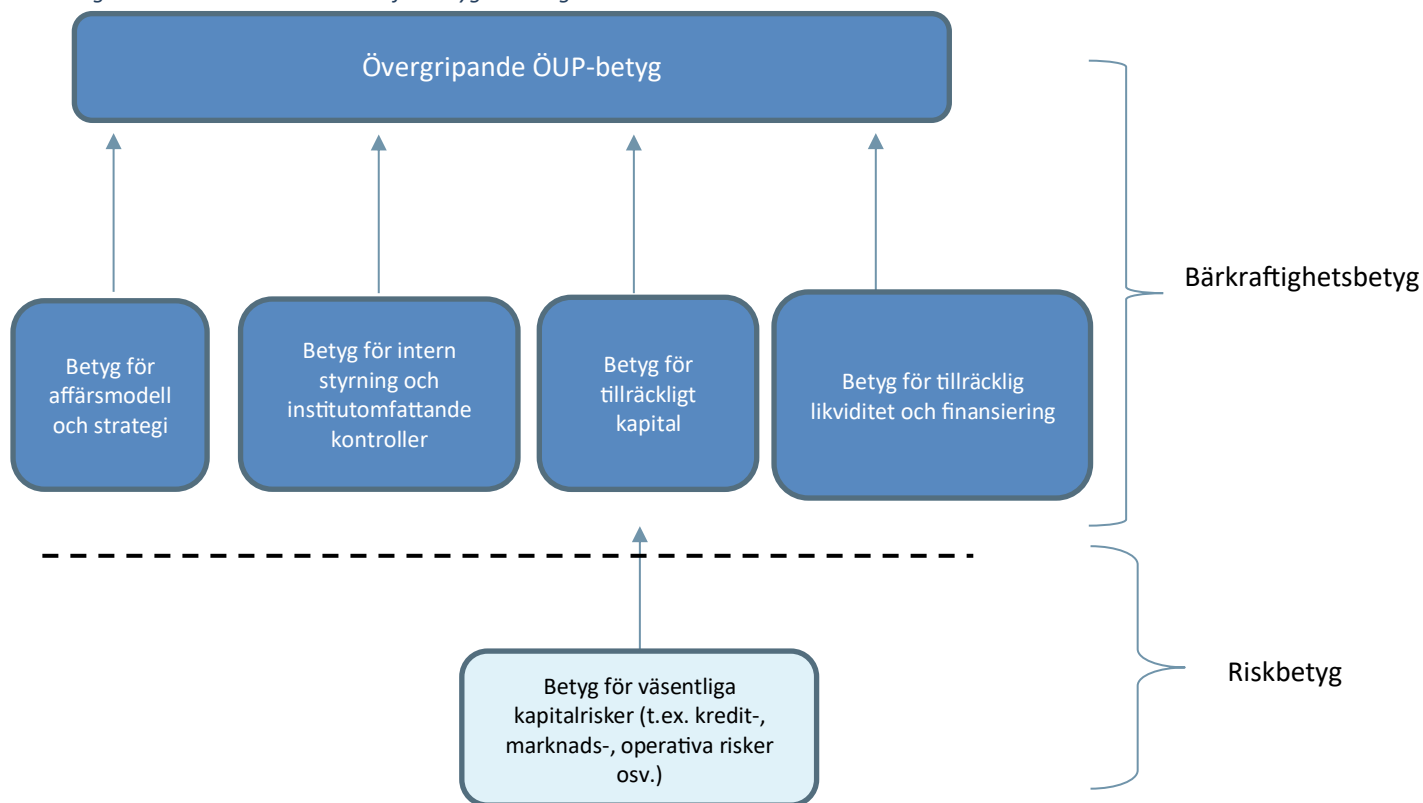
26. De behöriga myndigheterna bör föra dialog med instituten när de utför sin tillsynsverksamhet.
27. De behöriga myndigheterna bör meddela resultaten av ÖUP-bedömningen till institutet i enlighet med avdelning 9 och informera institutet om eventuella åtgärder som krävs för att efterleva de tillsynsåtgärder som genomförs på grundval av dessa resultat.

⁷ I enlighet med artikel 104a.1 b i Europeiska unionens och rådets direktiv 2013/36 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/2026-01-11>).

2.2. Betygsättning i översyns- och utvärderingsprocessen

28. De behöriga myndigheterna bör tillämpa ett enhetligt betygssystem för att underlätta kommunikationen mellan behöriga myndigheter och tillsynskollegier, främja jämförbarhet och lika villkor mellan institut och prioritera tillsynsresurser och tillsynsåtgärder i bedömningen av ÖUP-delarna. De bör sammanfatta resultaten av sina bedömningar genom att tilldela riskbetyg, betyg för ÖUP-delar och ett samlat ÖUP-betyg.
29. När de behöriga myndigheterna tilldelar riskbetyg, betyg för ÖUP-delar och det samlade ÖUP-betyget bör de, vid sidan av användande av tillsynsmässigt omdöme, beakta de överväganden som anges i tabellerna i slutet av varje relevant avsnitt och avdelning i dessa riktlinjer. Dessa överväganden fungerar som utgångspunkt för betygssättningen, men de bör inte tolkas som en formell checklista som ska fyllas i för varje del, och de bör inte heller betraktas som en rangordning av de olika delarna. Riktlinjerna är i stället avsedda att vägleda de behöriga myndigheterna vid betygssättningen genom att ta hänsyn till samspelet och relevansen hos de olika delarna i den specifika dimensionen av det institut som bedöms.
30. Riskbetyget syftar till att fånga upp sannolikheten för att riskerna för kapital, likviditet och finansiering kommer att ha en betydande inverkan på institutet. ÖUP-betyget och det samlade ÖUP-betyget visar hur stora riskerna för institutets bärkraft är. Särskilt det samlade ÖUP-betyget bör spegla tillsynsmyndighetens uppfattning om institutets övergripande bärkraft enligt avdelning 9.

Figur 1. Översikt över ramverket för betygssättning

31. Betygen är följande: 1 (låg risk), 2 (medelhög till låg risk), 3 (medelhög till hög risk) och 4 (hög risk – detta utgör den sämsta tänkbara bedömningen). Ett ytterligare betyg "F" finns endast för det samlade ÖUP-betyget, såsom förklaras i punkt 39. De behöriga myndigheterna kan införa mer detaljerad betygssättning för sina interna ändamål, t.ex. resursplanering, förutsatt att det allmänna betygsramverket i dessa riktlinjer följs.

32. De behöriga myndigheterna bör se över betygen efter slutförandet av ÖUP-bedömningarna, som lägst med den frekvens som anges i ÖUP-uppdragsmodellen i avsnitt 2.4. Betygen bör också ses över utan onödigt dröjsmål på grundval av väsentliga nya iakttagelser eller omständigheter.

2.2.1. Riskbetyg

33. Riskbetyg tilldelas för att sammanfatta riskerna för kapital (enligt avdelning 6). Dessa betyg representerar sannolikheten för att en risk kommer att ha en betydande effekt på institutet (t.ex. potentiell förlust), efter att ha beaktat kvaliteten på riskkontrollerna för att minska denna påverkan (dvs. kvarstående risk), men innan hänsyn tas till institutets förmåga att minska risken med hjälp av tillgängligt kapital eller tillgängliga likviditetsresurser.

34. De behöriga myndigheterna bör fastställa riskbetyget genom en bedömning av ett instituts inneboende risknivå, samtidigt som de vederbörligen beaktar om institutets ramverk för riskhantering och kontroller är tillräckligt. I synnerhet kan ett lämpligt ramverk för riskhantering och kontroller minska konsekvenserna av en specifik risk, medan ett svagt ramverk kan förstärka

dem. Bedömningen av den inneboende risken och huruvida styrningen och kontrollerna är tillräckliga bör göras med hänvisning till de överväganden som anges i tabell 6 för kreditrisk och motpartsrisk, i tabell 8 för marknadsrisk, i tabell 10 för operativ risk, i tabell 12 för ränte- och kreditspreadrisk utanför handelslagret (IRRBB och CSRBB) och i tabell 17 för likviditet och finansiering.

35. Vid bedömningen av kapitalrisker bör de behöriga myndigheterna också beakta relevanta underkategorier (t.ex. koncentrationsrisk eller landrisk som en del av bedömningen av kreditrisk och motpartsrisk, i enlighet med avdelning 6). Beroende på hur väsentliga dessa underkategorier är för ett visst institut kan de behöriga myndigheterna besluta att bedöma och betygsätta dem individuellt.

36. De behöriga myndigheterna kan använda olika metoder för att tillämpa riskbetyget, de kan betygsätta "risk" och "riskhantering och kontroller" separat (vilket leder till ett mellanliggande och ett slutligt betyg) eller betygsätta dem tillsammans. De behöriga myndigheterna kan också aggregera alla kapitalrisker till ett samlat betyg.

2.2.2. Betyg för ÖUP-delar och samlat ÖUP-betyg

37. I slutet av den samlade ÖUP-bedömningen bör de behöriga myndigheterna bilda sig en heltäckande översikt över institutets riskprofil och bärkraft på grundval av de fyra ÖUP-delarna:

- a. Affärsmodell och strategi enligt avdelning 4,
- b. Intern styrning och institutomfattande kontroller enligt avdelning 5.
- c. Kapittäckning enligt avdelning 7.
- d. Likviditets- och finansieringstillräcklighet enligt avdelning 8.

38. Kapital-, likviditet- och finansieringstillräcklighet är tillsynsmyndighetens uppfattning om kapaciteten hos institutets kapital- och likviditetsresurser för att minska eller täcka risker för kapital och likviditet och finansiering, enligt vad som anges i avdelningarna 6 och 8, och/eller andra element för vilka ytterligare kapitalbas har fastställts i enlighet med avdelning 7.

39. Det slutliga betyget är ett samlat ÖUP-betyg. Detta inbegriper de fyra betygen för ÖUP-delarna ovan samt tillsynsbedömningen. De behöriga myndigheterna bör se till att det samlade ÖUP-betyget ger en indikation på institutets övergripande bärkraft, inbegripet om institutet fallerar eller sannolikt kommer att falla i den mening som avses i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU och med beaktande av EBA:s riktlinjer om "fallerar eller sannolikt kommer att falla"⁸. När resultatet av den samlade ÖUP-bedömningen tyder på att ett institut ska anses falla eller sannolikt komma att falla bör de behöriga myndigheterna tillämpa betyget "F" och följa det förfarande för samarbete med resolutionsmyndigheter som anges i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

⁸ EBA:s riktlinjer om tolkningen av de omständigheter under vilka ett institut ska anses falla eller sannolikt komma att falla enligt artikel 32.6 i direktiv 2014/59/EU (EBA/GL/2015/07).

40. De behöriga myndigheterna bör se till att betygen för ÖUP-delarna och det samlade ÖUP-betyget:

- a. återspeglar sannolikheten för att tillsynsåtgärder krävs för att hantera problem,
- b. beaktas bland de utlösande faktorerna för beslutet om huruvida man ska tillämpa åtgärder för tidigt ingripande i enlighet med EBA:s riktlinjer om utlösande mekanismer för tidiga ingripanden⁹,
- c. bidra till prioritering och planering av tillsynsresurser och fastställande av prioriteringar i programmet för tillsynsgranskning (SEP).

2.3. Organisatoriska arrangemang

41. De behöriga myndigheterna bör se till att deras organisatoriska arrangemang för att genomföra ÖUP åtminstone omfattar följande:

- a. En beskrivning av medarbetarnas roller och ansvarsområden gällande de medarbetare som genomför ÖUP samt relevanta rapporteringsvägar, både under normala förhållanden och i krissituationer.
- b. Rutiner för dokumentering och registrering av resultat och tillsynsbedömningar.
- c. Arrangemang för godkännande av resultat och betyg, samt rutiner för eskalering om det finns skiljaktiga uppfattningar inom den behöriga myndigheten under normala förhållanden och i krissituationer.
- d. Arrangemang för att organisera en dialog med institutet enligt modellen för lägsta engagemangsnivå som föreskrivs i avsnitt 2.4, i syfte att bedöma enskilda ÖUP-delar.
- e. Arrangemang för att inleda samråd med ett institut och för att informera institutet om resultaten av översyns- och utvärderingsprocessen, som återspeglar samspelet inom tillsynskollegier för gränsöverskridande grupper och deras enheter, i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 710/2014¹⁰.
- f. Interna kontrollmekanismer till stöd för ett effektivt beslutsfattande, enhetliga bedömningar och tydliga ansvarsförhållanden.

42. När de behöriga myndigheterna fastställer formerna för dialogen med instituten bör de beakta de potentiella konsekvenserna av att ge instituten betyget i fråga om deras

⁹ EBA:s riktlinjer om utlösande mekanismer för användning av åtgärder för tidigt ingripande (EBA/GL/2015/03).

¹⁰ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 710/2014 av den 23 juni 2014 om fastställande av tekniska genomförandestandarder för villkoren för att tillämpa processer för gemensamma beslut om tillsynskrav för specifika institut enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU (EUT L 188, 27.6.2014, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2014/710/oj).

offentliggörandeskyldigheter enligt kraven i förordning (EU) nr 596/2014¹¹ och direktiven 2014/57/EU¹² och 2004/109/EG¹³.

2.4. Proportionalitet och tillsynsintensitet

43. De behöriga myndigheterna bör anpassa tillsynens omfattning, frekvens, detaljnivå och intensitet avseende ett institut i enlighet med dess kategori och med beaktande av proportionalitetsprincipen. När behöriga myndigheter planerar sin ÖUP-verksamhet bör tillsynsintensiteten åtminstone uppgå till den intensitet som beskrivs i tabell 1. Tabellen används för visa hur intensiteten i tillsynen beror på vilken kategori institutet tillhör. Informationen i tabellen bör inte tolkas som ett hinder för att tillsätta resurser för identifierade tillsynsprioriteringar. De behöriga myndigheterna får därför, oavsett institutets kategori, fastställa fokus och detaljnivån för sin bedömning för att återspegla institutets riskprofil, väsentligheten hos de olika risker, trender och framväxande risker som identifierats genom övervakning av nyckelindikatorer enligt avdelning 3, stresstester enligt avdelning 11 eller resultatet av tidigare ÖUP-bedömningar.
44. Enligt denna modell bör de behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om alla ÖUP-delar (affärsmodellsanalys, styrning/internkontroll, kapitalrisker och risker för likviditet och finansiering) i enlighet med den minimifrekvens som anges i tabell 1, samtidigt som de fortsätter att kunna göra en årlig meningsfull och heltäckande bedömning av ett instituts bärkraft (sammanfattning av den samlade ÖUP-bedömningen).
45. Denna bedömning bör baseras på information som samlats in genom den fulla uppsättningen av tillsynsaktiviteter som anges i punkt 14. I synnerhet kan information från tidigare år också tjäna som utgångspunkt för bedömningen och sammanfattningen av den samlade ÖUP-bedömningen, förutsatt att den behöriga myndigheten, samtidigt som den även tar hänsyn till den kvartalsvisa övervakningen av indikatorerna, har fastställt att institutets riskprofil inte väsentligen har ändrats.
46. De behöriga myndigheterna bör samarbeta med institutens ledningsorgan och verkställande ledning¹⁴ baserat på frekvensen som anges i tabell 1. Oavsett institutets kategori bör de behöriga myndigheterna intensifiera tillsynen för att följa upp resultaten av tidigare ÖUP-bedömningar

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordningen) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (EUT L 173, 12.6.2014, s. 1).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/57/EU av den 16 april 2014 om straffrättsliga påföljder för marknadsmissbruk (marknadsmissbruksdirektiv) (EUT L 173, 12.6.2014, s. 179, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/SV>).

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

¹⁴ Enligt definitionen i artikel 3.9 i Europeiska unionens och rådets direktiv 2013/36 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/2026-01-11>).

eller övervaka institut med högre eller snabbt föränderliga riskprofiler alternativt de med ett sämre samlat ÖUP-betyg som återspeglar allvarliga farhågor från tillsynssynpunkt.

47. Om institut ingår i gränsöverskridande grupper bör de behöriga myndigheterna diskutera hur de planerar att utföra sin ÖUP-bedömning inom ramverket för tillsynskollegier för att identifiera problem i ett tidigt skede och anpassa och samordna tillvägagångssättet mellan myndigheterna i enlighet med avdelning 10.

Tabell 1 Tillämpning av översyns- och utvärderingsprocessen på institut i olika kategorier

Kategori	Övervakning av nyckelindikatorer	Utvärdering av alla ÖUP-delar (minst)*	Sammanfattning av bedömningen av ÖUP	Lägst nivå för tillsynsintensitet/dialog med institutets ledningsorgan och verkställande ledning
1	Kvartalsvis	Årligen	Årligen	Kontinuerligt/fortlöpande
2	Kvartalsvis	Vartannat år	Årligen	Kontinuerligt/fortlöpande
3	Kvartalsvis	Vart tredje år	Årligen	Riskbaserad minst vart tredje år
4	Kvartalsvis	Vart tredje år, kan förlängas till vart femte år**	Årligen	Riskbaserad minst vart tredje år

*Översynens inriktning och detaljnivå bör anpassas för att återspegla institutets riskprofil, de olika riskernas väsentlighet samt trender och nya risker som identifierats genom tillsynsverksamhet. Detta kan baseras på tidigare bedömningar om inget väsentligt har ändrats i enlighet med tillgänglig information (t.ex. övervakning av indikatorer och rapportering), oavsett institutets kategori.

**Den lägsta frekvensen för bedömning av alla ÖUP-delar kan förlängas från 3 till 5 år för institut i kategori 4 förutsatt att i) de har en stabil lågriskprofil, stabila finansiella mått och betryggande marginaler och ii) den kvartalsvisa övervakningen av nyckelresultatsindikatorerna inte ger upphov till några farhågor.

48. I de fall behöriga myndigheter fastställer att institut har liknande riskprofiler kan de genomföra tematiska ÖUP-bedömningar av flera institut genom en enda bedömning (en affärsmodellsanalys kan t.ex. göras för alla små hypoteksinstitut eftersom frågeställningarna när det gäller bärkraften hos denna typ av institut sannolikt är gemensamma för dem alla). De behöriga myndigheterna kan också använda skräddarsydda metoder för tillämpningen av ÖUP för institut med liknande riskprofiler, såsom liknande affärsmodeller eller exponeringars geografiska belägenhet i enlighet med artikel 97.4 a i direktiv 2013/36/EU.

49. När det gäller institut som omfattas av programmet för tillsynsgranskning enligt artikel 99 i direktiv 2013/36/EU bör de behöriga myndigheterna se till att engagemangsnivån och översyns- och utvärderingsprocessen utgår från detta program.

50. När de behöriga myndigheterna planerar sin tillsynsverksamhet bör de samordna verksamheten internt för att säkerställa en enhetlig bedömning och med andra parter som direkt eller indirekt deltar i bedömningen, särskilt när det krävs synpunkter från dem.

Avdelning 3. Övervakning av nyckelindikatorer

51. De behöriga myndigheterna bör regelbundet övervaka finansiella och icke-finansiella nyckelindikatorer för att följa förändringar i institutens finansiella och operativa förhållanden samt riskprofiler. Om det under övervakningen framkommer att institutets riskprofil har ändrats väsentligt eller att det finns avvikelser i indikatorerna, bör de behöriga myndigheterna utreda orsakerna till detta och eventuellt se över bedömningen av relevanta ÖUP-delar, inklusive riskbetyget när så är lämpligt, för att fånga upp den nya informationen. De behöriga myndigheterna bör regelbundet granska och vid behov uppdatera sina övervakningsindikatorer och övervakningsverktyg för att säkerställa att de fortfarande är relevanta och effektiva.
52. I enlighet med ÖUP-uppdragsmodellen i avsnitt 2.4 bör de behöriga myndigheterna övervaka finansiella och icke-finansiella nyckelindikatorer minst en gång per kvartal för alla institut och fastställa mer frekvent övervakning för att återspegla ett instituts särskilda egenskaper eller framväxande risker och trender, under förutsättning att uppgifter finns tillgängliga (t.ex. marknadsdata).
53. De behöriga myndigheterna bör inrätta övervakningssystem för att identifiera mönster, väsentliga förändringar och avvikelser i beteendet hos indikatorerna (eller kombinationer av indikatorer), till exempel genom att fastställa larm på grundval av väsentlighetströsklar. De behöriga myndigheterna bör fastställa upptrappningsförfaranden för att hantera avvikelser. Identifiering av väsentliga förändringar eller avvikelser i indikatorer, framför allt när dessa förändringar utgör extremvärden i förhållande till jämförelsegruppen, bör av de behöriga myndigheterna anses motivera ytterligare undersökningar.
54. De behöriga myndigheterna bör skräddarsy övervakningssystemen och upptrappningsförfarandena vid avvikelser för att återspegla institutets storlek, komplexitet, affärsmodell och riskprofil, med fokus på de geografiska områden, sektorer och marknader där institutet är verksamt.
55. Övervakningssystemen bör åtminstone baseras på information och uppgifter som rapporteras till de behöriga myndigheterna och får inkludera EBA-instrumenten eller -indikatorerna. Övervakningssystemen bör omfatta åtminstone följande institutspecifika indikatorer:
- Indikatorer som rör institutets affärsmodellsanalys (se avdelning 4), interna styrning och kontroller (se avdelning 5), kapitalrisker (se avdelning 6) och likviditets- och finansieringsrisker (se avdelning 8), indikatorer för risken för alltför låg bruttosoliditet (se avdelning 7) och indikatorer som härleds från tillämpningen av förordning (EU) 2022/2554.
 - Alla kvoter som härrör från tillämpningen av förordning (EU) nr 575/2013 och den nationella lagstiftning som genomför direktiv 2013/36/EU för beräkning av minimitillsynskraven (t.ex.

kärnprimärkapital (CET1), likviditetstäckningsgrad, stabil nettofinansieringskvot, bruttosoliditetsgrad).

- c. Minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder fastställda i direktiv 2014/59/EU.
- d. Relevanta marknadsbaserade indikatorer (t.ex. aktiekurs, creditswappspread, avkastningsdifferens mellan obligationer).
- e. I tillämpliga fall¹⁵, och särskilt vid idiosynkratiska eller systemiska händelser, återhämtningsindikatorer som används i institutets egna återhämtningsplaner.
- f. Indikatorer baserade på kvantitativ eller kvalitativ information från rapportering till behöriga myndigheter, om sådana finns tillgängliga, som kan tyda på risk för penningtvätt och finansiering av terrorism.

56. De behöriga myndigheterna bör låta institutspecifika indikatorer åtföljas av relevanta makroekonomiska indikatorer, om sådana finns tillgängliga, för geografiska områden, sektorer och marknader där institutet bedriver verksamhet. De bör också betrakta relevanta oberoende marknadsundersökningar och -analyser, inklusive hotbilsrapporter, om sådana finns tillgängliga, som en informativ källa till alternativa synpunkter.

¹⁵ Om det inte beviljas undantag i samband med förenklade skyldigheter enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtningsplaner och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

Avdelning 4. Affärsmodellsanalys (BMA)

4.1. Allmänna överväganden

57. I denna avdelning anges kriterierna för bedömningen av institutets affärsmodell och strategi.

Syftet med de behöriga myndigheternas bedömning är att uppnå en heltäckande förståelse, både i ett aktuellt och framåtblickande perspektiv, av institutets verksamhet, identifiera betydande befintliga eller potentiella sårbarheter som mest sannolikt kommer att ha en väsentlig inverkan på institutet samt bedöma den övergripande sundheten i institutets affärsmodell och strategi. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna fastställa

- a. om institutets nuvarande affärsmodell är bärkraftig, mätt som dess förmåga att generera en godtagbar avkastning under de kommande 12 månaderna,
- b. om institutets strategi är hållbar, baserat på dess förmåga att generera en godtagbar avkastning under en framåtblickande period på minst tre år, enligt vad som framgår av dess strategiska planer och finansiella prognoser.

58. De behöriga myndigheterna bör använda resultatet av affärsmodellsanalysen som underlag vid bedömningen av alla andra ÖUP-delar. De behöriga myndigheterna kan utvärdera särskilda aspekter av affärsmodellsanalysen, framför allt den kvantitativa bedömningen av affärsmodellen, som en del av bedömningen av andra ÖUP-delar (t.ex. förståelse för att finansieringsstrukturen kan vara en del i likviditetsriskbedömningen).

59. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker, och prioritera miljörelaterade omställningsrisker och fysiska risker, när de utför affärsmodellsanalysen, i syfte att bedöma de strategiska och tillsynsmässiga konsekvenserna av dessa risker för institutets affärsmodell på kort, medellång och lång sikt.

60. De behöriga myndigheterna bör också använda affärsmodellsanalysen för att bedöma tillsynskonsekvenserna av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism, som är kopplade till institutets affärsmodell. I detta avseende bör de behöriga myndigheterna använda synpunkter från tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism för att komplettera sina slutsatser från den löpande tillsynen och utvärdera om de ger upphov till tillsynsmässiga farhågor i samband med risken för penningtvätt och finansiering av terrorism. Om bedömningen visar att institutets affärsmodell ger upphov till tillsynsmässiga farhågor kopplade till risker för penningtvätt och finansiering av terrorism bör de behöriga myndigheterna dela resultatet av affärsmodellsanalysen med tillsynsmyndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism¹⁶.

¹⁶ I enlighet med EBA:s riktlinjer för samarbete för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (EBA/GL/2021/15)

61. De behöriga myndigheterna bör åtminstone använda följande källor till kvantitativ och kvalitativ information när de utför affärsmodellsanalysen:

- a. Institutets strategiska plan(er) med prognoser för innevarande och följande år, samt underliggande ekonomiska antaganden.
- b. Finansiell rapportering (t.ex. resultaträkning, balansräkning).
- c. Lagstadgad rapportering (COREP, FINREP och kreditregister, om tillgängligt).
- d. Intern rapportering (ledningsinformation, inbegripet, i förekommande fall, bidrag till lönsamheten per affärsområde, kapitalplanering, likviditetsrapportering, operativ motståndskraft och interna riskrapporter).
- e. Återhämtningsplaner.
- f. Resolutionsplaner, inbegripet arbetet med och resultatet av resolutionsmyndighetens bedömning av möjligheten till resolution i enlighet med artikel 14 i direktiv 2014/59/EU.
- g. Institutets plan för att hantera miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker, som ska utarbetas i enlighet med artikel 76.2 i direktiv 2013/36/EU.
- h. Rapporter från utomstående parter (t.ex. revisionsrapporter, rapporter från aktie-/kreditanalytiker).
- i. Andra relevanta studier/undersökningar om makrotillsyn eller finansiell stabilitet (t.ex. från Internationella valutafonden (IMF), myndigheter och institutioner för makrotillsyn och EU-institutioner).

4.2. Identifiering av fokusområden för affärsmodellsanalysen

Bedömningsområden

62. I enlighet med den uppdragsmodell som fastställs i avdelning 2 bör de behöriga myndigheterna inrikta sin analys på de mest väsentliga bedömningsområdena för institutets affärsmodell. Affärsmodellsanalysens omfattning och djup kan variera beroende på antalet och arten av de tillsynsgranskningar som redan utförts på det institutet. Denna bedömning bör under alla omständigheter göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att bilda sig en uppfattning om institutets övergripande affärsmodells bärkraft och hållbarhet.

63. De behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om hur väsentliga förändringarna i institutets affärsmodell är jämfört med föregående tillsynsgranskning, för att besluta om omfattningen och djupet av deras bedömning och i vilken utsträckning den föregående tillsynsbedömningen kan användas som utgångspunkt för den nya. När de behöriga myndigheterna bildar en sådan uppfattning bör de särskilt överväga om det har skett relevanta förändringar inom följande områden av institutet:

- a. Den strategiska plan som tidigare har kommunicerats och bedömts.
- b. Balansräkningens struktur och sammansättning, inklusive förändringar i intäktskällor och deras koncentration, tillväxten av tillgångar, förändringar i skuldstrukturen eller förändringar

i relevanta finansiella indikatorer och riskindikatorer, och beakta resultaten av den övervakning av indikatorer som beskrivs i avdelning 3.

- c. Styrning och verksamhet, inbegripet förvärv, sammanslagningar eller avyttringar av andra enheter, öppnande eller avveckling av affärsområden eller geografiska marknader samt förändringar av it-infrastrukturen.

Identifiering av de viktigaste affärsområdena

64. De behöriga myndigheterna bör göra en väsentlighetsbedömning av institutets affärsområden för att fastställa de viktigaste områden som affärsmodellsanalysen ska fokusera på. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna beakta:

- a. affärsområdenas relevans när det gäller att generera vinster/förluster, inklusive geografiska områden, dotterföretag/filialer och produktområden som är mest väsentliga baserat på deras bidrag till de totala intäkterna/kostnaderna i resultaträkningen, risk (t.ex. baserat på det totala riskvägda exponeringsbeloppet eller andra riskmått) och/eller organisatoriska eller lagstadgade prioriteringar (dvs. särskilda skyldigheter för banker i den offentliga sektorn att erbjuda särskilda produkter),
- b. tidigare resultat från tillsyn, inklusive resultat från inspektioner på plats, om dessa resultat indikerar affärsområden som kräver ytterligare utredning, samt resultat och iakttagelser från interna eller externa revisionsrapporter, huruvida internrevisionsfunktionen har identifierat specifika problem som rör hållbarheten eller lönsamheten inom vissa affärsområden,
- c. resultat av tematiska översyner – om en sektorövergripande analys har avslöjat gemensamma underliggande problem som föranleder ytterligare institutspecifik analys,
- d. betydelsen av strategiska planer, om det finns affärsområden som institutet vill öka avsevärt eller minska,
- e. jämförelser, om ett affärsområdes resultat avviker i förhållande till jämförelsegruppens resultat (extremvärden), om sådana uppgifter finns tillgängliga för de behöriga myndigheterna. För att identifiera relevanta jämförelsegrupper för affärsmodellsanalysen bör de behöriga myndigheterna beakta de konkurrerande produkt-/affärsområden som är inriktade på samma typ av vinst/kunder, regleringssystemen och de geopolitiska riskerna med platsen för verksamheten samt andra faktorer som är lämpliga för den sektor där institutet är verksamt.

4.3. Bedömning av affärsmodellsanalysens robusthet och identifiering av sårbarheter

65. De behöriga myndigheterna bör göra en analys av kvantitativa egenskaper hos institutets nuvarande affärsmodell för att bedöma dess förmåga att generera godtagbara vinster på kort, medellång och lång sikt, med hänsyn till institutets riskaptit och dess finansierings- och kapitalstrukturer. Följande områden bör omfattas av de behöriga myndigheternas analys:

- a. Faktorer som påverkar lönsamheten, inbegripet trender, genom att bedöma de underliggande inslagen i institutets intjäningskapacitet, efter undantagsposter och

engångshändelser, uppdelning av inkomstflöden, uppdelning av kostnader och kostnadsfördelning, avsättningar för nedskrivningar och nyckeltal (t.ex. räntenettomarginal, kostnads-/intäktskvot, nedskrivning av lån och riskkostnad). Denna bedömning kan kompletteras med en analys av de relevanta riskjusterade lönsamhetsmått (t.ex. avkastning på allokerat kapital eller riskjusterad kapitalavkastning) om dessa är tillgängliga och bedöms som tillförlitliga.

- b. Balansräkningen, inklusive trender, genom att bedöma sammansättningen av tillgångar och skulder, finansieringsstruktur, förändringar av det totala riskvägda exponeringsbeloppet och kapitalbasen, nyckelkvoter (t.ex. avkastning på eget kapital/tillgångar, kärnprimärkapital, finansieringsunderskott), samt koncentrationer i resultaträkningen och balansräkningen i relation till kunder, sektorer och geografiska områden.
- c. Riskaptit och toleransnivåer, genom att bedöma de formella limiter som institutet har infört för varje risktyp och efterlevnaden av dem för att förstå vilka risker institutet är berett att ta för att främja sitt ekonomiska resultat och säkerställa sin operativa motståndskraft. Detta bör också omfatta toleransnivån för IKT-störningar.

66. De behöriga myndigheterna bör göra en analys av kvalitativa inslag i institutets nuvarande affärsmodell för att förstå framgångsfaktorer och centrala beroendeförhållanden. Följande områden bör omfattas av de behöriga myndigheternas analys:

- a. Affärsklimatet, genom att med framåtblickande syn bedöma den miljö där institutet är verksam, baserat på dess huvudsakliga eller väsentliga geografiska exponeringar och affärsexponeringar. Som en del av denna bedömning bör de behöriga myndigheterna utveckla en förståelse av de viktigaste makroekonomiska variablerna, marknadstrenderna, konkurrenslandskapet och annan relevant utveckling (t.ex. regleringsändringar och lagändringar).
- b. Viktiga interna och externa beroendeförhållanden, genom att bedöma de huvudsakliga exogena och endogena faktorer som kan påverka affärsmodellens framgång, med beaktande av relaterade system för styrning och internkontroll.
- c. Franchise och områden med konkurrensfördelar, genom att bedöma institutets anseende och hur starka relationer institutet har till sina kunder, leverantörer och partner, samt om det finns områden där institutet har en konkurrensfördel i förhållande till jämförelsegrupper.
- d. IKT-stöd, genom att bedöma nivån och lämpligheten av anpassningen mellan IKT och verksamheten när det gäller strategi, mål, verksamhet, resurser och funktioner, och genom att överväga om några IKT-relaterade problem skulle kunna påverka institutets affärsstrategi och mål.

67. De behöriga myndigheterna bör komplettera analysen genom att göra en framåtblickande analys (både kvantitativ och kvalitativ) av institutets ekonomiska prognoser och strategiska plan för att förstå de underliggande antagandena och beroendeförhållandena, rimligheten och riskerna med dess affärsstrategi. Följande områden bör omfattas av de behöriga myndigheternas analys:

- a. Övergripande strategi- och framgångsfaktorer, genom att bedöma de viktigaste kvantitativa och kvalitativa förvaltningsmålen och skillnaden mellan den planerade affärsmodellen efter genomförandet och den nuvarande modellen.
- b. Prognostiserat finansiellt resultat, genom att bedöma om de antaganden som institutet gör i sin strategi och sina prognoser är rimliga och konsekventa.
- c. Genomförandekapacitet, genom att bedöma ledningens resultat när det gäller att genomföra tidigare strategier och leverera enligt prognos samt institutets övergripande förmåga att utnyttja konkurrensfördelar och framgångsfaktorer i sin verksamhet och att generera avkastning på ett effektivt sätt. Som en del av denna bedömning bör de behöriga myndigheterna beakta följande:
 - i. Huruvida ramen för kostnadsfördelning är lämplig när det gäller huruvida den är tillräcklig för att återspegla affärsområdenas och affärsenheternas lönsamhet.
 - ii. Ramverket för internprissättning, med avseende på adekvat fastställande av nettoresultatkomponenten för varje affärsområde eller -enhet, produkt och kund,
 - iii. Ramverket för prissättning av lån, i termer av lämplig styrning av processen för prissättning av lån, prissättningsmetod, lämplig hänsyn till alla komponenter i prissättningen av lån samt övervakning och rapportering av lönsamhet av produktprissättningsbeslut i efterhand.
 - iv. Ramverket för intäktsdelning mellan institut som är etablerade i unionen och som ingår i tredjelandsgrupper och andra enheter i denna grupp som är etablerade utanför unionen och som inte konsolideras av moderföretaget inom EU, när det gäller rättvis fördelning av vinst och förlust mellan enheter eller affärsområden som deltar i transaktionernas livscykel, och av adekvat styrning.

68. I analysen bör de behöriga myndigheterna beakta alla indikationer på att affärsmodellen och affärsverksamheten ger upphov till ökade risker för penningtvätt och finansiering av terrorism, inbegripet verksamhet med kryptotillgångar, inlåning, etablering eller användning av rättsliga enheter i högrisktredjeländer, enligt vad som fastställts i enlighet med artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849. I förekommande fall bör dessa indikationer kompletteras med kvantitativa analyser, när så är lämpligt, med särskild inriktning på väsentligheten hos intäkterna och intäkterna från verksamhet som bedrivs i sådana högrisktredjeländer, samt på koncentrationer av exponeringar mot kunder för vilka institutet tillämpar skärpta åtgärder för kundkännedom i enlighet med kapitel II avsnitt 3 i direktiv 2015/849. De behöriga myndigheterna bör utbyta information om dessa indikationer med tillsynsmyndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, i enlighet med punkt 60.

4.4. Affärsmodellens bärkraft och hållbarhet

69. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur motståndskraftig institutets affärsmodell är mot externa chocker och dess förmåga att anpassa sig till strukturella förändringar när det gäller förmåga att absorbera dem och anpassa sig till exogena faktorer som kan hota affärsmål och strategiska mål. Följande områden bör omfattas av de behöriga myndigheternas analys:

- a. Klimatrelaterade och andra miljörisker, genom att bedöma deras inverkan på institutets nuvarande och framtida affärsmiljö och affärsstrategi, institutets exponering för väsentliga omställningsrisker och fysiska risker samt utarbetandet och genomförandet av en plan för att övervaka och hantera de finansiella risker som härrör från miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade faktorer inklusive de finansiella risker som uppstår i samband med övergången till regulatoriska mål, särskilt klimatrelaterade mål som är tillämpliga i den eller de jurisdiktioner där institutet är verksamt.
 - b. Digitalisering, genom att bedöma användningen och införandet av ny teknik och inverkan på institutets affärsstrategi och affärsplan, genomförandekapacitet och kostnadskontroll samt generering av intäkter.
 - c. Operativ motståndskraft, genom att se över institutets strategi för operativ motståndskraft och hur ledningsorganets affärsstrategi tar hänsyn till den.
 - d. Geopolitiska risker, genom att bedöma källan till geopolitisk osäkerhet och hur de inkluderas i affärsstrategin, samt deras ekonomiska inverkan på institutets nuvarande och framtida lönsamhet, samtidigt som även institutets kapacitet att motstå sådan osäkerhet beaktas, t.ex. genom diversifiering av geografiska områden och företagsprofiler.
 - e. Verksamheter med kryptotillgångar, i tillämpliga fall, genom att bedöma institutets tillhandahållande av kryptotillgångstjänster och all annan verksamhet med anknytning till kryptotillgångar.
70. På grundval av den genomförda analysen bör de behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning, eller uppdatera sin uppfattning om följande faktorer:
- a. Viktiga sårbarheter som institutets affärsmodell och strategi exponerar, eller kan exponera, institutet för, såsom orimliga koncentrationer eller risktagande, dålig strategisk styrning av lönsamhet och genomförandekapacitet.
 - b. Bäraktigheten av institutets nuvarande affärsmodell, enligt definitionen i punkt 56, med tanke på dess kvantitativa resultat, riskaptit, finansieringsstruktur, centrala framgångsfaktorer och beroendeförhållanden samt affärsmiljö.
 - c. Hållbarheten för institutets strategi, enligt definitionen i punkt 56, baserat på rimligheten i dess strategiska plan och finansiella prognoser, och med tanke på tillsynsbedömningen av det planerade ekonomiska resultatet, den övergripande strategin, nivån på den operativa motståndskraften och genomförandekapaciteten. De behöriga myndigheterna bör också beakta institutets kapacitet att säkerställa sin motståndskraft mot miljörisker på medellång till lång sikt, genom att beakta långsiktiga horisonter på minst tio år, bland annat genom att granska de analyser av affärsmodellens motståndskraft mot miljöfaktorer som institutet genomför i enlighet med EBA:s riktlinjer för miljöscenarioanalys¹⁷.

¹⁷ EBA/GL/2025/04

4.5. Sammanfattning av resultat, betygsättning och tillsynsåtgärder

71. På grundval av bedömningen av institutets bärkraft och hållbarhet samt eventuella potentiella risker och sårbarheter bör de behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om institutets affärsmodell. Denna bedömning bör återspeglas i en sammanfattning av slutsatserna, vilken bör åtföljas av ett bärkraftighetsbetyg grundat på de överväganden som anges i tabell 2.

Tabell 2. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av affärsmodell

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
1	Affärsmodellen och strategin utgör en låg risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> Institutet har en stark konkurrensposition på valda marknader och en strategi som sannolikt kommer att stärka dess position. Institutets avkastning är stark och stabil och står i proportion till den risk det tar på grund av sin riskaptit och finansieringsstruktur och som inte drivs av överdrivet risktagande eller är beroende av en orealistisk strategi. Det finns ingen väsentlig koncentration av tillgångar eller ohållbara koncentrerade inkomstkällor. Institutet har finansiella prognoser som utgår från rimliga antaganden om det framtida affärsklimatet. Institutet hanterar strategiska konsekvenser av väsentliga miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker, särskilt miljörelaterade omställningsrisker och fysiska risker för sin affärsmodell på kort, medellång och lång sikt genom en robust process för omställningsplanering. De strategiska planerna är rimliga mot bakgrund av den nuvarande affärsmodellen och ledningens verkställighetskapacitet.
2	Affärsmodellen och strategin utgör en medellåg risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> Institutets produkter/tjänster utsätts för konkurrenstryck på en eller flera viktiga marknader. Dess strategi för att hantera situationen kan till viss del ifrågasättas. Institutets avkastning är genomsnittlig i förhållande till jämförbara institut och/eller historiska resultat. Den står i stort sett i proportion till den risk institutet tar, med tanke på dess riskaptit och finansieringsstruktur. Det föreligger en viss koncentration av tillgångar eller koncentrerade inkomstkällor. Institutet har finansiella prognoser som utgår från optimistiska antaganden om det framtida affärsklimatet. Institutet hanterar i stora drag strategiska konsekvenser av väsentliga miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker, särskilt miljörelaterade omställningsrisker och fysiska risker, för sin affärsmodell genom en överlag rimlig men ännu inte helt robust process för omställningsplanering. De strategiska planerna är rimliga mot bakgrund av den nuvarande affärsmodellen och ledningens verkställighetskapacitet, men de är inte riskfria.
3	Affärsmodellen och strategin utgör en medelhög risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> Konkurrenspositionen för institutets produkter/tjänster är svag på valda marknader. Det kan finnas några affärsområden med goda framtidsutsikter. Institutets marknadsandel kan vara markant sjunkande. Dess strategi för att hantera situationen kan ifrågasättas.

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
		<ul style="list-style-type: none"> • Institutets avkastning är ofta svag eller instabil eller står inte i proportion till den risk det tar mot bakgrund av dess riskaptit eller finansieringsstruktur och som är oroande ur tillsynssynpunkt. • Det föreligger väsentlig koncentration av tillgångar eller koncentrerade inkomstkällor. • Institutet har finansiella prognoser som utgår från överdrivet optimistiska antaganden om det framtida affärsklimatet. • Institutet hanterar endast delvis strategiska konsekvenser av väsentliga miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker, särskilt miljörelaterade omställningsrisker och fysiska risker, för sin affärsmodell. Dess process för omställningsplanering uppvisar vissa svagheter och/eller brister. • De strategiska planerna är eventuellt inte rimliga mot bakgrund av den nuvarande affärsmodellen och ledningens verkställighetskapacitet.
4	Affärsmodellen och strategin utgör en hög risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Konkurrenspositionen för institutets produkter/tjänster är mycket svag på valda marknader. Det finns affärsområden med mycket dåliga framtidsutsikter. Det är mycket osannolikt att situationen ska kunna bemästras med de befintliga strategiska planerna. • Institutets avkastning är mycket svag och instabil och förutsätter en oacceptabel riskaptit eller finansieringsstruktur för att generera en rimlig avkastning. • Institutet har en extrem koncentration av tillgångar eller ohållbara koncentrerade inkomstkällor. • Institutet har finansiella prognoser som utgår från mycket orealistiska antaganden om det framtida affärsklimatet. • Institutet är exponerat för väsentliga miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker, särskilt miljörelaterade omställningsrisker och fysiska risker, och hanterar inte strategiska konsekvenser för sin affärsmodell. Processen för omställningsplanering är oförenlig med den bredare affärsstrategin. Dess process för omställningsplanering uppvisar allvarliga svagheter och/eller brister. • De strategiska planerna är orimliga mot bakgrund av den nuvarande affärsmodellen och ledningens verkställighetskapacitet.

72.Tabellen nedan innehåller en icke uttömmande förteckning över tillsynsåtgärder som de behöriga myndigheterna kan vidta om brister har konstaterats i institutets affärsmodell. De behöriga myndigheterna bör besluta om typen av tillsynsåtgärd på grundval av hur effektiv den är i förhållande till den specifika konstaterade bristen.

73.De behöriga myndigheterna får vidta ytterligare tillsynsåtgärder (inklusive kvantitativa åtgärder i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU) eller en kombination av dem om dessa anses vara lämpligare för att åtgärda de konstaterade bristerna.

Tabell 3. Potentiell och icke uttömmande förteckning över tillsynsåtgärder som härrör från affärsmodellsanalysen

Potentiella tillsynsåtgärder för behöriga myndigheter i enlighet med artikel 104.1 b, d, e, f, m och n i direktiv 2013/36/EU, de behöriga myndigheterna kan kräva att institutet

a) anpassar finansieringsplanen som antagits i strategin, om den inte understöds av intern kapitalplanering eller trovärdiga antaganden.

b) gör ändringar i organisationsstrukturen, förstärker riskhanterings- och kontrollfunktionerna samt vidtar åtgärder för att stödja genomförandet av affärsmodellen eller strategin.
c) gör ändringar i och förstärker it-systemen för att understödja genomförandet av affärsmodellen eller strategin.
d) gör ändringar i affärsmodellen eller affärsstrategin.
e) minskar den inneboende risken i de produkter de framställer eller distribuerar, genom att bland annat kräva förändringar av de inneboende riskerna i vissa produkterbjudanden, och/eller kräva förbättringar av styrnings- och kontrollarrangemangen för produktutveckling och produktunderhåll.
f) minskar den inneboende risken i sin verksamhet genom att kräva förbättringar av systemen, ökning av investeringsnivån eller påskynda genomförandet av nya system och/eller kräva förbättringar i styrnings- och kontrollarrangemangen för systemutveckling och -underhåll.
g) minskar den inneboende risken i sin verksamhet, inbegripet utkontrakterad verksamhet och kräva förändring eller begränsning av vissa verksamheter i syfte att minska deras inneboende risk och/eller kräva förbättringar av styrnings- och kontrollarrangemangen och tillsynen över utkontrakterad verksamhet.
h) minskar de miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade riskerna, särskilt miljöriskerna, genom att anpassa sin affärsstrategi för vilken en förstärkning av de mål, åtgärder och insatser som ingår i den plan för institutet som ska utarbetas i enlighet med artikel 76.2 i direktiv 2013/36/EU skulle kunna begäras.

Avdelning 5. Bedömning av intern styrning och institutomfattande kontroller

5.1. Allmänna överväganden

73. När de behöriga myndigheterna bedömer den interna styrningen och de institutomfattande kontrollerna bör de bland annat utvärdera institutets efterlevnad av de rättsakter som offentliggjorts separat på EBA:s webbplats i enlighet med punkt 12.
74. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets interna styrningssystem är tillräckliga, med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten hos de inneboende riskerna i affärsmodellen och institutets verksamhet. De behöriga myndigheterna bör fastställa i vilken utsträckning institutet uppfyller tillämpliga rättsliga och tillsynsmässiga krav avseende sunda interna styrningssystem, inbegripet de som anges i föregående punkt, och identifiera eventuella brister. De behöriga myndigheterna bör bedöma om väsentliga risker uppstår på grund av bristfälliga interna styrningssystem och deras potentiella inverkan på institutets riskprofil, verksamhetens bärkraft och hållbarhet. Följande områden bör i detta sammanhang bedömas i enlighet med proportionalitetsprincipen och tillsynsengagemanget som beskrivs i avdelning 2:
- a. organisationsstruktur, ledningsorgan och dess kommittéer,
 - b. riskkultur och uppförande,
 - c. ersättningspolicy och ersättningspraxis,
 - d. interna kontrollfunktioner,
 - e. ramverk för riskhantering,
 - f. IKT-system, aggregering av riskdata och riskrapportering,
 - g. risker för penningtvätt och finansiering av terrorism samt farhågor ur tillsynsperspektiv,
 - h. styrning av återhämtningsplanering.
75. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker och prioritera miljörelaterade omställningsrisker och fysiska risker vid bedömningen av de områden som omfattas av leden a–f i föregående punkt.
76. Bedömningen av intern styrning bör ge underlag för bedömningen av den riskhantering och de riskkontroller som anges i avdelningarna 6 och 8 samt bedömningen av den interna processen för bedömning av ICAAP och ILAAP i ÖUP-bedömningen av kapitalbalansen (avdelning 7) samt ÖUP-bedömningen av likviditet och finansiering (avdelning 8). På samma sätt bör en riskbaserad analys av ICAAP-beräkningar/kapitaluppskattningar som granskats enligt avdelning 7, och

eventuella brister som konstaterats i den analysen, ligga till grund för bedömningen av den övergripande ram för ICAAP som bedöms enligt denna avdelning.

77. Som en del av den övergripande bedömningen av intern styrning och institutomfattande kontroller bör de behöriga myndigheterna utvärdera institutets förmåga att effektivt och snabbt åtgärda de brister som identifierats och/eller de tillsynsmässiga farhågor som väckts av de behöriga myndigheterna. Vid denna utvärdering bör de behöriga myndigheterna överväga om institutets resultat visar dess förmåga och avsikt att hantera tillsynsfrågor och/eller konstaterade brister på ett effektivt sätt och i rätt tid, och om detta redan har beaktats vid bedömningen av andra ÖUP-områden. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna utnyttja bedömningen av följande delar:

- a. ledningsorganets roll i) vid bedömning av effektiviteten i institutets styrningssystem, särskilt i fråga om korrigerande åtgärder, och ii) i att vidta lämpliga åtgärder för att hantera tillsynsfrågor och/eller brister (effektiv reaktion på tillsynsfrågor),
- b. institutets riskkultur,
- c. lämpligheten och aktualiteten hos den information som tillhandahålls och utbyts med den behöriga myndigheten,
- d. kvaliteten på den interna rapporteringen till ledningsorganet, den verkställande ledningen och de interna kontrollfunktionerna om korrigerande åtgärder,
- e. den roll som interna kontrollfunktioner spelar när det gäller att kontrollera om de vidtagna korrigerande åtgärderna är lämpliga och effektiva.

78. Vid bedömningen av den interna styrningen och institutomfattande kontroller på dotterföretagsnivå bör de behöriga myndigheterna, utöver de inslag som anges i denna avdelning, bedöma om koncerngemensamma riktlinjer och förfaranden genomförs på ett konsekvent sätt på dotterföretagsnivå och huruvida koncernenheter har vidtagit lämpliga åtgärder för att säkerställa att deras verksamhet är förenlig med alla tillämpliga lagar och förordningar.

5.2. Organisationsstruktur, ledningsorgan och dess kommittéer

79. Vid bedömningen av institutets organisationsstruktur, ledningsorgan och kommittéer bör de behöriga myndigheterna bedöma institutets efterlevnad av artiklarna 74, 88 och 91 i direktiv 2013/36/EU, EBA:s riktlinjer om intern styrning¹⁸ och Esmas och EBA:s gemensamma riktlinjer för lämplighetsbedömningar av ledamöter i ledningsorgan och ledande befattningshavare¹⁹. I samband med bedömningen av institutets organisatoriska och operativa struktur, och i tillämpliga fall koncernens, bör de behöriga myndigheterna bland annat överväga om

¹⁸ EBA/GL/2021/05

¹⁹ EBA/GL/2021/06

- a. det är lämpligt och tydligt fastställt, med en väldefinierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning, även för ledningsorganet och dess kommittéer,
- b. det är anpassat till verksamheten och verksamhetens storlek och komplexitet,
- c. det är transparent för intressenter, inklusive personal och aktieägare.

80. I samband med bedömningen av institutets ledningsorgan bör de behöriga myndigheterna bland annat överväga om:

- a. ledningsorganet känner till och förstår institutets rättsliga, organisatoriska och operativa struktur ("känn din organisation") och dess risker, inbegripet lämplig tillsyn,
- b. det samordnande institutets ledningsorgan, i tillämpliga fall, förstår både koncernens organisation och dess olika enheters roller, samt kopplingarna och relationerna mellan dem,
- c. ledningsorganet som helhet har tillräcklig förståelse för institutets affärsmodell och verksamhet och håller sig uppdaterat genom regelbunden utbildning om tillräckliga kunskaper och färdigheter när det gäller relevanta risker, inbegripet IKT-risker, miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker samt andra framväxande risker,
- d. institutet har en policy för att främja mångfald och inkludering inom ledningsorganet och regelbundet bedömer dessa, inklusive könsbalans, och huruvida styrelsens sammansättning, funktion och efterträdarplanering stöder ett effektivt beslutsfattande och återspeglar institutets mångfalds- och inkluderingsmål.
- e. ledamöterna i ledningsorganet samverkar på ett effektivt sätt, även mellan dess lednings- och tillsynsfunktioner,
- f. varje ledamot i ledningsorganet agerar oberoende, har tillräckligt tidsmässigt engagemang och är vederbörligen informerad om institutets risksituation,
- g. ledningsorganet i sin tillsynsfunktion har inrättat, i tillämpliga fall, risk-, revisions-, nominerings- och ersättningskommittéer samt huruvida dessa kommittéer fullgör sina uppgifter enligt vad som föreskrivs i det tillämpliga regelverket.

81. När de behöriga myndigheterna ser över sammansättningen av och funktionen hos institutets ledningsorgan och dess kommittéer bör de också beakta alla relevanta resultat från lämplighetsbedömningar av institutets ledamöter i ledningsorganet och ledande befattningshavare som utförts av institutet eller i förekommande fall av de behöriga myndigheterna. De behöriga myndigheterna bör granska resultatet av institutets process för att identifiera personer som innehar ledande befattningar och utvärdera nivån på den individuella ansvarsskyldigheten genom att ta hänsyn till de enskilda förklaringarna av rollerna och uppgifterna för alla ledamöter i ledningsorganet i dess ledningsfunktion, verkställande ledning och ledande befattningshavare samt kartläggningen av uppgifterna, inklusive uppgifter om rapporteringsvägar, ansvarsfördelning och de personer som ingår i institutets styrningssystem samt deras uppgifter.

5.3. Riskkultur och uppförande

82. Vid bedömningen av institutets riskkultur och uppförande bör de behöriga myndigheterna bedöma institutets efterlevnad av EBA:s riktlinjer för intern styrning. I detta sammanhang bör de behöriga myndigheterna bland annat överväga om:

- a. institutet har konsekventa företagsvärderingar och en sund riskkultur, som i) stöds av effektiva och robusta policyer och förfaranden, kommunikation och utbildning till all personal inklusive en uppförandekod och ett lämpligt ramverk för hantering av intressekonflikter och rapporteringsmekanismer för att främja ansvarsfullt, etiskt beteende samt övervaka och hantera exponeringar från närstående parter, och ii) främja en miljö med öppen kommunikation och effektivt ifrågasättande,
- b. ledningsorganet, den verkställande ledningen och ledande befattningshavare har åtagit sig att främja en stark risk- och företagskultur och ansvarsfullt uppförande,
- c. det har bevisats att det finns en stark riskmedvetenhet inom hela institutet,
- d. institutet integrerar riskmedvetenhet i sina beslutsprocesser, inklusive lämpligt ansvarstagande för risk.

83. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig ram för att identifiera, dokumentera och hantera transaktioner med närstående parter, som innehåller en godkännandeprocess, exponeringsgränser, krav på oberoende samt övervaknings- och rapporteringsmekanismer. De behöriga myndigheterna bör också utvärdera nivån på ledningsorganets tillsyn.

5.4. Ersättningspolicy och ersättningspraxis

84. Vid bedömningen av institutets ersättningspolicy och ersättningspraxis bör de behöriga myndigheterna bedöma institutets efterlevnad av artiklarna 74, 92 och 94 i direktiv 2013/36/EU, delegerad förordning (EU) 2021/923 och EBA:s riktlinjer för en sund ersättningspolicy²⁰. I detta sammanhang bör de behöriga myndigheterna bland annat överväga om:

- a. institutet har infört lämpliga och könsneutrala ersättningspolicyer och ersättningspraxis för all personal, som godkänts, regelbundet granskas och övervakas av ledningsorganet, och huruvida dessa policyer uppfyller de tillämpliga rättsliga och tillsynsmässiga kraven,
- b. de interna kontrollfunktionerna deltar i utformningen av ersättningspolicyn och kontrollerar att den granskas, övervakas och uppdateras på lämpligt sätt,
- c. ersättningspolicyn och ersättningspraxisen främjar en sund och effektiv riskhantering, bland annat genom att ta hänsyn till institutets riskaptit i fråga om miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker, och är förenliga med institutets affärs- och riskstrategier, riskkultur och företagsvärderingar, institutets långsiktiga intressen och åtgärder för intressekonflikter, och inte ger några incitament för överdrivet risktagande,

²⁰ EBA/GL/2021/04

- d. institutet på ett korrekt sätt har identifierat all personal vars aktiviteter har väsentlig inverkan på dess riskprofil i enlighet med tillämpliga rättsliga och tillsynsmässiga krav,
- e. kvoten mellan rörlig och fast ersättning är lämplig och att den rörliga ersättningskomponenten inte överstiger 100 procent av den fasta ersättningskomponenten (eller 200 procent med aktieägarnas godkännande) för den identifierade personalen,
- f. institutet har gjort en lämplig fördelning av de fasta och rörliga komponenterna, utan att använda instrument eller metoder för att kringgå kraven på ersättning,
- g. den rörliga ersättningen baseras på prestation (med beaktande av både finansiella och icke-finansiella kriterier) och om institutet följer relaterade rättsliga och tillsynsmässiga krav på anstånds- och kvarhållandeperioder, utbetalning i instrument och återbetalnings- och malusklausuler.

5.5. Interna kontrollfunktioner

85. Vid bedömningen av institutets interna kontrollfunktioner bör de behöriga myndigheterna bedöma institutets efterlevnad av EBA:s riktlinjer för intern styrning och de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) 2022/2554 (DORA-förordningen)²¹. I detta sammanhang bör de behöriga myndigheterna bland annat överväga om:

- a. om institutet har ett lämpligt ramverk för intern kontroll som omfattar alla områden, i enlighet med modellen för ”de tre försvarslinjerna”, inklusive välfungerande, effektiva och oberoende funktioner för riskhantering, efterlevnad och internrevision,
- b. cheferna för de interna kontrollfunktionerna i) har en lämplig hierarkisk nivå som ger dem den befogenhet och ställning som krävs för att de ska kunna fullgöra sina skyldigheter, ii) har direkt åtkomst till och kan rapportera direkt till ledningsorganet i dess tillsynsfunktion, och iii) har alla de resurser som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter,
- c. institutet har lämpliga skriftliga policyer för intern kontroll som tillämpas på ett effektivt sätt och en tydlig ansvarsfördelning för genomförandet av ramverket, åtskillnad mellan arbetsuppgifter, sunda förvaltnings- och redovisningsförfaranden samt robusta rapporteringsrutiner.

86. De behöriga myndigheterna bör bedöma om riskhanteringsfunktionen omfattar hela institutet och har en helhetssyn på alla risker, deltar aktivt i ett tidigt skede av utarbetandet av institutets riskstrategi och övervakar dess effektiva genomförande. De behöriga myndigheterna bör också fastställa om riskhanteringsfunktionen förser ledningsorganet med fullständig, uppdaterad och relevant riskrelaterad information, för att göra det möjligt att fastställa institutets nivå av riskaptit och tillhörande risklimiter. De behöriga myndigheterna bör också beakta riskhanteringsfunktionens bedömning av riskstrategins och riskaptitens robusthet och

²¹ DORA-förordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2554 av den 14 december 2022 om digital operativ motståndskraft för finanssektorn och om ändring av förordningarna (EG) nr 1060/2009, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 909/2014 och (EU) 2016/1011 (EUT L 333, 27.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2554/oj>).

hållbarhet samt dess deltagande i utvärderingen av effekterna av väsentliga förändringar eller exceptionella transaktioner på institutets och koncernens (i tillämpliga fall) totala risk.

87. De behöriga myndigheterna bör bedöma om regelefterlevnadsfunktionen på ett effektivt sätt bedömer och minskar efterlevnadsrisker som uppstår på grund av bristande efterlevnad av tillämpliga rättsliga och tillsynsmässiga krav, avtalsenliga skyldigheter eller interna regler och uppförandekoder, inklusive etiska regler, och säkerställer att alla väsentliga riskhanteringsbeslut tar tillräcklig hänsyn till dessa risker.
88. De behöriga myndigheterna bör bedöma om internrevisionsfunktionen genomför oberoende granskningar och tillhandahåller objektiva garantier, i enlighet med revisionsplanen och det detaljerade arbetsprogrammet, om lämpligheten och effektiviteten i institutets policyer, förfaranden och interna kontroller och om efterlevnaden av rättsliga och tillsynsmässiga krav för institutets hela verksamhet, inklusive verksamhet som tillhandahålls av tjänsteleverantörer. I tillämpliga fall bör de behöriga myndigheterna bedöma om den koncerngemensamma interna revisionsfunktionen är oberoende, har en koncernövergripande riskbaserad revisionsplan, har lämpliga resurser och ställning samt har en direkt rapporteringsväg till det konsoliderande institutets ledningsorgan.

5.6. Ramverk för riskhantering

89. Vid bedömningen av institutets ramverk för riskhantering bör de behöriga myndigheterna bedöma institutets efterlevnad av EBA:s riktlinjer för intern styrning, DORA-förordningen och andra EBA-riktlinjer som utfärdats i enlighet med artikel 74.3 i direktiv 2013/36/EU om interna styrformer, processer och metoder. I detta sammanhang bör de behöriga myndigheterna bland annat överväga om:
- a. institutet har inrättat ett lämpligt ramverk för riskhantering och riskhanteringsprocesser som omfattar en lämplig och genomförd riskstrategi, riskaptit, inbegripet riktlinjer för hantering av tredjepartsrisker, ramverk för ICAAP och ILAAP liksom förmåga att genomföra, samt resultat av, stresstester,
 - b. i tillämpliga fall omfattar det koncernövergripande ramverket för riskhantering alla väsentliga risker oavsett om risken härrör från enheter som inte är föremål för konsolidering och ger en heltäckande bild av alla risker som institutet är eller kan bli exponerat för,
 - c. ledningsorganet har det yttersta ansvaret för riskstrategin, riskaptiten och ramverket för riskhantering och utövar lämplig ledning och tillsyn,
 - d. institutet, och i tillämpliga fall det konsoliderande institutet, har dokumenterat och genomfört lämplig riskstrategi och riskaptit, som omfattar alla institutets väsentliga risker, innehåller risklimiter och risktoleranser och återspeglar institutets ekonomiska resurser,
 - e. ramverket för riskhantering fastställer lämpliga förfaranden för identifiering, mätning, begränsning och övervakning av risker och i vilken utsträckning den är integrerad i, och hur den påverkar, institutets övergripande strategi.

- f. beslutsprocesserna är tydliga, transparenta och tillräckligt dokumenterade, tar hänsyn till lämpliga risköverbälganden och huruvida policyerna och ändringarna av policyerna kommuniceras korrekt och i rätt tid,
- g. det finns lämpliga och konsekventa kopplingar mellan affärsstrategi, riskstrategi, strategi för digital operativ motståndskraft, riskaptit och ramverket för riskhantering samt kapital- och likviditetsförvaltningsramarna, liksom institutets plan för att hantera miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker i enlighet med artikel 76.2 i direktiv 2013/36/EU.

90. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en väldokumenterad policy för godkännande av nya produkter, godkänd av ledningsorganet, som behandlar utvecklingen av nya marknader, produkter och tjänster och betydande förändringar av befintliga sådana, inklusive exceptionella transaktioner. De behöriga myndigheterna bör också överbäga om riskhanterings- och efterlevnadsfunktionerna på lämpligt sätt är involverade i bedömningen och godkännandet av nya produkter eller betydande ändringar av befintliga produkter, med godkännanden kopplade till de respektive kontrollernas lämplighet.

Ramverk för ICAAP och ILAAP

91. Vid bedömningen av institutets ramverk för ICAAP och ILAAP bör de behöriga myndigheterna bedöma institutets efterlevnad av EBA:s riktlinjer för information om ICAAP och ILAAP²². Bedömningen av institutets ramar för ICAAP och ILAAP bör omfatta en regelbunden översyn av ICAAP och ILAAP och fastställa deras lämplighet, effektivitet och fullständighet. I detta avseende bör de behöriga myndigheterna:

- a. bedöma hur den interna processen för bedömning av ICAAP och ILAAP är integrerade i institutets övergripande ramverk för riskhantering och strategisk styrning, kapital- och likviditetsplanering, samt i vilket utsträckning de är framåtblickande,
- b. överbäga om ICAAP och ILAAP är lämpliga för att bedöma och upprätthålla en tillräcklig nivå av internt kapital och likviditet för att täcka institutets risker och fatta lämpliga affärsbeslut (t.ex. när det gäller att fördela kapital enligt affärsplanen), även under stressade förhållanden,
- c. bedöma om ICAAP och ILAAP är integrerade i besluts- och styrningsprocesserna på alla nivåer i institutet (t.ex. fastställande av limiter och resultatmätning),
- d. kontrollera om ramverken för ICAAP och ILAAP regelbundet överbakas av ledningsorganet samt att de godkänner dessa ramverk och resultaten av dem,
- e. bedöma om ICAAP och ILAAP genomförs konsekvent och proportionerligt i alla institutets affärsområden och rättsliga enheter och omfattar alla väsentliga risker som institutet är eller kan bli exponerat för,
- f. bedöma efterlevnaden av relaterade rättsliga och tillsynsmässiga krav och även överbäga om institutets interna processer för bedömning av kapitalbehov identifierar framväxande risker

²² Se Riktlinjer för information om IKU och ILU (tidigare benämningar för ICAAP och ILAAP) som samlas in inom ramen för ÖUP (EBA/GL/2016/10).

och/eller risker med låg sannolikhet men hög konsekvens, inbegripet IKT-risker, miljörisker och geopolitisk osäkerhet,

- g. bedöma om eventuella avvikelser från institutets ICAAP- eller ILAAP-standard för en eller flera av dess rättsliga enheter eller affärsområden är motiverade.

92. Dessa bedömningar bör bidra till fastställandet av P2R och till bedömningen av kapitaltäckningen i enlighet med avdelning 7, samt till bedömningen av likviditets- och finansieringstillräcklighet i enlighet med avdelning 8.

Bedömning av institutets stresstester

93. Vid bedömningen av institutets stresstester bör de behöriga myndigheterna bedöma institutets efterlevnad av EBA:s riktlinjer för stresstestning²³ och EBA:s riktlinjer för miljöscenarioanalys för integrering av miljörisker. Denna bedömning omfattar en översyn av institutets program för stresstestning, med beaktande av storleken och den interna organisationen samt arten, omfattningen och komplexiteten hos institutets verksamhet.

94. De behöriga myndigheterna bör göra en kvalitativ bedömning av institutets stresstestprogram samt en kvantitativ bedömning av resultaten av stresstester. De behöriga myndigheterna bör beakta resultaten av kvalitativa och kvantitativa bedömningar tillsammans med resultaten av stresstest inom ramen för tillsynen (se avdelning 11) för att bedöma ett instituts kapital- och likviditetstäckning och fastställa lämplig tillsyn av de brister som identifieras. Om det i översynen av stresstesterna identifieras brister i institutets styrning och institutomfattande kontroller bör dessa beaktas av de behöriga myndigheterna vid bedömningen av dessa områden. Dessutom kan resultaten av ett instituts stresstester användas för att bedöma institutets kapitalplanering och för att kvantifiera likviditetskraven för bedömningen av likviditetstäckning.

95. De behöriga myndigheterna bör bedöma i vilken utsträckning stresstester ingår i institutets riskhanteringsram samt hur stresstester beaktas i processerna för att fastställa institutets riskaptit och risklimiter. Dessutom bör de behöriga myndigheterna bedöma institutets verkställande lednings och ledningsorganets deltagande i stresstestprogrammet, inbegripet relaterad intern rapportering, och graden av integration av stresstester och resultatet av dem i beslutsprocesserna.

96. Vid bedömningen av stresstestprogrammet, resultaten av stresstester och föreslagna förvaltningsåtgärder bör de behöriga myndigheterna beakta både de idiosynkratiska och systemövergripande perspektiven. De behöriga myndigheterna bör överväga möjligheten att genomföra förvaltningsåtgärder i stressituationer samt huruvida tidslinjerna för genomförandet av åtgärderna är realistiska och ta hänsyn till institutets särdrag. Vid granskningen av gränsöverskridande koncerners stresstestprogram bör de behöriga myndigheterna beakta potentiella hinder, som kan uppstå under stressade förhållanden, för överföring av kapital och

²³ EBA:s riktlinjer för stresstestning (EBA/GL/2018/04).

likviditet inom koncerner och hur eventuella arrangemang för koncerninternt finansiellt stöd fungerar.

97. De behöriga myndigheterna bör bedöma resultaten av stresstester²⁴ och om institutet vid alla tidpunkter kan upprätthålla den tillämpliga totala ÖUP-kapitalkravet i ett negativt scenario, och om det har identifierat ett antal åtgärder för att hantera eventuella överträdelser av den totala ÖUP-kapitalkravet. De behöriga myndigheterna bör också beakta effekterna av stresstester på institutets bruttosoliditetsgrad, liksom dess kvalificerade skulder som innehåses med avseende på minimikrav för kvalificerade skulder enligt vad som avses i direktiv 2014/59/EU.

98. Vid bedömningen av stresstestresultaten bör de behöriga myndigheterna också beakta alla kända framtida lagändringar som påverkar institutet inom ramen för och tidshorisonten för stresstestet.

5.7. IKT-system, aggregering av riskdata och riskrapportering

99. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets IKT-system är tillförlitliga, motståndskraftiga och tillräckliga för att mäta, bedöma och rapportera om exponeringarnas storlek, sammansättning och kvalitet för alla institutets risktyper, produkter och motparter, och fullt ut stödja förmågan att aggregera riskdata vid normala förhållanden och under stress.

100. De behöriga myndigheterna bör kontrollera om institutet utvecklar och upprätthåller lämplig kapacitet för aggregering och riskrapportering som står i proportion till dess riskprofil och systemvikt. När de behöriga myndigheterna ser över institutets kapacitet för aggregering av riskdata och riskrapportering bör de ta hänsyn till Baselkommitténs 239 principer för effektiv riskdataaggregering och riskrapportering²⁵ för institut under tillsyn som omfattas av dessa principer. De behöriga myndigheterna bör särskilt bedöma om institutet kan ta fram korrekt, konsekvent, fullständig och tillförlitlig riskdata och riskrapportering för hela institutet, fånga upp alla väsentliga risker och på ett lämpligt sätt återspegla institutets riskprofil och kapital- och likviditetsbehov, och om dessa kan aggregeras och göras tillgängliga för ledningsorganet och den verkställande ledningen i rätt tid och på ett flexibelt sätt. I tillämpliga fall bör de behöriga myndigheterna bedöma om institutet har inrättat ett effektivt gruppövergripande informations- och rapporteringssystem som är tillämpligt på alla affärsenheter och rättsliga enheter och om denna information är tillgänglig för ledningsorganet för institutets moderföretag i rätt tid.

101. De behöriga myndigheterna bör fastställa om institutets ledningsorgan och verkställande ledning godkänner institutets ram för aggregering av riskdata och riskrapportering och övervakar dess effektiva genomförande samt allokera tillräckliga med resurser för att stödja dessa insatser. De behöriga myndigheterna bör också bedöma om institutets kapacitet för aggregering av riskdata och praxis för riskrapportering valideras på ett oberoende sätt i enlighet med institutets ram för intern kontroll.

²⁴ Vid tillämpningen av denna punkt omfattar stresstester inte omvända stresstester.

²⁵ Baselkommittén för banktillsyn "Principles for effective risk data aggregation and risk reporting (BCBS 239)".

5.8. Risker för penningtvätt och finansiering av terrorism inom ramen för tillsyn

102. När de behöriga myndigheterna analyserar ramen för intern styrning och institutomfattande kontroller bör de också ta hänsyn till de bedömningar som erhållits från tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, och utvärdera om dessa ger upphov till tillsynsmässiga farhågor. Om den behöriga myndighetens bedömning däremot visar på brister i ett instituts interna kontroller och styrningsram och institutomfattande kontroller ger upphov till tillsynsmässiga farhågor avseende risken för penningtvätt och finansiering av terrorism och risken för att riktade finansiella sanktioner inte genomförs eller kringgås, bör de behöriga myndigheterna dela resultatet av denna bedömning med tillsynsmyndigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
103. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets övergripande ramverk för intern styrning och riskhantering även omfattar hanteringen av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism och riskerna för att riktade finansiella sanktioner inte genomförs eller kringgås.
104. De behöriga myndigheterna bör ur ett tillsynsperspektiv bedöma om ledningsorganets roller och ansvarsområden med avseende på regelverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism efterlevs. De behöriga myndigheterna bör beakta all kompletterande information som erhållits från tillsynsmyndigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism efter deras bedömning i enlighet med EBA:s riktlinjer om policyer och förfaranden för efterlevnadshantering och rollen och ansvarsområdena för den regelefterlevnadsansvarige för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism²⁶.

5.9. Styrning av återhämtningsplanering

105. För att bedöma den interna styrningen och institutomfattande kontroller bör de behöriga myndigheterna beakta resultat och brister som konstaterats vid den bedömning av styrningsramen för återhämtningsplanering som genomförts i enlighet med artiklarna 6 och 8 i direktiv 2014/59/EU.
106. På samma sätt bör resultat som konstaterats i bedömningen av ÖUP-delarna, inklusive interna styrningssystem och institutomfattande kontrollsystem, ligga till grund för bedömningen av institutets återhämtningsplaner.

5.10. Sammanfattning av resultat, betygsättning och tillsynsåtgärder

107. Efter dessa bedömningar bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om lämpligheten av institutets interna styrningssystem och institutomfattande kontroller. Denna

²⁶ EBA/GL/2022/05

bedömning bör återspeglas i en sammanfattning av slutsatserna, vilken bör åtföljas av ett bärkraftighetsbetyg grundat på de överväganden som anges i tabell 4.

Tabell 4. Tillsynshänsyn vid betygsättning av intern styrning och institutomfattande kontroller

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
1	Brister i den interna styrningen och institutomfattande kontroller utgör en låg risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutet har en robust och transparent organisationsstruktur med tydligt ansvar och åtskillnad av risktagande från riskhanterings- och kontrollfunktioner. • Sammansättningen och funktionen hos ledningsorganet är lämpliga. • Det tidsmässiga engagemanget från ledamöterna i ledningsorganet är lämpligt och de följer i förekommande fall begränsningen av antalet styrelseuppdrag. • Riskkulturen och uppförandekoden är sunda och inbegriper hantering av intressekonflikter och förfaranden för att slå larm om missförhållanden. • Institutet har antagit en mångfaldspolicy som främjar mångfald i ledningsorganets sammansättning och uppfyller de fastställda målen. • Ersättningspolicyn överensstämmer med institutets riskstrategi och långsiktiga intressen. • Ramar för riskhantering och riskhanteringsprocesser, inklusive ICAAP, ILAAP, policy för godkännande av nya produkter, stresstestram, kapitalplanering och likviditetsplanering är lämpliga. • Ramen för intern kontroll och de interna kontrollerna är lämpliga. • Riskkontroll-, regelefterlevnads- och internrevisionsfunktionerna är oberoende, fungerar effektivt, har tillräckliga resurser och internrevisionsfunktionen arbetar i enlighet med etablerade internationella standarder och krav. • IKT-system, aggregering av riskdata och riskrapportering är lämpliga. • Integreringen av miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker i ramen för intern styrning och riskhantering är lämplig. • Styrningsramen för återhämtningsplanering är lämplig. • Institutet åtgärdar snabbt identifierade brister och/eller farhågor som uttryckts av behöriga myndigheter och åtgärdar dem effektivt inom en kort tidsram, vilket ger tillfredsställande resultat. Dessutom rapporterar institutet proaktivt och informerar de behöriga myndigheterna under hela denna process.

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
2	Brister i den interna styrningen och institutomfattande kontroller innebär en medellåg risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutet har en i stort sett robust och transparent organisationsstruktur med tydligt ansvar och separering av risktagande från riskhanterings- och kontrollfunktioner. • Ledningsorganets sammansättning och dess funktionssätt är i stort sett lämpliga. • Det tidsmässiga engagemanget från ledamöterna i ledningsorganet är i stort sett lämpligt, och de följer i förekommande fall begränsningen av antalet styrelseuppdrag. • Riskkulturen och uppförandet är i stort sett sunda, inbegripet hantering av intressekonflikter och förfaranden för att slå larm om missförhållanden. • Institutet har antagit en mångfaldspolicy som främjar mångfald i ledningsorganets sammansättning och som i stort sett uppfyller de fastställda målen eller har vidtagit lämpliga åtgärder för att uppnå de mål som fastställts i policyn. • Ersättningspolicyn ligger i stort sett i linje med institutets riskstrategi och långsiktiga intressen. • Ramar för riskhantering och riskhanteringsprocesser, inklusive ICAAP, ILAAP, policy för godkännande av nya produkter, stresstestram, kapitalplanering och likviditetsplanering är i stort sett lämpliga. • Ramen för intern kontroll och de interna kontrollerna är i stort sett lämpliga. • Riskkontrollen, efterlevnaden och internrevisionsfunktionen är oberoende och deras verksamhet är i stort sett effektiv. • IKT-system, aggregering av riskdata och riskrapportering är i stort sett lämpliga. • Integreringen av miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker i ramen för intern styrning och riskhantering är i stort sett lämplig. • Styrningsramen för återhämtningsplanering är i stort sett lämplig. • Institutet kan på ett tillfredsställande sätt åtgärda de flesta av de brister som identifierats och/eller de farhågor som uttryckts av de behöriga myndigheterna, inom en godtagbar tidsram och uppfyller, i tillämpliga fall, de rapporteringskrav som fastställts av de behöriga myndigheterna med avseende på dessa brister.
3	Brister i den interna styrningen och institutomfattande kontroller utgör en medelhög risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets organisationsstruktur och ansvarsområden är inte helt transparenta, och risktagandet är inte helt åtskilt från riskhanterings- och kontrollfunktionerna. • Det råder tvivel om huruvida ledningsorganets sammansättning och funktionssätt är lämpliga.

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
		<ul style="list-style-type: none"> • Det råder tvivel om att det tidsmässiga engagemanget från ledamöterna i ledningsorganet är tillräckligt, och i förekommande fall uppfyller de inte begränsningen av antalet styrelseuppdrag. • Det råder tvivel om riskkulturens och uppförandets sundhet, inbegripet hantering av intressekonflikter och/eller förfaranden för att slå larm om missförhållanden. • Institutet har inte antagit någon mångfaldspolicy och har inte vidtagit åtgärder för att uppnå en lämplig nivå av mångfald i ledningsorganet. • Det finns farhågor om att ersättningspolicyn inte är anpassad till institutets riskstrategi och långsiktiga intressen. • Det råder tvivel om huruvida riskhanteringsramen och riskhanteringsprocesserna är lämpliga, däribland ICAAP, ILAAP, policy för godkännande av nya produkter, stresstestramen, kapitalplanering och/eller likviditetsplanering. • Det råder tvivel om huruvida ramen för intern kontroll och de interna kontrollerna är lämpliga. • Det råder tvivel om oberoendet och den effektiva funktionen hos den interna riskkontrollen, efterlevnaden och internrevisionsfunktionen. • Det råder tvivel om huruvida IKT-system, aggregering av riskdata och riskrapportering är lämpliga. • Det råder tvivel om huruvida integreringen av miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker i ramen för intern styrning och riskhantering är lämplig. • Styrningsramen för återhämtningsplanering bedömdes kunna ha väsentliga brister och/eller ha väsentliga hinder för ett effektivt genomförande, och tillsynsfrågorna har inte åtgärdats fullt ut. • Institutet står inför betydande utmaningar eller uppvisar en begränsad avsikt att på ett adekvat sätt åtgärda de brister som konstaterats och/eller de farhågor som uttryckts av de behöriga myndigheterna när det gäller kvaliteten på de korrigerande åtgärderna och/eller tidsramen för deras genomförande, vilket kan tyda på ett behov av en upptrappning. Institutet har också utmaningar i rapporteringen om status för de korrigerande åtgärderna till de behöriga myndigheterna.

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
4	Brister i den interna styrningen och institutomfattande kontroller innebär en hög risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutets organisationsstruktur och ansvarsfördelning är inte transparenta och risktagandet är inte skilt från riskhanterings- och kontrollfunktionerna. • Ledningsorganets sammansättning och funktionssätt är olämpliga. • Det tidsmässiga engagemanget från ledamöterna i ledningsorganet är otillräckligt, och i förekommande fall uppfyller de inte begränsningen av antalet styrelseuppdrag. • Riskkulturen och uppförandet, inbegripet hantering av intressekonflikter och/eller förfaranden för att slå larm om missförhållanden, är olämpliga. • Institutet har inte antagit någon mångfaldspolicy, ledningsorganets sammansättning saknar mångfald och institutet har inte implementerat åtgärder för att uppnå en lämplig mångfaldsnivå. • Ersättningspolicyn är inte anpassad till institutets riskstrategi och långsiktiga intressen. • Ramar för riskkontroll och riskhanteringsprocesser, däribland ICAAP, ILAAP, policy för godkännande av nya produkter, stresstestram, kapitalplanering och/eller likviditetsplanering är olämpliga. • Riskhanterings-, efterlevnads- och/eller internrevisionsfunktionen är inte oberoende, fungerar inte effektivt och/eller internrevisionsfunktionen bedriver inte sin verksamhet i enlighet med fastställda internationella standarder och krav. • Ramen för intern kontroll och de interna kontrollerna är olämpliga. • IKT-systemen, aggregeringen av riskdata och riskrapporteringen är olämpliga. • Integrationen av miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker i ramen för intern styrning och riskhantering är inte lämplig. • Styrningsramen för återhämtningsplanering bedömdes ha väsentliga brister och/eller ha väsentliga hinder för dess effektiva genomförande, och tillsynsfrågor har inte till fullo beaktats. • Institutet kan inte eller har inte för avsikt att på ett tillfredsställande sätt åtgärda de brister som konstaterats och/eller de farhågor som uttryckts av de behöriga myndigheterna och saknar förmåga att åtgärda dem inom en godtagbar tidsram, efter upptrappning från de behöriga myndigheterna. Institutet har också utmaningar i rapporteringen om status för de korrigerande åtgärderna till de behöriga myndigheterna.

108. Tabellen nedan innehåller en icke uttömmande förteckning över tillsynsåtgärder som de behöriga myndigheterna kan vidta om brister har konstaterats i institutets interna styrning och institutomfattande kontroller. De behöriga myndigheterna bör besluta om typen av tillsynsåtgärd på grundval av dess effektivitet med avseende på den specifika konstaterade bristen. De behöriga myndigheterna kan vidta ytterligare tillsynsåtgärder eller en kombination av dessa med de åtgärder som anges i tabellen nedan, om dessa anses vara lämpligare för att åtgärda de identifierade bristerna. För överträdelser av DORA-förordningen bör de behöriga myndigheterna överväga de tillämpliga korrigerande och avhjälpande åtgärder som föreskrivs i artikel 50 i DORA-förordningen.

Tabell 5. Potentiell och icke uttömmande förteckning över tillsynsåtgärder till följd av bedömningen av institutets interna styrning och institutomfattande kontroller

Potentiella tillsynsåtgärder för behöriga myndigheter i enlighet med artikel 104.1 b, d, e, f, g, j, l, m och n i direktiv 2013/36/EU och artikel 50 i förordning (EU) 2022/2554, de behöriga myndigheterna kan kräva att institutet ska
a) stärka och ha ett mer aktivt deltagande av ledningsorganet eller dess kommittéer,
b) utarbeta och genomföra åtgärdsplaner för att avhjälpa brister,
c) stärka de interna kontrollerna,
d) förbättra ramverket för intern styrning,
e) förbättra rapporteringsmekanismerna och övervakningen,
f) begränsa den rörliga ersättningen,
g) införa system för regelefterlevnadshantering,
h) ha ytterligare eller frekventare rapporteringskrav,
i) stärka särskilda arrangemang, processer, mekanismer och strategier,
j) utföra stresstester på nytt med ändrade antaganden,
k) förbättra de arrangemang för styrning och riskhantering som tillämpas på miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker, särskilt miljörisker.

Avdelning 6. Bedömning av kapitalrisker

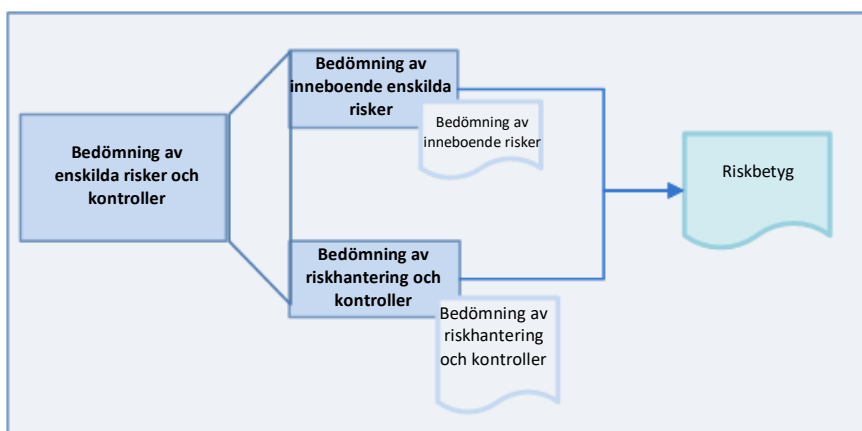
6.1. Allmänna överväganden

109. De behöriga myndigheterna bör bedöma och betygsätta riskerna för kapital som identifieras som väsentliga för institutet.
110. Syftet med denna avdelning är att fastställa en gemensam metod för bedömning av enskilda risker och riskhanterings- och kontrollfunktioner. Den gör inte anspråk på att vara uttömmande och ger de behöriga myndigheterna möjlighet att ta hänsyn till andra kriterier som de baserat sin erfarenhet på och institutets särskilda kännetecken som anses vara relevanta.
111. I denna avdelning får de behöriga myndigheterna riktlinjer för bedömningen och betygsättningen av följande kapitalrisker:
- a. Kreditrisk och motpartsrisk.
 - b. Marknadsrisk.
 - c. Operativ risk.
 - d. Ränterisk i bankboken (IRRBB).
112. I kapitlet identifieras även en uppsättning underkategorier för varje riskkategori som måste beaktas vid bedömningen av kapitalrisker. Beroende på hur väsentliga dessa underkategorier är för ett visst institut kan de eventuellt bedömas och betygsättas individuellt. I bilagorna I–IV finns icke uttömmande förteckningar över underkategorier för kreditrisk, marknadsrisk, operativ risk och ränterisk i bankboken som de behöriga myndigheterna bör beakta, i förekommande fall.
113. Det är tillsynsmyndigheten som fattar beslut om väsentlighet. När det gäller risk till följd av utlåning i utländsk valuta bör dock väsentligheten, mot bakgrund av Europeiska systemrisknämndens rekommendation om utlåning i utländsk valuta²⁷, fastställas med hänsyn till följande tröskelvärde: lån som är uttryckta i utländsk valuta till ohedgade låntagare utgör minst 10 procent av ett instituts totala lånebok (totala lån till icke-finansiella företag och hushållen), om denna totala lånebok utgör minst 25 procent av institutets totala tillgångar.
114. De behöriga myndigheterna bör också bedöma andra risker som identifierats som väsentliga för ett specifikt institut men som inte förtecknas ovan (t.ex. pensionsrisk, strategisk risk och affärsrisk, step-in-risk, intra- och interriskkoncentration). Följande faktorer kan användas i identifieringsprocessen:
- a. Faktorer som påverkar det totala riskvägda exponeringsbeloppet (TREA).

²⁷ Europeiska systemrisknämndens rekommendation av den 21 september 2011 om utlåning i utländsk valuta (ESRB/2011/1) (EUT C 342, 22.11.2011, s. 1).

- b. De risker som identifierats i institutets ICAAP.
 - c. Risker till följd av institutets affärsmodell (inbegripet de som identifieras av andra institut som har en liknande affärsmodell).
 - d. Information från övervakningen av nyckelindikatorer.
 - e. Slutsatser och iakttagelser från interna eller externa revisionsrapporter.
 - f. Europeiska bankmyndighetens rekommendationer och riktlinjer samt varningar och rekommendationer som utfärdats av makrotillsynsmyndigheter eller Europeiska systemrisknämnden.
115. De behöriga myndigheterna bör även ta hänsyn till ovannämnda faktorer när de planerar tillsynsintensiteten i samband med bedömningen av en bestämd risk.
116. När det gäller kreditrisk, marknadsrisk och operativ risk bör de behöriga myndigheterna bland annat utvärdera institutets efterlevnad av de rättsakter som offentliggjorts separat på EBA:s webbplats i enlighet med punkt 12. I dessa riktlinjer utvidgas emellertid bedömningen till att omfatta mer än dessa minimikrav för att behöriga myndigheter ska kunna få en mer heltäckande uppfattning om kapitalriskerna.
117. I sin bedömning av kapitalrisker bör de behöriga myndigheterna även beakta konsekvenserna av finansieringskostnadsrisken med hjälp av metoden i avdelning 8 och de kan besluta om det är nödvändigt att vidta åtgärder för att reducera denna risk.
118. Vid tillämpningen av de metoder som fastställs i denna avdelning bör de behöriga myndigheterna identifiera relevanta kvantitativa indikatorer och andra mått, som även kan användas vid övervakningen av nyckelindikatorer enligt avdelning 3 och de bör också, när så är lämpligt, beakta institutens interna riskmått.
119. För varje väsentlig risk bör följande bedömas av de behöriga myndigheterna och avspeglas i riskbetyget:
- a. Inneboende risk (riskexponeringar).
 - b. Riskhanterings- och kontrollfunktionernas kvalitet och effektivitet.
120. Arbetsflödet för denna bedömningsprocess visas i figur 2 nedan.

Figur 2. Arbetsflöde för bedömningen av kapitalrisker

121. För att göra dessa bedömningar bör de behöriga myndigheterna använda tillgängliga informationskällor, inbegripet lagstadgad rapportering, institutets interna mått och rapporter (t.ex. internrevisionsrapporter, riskhanteringsrapporter, information från ICAAP), rapporter från platsundersökningar och externa rapporter (t.ex. institutets meddelanden till investerare och kreditvärderingsinstitut). De behöriga myndigheterna bör använda sig av ad hoc-rapportering när det är absolut nödvändigt och proportionerligt för att utföra deras tillsynsuppgifter och när uppgifterna inte överlappar eller på annat sätt är tillgängliga, i enlighet med artikel 104.2 andra stycket i kapitalkravsdirektivet. Även om bedömningen ska vara institutspecifik bör jämförelser med jämförelsegrupper övervägas för att identifiera potentiell exponering mot kapitalrisker. Jämförelsegrupper bör därför fastställas för varje enskild risk och kan skilja sig från de jämförelsegrupper som identifieras för affärsmodellsanalysen eller andra analyser.
122. Vid bedömningen av kapitalrisker bör de behöriga myndigheterna även bedöma hur tillförlitlig och konservativ beräkningen av kapitalbaskravet är för att upptäcka situationer där beräkningen av kapitalbaskravet eventuellt underskattar den faktiska risken. Denna bedömning används som underlag vid fastställandet av P2R i enlighet med avsnitt 7.2.3.
123. Resultaten av bedömningen av varje materiell risk bör återspeglas i en sammanfattning av resultaten som ger en förklaring av de viktigaste riskfaktorerna och ett riskbetyg, enligt vad som anges i följande avsnitt.

6.2. Bedömning av kreditrisk och motpartsrisk

6.2.1. Allmänna överväganden

124. När de behöriga myndigheterna bedömer ramen för kreditriskhantering bör de utvärdera institutets efterlevnad av de rättsakter som offentliggjorts separat på EBA:s webbplats i enlighet med punkt 12.
125. De behöriga myndigheterna bör bedöma den kreditrisk som uppstår till följd av alla exponeringar utanför handelslagret (inbegripet poster utanför balansräkningen). De bör också

bedöma motpartsrisken och avvecklingsrisken som kan hänföras till både verksamhet utanför handelslagret och till handelslagret. För att utföra en sådan bedömning bör de behöriga myndigheterna beakta alla komponenter som avgör potentiella kreditförluster, och i synnerhet:

- a. sannolikheten för en kredithändelse (dvs. fallissemang) eller sammanhängande kredithändelser som huvudsakligen berör låntagarna och deras förmåga att infria berörda åtaganden,
- b. storleken på exponeringen som är föremål för kreditrisk,
- c. kreditexponeringens återvinningsgrad i händelse av att låntagarna inte betalar.

126. De behöriga myndigheterna bör beakta möjligheten att dessa komponenter kan förvärras över tiden och försämrats jämfört med förväntade resultat.

127. De behöriga myndigheterna bör bedöma de miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade riskernas inverkan på den inneboende kreditrisken och kreditriskkontrollernas lämplighet med avseende på miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker och prioritera miljörisker. De behöriga myndigheterna bör särskilt beakta miljörelaterade omställningsrisker och fysiska risker när de bedömer kreditkoncentrationsrisk och fastighetsrisk samt när de bedömer kreditrisk i specifika portföljer eller exponeringsklasser som anses vara väsentligt exponerade mot miljörisker.

128. Dessutom bör behöriga myndigheter också vara uppmärksamma på huruvida risker för penningtvätt och finansiering av terrorism beaktas i samband med kreditgivningsprocessen, inbegripet huruvida institutet har system och kontroller för att säkerställa att de medel som används för att återbetala lån kommer från lagliga källor.

6.2.2. Bedömning av inneboende kreditrisk

Identifiering av väsentliga källor till kreditrisk

129. De behöriga myndigheterna bör bedöma kreditrisken ur både ett aktuellt och ett framåtblickande perspektiv och kombinera analysen av den aktuella portföljens kreditrisk med bedömningen av institutets kreditriskstrategi, riskaptit och risklimiter (eventuellt som en del av den bredare bedömning av strategin som utförs som en del av analysen av affärsmodellen). De behöriga myndigheterna bör också överväga hur den förväntade och den stressade makroekonomiska utvecklingen kan påverka dessa faktorer.

130. För att bedöma ett instituts inneboende kreditrisk bör de behöriga myndigheterna först identifiera dess kreditriskexponering. För att uppnå detta och säkerställa en konsekvent identifiering av de källor till kreditrisk som institutet är eller kan bli exponerat för, bör de beakta följande informationskällor:

- a. Mallar för lagstadgad rapportering, t.ex. COREP och FINREP, med beaktande av de relevanta exponeringsklasserna enligt institutets metod för kapitalbaskrav (dvs. schablonmetoden eller IRK).

- b. Insikter från bedömningen av andra ÖUP-delar (t.ex. affärsmodellsanalysen) och från tidigare tillsynsverksamhet.
 - c. Jämförelser av institutets ställning i förhållande till jämförelsegrupper, om sådana finns. För institut som använder IRK bör de behöriga myndigheterna särskilt beakta resultatet av tillsynsmyndigheternas riktmärkning som utförts i enlighet med artikel 78 i direktiv 2013/36/EU.
131. De behöriga myndigheterna bör i första hand inrikta sin bedömning på de mest betydande identifierade källorna till kreditrisk och utvärdera deras väsentlighet för institutet ur ett tillsynsperspektiv. För att göra denna bedömning bör de beakta följande:
- a. Kreditriskstrategi och riskapitet samt relevanta limiter.
 - b. Beloppet för exponeringsvärdet för den aktuella portföljen jämfört med det totala exponeringsvärdet för kreditexponeringar, inbegripet dess tillväxt över tid.
 - c. Kapitalbaskravet för kreditrisk för portföljen i fråga jämfört med det totala kapitalbaskravet, inbegripet dess tillväxt över tid.
 - d. I förekommande fall, det interna kapital som institutet har allokerat för kreditrisk för portföljen i fråga jämfört med det totala interna kapitalet.
 - e. Sammansättningen av och kvaliteten på institutets kreditrelaterade poster i och utanför balansräkningen i den presterande (inklusive exponeringar med anstånd) och nödlidande portföljen, inklusive nivån på och förändringen över tid av nedskrivningar och avskrivningar samt fallissemangsandelen i kreditportföljen.
132. De behöriga myndigheterna bör bedöma riskens väsentlighet i förhållande till den aktuella portföljen samt med ett historiskt och framåtblickande perspektiv (tidigare förändring av dessa siffror och prognoser, om sådana finns tillgängliga).
133. Som ytterligare informationskälla för väsentlighetsbedömningen bör de behöriga myndigheterna beakta de interna kreditriskparametrar som institutet använder, om sådana uppgifter finns tillgängliga och är lämpliga. Detta innebär att bedöma deras lämplighet när det gäller att korrekt kvantifiera kreditriskexponeringar i olika portföljer, med särskild uppmärksamhet på belägg från den årliga rapport som tas fram av institutets valideringsfunktion, i synnerhet utfallstesters resultat, dvs. jämförelser av uppskattade parametrar med observerade resultat som utförts av institutet. De behöriga myndigheterna bör lägga vikt vid portföljer där de uppskattade parametrarna har underskattat de observerade resultaten.
134. De behöriga myndigheterna bör också beakta resultat av stresstester som genomförts av institutet för att identifiera tidigare oidentifierade källor till kreditrisk, t.ex. sådana som uppstår ur ändrad kreditkvalitet, kreditkoncentrationer, säkerhetsvärde och kreditexponering under en stressperiod.

135. På grundval av den väsentlighetsbedömning som gjorts i föregående punkter samt storleken och komplexiteten hos institutets kreditrisk och kreditportfölj bör de behöriga myndigheterna välja den relevanta detaljnivån för bedömningen.

Karaktären, storleken och sammansättningen av institutets kreditportfölj (kreditrelaterade poster i och utanför balansräkningen)

136. De behöriga myndigheterna bör bedöma kreditexponeringarnas karaktär (dvs. typerna av låntagare och exponeringar) och analysera sammansättningen av institutets kreditportfölj. Under denna bedömning bör de behöriga myndigheterna även beakta hur kreditriskexponeringens karaktär kan påverka exponeringens omfattning (t.ex. kreditlimiter/outnyttjade kreditmöjligheter som utnyttjas av låntagare, denominering i utländsk valuta), med hänsyn till institutets rättskapacitet att ensidigt annullera outnyttjade belopp för beviljade kreditfaciliteter.

137. För att bedöma typen av kreditrisk bör de behöriga myndigheterna beakta åtminstone följande underkategorier av kreditrisk genom att göra en mer detaljerad bedömning av de underkategorier som anses vara mest relevanta för institutet²⁸:

- a. kreditkoncentrationsrisk,
- b. motpartsrisk och avvecklings- och leveransrisk,
- c. landrisk,
- d. kreditrisk i samband med värdepapperisering,
- e. risk till följd av utlåning i utländsk valuta,
- f. fastighetsrisk,
- g. aktierisk utanför handelslagret,
- h. utspädningsrisk,
- i. modellrisk för lagstadgade godkända modeller.

138. Om specialiserade låneexponeringar anses väsentliga bör de behöriga myndigheterna bedöma sådana exponeringar separat från annan utlåningsverksamhet, eftersom risken för sådana exponeringar ligger i lönsamheten för den tillgång eller det projekt som finansieras (t.ex. kommersiella fastigheter, energianläggningar, sjöfart, råvaror) snarare än låntagaren (som i allmänhet är ett specialföretag). När de behöriga myndigheterna gör denna bedömning bör de beakta

- a. projektens lönsamhet och hur försiktiga de underliggande antagandena i affärsplanerna är (inbegripet kreditrisken för de viktigaste kunderna),
- b. lagstiftningsändringars inverkan på framtida kassaflöden, i synnerhet i subventionerade sektorer,

²⁸ Se bilaga I för en icke uttömmande uppdelning av underkategorier av kreditrisk och närmare information om deras bedömning.

- c. inverkan av ändrad efterfrågan på marknaden, där det är relevant, och om det finns en marknad för en framtida försäljning av objektet som finansieras,
- d. förekomsten av ett finanskonsortium eller andra långgivare som delar kreditrisken,
- e. om någon form av garanti utlovas av sponsorerna,
- f. den potentiella ökning av koncentrationsrisken som dessa aktiviteter kan medföra.

Portföljens kreditkvalitet

139. För att bedöma en portföljs kreditkvalitet bör de behöriga myndigheterna särskilt utvärdera hur lämplig klassificeringen av kreditexponeringen är och konsekvenserna av en möjlig felklassificering som leder till försenad reservering och redovisning av kreditförluster.
140. De behöriga myndigheterna bör göra en analys för att skilja mellan kategorierna av presterande och nödlidande exponeringar samt exponeringar med anstånd, med beaktande av både antalet gäldenärer och relevanta belopp och volymer. De behöriga myndigheterna bör utvärdera den övergripande kreditkvaliteten på portföljnivå och de olika kvalitetsgrupperna inom var och en av de ovannämnda kategorierna för att fastställa institutets samlade kreditrisk. Som en del av denna bedömning bör de behöriga myndigheterna analysera fallissemangs- och migrationsrisker per exponeringsklass, med beaktande av trender i kreditkvaliteten över tid, och de bör överväga om portföljens faktiska kreditkvalitet överensstämmer med den angivna riskaptiten och fastställa skälen till eventuella avvikelser.
141. Detta bör resultera i en övergripande bedömning av institutets hela kreditcykel från framställning, under övervakning och hantering av varje exponeringskategori. När de behöriga myndigheterna gör denna analys bör de använda referensportföljer (dvs. portföljer med låntagare som är gemensamma för grupper av institut) där så är lämpligt och möjligt. Denna analys bör utföras med beaktande av följande:
- a. Indikatorer för tillgångarnas kvalitet, historiska trender och tillväxttakt per typ av låntagare, sektor och produkt, fördelningen av låntagare per kreditvärdighet, historisk migration mellan olika kreditvärdigheter, misskötsel och fallissemang för olika tidshorisonter.
 - b. Andelen nödlidande exponeringar och täckningsgraden per portfölj, sektor, geografi och förändringar över tid, även med hänsyn till relevanta inflöden/utflöden från varje relevant portfölj, fördelningen av exponeringarna mellan klasser av nödlidande exponeringar (dvs. förfallna, osäkra), nivån och förändringar över tid av nedskrivningar och bortskrivningar för varje relevant drivande faktor, historiska återvinningsgrader och återvinningsprocessens varaktighet, utmäta tillgångar och förändringar över tid, samt den tid som gått sedan exponeringarna klassificerades som nödlidande.
142. De behöriga myndigheterna bör bedöma om nivån på reserveringar för kreditförluster och kreditvärdighetsjustering är lämplig för exponeringens kvalitet och, i förekommande fall, för säkerhetens nivå, och särskilt bedöma om nivån av reserveringar för kreditförluster är förenlig med risken för olika portföljer, över tid och i jämförelse med institutets relevanta jämförelsegrupper samt relevant makroekonomisk utveckling och om

kreditvärdighetsjusteringarna av derivatens marknadsvärden återspeglar kreditvärdigheten hos relevanta motparter. När det anses nödvändigt bör de behöriga myndigheterna göra inspektioner på plats eller andra lämpliga tillsynsåtgärder för att bedöma om reserveringarna för kreditförluster och risktäckningen är tillräckliga, t.ex. genom att utvärdera ett urval lån. När de behöriga myndigheterna gör en sådan bedömning bör de också beakta eventuella iakttagelser som gjorts av interna och externa revisorer, om sådana finns tillgängliga.

143. När de behöriga myndigheterna utvärderar ett instituts inneboende kreditrisk bör de också ta hänsyn till resultat av stresstester som genomförts av institutet för att identifiera tidigare oidentifierade källor till kreditrisk, t.ex. i samband med ändrad kreditkvalitet, kreditkoncentrationer, säkerhetsvärde och kreditexponering under en stressperiod.

Omfattning och kvalitet på ramverket för kreditriskreducering

144. De behöriga myndigheterna bör beakta omfattningen av och kvaliteten på garantier (inklusive kreditderivat) och på tillgängliga säkerheter som skulle reducera kreditförlusterna i händelse av kredithändelser, inbegripet dem som inte godtas som lämpliga kreditriskreducerande tekniker vid beräkningen av kapitalbas. När de behöriga myndigheterna gör en sådan bedömning bör de beakta:

- a. säkerheters och garantiers täckning per portfölj, typ av låntagare, kreditvärdering, sektor och andra relevanta aspekter,
- b. säkerhetsvärden för presterande och nödlidande exponeringar,
- c. historisk återvinningsgrad per typ av och belopp för säkerheter och garantier.

145. De behöriga myndigheterna bör också bedöma hur väsentlig den kvarstående risken är (som avses i artikel 80 i direktiv 2013/36/EU), särskilt säkerheternas och garantiernas tillräcklighet och verkställbarhet, tidpunkten för och förmågan att realisera säkerheter och verkställa garantier enligt den nationella rättsliga ramen, likviditeten och volatiliteten för säkerheters tillgångsvärden och säkerheternas återvinningsbara värde vid kreditindrivning. De behöriga myndigheterna bör även göra en bedömning av koncentrationen av garantier och säkerheter, samt korrelationen med låntagares kreditvärdighet (dvs. korrelationsrisk) och den möjliga effekten beroende på skyddets ändamålsenlighet.

Miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade faktorer

146. När de behöriga myndigheterna bedömer effekterna av miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker och miljörisker, särskilt på den inneboende kreditrisken, bör de sträva efter att ta hänsyn till dessa riskers specifika egenskaper, såsom deras framåtblickande karaktär och olika inverkan över olika tidshorisonter, och beakta de osäkerheter som är förknippade med långsiktiga prognoser och samtidigt utveckla sin förmåga att ta hänsyn till dessa egenskaper i sin bedömning.

Bedömning av ramen för hantering och kontroll av kreditrisk

147. För att få en heltäckande uppfattning om institutets kreditriskprofil bör de behöriga myndigheterna se över institutets ramverk för hantering och kontroll av kreditrisker och dess lämplighet när det gäller de inneboende kreditriskexponeringarna. För denna bedömning bör de behöriga myndigheterna också förlita sig på resultatet från bedömningen av andra ÖUP-delar (t.ex. affärsmodellsanalysen och styrningsområden). För institut som omfattas av tillämpningen av strategierna för minskning av nödlidande exponeringar och tillhörande styrning och operativa vägledning bör de behöriga myndigheterna också bedöma om instituten uppfyller särskilda krav som anges i EBA:s relevanta riktlinjer för sådana strategier och deras operationalisering, även när det gäller att uppfylla konsumentskyddskraven.

Strategi för kreditrisk och riskaptit

148. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en sund, tydligt formulerad och dokumenterad kreditriskaptit, kreditriskstrategi och kreditrisklimiter, som har godkänts av ledningsorganet. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna bland annat ta hänsyn till ledningsorganets roll när det gäller att fastställa, godkänna och se över kreditriskstrategin och kreditriskaptiten, den verkställande ledningens korrekta genomförande av denna strategi samt dess lämplighet för institutet med tanke på dess affärsmodell, övergripande riskaptit, nuvarande och framtida marknadsmiljö och finansiella ställning.

Ram för organisatorisk och intern kontroll

149. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig organisatorisk ramverk och lämpliga styrformer för att möjliggöra ett effektivt kreditrisktagande, hantering, mätning och kontroll, med tillräckliga (både kvalitativa och kvantitativa) personalresurser och tekniska resurser för att utföra de uppgifter som krävs. De bör särskilt bedöma om institutets ledningsorgan och verkställande ledning förstår de antaganden som ligger till grund för systemet för kreditmätning. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till om ansvarsfördelningen är lämplig samt till personalens kompetens och erfarenhet för att utföra sina uppgifter, för att anta, mäta, övervaka och rapportera kreditrisk, inklusive hantering av nödlidande exponeringar, och i synnerhet återvinning av nödlidande exponeringar, och slutligen förekomsten av en tydlig avgränsning mellan risktagare och riskhanterare.

150. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har lämpliga policyer och förfaranden för kreditgivning, identifiering, mätning, rapportering och kontroll av kreditrisk och om dessa är förenliga med institutets kreditriskstrategi och täcker alla huvudsakliga verksamheter och processer. Detta inbegriper en bedömning av huruvida dessa policyer är tydligt formaliserade, kommunicerade och tillämpas konsekvent inom hela institutet och den bankkoncern som det tillhör. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till om ledningsorganet godkänner dessa riktlinjer och regelbundet diskuterar och granskar dem i enlighet med riskstrategierna samt om den verkställande ledningen ansvarar för att utarbeta och genomföra de policyer och förfaranden som ledningsorganet har fastställt.

151. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets system för att identifiera, förstå, mäta, övervaka och rapportera kreditrisk är lämplig med hänsyn till institutets storlek och komplexitet. I detta sammanhang bör de behöriga myndigheterna överväga om institutet har lämplig datainfrastruktur och om analysteknikerna är lämpliga för att institutet ska kunna hantera sin kreditrisk på ett tillfredsställande sätt och uppfylla kraven på tillsynsrapportering, samt upptäcka, mäta och regelbundet övervaka den kreditrisk som är inneboende i alla poster i och utanför balansräkningen (i förekommande fall på koncernnivå).
152. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets ledningsorgan och verkställande ledning förstår de antaganden som ligger till grund för systemet för kreditmätning och om de är medvetna om graden av relevant modellrisk. De bör bedöma om institutet har genomfört stresstester för att förstå effekterna av negativa händelser på dess kreditriskexponeringar och på lämpligheten av dess reserveringar för kreditrisk, genom att beakta hur ofta stresstester genomförs, relevanta identifierade riskfaktorer, antaganden som ligger till grund för stressscenariot samt den interna användningen av resultat av stresstester för kapitalplanering och kreditriskstrategier.
153. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har definierat och genomfört kontinuerlig och effektiv övervakning av kreditriskexponeringar (inbegripet kreditkoncentration) för hela institutet, bland annat med hjälp av särskilda indikatorer samt en relevant och effektiv mekanism för tidig varning. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har infört en regelbunden rapportering av kreditriskexponeringar, inbegripet resultatet av stresstester, till ledningsorganet, den verkställande ledningen och relevanta kreditriskhanterare.
154. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har ett starkt och heltäckande system för intern kontroll och lämpliga skyddsåtgärder för att reducera kreditrisken i enlighet med dess strategi och riskaptit när det gäller kreditrisk. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna särskilt uppmärksamma om institutets kontrollfunktioner (inbegripet alla konsoliderade enheter, geografiska områden och kreditverksamheter) har tillräcklig täckning, till förekomsten av operativa limiter och annan praxis som syftar till att hålla kreditriskexponeringar inom nivåer som är godtagbara för institutet i enlighet med dess riskaptit och risklimiter. För detta ändamål bör de behöriga myndigheterna ägna särskild uppmärksamhet åt huruvida institutet har lämpliga interna kontroller och rutiner för att säkerställa att överträdelser av (eller undantag från) policyer, förfaranden och limiter i god tid rapporteras till lämplig ledningsnivå för åtgärder, inbegripet kontroller för att identifiera, bedöma och hantera de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som institutet är exponerat för till följd av kreditgivningsverksamheten.
155. När de behöriga myndigheterna gör denna bedömning bör de överväga om limitsystemet är lämpligt för institutets komplexitet och kapacitet att mäta och hantera kreditrisk. Detta inbegriper en bedömning av huruvida de fastställda limiterna är absoluta eller om överskridanden av dem kan inträffa. I det senare fallet bör institutets policyer tydligt beskriva under vilken tidsperiod och under vilka särskilda omständigheter sådana överskridanden av

limiter är möjliga. Dessutom bör de behöriga myndigheterna bedöma om de förfaranden som införts är lämpliga för att hålla kredithanterare informerade om deras limiter samt om sådana limiter regelbundet granskas och uppdateras (t.ex. för att förbli anpassade till strategiförändringar).

156. De behöriga myndigheterna bör också bedöma internrevisionsfunktionens funktion vad gäller lämplighet, omfattning och frekvens för internrevisioner av ramverket för kreditriskhantering. Dessa revisioner bör omfatta en översyn av de viktigaste delarna av ramverket för hantering, mätning och kontroll av kreditrisk för hela institutet och efterlevnaden av relevanta externa bestämmelser för interna policyer och förfaranden samt eventuella avvikelser från dessa.

157. För institut som använder en intern ratingbaserad metod för att fastställa minimikrav på kapitalbas för kreditrisk bör de behöriga myndigheterna också bedöma om den interna valideringsprocessen är sund och effektiv när det gäller att utmana modellantaganden och upptäcka eventuella brister i systemet för kreditriskhantering. Denna bedömning bör, i förekommande fall, baseras på information som härrör från redan utförd tillsynsverksamhet gällande interna modeller (t.ex. inspektioner på plats) och med beaktande av den tillsynspraxis som beskrivs i EBA:s Supervisory handbook for the validation of internal ratings-based systems²⁹.

Sammanfattning av resultat, betygsättning och tillsynsåtgärder

158. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om institutets kreditrisk och motpartsrisk. Denna bedömning bör återspeglas i en sammanfattning av slutsatserna, vilken bör åtföljas av ett riskbetyg grundat på de överväganden som anges i tabell 6. Om vissa underkategorier omfattar väsentliga risker kan de behöriga myndigheterna välja att bedöma och betygsätta dessa individuellt, och man bör i så fall så långt som möjligt tillämpa vägledningen i denna tabell på motsvarande sätt.

Tabell 6 Tillsynsöverväganden vid betygsättning av kreditrisk och motpartsrisk

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
1	Det finns en låg risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet givet de inneboende riskerna samt hanteringen och kontrollen av dessa.	<ul style="list-style-type: none"> Kreditriskexponeringens art och sammansättning medför icke-väsentlig risk/mycket låg risk. Exponeringen för komplexa produkter och transaktioner är inte väsentlig/mycket låg. Kreditkoncentrationsrisken är inte väsentlig eller mycket låg. Nivån på exponeringar med anstånd och nödlidande exponeringar är inte väsentlig/mycket låg. 	<ul style="list-style-type: none"> Riskhanteringen och kontrollerna är adekvata i förhållande till de krav som anges i EBA:s relevanta riktlinjer. Förhållandet mellan institutets kreditriskpolicy och strategi och dess övergripande strategi och riskaptit är följdriktigt. Den organisatoriska ramen för kreditrisk är robust med tydliga ansvarsområden och en uppdelning av uppgifter mellan

²⁹ EBA/REP/2023/29.

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
		<ul style="list-style-type: none"> • Den kreditrisk som följer av presterande exponeringar är inte väsentligt/mycket låg. • Inverkan av miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker, särskilt miljörelaterade omställningsrisker och fysiska risker, på kreditrisken är inte väsentlig/mycket låg. • Nivån på täckningsgraden för reserveringar och kreditvärdighetsjustering är tillräcklig och tillförlitlig till mycket hög grad av säkerhet. • Garantierna och säkerheternas omfattning och kvalitet är mycket hög. 	<p>risktagare och förvaltnings- och kontrollfunktioner.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Systemen för mätning av kreditrisk, övervakning och rapportering är lämpliga. • De interna limiterna och kontrollramarna för kreditrisk är sunda. • Limiter som gör det möjligt att minska eller begränsa kreditrisken är i linje med institutets strategi för kreditriskhantering och riskapitet. • Miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker, särskilt miljörelaterade omställningsrisker och fysiska risker, är väl integrerade i kreditriskhanteringen och kreditriskkontrollerna.
2	Det finns en medellåg risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet givet de inneboende riskerna samt hanteringen och kontrollen av dessa.	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditriskexponeringens art och sammansättning tyder på låg till medel risk. • Exponeringen för komplexa produkter och transaktioner är låg till medel. • Kreditriskkoncentrationsgraden är låg till medel. • Nivån på exponeringar med anstånd och nödlidande exponeringar är låg till medel. • Den kreditrisk som följer av presterande exponeringar är låg till medel. • De miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade riskernas, särskilt de miljörelaterade omställningsriskernas och de fysiska riskernas, inverkan på kreditrisken är låg till medel. • Nivån på täckningsgraden för reserveringar och kreditvärdighetsjustering är tillräcklig och tillförlitlig till en hög grad av säkerhet. • Garantierna och säkerheternas omfattning och kvalitet är hög. 	
3	Det finns en medelhög risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet givet de inneboende riskerna samt	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditriskexponeringens art och sammansättning tyder på medel till hög risk. • Exponeringen för komplexa produkter och transaktioner är medel till hög. 	<ul style="list-style-type: none"> • Riskhanteringen och kontrollerna uppfyller inte de krav som anges i EBA:s relevanta riktlinjer. • Det finns bristande överensstämmelse mellan

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
	hanteringen och kontrollen av dessa.	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditriskkoncentrationsgraden är medel till hög. • Nivån på exponeringar med anstånd och nödlidande lån är medel till hög. • Den kreditrisk som följer av exponeringen är medel till hög och utsatt för ytterligare försämring under stressade förhållanden. • Inverkan av miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker, särskilt miljörelaterade omställningsrisker och fysiska risker, på kreditrisken är medel till hög. • Nivån på täckningsgraden för reserveringar och kreditvärdighetsjustering är medel. • Garantierna och säkerheternas omfattning och kvalitet är medel. 	<p>institutets policy och strategi för kreditrisker och dess övergripande strategi och riskaptit.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Den organisatoriska ramen för kreditrisk är inte tillräckligt robust och det saknas en tydlig uppdelning av uppgifter mellan risktagare och förvaltnings- och kontrollfunktioner. • Systemen för mätning av kreditrisk, övervakning och rapportering är inte lämpliga. • De interna limiterna och kontrollramarna för kreditrisk är inte tillräckligt sunda. • Limiter som gör det möjligt att begränsa kreditrisken är inte i linje med institutets strategi för kreditriskhantering och riskaptit. • Miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker, särskilt miljörelaterade omställningsrisker och fysiska risker, är inte tillräckligt integrerade i kreditriskhanteringen och kreditriskkontrollerna.
4	Det finns en hög risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet givet de inneboende riskerna samt hanteringen och kontrollen av dessa.	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditriskexponeringens art och sammansättning tyder på hög risk. • Exponeringen för komplexa produkter och transaktioner är hög. • Kreditriskkoncentrationsgraden är hög. • Nivån på exponeringar med anstånd och nödlidande exponeringar är hög. • Den kreditrisk som följer av presterande exponeringar är hög. • Inverkan av miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker, särskilt miljörelaterade omställningsrisker och fysiska risker, på kreditrisken är stor. • Nivån på täckningen av reserveringar och kreditvärdighetsjustering är låg. • Garantierna och säkerheternas omfattning och kvalitet är låga. 	

159. Tabellen nedan innehåller en icke uttömmande förteckning över tillsynsåtgärder som de behöriga myndigheterna kan vidta om brister har konstaterats i institutets system för hantering av kreditrisker och motpartsrisker. De behöriga myndigheterna bör besluta om typen av åtgärd på grundval av hur effektiv den är i förhållande till den specifika konstaterade bristen. De behöriga myndigheterna får vidta ytterligare tillsynsåtgärder (inklusive kvantitativa åtgärder i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU) eller en kombination av dem om dessa anses vara lämpligare för att åtgärda de konstaterade bristerna.

Tabell 7. Potentiella och icke uttömmande tillsynsåtgärder för kredit- och motpartsrisk

Potentiella tillsynsåtgärder för behöriga myndigheter i enlighet med artikel 104.1 b, d, e, f, j, l, m och n i direktiv 2013/36/EU, de behöriga myndigheterna kan kräva att institutet
a) mer aktivt involverar ledningsorganet eller dess kommittéer i relevanta kreditbeslut,
b) förbättrar systemen för kreditriskmätning,
c) förbättrar kontrollen av kreditprocesser, inbegripet kreditgivning, övervakning och återhämtning,
d) förbättrar hanteringen, värderingen och övervakningen av säkerheter,
e) förbättrar kvaliteten på och frekvensen av rapporteringen om kreditrisker till ledningsorganet och den verkställande ledningen.
f) inför en särskild reserveringspolicy samt ökar sina reserveringar, om detta tillåts enligt redovisningsprinciperna,
g) justerar interna riskparametrar och/eller riskvikter som används för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp för specifika produkter, sektorer eller typer av gäldenärer,
h) tillämpar högre värderingsavdrag på säkerhetens värde,
i) minskar stora exponeringar eller andra källor till kreditkoncentrationsrisk,
j) skärper kriterierna för kreditgivning för alla eller vissa produkt- eller gäldenärskategorier,
k) minskar sin exponering eller skyddar sig mot särskilda typer av faciliteter (t.ex. bolån, exportfinansiering, kommersiella fastigheter, värdepappersiseringar), gäldenärskategorier, sektorer, länder etc.,
l) genomför en lämplig strategi för att minska mängden eller andelen nödlidande exponeringar,
m) förbättrar kreditriskhanteringen i samband med miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker, särskilt miljörisker, potentiellt baserat på en eller flera av de åtgärder som anges ovan.

6.3. Bedömning av marknadsrisk

6.3.1. Allmänna överväganden

160. När de behöriga myndigheterna bedömer ramen för hantering av marknadsrisk bör de bland annat utvärdera institutets efterlevnad av de rättsakter som offentliggjorts separat på EBA:s webbplats i enlighet med punkt 12.

161. I dessa riktlinjer omfattar hänvisningarna till marknadsrisk alla följande risker, som bör bedömas av de behöriga myndigheterna:

- Den marknadsrisk som härrör från alla positioner i och utanför balansräkningen som är föremål för förluster till följd av förändringar i marknadspriser, dvs. risker i positioner i handelslagret och valuta- och råvarurisker utanför handelslagret.
- Risken för förluster till följd av ändrade belopp för kreditvärdighetsjustering som svar på förändringar i motpartens kreditspreadar och/eller marknadspriser, vilket påverkar det verkliga värdet av derivattransaktioner och, i tillämpliga fall, av transaktioner för värdepappersfinansiering.

c. Den risk som är kopplad till värderingen av instrument som värderas till verkligt värde i den mening som avses i artikel 105 i förordning (EU) nr 575/2013.

162. De behöriga myndigheterna kan göra en mindre detaljerad analys av institut som uppfyller villkoren för små handelslager enligt artikel 94 i förordning (EU) nr 575/2013. För institut med icke-väsentliga exponeringar bör bedömningen inriktas på riskhanterings- och styrningsstrukturens lämplighet och på systemens och kontrollernas kvalitet och effektivitet.

163. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till de miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade riskernas inverkan på den inneboende marknadsrisken samt till om ramen för hantering av marknadsrisk och kontrollerna avseende miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker är tillräckliga, och prioritera miljörisker.

6.3.2. Bedömning av inneboende marknadsrisk

164. De behöriga myndigheterna bör med hjälp av bedömningen av inneboende marknadsrisk fastställa de viktigaste faktorerna för institutets riskexponering och utvärdera om denna risk kan få en betydande inverkan på institutets stabilitet. För att bilda sig en sådan förståelse bör de behöriga myndigheterna först identifiera de marknadsrisker som institutet är eller kan bli exponerat för och inrikta sin uppmärksamhet på de underkategorier och drivkrafter som anses vara mest väsentliga för institutet.

165. Till stöd för denna analys bör de behöriga myndigheterna åtminstone beakta institutets produkter, verksamhet och affärsområden. De bör jämföra kapitalbaskraven för marknads- och kreditvärdighetsjusteringsrisk och den ytterligare värderingsjustering som dras av från institutets kapitalbas, med det totala kapitalbaskravet. I förekommande fall bör de jämföra det interna kapital som institutet allokera till dessa risker med det totala interna kapitalet. De kan också ta hänsyn till marknadsriskpositionernas relativa vikt uttryckt i totala tillgångar, den relativa vikten av nettovinster på marknadsriskpositioner i förhållande till totala rörelseintäkter och de historiska förändringarna i dessa siffror och prognoser. Dessutom bör institutets strategi när det gäller marknadsverksamhet och den relaterade riskaptiten beaktas. När de behöriga myndigheterna överväger marknadsaktiviteter bör de hänvisa till de risker som nämns i punkt 161, som kan omfatta handelslager och övrig verksamhet.

Institutets riskaktiviteters karaktär och sammansättning

166. Det första steget i bedömningen av den inneboende marknadsrisken hos ett institut är att identifiera dess exponeringar för marknadsrisk på ett konsekvent och heltäckande sätt. De behöriga myndigheterna bör använda tillgängliga mallar för lagstadgad rapportering, t.ex. COREP och FINREP, intern rapportering, insikter från bedömningen av andra ÖUP-delar (t.ex. affärsmodellsanalysen) eller tidigare tillsynsverksamhet, och jämförelser med likvärdiga institut om sådana finns.

167. De behöriga myndigheterna bör i första hand grunda sin bedömning på de mest betydande identifierade riskkällorna och utvärdera deras väsentlighet för institutet ur ett

tillsynsperspektiv. För att bedöma marknadsriskens karaktär bör de behöriga myndigheterna beakta åtminstone följande underkategorier³⁰:

- a. ränterisk (handelslager),
- b. kreditspread för icke-värdepapperisering, kreditspread för värdepapperisering (handelslager),
- c. aktierisk (handelslager),
- d. migrationsrisk (för verksamhet som omfattas av ett kapitalkrav på fallissemangsrisk)³¹,
- e. Fallissemangsrisk (för verksamhet som omfattas av ett kapitalkrav för fallissemangsrisk),
- f. valutakursrisk, inklusive omräkningsrisk (både i handelslager och utanför handelslagret),
- g. råvarurisk (handelslager och övrig verksamhet),
- h. kreditvärdighetsjusteringsrisk (i handelslager och utanför handelslagret),
- i. värderingsrisk (instrument som värderats till verkligt värde i handelslager och utanför handelslagret),

168. De behöriga myndigheterna bör också beakta följande:

- a. Finansiella produkters komplexitet (t.ex. produkter som värderas med modellvärderingstekniker, produkter med icke-deltarisker och basisrisker). Den behöriga myndigheten kan bedöma detta genom att som indikator använda tillägget till följd av kvarstående risker i enlighet med artikel 325u i förordning 575/2013/EU.
- b. Institutets exponeringslikviditet. Den behöriga myndigheten kan göra detta genom att bedöma om institutet är exponerat för underkategorier med höga likviditetshorisonter i enlighet med tabell 2 i artikel 325bd i förordning 575/2013/EU.
- c. koncentrationen av marknadsrisk i förhållande till specifika namn, sektorer, ekonomier och riskklasser,
- d. Användningen av specifika marknadsoperationer vars risk kanske inte fullt ut motsvaras av kapitalbaskraven för marknadsrisk (t.ex. högfrekvenshandel).

169. De behöriga myndigheterna bör när så är lämpligt även bedöma institutens interna riskmått. Dessa kan inbegripa det interna VaR-måttet eller det förväntade underskott som inte används i beräkningarna av kapitalbaskraven eller marknadsriskens känslighet för olika riskfaktorer och potentiella förluster.

170. De behöriga myndigheterna bör också bedöma institutets förmåga att bilda sig en heltäckande uppfattning om graden av marknadskoncentrationsrisk som det är exponerat för, antingen från exponeringar mot en enda riskfaktor eller från exponeringar mot multipla riskfaktorer som är korrelerade, och därvid ägna särskild uppmärksamhet åt koncentrationer i komplexa och illikvida produkter. De bör granska företagets egen bedömning av koncentrationer och illikvida positioner. De behöriga myndigheterna bör kräva att instituten minskar exponeringen

³⁰ Se bilaga II för en icke uttömmande uppdelning av underkategorier av marknadsrisk.

³¹ Migrationsrisken behandlas som en del av kreditspreadrisken enligt den grundläggande översynen av handelslagret.

mot en viss central motpart vid alltför hög koncentrationsrisk eller omjusterar exponeringarna mellan sina clearingkonton i enlighet med artikel 7 a i förordning (EU) nr 648/2012.

171. När de behöriga myndigheterna fastställer om P2R bör införas för den marknadsrisk som institutet är exponerat för, i enlighet med punkt 300, bör de överväga om pelare 1-metoden på ett adekvat sätt fångar upp risken, med beaktande av att:
 - a. Institut som använder den alternativa schablonmetoden är enligt pelare 1 skyldiga att beräkna ett tillägg (tillägg för kvarstående risk) för de risker som är förenade med komplexa finansiella produkter som inte i tillräcklig utsträckning fångas upp i den känslighetsbaserade metoden samt kapitalkravet för fallissemangsrisk.
 - b. Institut som använder metoden med interna modeller eller den alternativa metoden med interna modeller är skyldiga att fånga upp alla väsentliga risker i dessa interna modeller.
 - c. De riskvikter som ges enligt den alternativa schablonmetoden, expected shortfall-riskmått som avses i artikel 325bb i förordning 575/2013/EU och de riskmått med stressscenario som avses i artikel 325bk i förordning 575/2013/EU i den alternativa metoden med interna modeller är utformade för att ta hänsyn till positionernas likviditet i enlighet med den likviditetshorisont som avses i tabell 2 i artikel 325bd i förordning 575/2013/EU.

172. När det gäller marknadsriskpositioner och motsvarande styrningssystem bör de behöriga myndigheterna identifiera och analysera alla internprissättningsarrangemang mellan institut som är etablerade i unionen och som ingår i en tredjelandsgrupp och andra enheter i den gruppen som är etablerade utanför unionen och som inte konsolideras av moderföretaget inom EU. Analysen bör omfatta följande:
 - a. En kvantitativ komponent för att identifiera hur väsentliga internprissättningsarrangemangen är i förhållande till institutets totala resultat i handelslagret och kapitalbas.
 - b. En kvalitativ komponent för att bedöma om effekten av dessa arrangemang är transparent för institutets styrelse och avspeglas på ett lämpligt sätt i styrningen av riskhanteringen.
 - c. En kvalitativ komponent för att bedöma hur internprissättningsarrangemanget påverkar institutets affärsbeslut, inbegripet hur dynamiken i arrangemanget för internprissättning potentiellt påverkar de beslut som fattas av de kundmötande enheterna och de potentiella intressekonflikter som arrangemanget kan skapa.

173. De behöriga myndigheterna bör identifiera hur väsentlig internprissättningen är när det gäller poster i handelslagret genom att fokusera på de arrangemang för internprissättning som uppfyller följande villkor:
 - a. De omfattar minst en koncernenhet som är etablerad utanför unionen och för vilken den högsta konsolideringsnivån ligger utanför unionen.
 - b. De baseras på en transaktionsbaserad vinstmetod, eller någon liknande metod som skulle vara ekonomiskt likvärdig, enligt vilken vinster och förluster hänförliga till positioner som ägs av flera enheter omfördelas mellan dessa enheter på grundval av varje enhets marginella bidrag "m" till nyckelmått som anges i prissättningsarrangemanget.

174. För tillämpning av punkt 173 a, om de vinster och förluster som omfördelats till följd av internprissättningsarrangemang som baseras på transaktionsbaserade vinstmetoder är väsentliga (t.ex. står för mer än 5 procent av den vinst och förlust som genereras av institutet) och denna risk inte täcks eller inte helt täcks av P1R, bör de behöriga myndigheterna
- a. beakta denna risk vid fastställandet av P2R,
 - b. beakta resultaten av de komponenter som förtecknas i punkt 172, såsom väsentligheten hos arrangemangen för internprissättning, i förhållande till kapitalkraven för marknadsrisk för den portfölj vars vinster och förluster används för att fastställa det belopp som ska överföras till institutet samt potentiella svagheter i de relaterade styrningsarrangemangen,
 - c. fastställa P2R som i tillräcklig utsträckning täcker de marknadsrisker som inte fångas upp under P1R och som genereras inom ramen för arrangemanget för internprissättning. För detta ändamål kan de behöriga myndigheterna använda den beräkningsmetod som anges i bilaga V eller en alternativ metod som ger ett korrekt mått på den risk som inte omfattas av P1R och identifierar den därav följande P2R, med beaktande av metoden i bilaga V som referens.

Lönsamhetsanalys och stresstester

175. De behöriga myndigheterna bör analysera den historiska lönsamheten i marknadsverksamheten, inklusive volatiliteten för att få en bättre uppfattning om institutets riskprofil för marknadsrisk. Denna analys kan göras per portfölj eller delas upp per affärsområde, tillgångsklass eller handelsbord beroende på hur väsentliga och komplexa institutets exponeringar är (enligt affärsmodellsanalysen eller annan tillsynsinsikt).
176. De behöriga myndigheterna bör skilja mellan, å ena sidan, handelsinkomster och icke-handelsinkomster (t.ex. provisioner, kundavgifter) och, å andra sidan, realiserade och orealiserade vinster och förluster.
177. När det gäller tillgångsklasser och/eller exponeringar som ger upphov till betydande vinster eller förluster bör de behöriga myndigheterna bedöma lönsamheten jämfört med den risknivå som institutet tagit (t.ex. VaR-värde/nettovinster på finansiella tillgångar och skulder som innehas för handel) för att identifiera och analysera möjliga bristande överensstämmelser. De behöriga myndigheterna bör när det är möjligt jämföra institutets siffror mot historiska resultat och jämförelsegrupper.
178. De behöriga myndigheterna bör fastställa om ett institut har genomfört lämpliga stresstester som komplement till sitt system för riskmätning. För det ändamålet bör de ta hänsyn till
- a. hur ofta stresstester genomförs,
 - b. om relevanta riskfaktorer identifieras (t.ex. illikviditet/prisgap, koncentrerade positioner, enkelriktade marknader),
 - c. antaganden som ligger till grund för stressscenariot,
 - d. intern användning av resultat av stresstester för kapitalplanering och marknadsriskstrategier.

Bedömning av ramarna för hantering och kontroll av marknadsrisk

179. För att uppnå en tillräcklig förståelse av hanteringen av marknadsrisk, som står i proportion till institutets riskprofil, bör de behöriga myndigheterna granska institutets ram för riskhantering och kontroll och dess lämplighet när det gäller de inneboende riskexponeringarna. För denna bedömning bör den behöriga myndigheten använda de punkter som anges i detta avsnitt, samtidigt som den drar nytta av
- a. resultatet av bedömningen av andra ÖUP-delar (t.ex. affärsmodellsanalysen och styrningsområden),
 - b. resultatet av den bedömning som avses i artikel 325c i förordning 575/2013/EU för institut som använder den alternativa schablonmetoden och resultatet av den bedömning som gjorts i enlighet med delegerad förordning (EU) 2024/1085, särskilt när det gäller de krav som avses i artiklarna 104b, 325bi och 325bj i förordning 575/2013/EU.
180. De behöriga myndigheterna bör också bedöma institutens policyer och förfaranden för att fördela positionerna till handelslager och utanför handelslager, som beskrivs i avdelning I i kapitel 3 i förordning 575/2013/EU.

Strategin för marknadsrisk och riskaptit

181. De behöriga myndigheterna bör bedöma om instituten har en sund, tydligt formulerad och dokumenterad riskaptit, strategi och limiter som har godkänts av ledningsorganet. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna bland annat ta hänsyn till ledningsorganets roll när det gäller att fastställa, godkänna och se över riskstrategin och riskaptiten, ledningsorganets korrekta genomförande av denna strategi samt dess lämplighet för institutet med tanke på dess affärsmodell, övergripande riskaptit, nuvarande och framtida marknadsmiljö och finansiella ställning.

Ram för organisatorisk och intern kontroll

182. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig organisationsram för att identifiera, förstå, mäta, övervaka och kontrollera marknadsrisk, med tillräckliga (både kvalitativa och kvantitativa) mänskliga och tekniska resurser för att utföra de uppgifter som krävs. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till om ansvarsfördelningen för att ta, övervaka, rapportera och kontrollera marknadsrisk är tillräckligt för hela institutet, om det finns en tydlig åtskillnad mellan front office och back office och mellan de risktagande och kontrollerande funktionerna, samt om den berörda personalens kompetens och sakkunskap är tillräckliga.
183. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har tydligt definierade riktlinjer och förfaranden för identifiering, hantering, mätning och kontroll av marknadsrisk och om dessa är sunda och förenliga med institutets riskstrategi samt täcker alla huvudsakliga verksamheter och processer. Detta innebär en bedömning av huruvida dessa policyer och förfaranden är tydligt formaliserade samt kommuniceras och tillämpas konsekvent inom hela institutet.

184. Bedömningen bör i synnerhet omfatta de positioner som för regleringsändamål ska inkluderas i eller exkluderas från handelslagret, policyerna för interna säkringar och förfarandena för nya marknadsaktiviteter och/eller produkter.
185. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har ett lämpligt ramverk för att identifiera, förstå och mäta marknadsrisk, med hänsyn till institutets storlek och komplexitet, och om detta ramverk är förenligt med relevanta minimikrav i enlighet med det tillämpliga rättsliga regelverket.
186. De behöriga myndigheterna bör bedöma om instituten har infört ett lämpligt ramverk för övervakning och rapportering av marknadsrisker som ser till att snabba åtgärder vidtas på lämplig nivå i institutet av verkställande ledning eller ledningsorgan i händelse av överträdelser. Övervakningssystemet bör omfatta särskilda indikatorer och en relevant mekanism för att tillhandahålla effektiva tidiga varningar och bör informera ledningsorganet och den verkställande ledningen om aktuella exponeringar och riskmätt jämfört med limiter i policyn.
187. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har ett starkt och heltäckande system för limiter och kontroll, med sunda skyddsåtgärder för att reducera sina risker i enlighet med dess riskstrategi och riskaptit. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna särskilt uppmärksamma om institutets kontrollfunktioner (inbegripet alla konsoliderade enheter, geografiska områden och marknadsaktiviteter), har tillräcklig täckning, till förekomsten av operativa limiter (inbegripet enskilda limiter på handelsbords- eller affärsenhetsnivå som bör övervakas dagligen) och annan praxis som syftar till att hålla marknadsriskexponeringar inom nivåer som är godtagbara för institutet i enlighet med dess riskaptit och risklimiter.
188. De behöriga myndigheterna bör också bedöma om den interna valideringsprocessen är sund och effektiv när det gäller att pröva modellantaganden och upptäcka eventuella brister i systemet för hantering av marknadsrisker. För institut som använder en intern metod för att fastställa minimikrav på kapitalbas för marknadsrisk bör denna bedömning, om sådan finns, baseras på information som härrör från redan utförd tillsynsverksamhet avseende interna modeller (t.ex. inspektioner på plats).
189. De behöriga myndigheterna bör också bedöma internrevisionsfunktionens funktion vad gäller lämplighet, omfattning och frekvens för internrevisioner av ramverket för hantering av marknadsrisk. Detta bör omfatta en översyn av de viktigaste delarna av ramverket för hantering, mätning och kontroll av risk för hela institutet och efterlevnaden av relevanta externa bestämmelser för interna policyer och förfaranden samt eventuella avvikelser från dessa.

Sammanfattning av resultat, betygsättning och tillsynsåtgärder

190. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om institutets marknadsrisk. Denna bedömning bör återspeglas i en sammanfattning av slutsatserna, vilken bör åtföljas av ett riskbetyg grundat på de överväganden som anges i tabell 8. Om vissa

underkategorier omfattar väsentliga risker kan de behöriga myndigheterna välja att bedöma och betygsätta dessa individuellt, och man bör i så fall så långt som möjligt tillämpa vägledningen i denna tabell på motsvarande sätt.

Tabell 8. Tillsynsöversväganden vid betygsättning av marknadsrisk

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Översväganden i samband med inneboende risk	Översväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
1	Det finns en låg risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet givet de inneboende riskerna samt hanteringen och kontrollen av dessa.	<ul style="list-style-type: none"> Marknadsriskexponeringarnas art och sammansättning innebär inte väsentlig/mycket låg risk. Institutets exponering för marknadsrisk är okomplicerad. Graden av marknadsriskkoncentrationsrisk är inte väsentlig/mycket låg. Institutets marknadsriskexponeringar genererar icke-volatil avkastning. 	<ul style="list-style-type: none"> Institutets marknadsriskpolicy och -strategi är förenliga med den övergripande strategin och riskkaptiten. Den organisatoriska ramen för marknadsrisk är stabil med ett tydligt ansvar och en tydlig ansvarsfördelning mellan risktagare och riskhantering och kontrollfunktioner.
2	Det finns en medellåg risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet givet de inneboende riskerna samt hanteringen och kontrollen av dessa.	<ul style="list-style-type: none"> Marknadsriskexponeringarnas art och sammansättning tyder på låg till medel risk. Komplexiteten i institutets marknadsriskexponeringar är låg till medel. Graden av marknadsriskkoncentration är låg till medel. Institutets riskexponeringar för marknadsrisk genererar avkastning som har låg till medel volatilitet. 	<ul style="list-style-type: none"> Systemen för mätning, övervakning och rapportering av marknadsrisker är lämpliga. De interna begränsningarna och kontrollramarna för marknadsrisk är sunda och ligger i linje med institutets riskhanteringsstrategi och riskkaptit.
3	Det finns en medelhög till hög risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet givet de inneboende riskerna samt hanteringen och kontrollen av dessa.	<ul style="list-style-type: none"> Marknadsriskexponeringarnas art och sammansättning tyder på medel till hög risk. Komplexiteten i institutets marknadsriskexponeringar är medel till hög. Graden av marknadsriskkoncentration är medel till hög. Institutets exponeringar mot marknadsrisk genererar avkastning med medel till hög grad av volatilitet. 	<ul style="list-style-type: none"> Institutets policy och strategi för marknadsrisk och den övergripande strategin och riskprofilen stämmer inte överens till fullo. Den organisatoriska ramen för marknadsrisk skiljer inte tillräckligt på ansvar och uppgifter mellan risktagare och riskhantering och kontrollfunktioner.
4	Det finns en hög risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet givet de inneboende riskerna samt	<ul style="list-style-type: none"> Karaktären på och sammansättningen av marknadsriskexponeringarna tyder på hög risk. 	<ul style="list-style-type: none"> System för mätning, övervakning och rapportering av marknadsrisker genomförs inte med

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
	hanteringen och kontrollen av dessa.	<ul style="list-style-type: none"> Komplexiteten i institutets marknadsriskexponeringar är hög. Koncentrationen av marknadsrisker är hög. Institutets exponeringar mot marknadsrisk genererar avkastning som har hög volatilitet. 	tillräcklig noggrannhet och frekvens. <ul style="list-style-type: none"> De interna begränsningarna och kontrollramarna för marknadsrisk är inte i linje med institutets riskhanteringsstrategi eller riskapit.

191. Tabellen nedan innehåller en icke uttömmande förteckning över tillsynsåtgärder som de behöriga myndigheterna kan vidta om brister har konstaterats i institutets ram för hantering av marknadsrisker. De behöriga myndigheterna bör besluta om typen av åtgärd på grundval av hur effektiv den är i förhållande till den specifika konstaterade bristen. De behöriga myndigheterna får vidta andra tillsynsåtgärder (inklusive kvantitativa åtgärder i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU) eller en kombination av dem om dessa anses vara lämpligare för att åtgärda de konstaterade bristerna.

Tabell 9. Potentiella och icke uttömmande tillsynsåtgärder för marknadsrisk

Potentiella tillsynsåtgärder för behöriga myndigheter i enlighet med artikel 104.1 b, d, e, f, j, l, m och n i direktiv 2013/36/EU, de behöriga myndigheterna kan kräva att institutet
a) förbättrar kvaliteten på och frekvensen av marknadsriskrapporteringen till institutets ledningsorgan och verkställande ledning,
b) förbättrar resultatet av institutets interna modeller eller dess förmåga att genomföra utfalls- eller stresstester,
c) oftare genomför grundligare internrevisioner av marknadsverksamheten,
d) begränsar investeringarna i vissa produkter när institutets policy och rutiner inte i tillräcklig utsträckning ser till att risken i samband med de produkterna täcks och kontrolleras,
e) avyttrar finansiella produkter när institutets värderingsprocesser inte gör försiktiga värderingar som uppfyller standarderna i förordning (EU) nr 575/2013,
f) minskar den inneboende marknadsrisken (t.ex. genom risksäkring eller försäljning av tillgångar eller ökning av derivat som avvecklas genom centrala motparter) när betydande brister har konstaterats i institutets mät- eller kontrollsystem,
g) lägger fram en plan för att gradvis minska sin exponering mot nödlidande tillgångar och/eller illikvida positioner.

6.4. Bedömning av operativ risk

6.4.1. Allmänna överväganden

192. När de behöriga myndigheterna bedömer ramen för hantering av operativ risk bör de bland annat utvärdera institutets efterlevnad av de rättsakter som offentliggjorts separat på EBA:s webbplats i enlighet med punkt 12.

193. De behöriga myndigheterna bör utvärdera den operativa risken på alla affärsområden och för institutets hela verksamhet, med hänsyn till resultat av bedömningen av intern styrning och institutomfattande kontroller enligt avdelning 5. När de behöriga myndigheterna gör denna

bedömning bör de fastställa hur den operativa risken kan materialiseras, även med beaktande av institutets förlustdata och potentiella effekter av andra relaterade risker (t.ex. angränsande kreditrelaterade och marknadsrelaterade operativa risker).

194. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur väsentlig den operativa risk är som härrör från tredjepartsleverantörer av tjänster, inbegripet koncentration (på enhets- och i förekommande fall på koncernnivå) av en eller flera tjänster som tillhandahålls av en enda tredjepartsleverantör (direkt eller indirekt genom underleverantörskedjor) eller ett begränsat antal tredjepartsleverantörer som stöder institutets kritiska eller viktiga funktioner, och om dessa kan påverka institutets operativa motståndskraft, resultat och riskhantering. När de behöriga myndigheterna gör denna bedömning bör de ta hänsyn till i vilken utsträckning samma tredjepartsleverantörer av tjänster används av andra institut, om de har tillgång till sådan information.
195. Vid bedömningen av operativ risk bör de behöriga myndigheterna bedöma IKT-risken, i enlighet med DORA-förordningen, och dess potentiella inverkan på institutets kritiska eller viktiga funktioner, inbegripet eventuella finansiella, anseendemässiga, regleringsmässiga och strategiska konsekvenser för institutet.
196. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig strategi för operativ motståndskraft för att kunna stå emot, anpassa sig till och återhämta sig från störningar när de inträffar och om detta har anpassats på ett lämpligt och konsekvent sätt till det befintliga ramverket för riskhantering, kontinuitetsplaner och avtal med tredje part.
197. När de behöriga myndigheterna bedömer operativa risker bör de i tillämpliga fall bedöma om institutets policyer och förfaranden på ett lämpligt sätt upptäcker, utvärderar och hanterar de operativa risker som följer av verksamheter med kryptotillgångar och den teknik som stöder dem.
198. De behöriga myndigheterna bör bedöma anseenderisk tillsammans med operativ risk, eftersom den är inneboende kopplad till operativa riskhändelser. Resultatet av bedömningen av anseenderisk bör dock inte återspeglas i bedömningen av den operativa risken, utan bör i förekommande fall betraktas som en del av affärsmodellsanalysen och/eller likviditetsriskbedömningen, eftersom dess huvudsakliga effekter kan leda till försämrat förtroende för institutet hos investerare, insättare eller aktörer på interbankmarknaden.
199. De behöriga myndigheterna bör bedöma de miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade riskernas inverkan på de inneboende operativa riskerna och anseenderiskerna samt lämpligheten hos de operativa riskerna och kontrollerna gällande anseenderisker som är relaterade till miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker och prioritera fysiska risker och omställningsrisker på miljöområdet. De behöriga myndigheterna bör i synnerhet ta hänsyn till miljörisker och grönmålningsrisker när de bedömer rättsliga risker och anseenderisker.

6.4.2. Bedömning av inneboende operativ risk

200. De behöriga myndigheterna bör skaffa sig grundlig förståelse för institutets inneboende exponeringar mot operativ risk och utvärdera vikten av denna risks betydande inverkan på institutets stabilitet samt inverkan på dess förmåga att tillhandahålla kritiska eller viktiga funktioner vid störningar.
201. Till stöd för denna bedömning bör de behöriga myndigheterna beakta kapitalbaskravet för operativ risk jämfört med det totala kapitalbaskravet, och i förekommande fall det interna kapital som institutet anslagit för operativ risk jämfört med det totala interna kapitalet. Dessutom bör de behöriga myndigheterna utnyttja den kunskap som erhållits från bedömningen av andra ÖUP-delar (särskilt från avdelning 4 och avdelning 5), från jämförelsen med jämförelsegrupper, från all annan tillsynsverksamhet, inbegripet synpunkter från tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och marknadstillsynsmyndigheter och från andra relevanta informationskällor.
202. De behöriga myndigheterna bör som ett minimum beakta viktiga faktorer avseende operativ risk, potentiella störande scenarier och, i förekommande fall, analysera dem per affärsområde, rättslig enhet, geografi och händelsekategori (beroende på tillgången till data) och jämföra institutets ställning med likvärdiga institut. Dessa faktorer bör åtminstone omfatta institutets huvudsakliga strategi och aptit för operativ risk, affärsförutsättningar (inklusive geografisk närvaro, IKT-verksamhet och distributionskanaler), nya betydande företagshändelser (såsom sammanslagningar, förvärv, avyttringar och omstruktureringar), IKT-system och andra IKT-relaterade aspekter i enlighet med avsnitt 6.4.2.3, processförändringar, arrangemang med tredje part, frågor rörande regelefterlevnad, affärsplaner och incitamentssystem samt andra viktiga drivkrafter för operativ risk.

Art och betydelse av exponeringar mot operativ risk

203. De behöriga myndigheterna bör fastställa arten av exponeringar mot operativ risk genom att analysera exponeringar mot de huvudsakliga källorna till och drivkrafterna för operativ risk för att bilda en framåtblickande syn på potentiell operativ risk. För denna analys:
- Kan de behöriga myndigheterna beakta verksamhetsmodellen, affärsområden, produkter, processer och geografiska områden som är relevanta för institutet, bedömning av beroendeförhållanden och exponering för operativa risker gentemot primära riskfaktorer (t.ex. processer, personer, system och externa faktorer) och samspelet mellan riskfaktorer, samt utnyttja institutets självbedömning av risk, jämförelseanalys, data och offentliga databaser och/eller konsortiedatabaser, om sådana finns tillgängliga och är relevanta.
 - Bör de behöriga myndigheterna beakta både frekvensen och allvarlighetsgraden hos de händelser som institutet är exponerat för och skilja mellan de händelser som kan orsaka stora förluster och de händelser som kan inträffa med hög frekvens. Baserat på denna åtskillnad bör de behöriga myndigheterna bedöma trenderna för förluster av operativa risker och deras koncentration.

- c. Bör de behöriga myndigheterna överväga scenarioanalyser och planerad affärsverksamhet och analyser av potentiell operativ risk som utförs av institutet, om sådana finns, med beaktande av eventuella korrigerande åtgärder och begränsningsåtgärder som redan har vidtagits och som är effektiva.

204. Efter identifiering och analys av de viktigaste källorna till och drivkrafterna för operativ risk bör de behöriga myndigheterna fokusera på de som har den mest väsentliga potentiella inverkan på institutet.

205. En primär informationskälla som de behöriga myndigheterna bör beakta är institutets förlust- och händelsedata, eftersom den kan ge värdefulla insikter om utvecklingen av institutets operativa riskprofil. De behöriga myndigheterna bör regelbundet bedöma omfattningen, korrektheten och kvaliteten på uppgifterna om förluster. En annan informationskälla bör vara institutets register över alla IKT-relaterade incidenter och betydande cyberhot (enligt artikel 17.2 i DORA-förordningen) och de identifierade källorna till IKT-risk (enligt artikel 8.2 i DORA-förordningen).

Bedömning av underkategorier för operativ risk

206. De behöriga myndigheterna bör inrikta bedömningen av underkategorierna för operativ risk på de kategorier som anses vara väsentliga för institutet. De behöriga myndigheterna bör också använda sin expertkunskap för att identifiera betydande underkategorier, baserat på alla tillgängliga interna och externa informationskällor. När de behöriga myndigheterna gör bedömningen bör de alltid ta hänsyn till följande aspekter av operativ risk³²:

- a. legal risk,
- b. modellrisk,
- c. IKT-risk,

6.4.2.1. Legal risk

207. De behöriga myndigheterna bör beakta följande när de bedömer relevansen och betydelsen av institutets exponeringar mot legal risk:

- a. vilseledande försäljning av produkter eller tjänster,
- b. intressekonflikter i verksamheten,
- c. manipulering av referensräntor, valutakurser eller andra finansiella instrument eller index,
- d. hinder för att byta finansiella produkter under deras löptid och/eller byta leverantör av finansiella tjänster,
- e. automatisk förlängning av produkter eller straffavgifter vid utträde,
- f. behandling av kundklagomål,

³² Se bilaga III för en icke uttömmande uppdelning av underkategorier av operativ risk.

- g. överträdelser av nationella och internationella regler och bestämmelser (skatteregler, interna bedrägerier eller interna stölder, regler mot penningtvätt och finansiering av terrorism och regler om ekonomiska sanktioner),
- h. exponering för rättstvister avseende miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade frågor, särskilt miljörelaterade och grönmålningsrelaterade.

208. De behöriga myndigheterna bör överväga om institutet kan ådra sig några kostnader, böter, sanktioner eller skadestånd från rättsliga förfaranden samt antalet klagomål och deras innehåll. Resultaten av bedömningen enligt avdelning 4 bör också utnyttjas, tillsammans med en granskning av ersättningspolicyerna, för att få insikter på hög nivå om källor till potentiella brister i efterlevnaden. I detta sammanhang bör de behöriga myndigheterna också överväga om institutet har infört lämpliga och effektiva system och processer för att genomföra och följa restriktiva åtgärder (t.ex. sanktioner), inbegripet en bedömning av institutets efterlevnad av EBA:s riktlinjer för interna policyer, förfaranden och kontroller³³.

209. De behöriga myndigheterna bör dock använda en långsiktig metod även med tanke på utvecklingen på regleringsområdet och berörda myndigheters verksamhet när det gäller konsumentskydd och tillhandahållande av finansiella tjänster i allmänhet.

6.4.2.2. Modellrisk

210. Inom ramen för operativ risk bör de behöriga myndigheterna bedöma modellrisk, med särskild hänsyn till interna modeller som inte omfattas av reglering (t.ex. AI-modeller, produktprissättning, fastställande och övervakning av risklimiter, ICAAP/ILAAP-modeller, återhämtningsalternativ).

211. För bedömningen av modellrisk bör de behöriga myndigheterna beakta följande:

- a. I vilken utsträckning och för vilka ändamål institutet använder modeller för att fatta beslut och den affärsmässiga betydelsen av sådana beslut. De behöriga myndigheterna bör fastställa för vilken verksamhet institutet i väsentlig utsträckning använder modeller och bedöma modellriskens potentiella inverkan, bland annat genom känslighets- och scenarioanalyser eller stresstester.
- b. Kontrollmekanismernas sundhet (i fråga om metoder, frekvens, uppföljning osv.), inklusive en process för godkännande av modeller, regelbundna granskningar som utförs och institutets medvetenhet om modellernas brister och marknads- och affärsutveckling.

212. När modeller används för beslutsfattande (t.ex. produktprissättning, AI-modeller, utvärdering av finansiella instrument, kundprofilering) bör de behöriga myndigheterna bedöma om det finns en sund intern valideringsprocess och/eller process för modellöversyn för att identifiera och minska modellrisker (utöver modeller som omfattas av reglering).

³³ EBA:s riktlinjer för interna strategier, förfaranden och kontroller för att säkerställa genomförandet av unionens restriktiva åtgärder och nationella restriktiva åtgärder (EBA/GL/2024/14).

213. När de behöriga myndigheterna genomför modellriskbedömningen bör de beakta bedömningen av andra kapitalrisker och risker för likviditet och finansiering, särskilt när det gäller lämpligheten hos de metoder som används för att mäta risk, prissättning och utvärdering av tillgångar och/eller skulder. Resultaten av en sådan bedömning bör ligga till grund för bedömningen av den operativa risken.

6.4.2.3. IKT-risk, bedömning av inneboende IKT-risk

Identifiering av väsentliga IKT-risker

214. I enlighet med DORA-förordningen bör de behöriga myndigheterna granska institutets identifiering, klassificering och dokumentation av alla IKT-stödda verksamhetsfunktioner, roller och ansvarsområden, de informationstillgångar³⁴ och IKT-tillgångar³⁵ som stöder dessa funktioner samt deras roller och beroendeförhållanden i förhållande till IKT-risken. Denna granskning ska hjälpa de behöriga myndigheterna att utveckla en grundlig förståelse av institutets inneboende exponering mot IKT-risk (IKT-riskprofil), identifiera dess väsentliga inneboende IKT-risk och bilda sig en uppfattning om dess inverkan. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna beakta åtminstone följande, där så är relevant och tillämpligt:

- a. Rapport om översynen av ramen för IKT-riskhantering (i enlighet med artikel 6.5 i DORA-förordningen).
- b. Källor till IKT-risk, särskilt riskexponering mot och från andra finansiella enheter, som institutet har identifierat enligt artikel 8.2 i DORA-förordningen.
- c. Större IKT-relaterade incidenter som rapporteras (enligt artikel 19.1 i DORA-förordningen), inbegripet trenden för sammanlagda årliga kostnader och förluster till följd av större IKT-relaterade incidenter (enligt artikel 11.10 i DORA-förordningen).
- d. Resultat av de tester som planeras i programmet för testning av digital operativ motståndskraft (i enlighet med artikel 24 i DORA-förordningen), inklusive en sammanfattning av resultaten av den hotbildsstyrda penetrationstestningen och tillhörande åtgärdsplaner (i enlighet med artikel 26.6 i DORA-förordningen).
- e. Informationsregister (i enlighet med artikel 28.3 i DORA-förordningen), inklusive grad av koncentration av tredjepartsleverantörer av IKT-tjänster, inbegripet koncerninterna IKT-leverantörer, per typ av IKT-tjänster och/eller IKT-system.
- f. Rekommendationer och yttranden från de ledande tillsynsmyndigheterna (i enlighet med artiklarna 40.3 och 42.7 i DORA-förordningen) och relaterade svar, rapporter och information från kritiska tredjepartsleverantörer av IKT-tjänster (i enlighet med artiklarna 35.1 c, 42.1 och 48.2 i DORA-förordningen).
- g. IKT-systemens komplexitetsnivå och resultaten av IKT-riskbedömningen för befintliga IKT-system (i enlighet med artikel 8.7 i DORA-förordningen).
- h. Riskbedömning av större ändringar (enligt artikel 8.3 i DORA-förordningen).

³⁴ Artikel 3.6 i förordning (EU) 2022/2554.

³⁵ Artikel 3.7 i förordning (EU) 2022/2554.

- i. Grad av införande och integrering av innovativa IKT-lösningar.
- j. Datacentralernas och de särskilt känsliga områdenas lokalisering, det vill säga regioner eller länder, bland annat där IKT-tjänster tillhandahålls av tredjepartsleverantörer av IKT-tjänster, vilket även omfattar platsen för databehandling och datalagring.
- k. Eventuella relaterade väsentliga brister eller svagheter som identifierats inom ramen för avdelning 5.
- l. Självbedömningar av IKT-risker och kontroller (om detta föreskrivs i ICAAP-informationen).
- m. Information om hantering av IKT-risker som lämnats till institutets ledningsorgan.
- n. Resultat av IKT-relaterade interna och externa revisioner.
- o. Extern hotmiljö, inbegripet underrättelser om hot och sårbarhet.

Granskning av IKT-system och IKT-tjänster

215. De behöriga myndigheterna bör granska institutets relevanta dokumentation, metoder och processer och bilda sig en uppfattning om huruvida institutet på lämpligt sätt har identifierat de IKT-system och IKT-tjänster som stöder kritiska eller viktiga funktioner. För detta ändamål bör de behöriga myndigheterna beakta följande:

- a. IKT-system som stöder kritiska eller viktiga funktioner samt de kritiska informationstillgångar och IKT-tillgångar som identifierats av institutet (i enlighet med artikel 8 i DORA-förordningen).
- b. Viktiga processer som är beroende av tredjepartsleverantörer av IKT-tjänster, inbegripet kopplingar till tredjepartsleverantörer av IKT-tjänster som stöder kritiska eller viktiga funktioner, som identifieras av institutet (i enlighet med artikel 8.5 i DORA-förordningen).

Identifiering och kartläggning av väsentliga IKT-risker för IKT-system och IKT-tjänster som stöder kritiska eller viktiga funktioner

216. Efter granskningen av institutets beroende av informationstillgångar och IKT-tillgångar, IKT-riskprofil, IKT-system och IKT-tjänster bör de behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om de väsentliga IKT-risker som kan ha en betydande inverkan på institutets IKT-system och IKT-tjänster som stöder kritiska eller viktiga funktioner och har en betydande inverkan på dess förmåga att bedriva verksamhet under störningar. För detta ändamål bör de behöriga myndigheterna beakta följande:

- a. Ekonomisk förlust, inbegripet eventuell ersättning till kunder, rättsliga kostnader och åtgärds kostnader, skadestånd för avtalsbrott, kostnader och förlorade intäkter.
- b. Potential för verksamhetsstörningar, med beaktande av (men inte begränsat till) hur kritiska de berörda tjänsterna är, inbegripet institutets transaktioner och verksamhet (inbegripet beroende av tredje part), antalet kunder och/eller finansiella motparter och/eller filialer och anställda som kan påverkas.
- c. Potentiella dataförluster.
- d. Potentiell inverkan på anseendet.

- e. Potentiell inverkan av lagstiftningen, inbegripet potentialen för offentlig varning, böter eller till och med ändring av tillstånd.
- f. Potentiell strategisk inverkan på institutet.
- g. Potentiell geografisk spridning.

217. De behöriga myndigheterna bör sedan kartlägga de identifierade väsentliga IKT-riskerna i de IKT-riskkategorier som anges i bilaga III. Institutet förväntas bibehålla sin egen kategorisering i stället för att använda den som anges i bilagan.

6.4.3. Bedömning av ramen för hantering och kontroll av operativ risk

218. De behöriga myndigheterna bör bedöma det ramverk och de system som institutet har infört för att hantera och kontrollera operativ risk med beaktande av resultatet av analysen av den övergripande riskhanteringen och ramen för intern kontroll som behandlas i avdelning 5, eftersom detta kommer att påverka institutets exponering för operativ risk. När det gäller risken för penningtvätt och finansiering av terrorism bör den behöriga myndigheten beakta den bedömning som tillhandahålls av tillsynsmyndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

Strategi och aptit för operativ risk

219. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en sund, tydligt formulerad och dokumenterad strategi för operativ risk och aptitnivå som har godkänts av ledningsorganet, och som beskriver karaktären, typerna och nivåerna av operativ risk som institutet är villigt att ta. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna bland annat ta hänsyn till ledningsorganets roll när det gäller att fastställa, godkänna, genomföra och se över strategin för operativa risker och riskaptiten (inbegripet IKT-riskaptiten och strategin för digital operativ motståndskraft), strategins tillräckliga omfattning och lämplighet med avseende på arten och väsentligheten hos institutets profil för operativ risk.

Ram för organisatorisk och intern kontroll

220. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets efterlevnad av artikel 323 i förordning (EU) nr 575/2013. I denna bedömning bör de behöriga myndigheterna utvärdera hållbarheten och ändamålsenligheten i det organisatoriska ramverket och styrsystemen för att möjliggöra effektiv hantering, mätning och kontroll av operativ risk, med tillräckliga mänskliga och tekniska resurser för att utföra de uppgifter som krävs. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till om det finns en tydlig ansvarsfördelning för att identifiera, utvärdera, minska, övervaka och rapportera operativ risk samt efterlevnad av modellen med de tre försvarslinjerna.

221. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har ett starkt kontrollsystem och lämpliga skyddsåtgärder för att minska sin operativa risk, inbegripet lämpliga policyer och förfaranden, som även omfattar kvarstående risk, och om dessa är förenliga med institutets aptit och strategi när det gäller operativ risk och omfattar alla centrala verksamheter och

processer. Detta inbegriper bland annat en bedömning av huruvida dessa policyer och förfaranden är tydligt formaliserade samt kommuniceras och tillämpas konsekvent inom hela institutet.

222. De behöriga myndigheterna bör också bedöma internrevisionsfunktionens funktion vad gäller lämplighet, omfattning och frekvens för internrevisioner av ramverket för hantering av operativ risk.

Verksamhetskontinuitet, åtgärder och återhämtning

223. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets efterlevnad av i) EBA:s riktlinjer för intern styrning i förhållande till den övergripande hanteringen av verksamhetskontinuitet och av ii) DORA-förordningen i förhållande till IKT-kontinuitetspolicy och åtgärds- och återhämtningsplanerna för IKT. I detta avseende bör de behöriga myndigheterna fastställa om riktlinjerna för IKT-kontinuitet och åtgärds- och återhämtningsplanerna för IKT utgör en integrerad del av institutets övergripande policy för verksamhetskontinuitet och åtgärds- och återhämtningsplaner.

224. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har inrättat en effektiv hantering av verksamhetskontinuitet med testade kontinuitets-, åtgärds- och återhämtningsplaner som omfattar åtminstone institutets kritiska eller viktiga funktioner, inbegripet de som har lagts ut på tredjepartsleverantörer, och om dessa beaktar en rad allvarliga men rimliga scenarier som institutet kan vara sårbart för. De behöriga myndigheterna bör också bedöma om institutets kontinuitetspolicy gör det möjligt att vidta lämpliga åtgärder för att hantera och återställa alla typer av incidenter.

225. De behöriga myndigheterna bör fastställa om institutets kontinuitetsplanering omfattar följande:

- a. Konsekvensanalys av potentiella verksamhetsstörningar.
- b. Lämpliga återhämtningsstrategier som innehåller viktiga interna och externa beroendeförhållanden och tydligt definierade återhämtningsprioriteringar och motståndskraftsnivåer.
- c. Heltäckande och flexibla planer för att hantera rimliga störande scenarier, som fastställts på grundval av bedömningen av verksamhetsanalysen och i samordning med interna och externa intressenter.
- d. Planer som fastställer beredskapsstrategier samt förfaranden för hantering av återhämtning.
- e. Effektiv testning av planernas utformning och operativa effektivitet.
- f. Informations- och utbildningsprogram om kontinuitetsplanering.
- g. Kommunikationsplaner för att informera ledningen och alla relevanta intressenter, samt dokumentation och åtgärder för krishantering och en krishanteringsfunktion i tillämpliga fall (enligt artikel 11.7 i DORA-förordningen).

226. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets kontinuitetsplaner, åtgärds- och återhämtningsplaner

- a. fastställer roller och ansvarsområden, inbegripet tydlig vägledning om successionsplanering, och fastställer den interna beslutsprocessen tillsammans med en definition av utlösande faktorer för aktivering,
- b. granskas för att säkerställa att beredskapsstrategierna är förenliga med den nuvarande verksamheten, risker och hot, motståndskraftsnivåer och mål och prioriteringar för återhämtning,
- c. prioriterar åtgärder för verksamhetskcontinuitet med hjälp av en riskbaserad metod,
- d. testas regelbundet för att säkerställa att återhämtningsmålen och tidsramarna kan uppfyllas,
- e. i tillämpliga fall omfattar tester av tjänster som tillhandahålls av tredjepartsleverantörer av tjänster.

227. De behöriga myndigheterna bör också bedöma om testresultaten dokumenteras och rapporteras till ledningsorganet.

Bedömning av ramen för IKT-riskhantering

228. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets efterlevnad av DORA-förordningen och EBA:s riktlinjer för intern styrning i förhållande till den interna styrningen och organisationen av hanteringen av IKT-risker. De behöriga myndigheterna bör bilda sig en uppfattning om huruvida institutets ledningsorgan har det övergripande ansvaret för hanteringen av IKT-risker och på lämpligt sätt definierar, godkänner och övervakar genomförandet av alla IKT-relaterade åtgärder. De behöriga myndigheterna bör överväga om ledamöterna i ledningsorganet har tillräckliga kunskaper och färdigheter för att förstå och bedöma IKT-risk och dess inverkan på institutets verksamhet.

229. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur roller och ansvarsområden för alla IKT-relaterade funktioner och de etablerade styrningsarrangemangen genomsyrar och är integrerade i institutets ram för intern kontroll och styrning för att hantera IKT-risker. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna överväga om institutet på ett effektivt sätt har tilldelat ansvaret för att hantera och övervaka IKT-risker till en oberoende kontrollfunktion som har direkt tillgång till och kan rapportera direkt till ledningsorganet i dess tillsynsfunktion, och bedöma om institutet kan påvisa:

- a. Tydlig kommunikation, fördelning och integrering av roller och ansvarsområden i alla IKT-relaterade funktioner, inbegripet IKT-stödda verksamhetsfunktioner, och processer.
- b. Tillräcklig och lämplig budget för att uppfylla den digitala operativa motståndskraften i fråga om alla typer av resurser, inklusive relevanta program för medvetenhet om IKT-säkerhet och sådan utbildning om digital operativ motståndskraft och IKT-färdigheter för all personal (i enlighet med artikel 5.2 g i DORA-förordningen).

- c. Ledningsorganet ska på lämpligt sätt följa upp och reagera på kritiska resultat och slutsatser från IKT-revisioner som rapporteras i enlighet med artikel 13.5 i DORA-förordningen.

230. De behöriga myndigheterna bör utveckla en grundlig förståelse av institutets ram för IKT-riskhantering och bedöma om institutet har infört tillräckliga och lämpliga strategier, policyer, förfaranden, IKT-protokoll och IKT-verktyg, inklusive toleransnivåer, för att på ett effektivt, ändamålsenligt och heltäckande sätt hantera de väsentliga IKT-riskerna i enlighet med DORA-förordningen. För detta ändamål bör de behöriga myndigheterna i tillämpliga fall beakta:

- a. Lämpligheten och effektiviteten i institutets policyer för hantering av IKT-risker³⁶, IKT-processer och IKT-förfaranden, som bland annat omfattar hantering av IKT från tredje part, upptäckt och hantering av IKT-relaterade incidenter, IKT-bedömning, kryptering och kryptografi, IKT-driftsäkerhet, nätverkssäkerhet, åtkomstkontroll och huruvida dessa har godkänts av ledningsorganet och kommunicerats till alla relevanta intressenter (i enlighet med artikel 14 i DORA-förordningen).
- b. Lämpligheten i institutets risktoleransnivå för IKT-risker och konsekvenstoleransen för IKT-störningar (enligt artikel 6.8 b i DORA-förordningen).
- c. Om institutets strategi för digital operativ motståndskraft är lämplig och genomförs, inbegripet dess anpassning till affärsstrategin.
- d. Överensstämmelse mellan strategin för tredjepartsrisk på IKT-området, inklusive strategin med flera olika leverantörer av IKT-tjänster, om sådan finns tillgänglig, och den övergripande affärsstrategin och ramen för hantering av IKT-risker.
- e. Kvarstående risk till följd av institutets identifierade risker i fråga om avtal för användning av IKT-tjänster som stöder kritiska eller viktiga funktioner.
- f. Kvarstående risk till följd av institutets identifierade risker avseende IKT-projekt som påverkar kritiska eller viktiga funktioner som rapporteras till ledningsorganet, och även avseende förvärv, utveckling och underhåll av IKT-system och IKT-förändringar.
- g. Huruvida programmet för testning av digital operativ motståndskraft är sunt och tillräckligt omfattande.
- h. Trender för och omfattning av större IKT-relaterade incidenter och resultat som rapporteras till ledningsorganet i enlighet med artikel 17.3 e och artikel 13.5 i DORA-förordningen.
- i. IKT-riskkontroller som är specifika för de väsentliga IKT-risker som har identifierats.
- j. Snabb rapportering av aspekter som rör IKT-riskhantering till ledningsorganet och den verkställande ledningen.
- k. Omfattning och resultat från den interna revisionen

³⁶ I enlighet med DORA-förordningen bör dessa åtminstone omfatta informationssäkerhetspolicy, policyer för säkerhetskopiering, policy för IKT-tillgångsförvaltning, policy för kryptering och kryptografiska kontroller, policy för hantering av krypteringsnycklar, IKT-projekthanteringspolicy, förvärv, utveckling och underhåll av IKT-systempolicy, personalpolitik, fysisk säkerhet och miljösäkerhetspolicy, IKT-relaterad incidenthanteringspolicy, policy för användning av IKT-tjänster som stöder kritiska eller viktiga funktioner som tillhandahålls av tredjepartsleverantörer av IKT-tjänster.

231. Vid bedömningen av hanteringen av IKT-risker bör de behöriga myndigheterna vara särskilt uppmärksamma på IKT-riskhantering avseende tredje part, inbegripet institutets koncentrationsnivå i förhållande till tredjepartsleverantörer av IKT-tjänster. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna säkerställa ett nära samarbete med de ledande tillsynsmyndigheterna för kritiska tredjepartsleverantörer av IKT-tjänster, i enlighet med de europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma riktlinjer³⁷, om det institut som bedöms utnyttjar IKT-tjänster från kritiska tredjepartsleverantörer. De behöriga myndigheterna bör också granska hur effektiv den särskilda roll är som institutet har inrättat, eller den utsedda ledamoten i den verkställande ledningen, har när det gäller övervakning av tredjepartsavtal på IKT-området.
232. De behöriga myndigheterna bör överväga om internrevisionsfunktionen är effektiv och har tillräckliga kunskaper, färdigheter och sakkunskaper för att granska institutets ram för IKT-riskhantering genom att granska om
- a. ramen för IKT-riskhantering revideras med erforderlig kvalitet, inriktning och frekvens och står i proportion till institutets IKT-riskprofil,
 - b. revisionsplanen omfattar revisioner av de väsentliga IKT-risker som identifierats av institutet, inbegripet oberoende granskningar av åtgärds- och återhämtningsplaner för IKT.
 - c. kritiska resultat från IKT-revisioner verifieras och åtgärdas i tid, inbegripet rapportering till ledningsorganet,
 - d. resultaten av IKT-revisionen, inbegripet överenskomna åtgärder, följs upp formellt och om lägesrapporter granskas regelbundet av den verkställande ledningen och/eller revisionskommittén.

6.4.4. Bedömning av anseenderisk

233. De behöriga myndigheterna bör bedöma den anseenderisk som institutet är exponerat för genom att utnyttja förståelsen från avdelning 4 till avdelning 6.2. En sådan bedömning bör också vara inriktad på det övergripande ramverket för anseenderisk och säkerställa att institutet kan hantera händelser som påverkar institutets anseende på ett effektivt sätt. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna undvika att dubbelräkna aspekter som redan beaktats vid bedömningen av den rättsliga risken (avsnitt 6.4.2.1).
234. Vid bedömningen av anseenderiskens relevans bör de behöriga myndigheterna beakta institutets storlek samt arten, omfattningen och komplexiteten hos dess tjänster, aktiviteter och verksamhet (till exempel börsnoterade aktier eller noterade skuldförbindelser eller deltagande på interbankmarknader).
235. De behöriga myndigheterna bör beakta både interna och externa faktorer eller händelser som kan ge upphov till anseendeproblem, exklusive händelser som leder till rättsliga förfaranden.

³⁷ De europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma riktlinjer om tillsynssamarbete och informationsutbyte mellan de europeiska tillsynsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna enligt förordning (EU) 2022/2554 (JC/2024/36).

För institut i kategorierna 1 och 2 bör de behöriga myndigheterna beakta samtliga följande indikatorer i sin bedömning:

- a. Negativ bevakning i medier/sociala medier och initiativ från konsumentföreningar som kan försämra allmänhetens uppfattning om och anseende för institutet.
- b. Antal och förändringar av kundklagomål eller plötslig förlust av kunder eller investerare.
- c. Negativa händelser med anknytning till likvärdiga institut som allmänheten skulle kunna associera till hela den finansiella sektorn eller en grupp av institut.
- d. Anseendet hos personer som deltar i förvaltningen av institutet eller med kvalificerade innehav.
- e. Deltagande i eller verksamhet inom sektorer eller jurisdiktioner som är mycket utsatta för penningtvätt och finansiering av terrorism eller exponering mot personer som är förknippade med hög risk ur ett perspektiv som rör penningtvätt och finansiering av terrorism.
- f. Engagemang i eller verksamhet inom sektorer eller jurisdiktioner och/eller med motparter med hög exponering för väsentliga frågor eller offentlig kontroll avseende miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade faktorer, inbegripet men inte nödvändigtvis begränsat till miljöfaktorer.
- g. Inverkan på anseendet av IKT-relaterade incidenter som registrerats av institutet i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) 2024/1772³⁸.
- h. Andra "marknadsindikatorer", om sådana finns (t.ex. nedsatt kreditvärdering eller fluktuationer i aktiekursen under året).

236. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur betydande institutets exponering mot anseenderisk är och hur sammankopplad den är med de andra riskerna genom att utnyttja de relevanta riskbedömningarna (inbegripet från andra tillsynsmyndigheter) för att identifiera eventuella andrahandseffekter i båda riktningarna.

237. I samband med den operativa riskanalysen bör de behöriga myndigheterna beakta relevansen och betydelsen av institutets exponering för risker för penningtvätt och finansiering av terrorism ur ett tillsynsperspektiv inom ramen för operativa risker. I detta avseende bör de behöriga myndigheterna använda relevanta information från tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism för att komplettera sina iakttagelser från den löpande tillsynen och utvärdera om dessa iakttagelser ger upphov till farhågor från tillsynsperspektiv relaterat till risken för penningtvätt och finansiering av terrorism.

238. De behöriga myndigheterna bör ha i åtanke att alla institut kan exponeras för risker för penningtvätt och finansiering av terrorism oavsett institutets storlek eller finansiella sundhet. Därför bör tillräcklig uppmärksamhet också ägnas åt institut som anses vara finansiellt sunda

³⁸ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2024/1772 av den 13 mars 2024 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2554 vad gäller tekniska standarder för tillsyn som specificerar kriterierna för klassificering av IKT-relaterade incidenter och cyberhot, fastställande av väsentlighetströsklar och närmare uppgifter om rapporter om allvarliga incidenter, C/2024/1519 (EUT L, 2024/1772, 25.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1772/oj).

och som kan ha ett gott anseende, eftersom dessa institut kan vara särskilt utsatta för försök till penningtvätt och finansiering av terrorism. Uppmärksamhet bör också ägnas åt institut som är mycket framgångsrika när det gäller att locka till sig nya kunder/utöka sina marknadsandelar, särskilt genom att använda icke-traditionella distributionskanaler, eftersom detta skulle kunna kopplas till bristfällig kontroll av kunder under onboardingfasen.

239. De behöriga myndigheterna bör utbyta relevant information om sådan operativ risk som kan ge upphov till risker för penningtvätt och finansiering av terrorism samt risker för att riktade finansiella sanktioner inte genomförs eller kringgås, såsom brister i institutens IKT-system eller interna kontrollramverk med tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
240. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har vidtagit lämpliga åtgärder, strategier, processer och mekanismer för att hantera anseenderisk. Framför allt bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till om
- a. institutet har infört en formaliserad policy och processer för att identifiera, hantera och övervaka av denna risk, inbegripet en robust uppförandekod, och om dess policy och processer är proportionerliga i förhållande till dess storlek och relevans i systemet,
 - b. institutet hanterar denna risk på ett förebyggande sätt, bland annat genom att införa lämpliga mått och övervakningsverktyg, ta upp potentiella anseendeproblem i beredskapsplanerna, genomföra relevanta utbildnings- och informationsmöten och dra nytta av lärdomar,
 - c. institutet genomför stresstester eller scenarioanalyser för att bedöma eventuella andrahandseffekter av anseenderisk (t.ex. likviditets- och finansieringskostnader, värdepapperiseringstransaktioner, tillgång till korrespondentbanktjänster),
 - d. institutet agerar för att skydda sitt varumärke med hjälp av verktyg för att övervaka medier/sociala medier, protokoll för att motverka felaktig information och negativ publicitet samt snabba informationskampanjer,
 - e. institutet tar hänsyn till strategins och affärsplanernas potentiella inverkan, och mer allmänt dess beteende, på dess anseende.

6.4.5. Operativ motståndskraft

241. De behöriga myndigheterna bör bilda sig en helhetssyn på institutets förmåga att leverera kritiska eller viktiga funktioner vid störningar (nivå av operativ motståndskraft), ett resultat som drar nytta av en effektiv hantering av operativ risk, med beaktande av institutets storlek, affärsmodell och övergripande riskprofil. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna utnyttja sina befintliga bedömningar av hantering av operativ risk, verksamhetskontinuitet, kapacitet att hantera förändringar, tredjepartstjänster och den IKT som institutet använder för att på ett övergripande sätt utvärdera huruvida dessa faktorer tillsammans stöder institutets operativa motståndskraft. De behöriga myndigheterna bör också överväga om institutet genomför sitt ramverk för riskhantering, sina kontinuitetsplaner, sin tredjepartsförvaltning (som redan bedömts inom ramen för DORA-förordningen och EBA:s riktlinjer som utfärdats i enlighet med

artikel 74.3 i direktiv 2013/36/EU om interna styrformer, processer och metoder) och sina ramverk för återhämtning och resolution på ett konsekvent och samordnat sätt. De behöriga myndigheterna bör dessutom överväga om institutet har kartlagt de interna och externa kopplingar och ömsesidiga beroenden som krävs för att fullgöra sina kritiska eller viktiga funktioner på ett tillfredsställande sätt.

242. De behöriga myndigheterna bör beakta den uppmärksamhet som ledningsorganet och den verkställande ledningen fäster vid institutets förmåga att reagera på och återhämta sig från störningar under antagandet att fallissemang kommer att inträffa. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna överväga huruvida

- a. ledningsorganet spelar en aktiv roll när det gäller att skapa en bred förståelse för strategin för operativ motståndskraft inom hela institutet och övervaka effektiviteten hos institutets strategi för operativ motståndskraft,
- b. institutet i god tid rapporterar om sin fortlöpande operativa motståndskraft till stöd för ledningsorganets tillsyn, särskilt när större identifierade brister kan påverka utförandet av institutets kritiska eller viktiga funktioner.

6.4.6. Sammanfattning av resultat, betygsättning och tillsynsåtgärder

243. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om operativ risk i institutet. Denna bedömning bör återspeglas i en sammanfattning av slutsatserna, vilken bör åtföljas av ett riskbetyg grundat på de överväganden som anges i tabell 10. Om vissa underkategorier omfattar väsentliga risker kan de behöriga myndigheterna välja att bedöma och betygsätta dessa individuellt, och man bör i så fall så långt som möjligt tillämpa vägledningen i denna tabell på motsvarande sätt.

Tabell 10. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av operativ risk

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
1	Det finns en låg risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet givet de inneboende riskerna samt hanteringen och kontrollen av dessa.	<ul style="list-style-type: none"> Exponeringar mot operativ risk är begränsade till några få påverkanskategorier med hög frekvens/låg svårighetsgrad. Betydelsen av exponeringen för operativa risker är inte väsentlig/mycket låg, vilket framgår av scenarioanalyser och jämförelser med förluster i likvärdiga institut. Nivån på institutets bruttoförluster (före återvinningar och inklusive förluster på kreditportföljen till följd av operativ risk) under de senaste åren har inte varit väsentliga/mycket låga eller har minskat från en högre nivå. 	<ul style="list-style-type: none"> Institutets policy och strategier för operativ risk är förenliga med dess övergripande strategi och riskaptit. Den organisatoriska ramen för operativ risk är robust med ett tydligt ansvar och en tydlig uppdelning av uppgifter mellan risktagare och riskhantering och kontrollfunktioner. Ramen för operativa risker omfattar alla relevanta risker. Mät-, övervaknings- och rapporteringssystem för operativ risk är lämpliga. Ramen för kontroll av operativ risk är sund.

Riskbet yg	Tillsynsmyndig hetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
		<ul style="list-style-type: none"> Inga betydande IKT-riskexponeringar, enkla/motståndskraftiga/flexibla IKT-strukturer och inga väsentliga/mycket låga IKT-risker. Koncentrationsrisken gentemot tredjepartsleverantörer av tjänster är låg, med enkla underleverantörskedjor. Den hotintensitet som kan leda till större operativa störningar (inklusive IKT-relaterade incidenter) av kritiska eller viktiga funktioner är låg. 	<ul style="list-style-type: none"> IKT-riskhantering och IKT-kontroller är tillräckliga i förhållande till kraven i DORA-förordningen. Ramen för tredje parts riskhantering är sund och effektiv, tillsammans med lämpliga avtal. Effektiv och sund hantering av verksamhetskontinuitet, inklusive testade kontinuitets-, åtgärds- och återhämtningsplaner.
2	Det finns en medellåg risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet givet de inneboende riskerna samt hanteringen och kontrollen av dessa.	<ul style="list-style-type: none"> Exponeringar mot operativa risker tillhör huvudsakligen påverkanskategorier med hög frekvens/låg svårighetsgrad. Betydelsen av exponeringen för operativ risk är låg till medel, vilket framgår av scenarioanalyser och jämförelser med förluster i andra institut. Institutets förluster under de senaste åren har varit låga till medel eller förväntas öka från en lägre historisk nivå eller minska från en högre historisk nivå. Låg IKT-riskexponering, måttligt komplex/delvis begränsad IKT-arkitektur och låga/medelstora IKT-risker. Koncentrationsrisken gentemot tredjepartsleverantörer av tjänster är medel, med måttliga underleverantörskedjor. Den hotintensitet som kan leda till större operativa störningar (inklusive IKT-relaterade incidenter) av kritiska eller viktiga funktioner är medelhög. 	
3	Det finns en medelhög risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet givet	<ul style="list-style-type: none"> Exponeringar mot operativ risk sträcker sig till vissa påverkanskategorier med låg frekvens och hög allvarlighetsgrad. Betydelsen av exponeringen för operativa risker är medel till 	<ul style="list-style-type: none"> Institutets policy och strategi för operativa risker och dess övergripande strategi och riskaptit stämmer inte överens, är inte tillräckligt utvecklad eller till och med otillräcklig.

Riskbet yg	Tillsynsmyndig hetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
	de inneboende riskerna samt hanteringen och kontrollen av dessa.	<p>hög, vilket framgår av scenarioanalyser och jämförelser med förluster i andra institut.</p> <ul style="list-style-type: none"> Nivån på de bruttoförluster som institutet har upplevt under senare år har varit medel till hög eller förväntas öka från en lägre historisk nivå eller minska från en högre historisk nivå. Indikationer på möjlig betydande IKT-riskexponering, komplex/stel/fragmenterad IKT-arkitektur och medel/hög IKT-risk. Koncentrationsrisken gentemot tredjepartsleverantörer av tjänster är hög, med måttliga till långa/komplexa underleverantörskedjor. Den hotintensitet som kan leda till större operativa störningar (inklusive IKT-relaterade incidenter) av kritiska eller viktiga funktioner är hög. 	<ul style="list-style-type: none"> Den organisatoriska ramen för operativa risker är inte tillräckligt robust. Ramen för operativa risker omfattar inte alla relevanta risker. Mät-, övervaknings- och rapporteringssystem för operativ risk är inte lämpliga. Ramen för kontroll av operativ risk är svag. IKT-riskhantering och IKT-kontroller är inte förenliga med kraven i DORA-förordningen. Ramen för tredje parts riskhantering är ofullständig/svag tillsammans med olämpliga avtal. Bristande hantering av verksamhetskontinuitet, inklusive otillförlitliga/ineffektiva/ofullständiga kontinuitets-, åtgärds- och återhämtningsplaner.
4	Det finns en hög risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet givet de inneboende riskerna samt hanteringen och kontrollen av dessa.	<ul style="list-style-type: none"> Exponeringar mot operativ risk sträcker sig till alla huvudkategorier. Betydelsen av exponeringen för operativa risker är hög och ökar, vilket framgår av scenarioanalyser och jämförelser med förluster i andra institut. Nivån på de bruttoförluster som institutet hade under de senaste åren har varit hög, eller en risk har ökat betydligt. Flera indikationer på betydande IKT-riskexponering, mycket komplex/bräcklig IKT-arkitektur och höga IKT-risker. Koncentrationsrisken gentemot tredjepartsleverantörer av tjänster är mycket hög/allvarlig, med långa/komplexa underleverantörskedjor. Den hotintensitet som kan leda till allvarliga operativa störningar (inklusive IKT- 	

Riskbet yg	Tillsynsmyndig hetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
		relaterade incidenter) av kritiska eller viktiga funktioner är mycket hög/allvarlig.	

244. Tabellen nedan innehåller en icke uttömmande förteckning över tillsynsåtgärder som de behöriga myndigheterna kan vidta om brister har konstaterats i institutets ram för hantering av operativa risker och operativ motståndskraft (med beaktande av den nära kopplingen mellan operativ motståndskraft och hantering av operativa risker). De behöriga myndigheterna bör besluta om typen av åtgärd på grundval av hur effektiv den är i förhållande till den specifika konstaterade bristen. De behöriga myndigheterna kan vidta ytterligare tillsynsåtgärder (inklusive kvantitativa åtgärder i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU) eller en kombination av dem med de åtgärder som anges i tabellen nedan, om dessa anses lämpligare för att åtgärda de konstaterade bristerna. För överträdelser av DORA-förordningen bör de behöriga myndigheterna överväga de tillämpliga korrigerande och avhjälpande åtgärder som föreskrivs i artikel 50 i DORA-förordningen.

Tabell 11. Potentiell och icke uttömmande förteckning över tillsynsåtgärder till följd av bedömningen av operativ risk och operativ motståndskraft

Potentiella tillsynsåtgärder för behöriga myndigheter i enlighet med artikel 104.1 b, d, e, f, j, l, m och n i direktiv 2013/36/EU och artikel 50 i förordning (EU) 2022/2554, de behöriga myndigheterna kan kräva att institutet
a) mer aktivt involverar ledningsorganet eller dess kommittéer i beslut som rör hantering av operativa risker,
b) förbättrar systemen för mätning av operativa risker,
c) stärker kontrollerna av operativa processer, inklusive identifiering, övervakning, hantering och återhämtning,
d) förbättrar ramverket för operativ styrning,
e) förbättrar rapporteringen av operativa risker till ledningsorganet och den verkställande ledningen,
f) utvecklar och genomföra planer för korrigerande åtgärder för att avhjälpa brister,
g) begränsar vissa tredjepartsarrangemang, särskilt för kritiska eller viktiga funktioner,
h) förbättrar stresstester och scenarioanalys av operativa risker,
i) genomför kraftfullare operativa åtgärder,
j) förbättrar verksamhetskontinuitets-, åtgärds- och återhämtningsplaner,
k) förbättrar den operativa riskhanteringen avseende miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker, särskilt miljörisker, potentiellt baserat på en eller flera av de åtgärder som anges ovan.

6.5. Bedömning av ränterisk och kreditspreadrisk som uppstår till följd av verksamhet utanför handelslagret

6.5.1. Allmänna överväganden

245. Vid bedömningen av den inneboende ränterisk som följer av räntekänsliga positioner till följd av icke-handelsaktiviteter i och utanför balansräkningen (vanligen kallad ränterisk som följer av verksamhet utanför handelslagret eller ränterisk i bankboken, IRRBB) och kreditspreadrisk som följer av positioner utanför handelslagret (vanligen kallad kreditspreadrisk som följer av verksamhet utanför handelslagret eller kreditspreadrisk i bankboken, CSRBB) och huruvida

ramen för intern kontroll är tillräcklig, bör de behöriga myndigheterna bland annat utvärdera institutets efterlevnad av de rättsakter som offentliggjorts separat på EBA:s webbplats enligt punkt 12.

246. De behöriga myndigheterna bör bedöma ränterisk i bankboken, inklusive säkringar för dessa positioner, oavsett hur positionerna redovisas och värderas och oavsett hur förluster och vinster redovisas och värderas för redovisningsändamål.
247. De behöriga myndigheterna bör beakta relevansen och väsentligheten hos åtminstone följande underkategorier³⁹ när de bedömer ränterisk i bankboken: gaprisk, basrisk och optionsrisk.
248. Bedömningen av ränterisk i bankboken bör särskiljas från den bedömning av kreditspreadrisk i bankboken som de behöriga myndigheterna också bör genomföra i enlighet med avsnitt 6.5.3. De behöriga myndigheterna bör särskilt beakta huruvida institutens interna system på ett tillfredsställande sätt bedömer och övervakar kreditspreadrisk i bankboken ur ett ekonomiskt värdeperspektiv och ett nettoränteintäktsperspektiv (inklusive förändringar i marknadsvärde) och på ett lämpligt sätt definierar kreditspreadrisk i bankboken och fastställer dess omfattning⁴⁰.
249. På grundval av den övergripande bedömningen av den inneboende risken för ränterisk i bankboken och riskhanteringen och kontrollerna för ränterisk i bankboken och kreditspreadrisk i bankboken bör de behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om ränterisken och kreditspreadrisken i bankboken, vilket leder till ett kombinerat betyg med hjälp av kriterierna i tabell 12. Resultatet av bedömningen av varje enskild risk bör sammanställas i en resultatsammanfattning och en beskrivning av de viktigaste riskfaktorerna.

6.5.2. Ränterisk i bankboken

6.5.2.1. Bedömning av inneboende ränterisk i bankboken

250. Genom en bedömning av den inneboende nivån av ränterisk i bankboken bör de behöriga myndigheterna fastställa de viktigaste faktorerna bakom institutets exponering mot ränterisk i bankboken och utvärdera de potentiella konsekvenserna av denna risk för institutet.

Preliminär bedömning

251. För att fastställa omfattningen av bedömningen av ränterisk i bankboken bör de behöriga myndigheterna först identifiera källorna till den ränterisk i bankboken som institutet är eller kan bli exponerat för och om det har förekommit några väsentliga förändringar. För detta ändamål bör de behöriga myndigheterna utnyttja den kunskap som erhållits genom ICAAP och ILAAP, som samlats in för ÖUP-ändamål, från den rapportering som har fastställts för ränterisk i bankboken, från en bedömning av andra ÖUP-element, från jämförelsen av institutets

³⁹ Se bilaga IV för en icke uttömmande uppdelning av underkategorier av ränterisk i bankboken.

⁴⁰ Även med beaktande av vägledningen i EBA/2022/14.

position till dess motsvarigheter och från all annan tillsynsverksamhet. Som en del av detta bör de behöriga myndigheterna beakta institutets styrning av ränterisker, inbegripet dess huvudsakliga strategi för ränterisk i bankboken och riskaptiten i samband med ränterisk i bankboken, och den nivå av internt kapital som institutet har allokerat till ränterisk i bankboken.

Karaktären på och sammansättningen av institutets ränteriskprofil

252. De behöriga myndigheterna bör bilda sig en tydlig bild av hur förändringar i räntesatserna kan ha en negativ inverkan på ett instituts nettoränteintäkter (och, i förekommande fall, dess resultat) och det ekonomiska värdet (nuvärdet av förväntade kassaflöden) för att få både en kortsiktig och en långsiktig syn på ett eventuellt hot mot kapitaltäckningen.
253. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna analysera och bilda sig en tydlig bild av strukturen och egenskaperna hos institutets tillgångar, skulder och exponeringar utanför balansräkningen, inbegripet deras känslighet för ränteförändringar, löptider och räntejusteringstidpunkter, samt andelen produkter och positioner med osäkra löptider (t.ex. med inbyggda optioner eller möjlighet till förtida återbetalning) och eventuella tillhörande beteendemässiga antaganden.
254. Dessutom bör de behöriga myndigheterna se över institutets risksäkringsstrategi och i vilken utsträckning en naturlig risksäkring kan tillämpas (med beaktande även av tillförlitligheten i modelleringen av räntebindningstid för poster med obestämd löptid), mängden derivat som används för risksäkringsändamål och huruvida derivaten kan minska känsligheten inom ekonomiskt värde av eget kapital, räntenetto eller andra mått som används internt av institutet.
255. De behöriga myndigheterna bör också uppmärksamma eventuella koncentrationer (t.ex. i låne- eller obligationsportföljerna) i fråga om räntebindningstid eller i produkter med automatisk eller beteendemässig optionalitet, nödlidande exponeringar och typen av ränterisk i bankboken som är inbäddad i instrument med verkligt värde, inklusive mindre likvida instrument såsom tillgångar och skulder på nivå 3.
256. När de behöriga myndigheterna analyserar effekten på institutets resultat bör de vara medvetna om hur mycket institutets avkastning beror på räntekänsliga positioner, och de bör fastställa hur olika ränteändringar skulle påverka institutets nettoränteintäkter, samt fastställa effekterna av förändringar i instrumentens marknadsvärde, beroende på redovisningsmetoden, antingen i resultaträkningen eller direkt mot eget kapital (t.ex. via övrigt totalresultat).
257. När de behöriga myndigheterna analyserar effekterna på institutets ekonomiska värde och resultat bör de först beakta resultaten av de tillsynsmässiga extremvärdestest som föreskrivs i artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU och som specificeras närmare i delegerade förordning (EU) 2024/856, för att få ett inledande riktmärke mot vilket man kan jämföra hur ränteförändringar skulle påverka institutet. När de behöriga myndigheterna gör denna bedömning bör de ta

särskild hänsyn till hur känsliga kassaflödena till räntejustering är, både när det gäller tidpunkt och belopp, för förändringar i de underliggande nyckelantagandena (särskilt för kundkonton utan specifika räntejusteringstidpunkter, kundkonton med inbäddad kundoptionalitet, och/eller eget kapital).

258. Om institutet identifieras som avvikande genom det tillsynsmässiga extremvärdestestet för räntenetto bör de behöriga myndigheterna överväga att analysera ytterligare dimensioner för att komplettera bedömningen, när det anses lämpligt (t.ex. med tanke på institutets affärsmodell). Ytterligare dimensioner som bör beaktas kan vara förändringar i marknadsvärde för instrument med verkligt värde, utvärdering av prognoserna för värsta räntenetto jämfört med nuvarande realiserade räntenetto och mot administrativa kostnader/omkostnader samt nettoprovisioner/-avgifter för att fånga upp inbäddade förluster/vinster till följd av observerade förändringar i räntor och marknadsförhållanden.
259. De behöriga myndigheterna bör vara uppmärksamma på hur känsliga kassaflödena är för förändringar i värderingen av instrument med verkligt värde utanför handelslagret, inklusive räntederivat som används för att säkra instrument utanför handelslagret (t.ex. effekten av marknadsvärdeförändringar i instrument till verkligt värde på resultatet, säkringskontots effektivitet).
260. Utöver att använda det avvikande tillsynstest som föreskrivs i artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU och som beskrivs närmare i delegerad förordning (EU) 2024/856 får de behöriga myndigheterna kräva att instituten tar hänsyn till andra ränteriskscenarier.
261. I sin kvantitativa bedömning bör de behöriga myndigheterna också beakta resultaten av institutets interna metoder eller schablonmetoder för att mäta ränterisk i bankboken, bland vilka de behöriga myndigheterna också bör bedöma effekterna på det ekonomiska värdet för de institut som bedriver verksamhet i olika valutor och resultatmått som kommer från olika valutor och, om en intern metod tillämpas, de metoder som instituten använder för aggregering mellan dessa valutor. Genom analysen av dessa metoder bör de behöriga myndigheterna få en djupare förståelse för de viktigaste riskfaktorerna för institutets profil för ränterisk i bankboken.
262. När de behöriga myndigheterna analyserar resultaten av både tillsynsmässiga extremvärdestester och institutets interna metoder eller schablonmetoder bör de beakta både ögonblicksbilder och historiska trender. Dessa mått bör jämföras med jämförbara institut och beaktas utifrån situationen på den globala marknaden.

Chockscenarier och stresstester

263. De behöriga myndigheterna bör bedöma och ta hänsyn till resultaten av räntechockscenarierna för fortlöpande hantering liksom de stresstester för ränterisk i bankboken som utförs av institutet som en del av dess pågående interna förvaltningsprocess. I detta sammanhang bör de behöriga myndigheterna vara medvetna om de viktigaste källorna

till institutets ränterisk i bankboken och i synnerhet effekten av förändringar av beteendemässiga antaganden, såsom på inlåning utan avtalad löptid.

264. Om en granskning av resultaten av institutets chockscenarier och stresstester visar eller ger anledning att misstänka särskilda koncentrationer av räntejusteringar/löptider vid olika punkter på kurvan kan behöriga myndigheter behöva utföra ytterligare analyser.

6.5.2.2 Bedömning av ramarna för hantering och kontroll av ränterisk i bankboken

265. För att uppnå en övergripande förståelse för institutets ränteriskprofil utanför handelslagret bör de behöriga myndigheterna se över den styrning och de ramar som ligger till grund för dess ränteriskexponeringar.

Strategi och aptit för ränterisk i bankboken

266. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en sund, tydligt formulerad och dokumenterad strategi och aptit för ränterisk i bankboken, godkänd av ledningsorganet. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna bland annat ta hänsyn till ledningsorganets roll när det gäller att fastställa, godkänna och se över strategin och aptiten för ränterisk i bankboken, den verkställande ledningens korrekta genomförande av denna strategi samt dess lämplighet för institutet med tanke på dess affärsmodell, dess marknadsmiljö och roll i det finansiella systemet samt kapitaltäckning.

Ram för organisatorisk och intern kontroll

267. De behöriga myndigheterna bör bedöma huruvida institutet har en lämplig organisatorisk ram och ett klart och tydligt ansvar för hantering, mätning, övervakning och kontroll av ränterisk i bankboken med tillräckliga personalresurser och tekniska resurser. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till om ansvarsfördelningen är tillräcklig för den övergripande hanteringen av ränterisk i bankboken och för att beakta, övervaka, kontrollera och rapportera ränterisk i bankboken, inbegripet oberoendet av kontrollområdet för ränterisk i bankboken.
268. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har tydligt definierade riktlinjer och förfaranden för hantering av ränterisk i bankboken som är förenliga med dess strategi och aptit för ränterisk i bankboken, och som godkänts och regelbundet ses över av ledningsorganet. Riktlinjerna bör vara tydligt formaliserade samt kommuniceras och tillämpas konsekvent inom institutet och inom den bankkoncern som institutet ingår i. De behöriga myndigheterna bör kontrollera att policyerna definierar förfarandena för utveckling av nya produkter, större risksäkrings- eller riskhanteringsinitiativ och säkerställer att dessa är föremål för lämpliga förfaranden och kontroller innan de genomförs och att institutet har genomfört en analys av deras möjliga inverkan på dess övergripande riskprofil.
269. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig ram för att identifiera, utvärdera, hantera och minska ränterisk i bankboken, i enlighet med nivån, komplexiteten och risken hos positioner utanför handelslagret och institutets storlek och komplexitet.

Bedömningen bör omfatta interna modeller, t.ex. modeller som rör kundernas beteende (t.ex. modeller för inlåningsstabilitet och förtida återbetalning av lån). I denna bedömning bör de behöriga myndigheterna utvärdera om riskhanterarna och institutets verkställande ledning förstår de antaganden som ligger till grund för mätsystemen och är medvetna om graden av modellrisk som finns i institutets riskmätningsteknik.

270. De bör dessutom överväga om informationssystemen och mättekniken gör det möjligt att mäta den inneboende ränterisken i bankboken i alla sina väsentliga exponeringar i och utanför balansräkningen (i relevanta fall på koncernnivå), inbegripet interna säkringar, i koncentrationer av löptider och motparter, i portföljen utanför handelslagret. Ramen för ränterisk i bankboken bör ses över och utvärderas regelbundet för att avgöra om det är ändamålsenligt. De behöriga myndigheterna bör jämföra interna granskningar och utvärderingar med information från COREP.
271. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets metod för att modellera beteendet hos inlåning utan avtalad löptid, inbegripet huruvida detta tar hänsyn till relevanta riskfaktorer som påverkar ränteförändringsbeteende för inlåning utan avtalad löptid. De behöriga myndigheterna bör använda lämpliga analysverktyg för denna bedömning, med beaktande av institutets affärsmodell. Metoder som kan vara relevanta är bland annat utvärdering av hur institutet segmenterar inlåning utan avtalad löptid med hjälp av riskfaktorer som har samband med kund-, institut- eller marknadsprofilen och jämförelser med likvärdiga institut som har liknande riskprofiler. Dessutom bör de behöriga myndigheterna överväga hur institutet balanserar historiska data med framåtblickande metoder och expertbedömningar, och granska effekten på räntenetto och ekonomiskt värde av eget kapital om beteendemässiga antaganden justeras.
272. De behöriga myndigheterna bör överväga om institutets interna mätsystem tar hänsyn till alla väsentliga former av ränterisk som institutet är exponerat för (t.ex. gaprisk, basrisk och optionsrisk). Det interna mätsystemet bör vara kalibrerat på lämpligt sätt, oberoende validerat, utfallstestat och granskat med lämpliga mellanrum. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till om det interna mätsystemet stöds av dokumentation som tar hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten av den ränterisk i bankboken som ingår i affärsmodellen och institutets verksamhet.
273. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig ram för övervakning och intern rapportering för ränterisk i bankboken som säkerställer att det vid behov sker skyndsamma åtgärder på lämplig nivå av institutets verkställande ledning eller ledningsorgan. Övervakningssystemet bör omfatta särskilda indikatorer och relevanta varningsmekanismer för att tillhandahålla effektiva tidiga varningar (t.ex. för överträdelser av limiterna för ränterisk i bankboken). De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till om lednings- och kontrollområdet regelbundet rapporterar resultaten av övervakningen till ledningsorganet och den verkställande ledningen, med en lämplig frekvens beroende på omfattningen, komplexiteten och nivån på exponeringen mot ränterisk i bankboken.

274. De behöriga myndigheterna bör bedöma huruvida institutet har en stark och heltäckande kontrollram och ett sunt skydd för att begränsa sina exponeringar mot ränterisk i bankboken i enlighet med sin riskhanteringsstrategi och riskaptit, inbegripet ett lämpligt limitsystem för båda måtten på ränterisk i bankboken. Den interna kontrollfunktionen bör omfatta alla konsoliderade enheter, alla geografiska platser och all finansiell verksamhet. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur internrevisionsfunktionen fungerar, inbegripet om dess översyner utförs tillräckligt ofta och omfattar de viktigaste delarna av ramverket för ränterisk i bankboken.

6.5.3. Kreditspreadrisk i bankboken

6.5.3.1. Bedömning av inneboende kreditspreadrisk i bankboken

275. Genom bedömningen av den inneboende nivån av kreditspreadrisk i bankboken bör de behöriga myndigheterna förstå de viktigaste drivkrafterna bakom institutets exponering mot kreditspreadrisk i bankboken och utvärdera den potentiella inverkan på institutets stabilitet av denna risk.

276. För att fastställa omfattningen av bedömningen av kreditspreadrisk i bankboken bör de behöriga myndigheterna först identifiera källorna till den kreditspreadrisk i bankboken som institutet är eller kan bli exponerat för och om det har skett några väsentliga förändringar. Som en del av detta bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till institutets styrning av kreditspreadrisk, inklusive dess strategi för kreditspreadrisk i bankboken och dess riskaptit i förhållande till kreditspreadrisk i bankboken, och behandlingen av kreditspreadrisk i bankboken inom ramen för ICAAP.

277. De behöriga myndigheterna bör bilda sig en tydlig uppfattning om hur förändringar i kreditspreadar kan ha en negativ inverkan på ett instituts nettoränteutgifter (och, i förekommande fall, dess resultat) och ekonomiska värde för att få både en kortsiktig och en långsiktig syn på det möjliga hotet mot kapitaltäckningen. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna beakta den metod som institutet tillämpar för att skapa denna tydliga bild av strukturen och egenskaperna hos institutets tillgångar, skulder och exponeringar utanför balansräkningen, och hur dessa styr nivån och riktningen av kreditspreadrisk i bankboken.

278. När de behöriga myndigheterna analyserar effekterna på institutets resultat bör de ta hänsyn till effekterna av kreditspreadkänsliga positioner på institutets avkastning, effekterna av förändringar i kreditspreadar på institutets nettoränteutgifter samt effekterna av förändringar i instrumentens marknadsvärde, beroende på redovisningen, antingen i resultaträkningen eller direkt mot eget kapital (t.ex. via övrigt totalresultat).

279. De behöriga myndigheterna bör i förekommande fall beakta resultaten av institutets metoder för att mäta kreditspreadrisk i bankboken. Genom analysen av dessa metoder bör de behöriga myndigheterna få en djupare förståelse för de viktigaste riskfaktorerna för institutets profil för kreditspreadrisk i bankboken.

6.5.3.2. Bedömning av ramarna för hantering och kontroll av kreditspreadrisk i bankboken

280. För att uppnå en övergripande förståelse för institutets profil för kreditspreadrisk i bankboken bör de behöriga myndigheterna se över den styrning och de ramar som ligger till grund för dess ränteriskexponeringar.
281. Översynen av institutets styrning av kreditspreadrisk i bankboken bör omfatta följande delar:
- a. institutets strategi och aptit för kreditspreadrisk i bankboken,
 - b. institutets organisatoriska ram och ansvarsfördelning när det gäller hantering, mätning, övervakning och kontrollfunktioner avseende kreditspreadrisk i bankboken,
 - c. institutets policyer och förfaranden för hantering av kreditspreadrisk i bankboken.
282. För bedömningen av dessa områden bör de behöriga myndigheterna hänvisa till avsnitt 6.5.2.2 om bedömningen av ramarna för hantering och kontroll av ränterisk i bankboken, med de principer som ingår även för bedömningen av hantering av kreditspreadrisk i bankboken.
283. När de behöriga myndigheterna analyserar omfattningen av de tillgångar och skulder som omfattas av bedömningen av kreditspreadrisk i bankboken, vilket också beaktas inom ramen för institutets metoder, bör de bedöma om ett eventuellt uteslutande av instrument från den relevanta omfattningen endast görs i avsaknad av känslighet för kreditspreadrisk och om det dokumenteras och motiveras på lämpligt sätt, i enlighet med kraven i punkt 124 i EBA:s riktlinjer om ränterisk och kreditspreadrisk i bankboken⁴¹. Faktorer att ta hänsyn till inbegriper följande:
- a. Huruvida institutet inkluderar alla tillgångar och skulder som redovisas till verkligt värde.
 - b. Huruvida institutet inkluderar alla tillgångar och skulder vars kreditspreadrisk kan härledas från ett direkt/indirekt eller till och med modellerat marknadspris, oavsett hur de behandlas i redovisningen.
 - c. Den potentiella relevansen av kreditspreadar i institutets prissättningspraxis för olika tillgångar/skulder (till exempel genom uttryckliga hänvisningar till observerade marknadspriser eller mer indirekt relevans).
 - d. Åtskillnad, om sådan finns, som institutet tillämpar mellan området för ekonomiskt värde av eget kapital och räntenetto vid mätningen av kreditspreadrisk i bankboken (t.ex. på grund av tidshorisonten för räntenetto eller andra skäl).
284. För att analysera institutets mätning av kreditspreadrisk i bankboken bör de behöriga myndigheterna i förekommande fall överväga att granska vilka chockscenarier som institutet beaktar, och hur och varför chockerna kan skilja sig mellan balansräkningsposter.

⁴¹ Riktlinjer utfärdade på grundval av artikel 84.6 i direktiv 2013/36/EU som specificerar kriterier för identifiering, utvärdering, hantering och reducering av risker som uppstår till följd av eventuella ändringar i räntesatser och för bedömning och övervakning av kreditspreadrisk i instituts verksamhet utanför handelslagret (EBA/GL/2022/14).

285. De behöriga myndigheterna bör granska hur institutet behandlar idiosynkratiska spreadar vid mätning av kreditspreadrisk i bankboken. Om sådana spreadar utesluts, eller endast inkluderas av proportionalitetsskäl, bör de behöriga myndigheterna – oberoende av institutets ÖUP-kategorisering – säkerställa att den valda mätmetoden inte underskattar risken utan kommer att ge mer konservativa resultat.
286. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig ram för att identifiera, utvärdera, hantera och minska kreditspreadrisk i bankboken, i enlighet med nivån, komplexiteten och risken hos positioner utanför handelslagret och institutets storlek och komplexitet. De bör överväga om informationssystemen och mätmetoderna gör det möjligt för ledningen att mäta den inneboende kreditspreadrisken i bankboken på all dess väsentliga exponeringar i och utanför balansräkningen (i relevanta fall på koncernnivå) i portföljen utanför handelslagret. Ramen för kreditspreadrisk i bankboken bör ses över och utvärderas regelbundet för att avgöra om den är ändamålsenlig. I detta sammanhang bör de behöriga myndigheterna bedöma om betydande mätantaganden granskas minst en gång per år och oftare under snabbt föränderliga marknadsförhållanden.
287. De behöriga myndigheterna bör överväga om institutets interna mätsystem tar hänsyn till alla källor till kreditspreadrisk i bankboken som är relevanta för institutets affärsmodell. Det interna mätsystemet bör vara kalibrerat på lämpligt sätt, oberoende validerat, utfallstestat och granskat med lämpliga mellanrum. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till om det interna mätsystemet stöds av dokumentation som tar hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten av den kreditspreadrisk i bankboken som ingår i affärsmodellen och institutets verksamhet.
288. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig ram för övervakning och intern rapportering för kreditspreadrisk i bankboken som säkerställer att det vid behov sker skyndsamma åtgärder på lämplig nivå av institutets verkställande ledning eller ledningsorgan. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till om lednings- och kontrollområdet regelbundet rapporterar resultaten av övervakningen till ledningsorganet och den verkställande ledningen, med en lämplig frekvens beroende på omfattningen, komplexiteten och nivån på exponeringen mot kreditspreadrisk i bankboken.
289. De behöriga myndigheterna bör bedöma huruvida institutet har en stark och heltäckande kontrollram och ett sunt skydd för att begränsa sina exponeringar mot kreditspreadrisk i bankboken i enlighet med sin riskhanteringsstrategi och riskaptit. Den interna kontrollfunktionen bör omfatta alla konsoliderade enheter, alla geografiska platser och all finansiell verksamhet. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur internrevisionsfunktionen fungerar, inbegripet om dess översyner utförs tillräckligt ofta och omfattar de viktigaste delarna av ramverket för kreditspreadrisk i bankboken.

6.5.4. Sammanfattning av resultat, betygsättning och tillsynsåtgärder

290. Efter dessa bedömningar bör de behöriga myndigheterna bilda sig en uppfattning om institutets ränterisk och kreditspreadrisk i bankboken. Denna uppfattning bör sammanställas i

en resultatsammanfattning och avspeglas i ett betyg enligt övervägandena i tabell 12. Om den behöriga myndigheten, på grundval av väsentligheten hos vissa delrisk-kategorier, beslutar sig för att bedöma och betygsätta dem för sig, bör den vägledning som ges i denna tabell i möjligaste mån tillämpas på motsvarande sätt.

Tabell 12. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av ränterisk och kreditspreadrisk i bankboken

Risken	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
1	Det finns en låg risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet givet de inneboende riskerna samt hanteringen och kontrollen av dessa.	För ränterisk i bankboken: <ul style="list-style-type: none"> • Det ekonomiska värdets känslighet för ränteändringar är inte väsentlig/mycket låg. • Resultatets känslighet för förändringar i räntesatser är inte väsentlig/mycket låg. • Känsligheten hos det ekonomiska värdet och inkomsterna för förändringar av de underliggande antagandena (t.ex. för produkter med inbäddad kundoptionaltet) är inte väsentlig/mycket låg. 	För ränterisk och kreditspreadrisk i bankboken: <ul style="list-style-type: none"> • Institutets policy och strategi för ränterisk och kreditspreadrisk är förenliga med den övergripande strategin och riskkaptiten. • Den organisatoriska ramen för ränterisk och kreditspreadrisk är stabil med ett tydligt ansvar och en tydlig uppdelning av uppgifter mellan risktagare och förvaltnings- och kontrollfunktioner. • System för mätning, övervakning och rapportering av ränterisk och kreditspreadrisk är lämpliga. • Det finns tydligt definierade limiter i interna policyer tillsammans med tillhörande riskreducerande åtgärder och kontrollramen för ränte- och kreditspreadrisk (om den är väsentlig) är sund och i enlighet med institutets riskstrategi och riskkaptit.
2	Det finns en medellåg risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet givet de inneboende riskerna samt hanteringen och kontrollen av dessa.	För ränterisk i bankboken: <ul style="list-style-type: none"> • Det ekonomiska värdets känslighet för ränteändringar är låg till medel. • Resultatets känslighet för ränteändringar är låg till medel. • Det ekonomiska värdets och inkomsternas känslighet för förändringar av de underliggande antagandena (t.ex. för produkter med inbäddad kundoptionaltet) är låg till medel. 	<ul style="list-style-type: none"> • Det finns brister i överensstämmelsen mellan institutets riskpolicy och strategi för ränte- och kreditspreadrisk och dess övergripande strategi och riskkaptit. • Den organisatoriska ramen för ränte- och kreditspreadrisk skiljer inte tillräckligt på ansvar och uppgifter mellan risktagare och förvaltnings- och kontrollfunktioner. • System för mätning, övervakning och rapportering av ränte- och kreditspreadrisk genomförs inte med tillräcklig noggrannhet och frekvens.
3	Det finns en medelhög risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet givet de inneboende riskerna samt hanteringen och kontrollen av dessa.	För ränterisk i bankboken: <ul style="list-style-type: none"> • Det ekonomiska värdets känslighet för ränteändringar är medel till hög. • Resultatets känslighet för ränteändringar är medel till hög. • Det ekonomiska värdets och inkomsternas känslighet för förändringar av de underliggande antagandena (t.ex. för produkter med inbäddad kundoptionaltet) är medel till hög. 	
4	Det finns en hög risk för betydande konsekvenser	För ränterisk i bankboken: <ul style="list-style-type: none"> • Det ekonomiska värdets känslighet för ränteändringar är hög. 	

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
	för institutets stabilitet givet de inneboende riskerna samt hanteringen och kontrollen av dessa.	<ul style="list-style-type: none"> Resultatets känslighet för ränteförändringar är hög. Känsligheten hos det ekonomiska värdet och inkomsterna för förändringar i de underliggande antagandena (t.ex. för produkter med inbäddad kundoptionalitet) är hög. 	<ul style="list-style-type: none"> Interna policygränser, riskreducerande åtgärder och/eller kontrollramen för ränte- och kreditspreadrisk (om den är väsentlig) är inte anpassade till varandra eller inte i enlighet med institutets riskstrategi och riskapitet.

291. Tabellen nedan innehåller en icke uttömmande förteckning över tillsynsåtgärder som de behöriga myndigheterna kan vidta om brister har konstaterats i institutets ramverk för hantering av ränterisk och kreditspreadrisk i bankboken. De behöriga myndigheterna bör besluta om typen av åtgärd på grundval av hur effektiv den är i förhållande till den specifika konstaterade bristen. De behöriga myndigheterna får vidta ytterligare tillsynsåtgärder (inklusive kvantitativa åtgärder i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU) eller en kombination av dem om dessa anses vara lämpligare för att åtgärda de konstaterade bristerna.

Tabell 13. Potentiella och icke uttömmande tillsynsåtgärder för ränterisk och kreditspreadrisk i bankboken

Potentiella tillsynsåtgärder för behöriga myndigheter i enlighet med artikel 104.1 b, d, e, f, j och l och artikel 84.3 i direktiv 2013/36/EU, de behöriga myndigheterna kan kräva att institutet
a) förbättrar sin förmåga att genomföra stresstester,
b) förbättrar rapporteringen av information om hanteringen av ränterisk från verksamhet utanför handelslagret till ledningsorganet och den verkställande ledningen,
c) tillämpar variationer i de interna limiterna för att reducera den inneboende risken i aktiviteter, produkter och system,
d) lämnar ytterligare eller mer frekvent rapportering av institutens ränteriskpositioner till följd av verksamhet utanför handelslagret,
e) använder schablonmetoden för ränterisk i bankboken,
f) specificerar andra modellantaganden och parametriska antaganden än de som identifieras i EBA:s tekniska tillsynsstandarder (i enlighet med sista stycket i artikel 98.5 i direktiv 2013/36/EU).

Avdelning 7. ÖUP-kapitalbedömning

7.1. Allmänna överväganden

292. De behöriga myndigheterna bör genom ÖUP-kapitalbedömningen fastställa om institutets kapitalbas ger en fullgod täckning avseende de risker för kapital som institutet är eller kan bli exponerat för, om sådana risker bedöms vara väsentliga för institutet.
293. De behöriga myndigheterna bör göra detta genom att fastställa kvantiteten (belopp) och kvaliteten (sammansättning) på den ytterligare kapitalbas som institutet måste inneha för att täcka institutspecifika risker och riskdelar som inte täcks eller inte täcks i tillräcklig utsträckning av P1R och, vid behov, kapitalbaskrav för att hantera brister i modeller, kontroller, styrning eller andra brister samt risker som uppstår till följd av institutets affärsmodell (P2R för andra risker än alltför låg bruttosoliditet och P2R-LR för risk för alltför låg bruttosoliditet).
294. När en väsentlig inverkan på institutets kapitalprofil är eller kan förväntas på grund av relevanta ändringar av regelverket för fastställande av P1R (t.ex. ökning eller minskning av riskvägt exponeringsbelopp) eller av dess genomförande för det specifika institutet (t.ex. kapitalgolvet), bör de behöriga myndigheterna bedöma denna inverkan när det gäller dess samverkan med P2R. En sådan bedömning kan leda till en ändring (antingen uppåt eller nedåt) av P2R-nivån eller P2R-sammansättningen för att säkerställa att institutets övergripande kapitalbaskrav är i enlighet med artikel 104a.1 i direktiv 2013/36/EU, särskilt att P2R täcker risker eller riskdelar som inte täcks eller inte i tillräcklig utsträckning täcks av P1R. För att utföra en sådan bedömning kan de behöriga myndigheterna öka frekvensen för ÖUP-bedömningen enligt tabell 1 i avsnitt 2.4 eller för vissa delar därav.
295. För att komma till rätta med potentiella kapitalbrister, även i stressituationer, bör de behöriga myndigheterna vidta lämpliga tillsynsåtgärder, inbegripet, i förekommande fall, att fastställa och meddela P2G och P2G-LR, vilket är den kvantitet (belopp) och kvalitet (sammansättning) av kapitalbasen som institutet förväntas hålla utöver det samlade kapitalkravet eller det totala bruttosoliditetskravet.
296. När de behöriga myndigheterna fastställer P2R och, i förekommande fall, P2G bör de:
- a. beakta alla tillsynsåtgärder som de har vidtagit eller planerar att vidta för ett institut,
 - b. tydligt motivera alla delar av ytterligare kapitalbaskrav för P2R och P2R-LR samt för P2G och P2G-LR,
 - c. tillämpa P2R och P2R-LR samt P2G och P2G-LR på ett konsekvent sätt för att säkerställa bred samstämmighet mellan tillsynsresultatet för olika institut.
297. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets kapitalbas är tillräcklig och effekterna av ekonomisk stress på den, liksom riskerna med alltför låg bruttosoliditet, som en avgörande

faktor för institutets bärkraft. Detta fastställande bör sammanfattas i ett betyg som tar hänsyn till de överväganden som anges i slutet av denna avdelning.

7.2. Fastställande av krav enligt pelare 2 för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet (P2R)

298. De behöriga myndigheterna bör fastställa P2R för andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet, om de identifierar någon av de situationer som förtecknas i artikel 104a.1 i direktiv 2013/36/EU för ett institut, särskilt:

- a. Risken för oväntade förluster och förväntade förluster som inte i tillräcklig utsträckning täcks av avsättningar under en tolv månaders period (utom när det i förordning (EU) nr 575/2013 specificeras kapitalbaskrav för en annan period) som enskilda institut står inför på grund av sin verksamhet, inbegripet sådana som återspeglar effekterna av viss ekonomisk utveckling och marknadsutveckling.
- b. Modellbrister för interna metoder för beräkning av kapitalbaskrav (nedan kallade brister i den lagstadgade modellen) som bedömts inom ramen för artikel 101 i direktiv 2013/36/EU, exklusive sådana som redan omfattas av det faktum att ett institut har blivit bundet av kapitalgolvet i enlighet med artikel 92 i förordning 575/2013.
- c. Brister i den interna styrningen, inbegripet interna kontrollsystem och andra brister, samt risker som härrör från institutets affärsmodell, som identifierats efter den riskbedömning som beskrivs i avdelningarna 4–6, om andra tillsynsåtgärder inte har varit effektiva eller anses vara otillräckliga för att åtgärda de konstaterade bristerna.

7.2.1. Fastställande av extra kapitalbas för att täcka oväntade förluster

299. När de behöriga myndigheterna fastställer P2R för risken för oväntade förluster i enlighet med led a i följande punkt bör de beakta varje typ av risk som kan äventyra institutets kapitalposition. De behöriga myndigheterna bör fastställa P2R för att täcka risken för oväntade förluster genom att fastställa det kapital som anses tillräckligt för att täcka typen av risk och dra av den relevanta delen av P1R.

300. De behöriga myndigheterna bör för varje enskild risk fastställa de kapitalbelopp som anses vara tillräckliga, genom att identifiera, bedöma och kvantifiera de risker som institutet är exponerat för, med beaktande av dess fullständiga riskprofil. Vid fastställandet av de kapitalbelopp som anses tillräckliga bör följande ingå:

- a. Institutspecifika risker eller riskdelar som inte omfattas av P1R.
- b. Institutspecifika risker eller element av sådana risker som inte i tillräcklig utsträckning omfattas av P1R.

301. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att det kapitalbelopp som anses tillräckligt för att täcka varje risk som identifierats i enlighet med artiklarna 79–85 och 87a i direktiv 2013/36/EU inte är lägre än den relevanta delen av det tillämpliga P1R som täcker den risken. I undantagsfall där det är alltför betungande, särskilt för små institut, att på ett meningsfullt sätt

skilja ut det kapitalbelopp som anses vara tillräckligt för varje enskild risk bör de behöriga myndigheterna följa den första meningen i denna punkt efter bästa förmåga, med hjälp av ICAAP-beräkningar, tillsynsbedömning och andra informationskällor.

302. Vid identifiering, bedömning och kvantifiering av risker som institutet är exponerat för bör de behöriga myndigheterna förlita sig på följande informationskällor:

- a. ICAAP och resultaten av den behöriga myndighetens bedömning av denna, inbegripet ICAAP-beräkningarna om de bedöms vara tillförlitliga eller delvis tillförlitliga i enlighet med punkterna 306–308.
- b. Tillsynsrapportering.
- c. Resultatet av tillsynsmyndighetens bedömning, inbegripet eventuell relevant tidigare tillsynsverksamhet, och referensmått, samt andra relevanta uppgifter, inbegripet sådana som härrör från samverkan och dialog med institutet.

303. ICAAP och resultaten av dess bedömning bör beaktas av de behöriga myndigheterna som en av de viktigaste uppgifterna för identifiering och bedömning av risker som är relevanta för institutet. Vid fastställandet av det kapitalbelopp som anses vara tillräckligt och P2R för varje enskild risk bör hänsyn tas till ICAAP-beräkningarna om de bedöms vara tillförlitliga eller delvis tillförlitliga samt resultaten av tillsynsmyndigheternas riktmärkning och andra relevanta uppgifter såsom tillsynsbedömningen.

304. Vid tillämpning av artikel 98.1 i direktiv 2013/36/EU och fastställandet av P2R bör de behöriga myndigheterna bedöma och beakta diversifieringseffekter till följd av geografiska, sektorsvisa eller andra relevanta drivkrafter inom varje väsentlig riskkategori (diversifiering inom risken). Denna diversifiering bör inte leda till att det kapitalbaskrav som ska beräknas enligt artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013 sänks för någon av de risker för kapital som omfattas av förordning (EU) 575/2013.

305. Diversifieringen mellan risker i olika kategorier, även dem som täcks av förordning (EU) nr 575/2013 (diversifiering mellan olika risker), bör dock inte beaktas vid fastställandet av P2R.

ICAAP-beräkningar

306. De behöriga myndigheterna bör bedöma ICAAP-beräkningarnas tillförlitlighet genom att bedöma om de är:

- a. Granulära: beräkningarna/metoderna bör göra det möjligt att dela upp beräkningarna per risktyp snarare än att presentera en enda (ekonomiskt kapital) beräkning som omfattar alla risker.
- b. Trovärdiga: de beräkningar/metoder som används bör bevisligen täcka den risk de avser att hantera (t.ex. bör man vid beräkningen av kreditkoncentrationsrisken använda lämpliga sektorsuppdelningar som återspeglar faktiska korrelationer och portföljsammansättningar) och bör vara tillräckligt robusta, stabila, riskkänsliga och försiktiga för att på lämpligt sätt

kvantifiera de förluster som är förknippade med riskerna. Sådana beräkningar/metoder bör vara förenliga med institutens strategiska processer, inbegripet institutens riskaptit.

- c. Begripliga: de underliggande drivkrafterna och centrala antagandena i beräkningarna/metoderna bör specificeras tydligt. En beräkning med okända faktorer bör inte accepteras. De behöriga myndigheterna bör se till att institutet lämnar en förklaring av de viktigaste antagandena som använts, inklusive åtminstone tidshorisont, konfidensnivåer, korrelationsantaganden, nyckelparametrar, de mest felbara områdena i de använda modellerna och hur dessa redovisas och korrigeras i den slutliga beräkningen av ICAAP.
- d. Jämförbara: beräkningarna/metoderna bör tydligt ange de viktigaste antagandena i termer av övergripande konservatism, innehavsperioder/risktidshorisonter och konfidensnivåer (eller motsvarande mätning) för att möjliggöra den justering som de behöriga myndigheterna kan komma att begära eller genomföra för att underlätta jämförelser med jämförbara enheter och referensmått.

307. De behöriga myndigheterna bör vidare bedöma ICAAP-beräkningarnas tillförlitlighet genom att jämföra dem med resultatet av referensmått för samma risker och andra relevanta uppgifter.

308. En ICAAP-beräkning bör betraktas som delvis tillförlitlig när beräkningen trots att den inte uppfyller alla kriterierna i punkt 306 ändå förefaller mycket trovärdig. Detta bör dock vara ett undantagsfall och omfatta åtgärder för att förbättra de brister som identifieras i ICAAP-beräkningen.

Referensmått för tillsyn och andra relevanta uppgifter

309. De behöriga myndigheterna bör utveckla och tillämpa riskspecifika referensvärden för tillsyn som ett sätt att ifrågasätta beräkningarna av ICAAP för de väsentliga risker, eller delar av sådana risker, som inte täcks eller inte i tillräcklig utsträckning täcks av förordning (EU) nr 575/2013, eller för att ytterligare stödja fastställandet av P2R för varje enskild risk, särskilt om beräkningarna enligt ICAAP för dessa väsentliga risker, eller delar av sådana risker, bedöms vara otillförlitliga eller inte är tillgängliga.

310. Referensmått bör ge en försiktig, konsekvent (dvs. kalibrerad till likvärdiga innehavstider/risktidshorisonter och konfidensnivåer i enlighet med kraven i förordning (EU) nr 575/2013), transparent och jämförbar måttstock för beräkning och jämförelse mellan institut av det kapital som anses tillräckligt för en viss risk.

311. När de behöriga myndigheterna tillämpar referensmått för tillsyn bör de beakta institutens affärsmodell och i den utsträckning det är lämpligt komplettera dessa med tillämpningen av tillsynsbedömningar för att ta hänsyn till affärsmodellsspecifika och institutspecifika överväganden.

312. De behöriga myndigheterna bör använda andra relevanta uppgifter för att stödja fastställandet av P2R för varje enskild risk. Andra relevanta uppgifter kan omfatta resultaten av riskbedömningar (enligt de kriterier som anges i avdelning 6), jämförelser mellan jämförelsegrupper, inklusive rapporter och riktmärken som utfärdats av EBA.
313. Andra relevanta uppgifter bör få den behöriga myndigheten att ompröva lämpligheten/tillförlitligheten hos en ICAAP eller beräkning av referensmått för tillsyn för en specifik risk och/eller justera resultatet, om de ger anledning till tvivel om dess noggrannhet.
314. För att säkerställa konsekvens vid fastställandet av P2R bör de behöriga myndigheterna använda samma jämförelsegrupper som inrättats för att analysera kapitalrisker i enlighet med avdelning 6.
315. När de behöriga myndigheterna, som en del av dialogen med institutet, beaktar referensmått för tillsyn samt andra relevanta uppgifter vid fastställandet av P2R bör de förklara den logiska grunden och de allmänna underliggande principerna för de uppgifter som används.

7.2.2. Fastställande av kapitalbas eller andra åtgärder för att täcka brister i den lagstadgade modellen som inte täcks av det faktum att ett institut har blivit bundet av kapitalgolvet

316. Om de behöriga myndigheterna under den pågående översynen av interna metoder för beräkning av kapitalbaskrav identifierar modellbrister som kan leda till underskattning av P1R bör de endast fastställa P2R om detta anses vara lämpligare än andra tillsynsåtgärder. De behöriga myndigheterna bör endast fastställa P2R för att täcka dessa brister:
- a. om det inte är möjligt att hantera dem enligt P1R genom andra tillsynsåtgärder, till exempel att kräva att instituten anpassar sina modeller eller tillämpar en lämplig försiktighetsmarginal i sina skattningar,
 - b. genom att ta hänsyn till om institutet har blivit bundet av kapitalgolvet i enlighet med artikel 92 i förordning (EU) nr 575/2013 och, om så är fallet, gå vidare enligt vad som förklaras i nästa punkt.
- Sådana ytterligare kapitalbaskrav bör endast fastställas som en interimistisk åtgärd medan bristerna åtgärdas.
317. När ett institut blir bundet av det kapitalgolv som anges i artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 bör de behöriga myndigheterna göra följande:
- a. Säkerställa att det nominella P2R-beloppet inte automatiskt ökar till följd av att institutet blir bundet av kapitalgolvet (tillfälligt tak), i enlighet med artikel 104a.6 a i direktiv 2013/36/EU. För detta ändamål kommer den tillämpliga procentandelen av den P2R som den behöriga myndigheten tidigare meddelat institutet efter den senaste ÖUP-cykeln att tillämpas på institutets TREA före golv, i enlighet med artikel 92.4 i förordning (EU) nr 575/2013. Denna metod kommer att gälla fram till dess att den granskning som beskrivs i punkt b har genomförts.

- b. Utan dröjsmål, och senast vid slutet av nästa ÖUP granska den P2R som införts för institutet i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU. Som en del av denna granskning bör de behöriga myndigheterna:
 - i. ta bort varje del av P2R som kan omfatta brister i tillsynsmodellen för beräkning av kapitalbaskrav som redan täcks av kapitalgolvet, för att eliminera eventuella dubbelräkningseffekter,
 - ii. överväga om det finns aritmetiska effekter (dvs. om ökningen av det nominella P2R-beloppet inte beror på en ökning av risken utan på att P2R uttrycks som en procentandel av TREA) på det nominella P2R-beloppet som härrör från den automatiska ökningen av TREA på grund av att institutet har blivit bundet av kapitalgolvet, och ta bort dem i förekommande fall,
- c. meddela instituten de tillämpliga kapitalbaskraven efter översynen i led b, med särskild tonvikt på eventuella resultat som rör dubbelräkningsfaktorer. De behöriga myndigheterna kan också kräva att instituten, som en del av sin rapportering enligt pelare 3, redovisar effekten av antingen det tillfälliga taket eller granskningen av dubbelräkning, beroende på vad som är tillämpligt vid referensdatumet, på den rapporterade P2R.

318. Vid tillämpning av föregående punkt bör de behöriga myndigheterna uppmuntra instituten att informera dem i ett tidigt skede när de förutser (baserat på uppskattningar) att de kan bli bundna av kapitalgolvet. Syftet med detta är att så långt det är möjligt underlätta granskningen av de dubbelräkningsfaktorer som beskrivs i föregående punkt.

319. De behöriga myndigheterna bör utföra den granskning som beskrivs i punkt 317 när ett institut för första gången blir bundet av kapitalgolvet. Efter slutförandet av denna översyn gäller inte det tillfälliga taket för P2R, och det P2R som meddelats av behöriga myndigheter gäller för TREA med golv. De behöriga myndigheterna bör beakta det faktum att så länge ett institut är bundet av kapitalgolvet ska inga ytterligare kapitalbaskrav införas som skulle dubbelräkna de risker som redan fullt ut täcks av det faktum att institutet är bundet av kapitalgolvet, i enlighet med artikel 104a.8 i direktiv 2013/36/EU, och i enlighet med punkt 294.

7.2.3. Fastställande av kapitalbas eller andra åtgärder för att hantera andra brister

320. De behöriga myndigheterna bör fastställa P2R för att täcka brister som konstaterats efter riskbedömningen som beskrivs i avdelningarna 4–6 där andra tillsynsåtgärder inte har varit effektiva eller anses vara otillräckliga för att åtgärda de konstaterade bristerna. De behöriga myndigheterna bör endast fastställa en sådan P2R som en interimistisk åtgärd medan bristerna åtgärdas.

321. De behöriga myndigheterna bör endast fastställa P2R för att täcka finansieringsrisker, som konstateras i riskbedömningen i kapitel 8, om detta anses vara lämpligare än andra tillsynsåtgärder.

322. Om ett institut vid upprepade tillfällen underlåter att fastställa eller upprätthålla en tillräcklig kapitalbasnivå för att täcka P2G bör de behöriga myndigheterna fastställa P2R för att täcka denna ytterligare risk senast två år efter det att riktlinjen inte följts. De behöriga myndigheterna kan skjuta upp detta beslut om de tillåter institut att bedriva verksamhet under riktlinjenivån på grund av ekonomiska förhållanden, marknadsförhållanden eller institutspecifika omständigheter, i enlighet med punkt 452 och 453.

7.2.4. Fastställande av sammansättningen av kraven inom pelare 2

323. Vid behov, och med beaktande av institutets särskilda omständigheter, får de behöriga myndigheterna besluta att kräva att institutet täcker P2R med en högre kapitalkvalitet än vad som avses i artikel 104a.4 i direktiv 2013/36/EU⁴². Detta beslut bör vara tydligt motiverat, med betoning på de särskilda omständigheter som ledde fram till det. I sina motiveringar bör de behöriga myndigheterna hänvisa till faktorer som:

- a. institutets särskilda karaktär, dess aktieägarstruktur och, i förekommande fall, gruppens struktur, vilka kan påverka möjligheterna att anskaffa kapital,
- b. den särskilda karaktären hos de risker som institutet står inför, vilket kan leda till en särskilt snabb minskning av kärnprimärkapitalet.

7.3. Krav enligt pelare 2 för risken för alltför låg bruttosoliditet (P2R-LR)

324. Om de behöriga myndigheterna, till följd av risken för en bedömning av alltför låg bruttosoliditet, i enlighet med artikel 104a.3 och 104a.4 i direktiv 2013/36/EU, fastställer P2R-LR för att hantera denna risk, bör de lägga till detta krav till kapitalbaskravet baserat på bruttosoliditetsgraden enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och inte till P1R baserat på TREA enligt artikel 92.1 a–c. De behöriga myndigheterna bör betrakta bruttosoliditetskravet och P2R-LR som en separat stapel från de TREA-baserade kraven och P2R för alla andra typer av risker (dvs. tillgänglig kapitalbas kan samtidigt användas för att uppfylla kraven i den TREA-baserade stapeln och i den bruttosoliditetsbaserade stapeln av kapitalbaskrav).

7.3.1. Bedömning av risken för alltför låg bruttosoliditet

325. I linje med begreppet bruttosoliditetsgrad (och dess stapel av krav) som en säkerhetsmekanism för de TREA-baserade kapitalbaskraven bör de behöriga myndigheterna vid bedömningen av risken för alltför låg bruttosoliditet fokusera på potentiella väsentliga sårbarheter som inte täcks eller inte i tillräcklig utsträckning täcks av kapitalbaskraven i enlighet med artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013 och som kan kräva korrigerande åtgärder för institutets affärsverksamhet som inte ingår i dess affärsplan.

⁴² Minst 56,25 % kärnprimärkapital och minst 75 % primärkapital.

326. Vid bedömningen av risken för alltför låg bruttosoliditet bör de behöriga myndigheterna beakta samtliga följande aspekter och anpassa bedömningsdjupet för varje aspekt i enlighet med dess relevans för institutet:

- a. Riskdelarna för alltför låg bruttosoliditet som inte anses täckas eller inte i tillräcklig utsträckning täcks av det kapitalbaskrav för bruttosoliditetsgrad som anges i artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, särskilt till följd av följande:
 - i. Regleringsarbitrage/optimering av bruttosoliditetsgraden genom utbyte av exponeringar som räknas i bruttosoliditetsgraden för ekonomiskt likartade exponeringar som kan räknas mindre i beräkningen av bruttosoliditetsgradens exponering.
 - ii. Regleringsarbitrage/regleringsoptimering genom att minimera bruttosoliditetsgradens exponering i form av tillfälliga minskningar av transaktionsvolymerna på viktiga finansmarknader (särskilt på penningmarknaden, i vissa verksamheter såsom transaktioner för värdepappersfinansiering, men även på derivatmarknaden) kring referensdatum, vilket leder till rapportering och offentliggörande av höga skuldsättningsgrader ("window-dressing activities").
 - iii. Särskilda egenskaper hos affärsmodellen, affärsverksamheten eller andra bankverksamheter som antingen ökar eller minskar i vilken utsträckning institutet är exponerat för risken för alltför låg bruttosoliditet, men som inte omfattas eller inte i tillräcklig utsträckning omfattas av beräkningen av bruttosoliditetsgraden. De behöriga myndigheterna bör i tillämpliga fall överväga höga exponeringar mot tecknade optioner på aktier eller korta positioner via kreditderivat som kan ha en hög exponering mot förlusttoppar, eftersom dessa positioner inte fullt ut fångas upp i bruttosoliditetsgradens exponering (till skillnad från exempelvis skriftliga kreditderivat), och koncentrationer i vissa poster utanför balansräkningen där de idiosynkrasier som är inneboende i institutets affärsverksamhet kan leda till ökad volatilitet i kreditutnyttjandet.
- b. Riskdelar för alltför låg bruttosoliditet som uttryckligen undantas från eller inte uttryckligen tas upp i kapitalbaskravet för bruttosoliditetsgraden, bland annat på grund av de undantag som förtecknas i artikel 429 a i förordning (EU) nr 575/2013, särskilt när det finns frågetecken kring bedömningen av huruvida villkoren för dessa undantag fortfarande uppfylls och när beroendet av ett enda undantag är mycket betydande för institutet och det uteslutna beloppet är otillbörligt volatilt.
- c. Förändringar i institutets bruttosoliditetsgrad och dess komponenter, inbegripet den förutsebara effekten av nuvarande och framtida förväntade förluster på bruttosoliditetsgraden, med beaktande av institutets affärsmodell.

7.3.2. Fastställande av P2R-LR

327. De behöriga myndigheterna bör fastställa P2R-LR som skillnaden mellan det kapital som anses tillräckligt för att täcka risken för alltför låg bruttosoliditet och kapitalbaskraven för bruttosoliditetsgraden i enlighet med artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013. Detta belopp kan inte vara negativt.

328. När de behöriga myndigheterna fastställer P2R-LR bör de särskilt beakta:

- a) Riskdelar för alltför låg bruttosoliditet som inte anses täckas eller inte i tillräcklig utsträckning täcks av det kapitalbaskrav för bruttosoliditetsgrad som anges i artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013, särskilt när bedömningen av de aspekter som beskrivs i punkterna 325 och 326 tyder på en hög sårbarhet jämfört med bruttosoliditetsgradens exponering.
- b) Riskdelar för alltför låg bruttosoliditet som uttryckligen undantas från eller inte uttryckligen omfattas av kapitalbaskravet för bruttosoliditetsgraden, inbegripet på grund av de undantag som anges i artikel 429a.1 i förordning (EU) nr 575/2013 och bedömda i enlighet med punkt 326 b. De behöriga myndigheterna bör fastställa P2R-LR endast i de fall där en särskilt omfattande användning av ett visst undantag leder till en bruttosoliditetsnivå som inte på ett lämpligt sätt återspeglar den risk som institutet utsätts för.

329. De behöriga myndigheterna bör identifiera, bedöma och kvantifiera risken för alltför låg bruttosoliditet med hjälp av de informationskällor och metoder som anges i punkterna 302 och 303, i den mån de är relevanta för denna risk.

7.3.3. Sammansättning av P2R-LR

330. De behöriga myndigheterna bör lägga till P2R-LR till minimikravet för bruttosoliditetsgrad för primärkapital. För att uppfylla detta ytterligare krav bör instituten också kunna använda eventuellt primärkapital.

331. Vid behov, och med beaktande av institutens särskilda omständigheter, får de behöriga myndigheterna besluta att kräva att instituten täcker P2R-LR med en högre kapitalkvalitet än vad som anges i föregående punkt. Detta beslut bör vara tydligt motiverat, och de särskilda omständigheter som lett fram till det bör beaktas, med beaktande av institutets enskilda risksituation och med beaktande av situationer där förverkligandet av risken för alltför låg bruttosoliditet kan kräva en kapitalkvalitet för att täcka potentiella förluster.

7.4. Avstämning med kapitalbuffertar och eventuella makrotillsyns krav

332. När de behöriga myndigheterna fastställer kraven enligt pelare 2 (eller andra kapitalåtgärder) bör de jämkra samma kraven enligt pelare 2 med eventuella befintliga kapitalbuffertkrav genom att beakta samma risker eller riskdelar. De behöriga myndigheterna bör inte fastställa krav enligt pelare 2 eller andra kapitalåtgärder (inklusive P2G) om samma risk redan täcks av specifika kapitalbuffertkrav. Eventuella krav inom pelare 2 eller andra kapitalåtgärder bör vara institutspecifika och bör inte omfatta makrotillsyns- eller systemrisk.

7.5. Om fastställande av TSCR, TSLRR, OCR och OLRR

333. De behöriga myndigheterna bör fastställa och uttrycka det totala ÖUP-kapitalkravet (TSCR) med avseende på kärnprimärkapital, primärkapital och total kapitalbas i enlighet med tabell 14 nedan:

Tabell 14. Fastställande av TSCR i termer av kärnprimärkapital, primärkapital och total kapitalbas

	Totalt ÖUP-kapitalkrav (TSCR)	
	= (a) + (b)	
	Komponent a	Komponent b
I fråga om kärnprimärkapital	Kapitalbaskrav enligt artikel 92.1 a i förordning (EU) nr 575/2013	Krav på P2R i kärnprimärkapital i enlighet med avsnitt 7.2
I fråga om primärkapital	Kapitalbaskrav enligt artikel 92.1 b i förordning (EU) nr 575/2013	Krav på P2R i primärkapital i enlighet med avsnitt 7.2
I termer av total kapitalbas	Kapitalbaskrav enligt artikel 92.1 c i förordning (EU) nr 575/2013	Totalt P2R fastställt i enlighet med avsnitt 7.2

334. De behöriga myndigheterna bör fastställa totalt ÖUP-bruttosoliditetskrav (TSLRR) (uttryckt i primärkapital) som summan av:

- bruttosoliditetsgradens kapitalbaskrav enligt artikel 92.1 d i förordning (EU) nr 575/2013
- den ytterligare kapitalbas som krävs för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet (fastställd i enlighet med de kriterier som anges i avsnitt 7.3).

335. Om de behöriga myndigheterna kräver att instituten ska täcka P2R-LR med en högre kapitalkvalitet i enlighet med punkt 331, bör de fastställa TSLRR (i fråga om kärnprimärkapital) som den del av den ytterligare kapitalbas som avses i led b i den föregående punkten, som den behöriga myndigheten kräver ska innehas i form av kärnprimärkapital.

336. När de behöriga myndigheterna överväger möjligheten att kräva en högre kvalitet på kapitalet bör de sträva efter att undvika överlappningar med andra befintliga krav inom den relevanta TREA-baserade eller bruttosoliditetsbaserade stapeln av krav och med minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (MREL).

337. De behöriga myndigheterna bör fastställa det samlade kapitalkravet (SKK), som summan av:

- Totalt ÖUP-kapitalkrav (TSCR),
- kombinerade kapitalbuffertkrav.

338. De behöriga myndigheterna bör fastställa det samlade bruttosoliditetskravet (OLRR), som summan av:

- TSLRR,
- buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden för globala systemviktiga institut(G-SII) i enlighet med artikel 92.1 a i förordning (EU) nr 575/2013.

339. De behöriga myndigheterna bör inte beakta andra poster och instrument än de som är godtagbara för att fastställa kapitalbasen (enligt definitionen i del två i förordning (EU) nr 575/2013) i bedömningen/beräkningen av TSCR, TSLRR, OCR eller OLRR.

7.6. Uppfylla kraven under stressade förhållanden – Användning P2G och P2G-LR för att hantera de kvantitativa resultaten av stresstester

340. De behöriga myndigheterna bör genom stresstester fastställa lämpligheten i institutets kapitalbas (kvantitet och sammansättning) i ansträngda lägen och om de tillsynsåtgärder, inklusive P2G, P2G-LR, reviderad kapitalplanering och andra åtgärder, är nödvändiga för att hantera potentiella brister. För att bedöma kapitaltäckningen i stressituationer bör de behöriga myndigheterna beakta:
- a. användningen av de kvalitativa resultaten (t.ex. brister som konstaterats i riskhanteringen och kontrollen av institutens egna stresstester och tillsynsstresstester),
 - b. användningen av de kvantitativa resultaten av institutens stresstester, om ICAAP anses vara tillförlitligt, och av stresstester för tillsynsändamål, i enlighet med artikel 100 i direktiv 2013/36/EU, enligt vad som anges i avdelning 11, och inbegripet till exempel
 - i. att föreskriva specifika "förankringsscenarier"/antaganden som ska införas av institut,
 - ii. utförande av systemomfattande stresstester med hjälp av konsekventa metoder och scenarier som drivs antingen av instituten eller av tillsynsmyndigheterna.
341. De behöriga myndigheterna bör i tillämpliga fall bedöma de kvantitativa resultaten av stresstester vad gäller institutets egna medels tillräcklighet och kvalitet och avgöra om kapitalbasens kvantitet och kvalitet är tillräcklig för att täcka tillämpliga kapitalkrav, och i synnerhet:
- a. SKK inklusive dess kombinerade buffertkrav enligt baslinjescenariot över en framtidsorienterad tidshorisont på minst två år,
 - b. TSCR enligt de negativa scenarierna med en framåtblickande tidshorisont på minst 2 år.
342. De behöriga myndigheterna bör fastställa P2G och P2G-LR, och om fastställandet leder till ett positivt värde bör de fastställa P2G eller P2G-LR för att hantera tillsynsfarhågor om institutets känslighet för de negativa scenarier som används vid tillsynsmyndigheternas stresstester. P2G bör inte användas för att täcka risker eller riskdelar som redan omfattas av P2R i enlighet med avsnitt 7.2. På motsvarande sätt bör inte P2G-LR användas för att täcka de aspekter av risken för alltför låg bruttosoliditet som redan täcks av P2R-LR i enlighet med avsnitt 7.3.
343. P2G-nivån bör skydda mot en potentiell överträdelse av TSCR i ett negativt scenario. På motsvarande sätt bör P2G-LR-nivån skydda mot överträdelser av TSLRR i ett negativt scenario. Om de kvantitativa resultaten av tillsynsmyndigheternas stresstester tyder på att institutet inte förväntas bryta mot TSCR enligt scenariot med negativa stresstester, kan de behöriga myndigheterna besluta att inte fastställa P2G. På samma sätt kan de behöriga myndigheterna besluta att inte fastställa P2G-LR om TSLRR inte förväntas överträdas under det negativa stresstestscenariot.

344. De behöriga myndigheterna bör avgöra och fastställa P2G och P2G-LR på grundval av resultaten av det negativa scenariot i de relevanta stresstesterna för tillsyn, inbegripet de EU-omfattande stresstester som utförs av EBA eller andra relevanta stresstester för hela tillsynen som utförs på systemomfattande basis under en framåtblickande tidshorisont på minst två år.
345. På grundval av fastställandet av en proportionerlig metod för institut som inte omfattas av kategori 1 och dotterföretag till gränsöverskridande koncerner kan de behöriga myndigheterna för att fastställa och uppdatera P2G och P2G-LR beakta resultaten av förenklade former av stresstester under tillsyn (t.ex. genom att använda föreskrivna "förankringsscenarier", känslighetsanalys, stresstester enligt metoden uppifrån och ned som utförs av utsedda myndigheter och effekter på portföljnivå från stresstester på konsoliderad nivå), tidigare stresstester under tillsyn eller institutens egna stresstester i enlighet med punkt 340. De förenklade formerna av stresstester under tillsyn kan utföras på individuell basis snarare än som en del av den systemomfattande övningen.
346. De behöriga myndigheterna bör avgöra och fastställa P2G och P2G-LR i enlighet med den längst tillsynsintensiteten som framgår av tabell 1 i avsnitt 2.4. I synnerhet bör den lägsta frekvens med vilken P2G och P2G-LR bestäms och fastställs vara frekvensen för kapitaltäckningsbedömningen enligt den intensitet som beskrivs i avsnitt 2.4 tabell 1.
347. Trots vad som sägs i föregående punkt gäller att de behöriga myndigheterna:
- bör bedöma om de befintliga P2G- och P2G-LR-nivåerna fortfarande är lämpliga när resultaten av nya tillsynsstresstester finns tillgängliga, och vid behov revidera dem,
 - får fastställa P2G och P2G-LR endast vartannat år i stället för årligen, även för institut i ÖUP-kategori 1. Under det år som följer på året för fastställande av P2G bör de behöriga myndigheterna dock bedöma om P2G och P2G-LR fortfarande är relevanta eller behöver uppdateras, på grundval av all relevant information, inklusive resultat av tidigare stresstest inom ramen för tillsynen, tillsammans med ytterligare känslighetsanalyser (dvs. förenklade former av tillsynsstresstest).
348. När de behöriga myndigheterna kaliberar P2G bör de säkerställa att det fastställs på en nivå som är lämplig för att täcka åtminstone den förväntade maximala stresseffekten, som bör beräknas på grundval av förändringarna i kärnprimärkapitalrelation (dvs. med beaktande av både rörelserna i kärnprimärkapital och TREA) under det värsta stressåret och med beaktande av nivån på tillämpliga kapitalkrav. Den maximala påkänningseffekten för att fastställa P2G bör förstås som skillnaden mellan den lägsta kärnprimärkapitalrelationen i det negativa scenariot under stresstestets horisont och den faktiska kärnprimärkapitalrelationen vid startpunkten.
349. När P2G-LR kalibreras bör den maximala stresseffekten beräknas baserat på förändringarna i primärkapitalet under det värsta stressåret, och med beaktande av de tillämpliga kapitalkraven för bruttosoliditetsgraden. Den maximala stresseffekten vid fastställandet av P2G-LR bör förstås som skillnaden mellan den lägsta bruttosoliditetsgraden i det negativa scenariot under stresstestets tidshorisont och den faktiska bruttosoliditetsgraden vid startpunkten.

350. De behöriga myndigheterna bör erhålla den P2G-utgångspunkt som är specifik för varje institut genom kompositionselement som redan täcker risker som återspeglas i den maximala stresseffekten. De behöriga myndigheterna bör i synnerhet kompensera för de relevanta åtgärderna, särskilt kapitalkonserveringsbufferten, i enlighet med punkt 354. När de behöriga myndigheterna fastställer utgångspunkterna P2G och P2G-LR kan de dessutom, när så är relevant, överväga andra justeringar av den maximala stresseffekten i samband med antagandet av den statiska balansräkningen eller skillnaden i tidshorisont mellan stresstestet och tidpunkten för startpunkten.
351. När de behöriga myndigheterna fastställer P2G- och P2G-LR bör de säkerställa en lämplig koppling mellan sina respektive utgångspunkter och deras slutliga värden. För detta ändamål kan de välja att använda en indelningsmetod med intervall för att klassificera institut i enlighet med utgångspunkterna för P2G- och P2G-LR, baserat på de relevanta tillsynsstresstester som anges i punkt 344 eller baserat på andra metoder som anges i punkt 345. De behöriga myndigheterna kan därför tilldela varje intervall ett fast spann av P2G- eller P2G-LR-nivåer och fastställa de slutliga P2G- och P2G-LR-nivåerna inom spannet för det tilldelade intervallet eller, i undantagsfall, utanför spannet för det relevanta intervallet, på grundval av de institutspecifika övervägandena. De behöriga myndigheterna bör sträva efter att undvika tröskeeffekter mellan intervallen, till exempel genom att tillåta partiell överlappning mellan P2G- eller P2G-LR-nivåerna för angränsande intervall, och de bör säkerställa att de slutliga P2G- och P2G-LR-nivåerna är institutspecifika.
352. När de behöriga myndigheterna fastställer de slutliga P2G- och P2G-LR-värdena bör de, i förekommande fall och om de finns tillgängliga, beakta följande faktorer:
- Det år då den största stresseffekten inträffar i förhållande till de scenarier som används vid stresstesterna.
 - Resultatet av ett tillförlitligt stresstest avseende den interna processen för bedömning av kapitalbehov, med beaktande av de specifika scenariedefinitionerna och antagandena, i synnerhet om de anses vara mer relevanta för institutets affärsmodell och riskprofil eller om de interna scenarierna är strängare än tillsynsscenarierna.
 - Förändringar som inträffar efter brytdatumet för stresstestet och som väsentligt påverkar institutets riskprofil eller kapitalposition (t.ex. försäljning av nödlidande lån). Dessa förändringar kan inbegripa tillfälliga förändringar av riskprofilen, inbegripet strukturella förändringar i institutets verksamhet eller balansräkning.
 - Relevanta åtgärder för institutets hantering som bedöms som trovärdiga och högst sannolika efter en samlad tillsynsbedömning.
 - Information om tillsynsbedömningar av lämpligheten i tillsynsstresstest av institutets strategi, finansiella planer och affärsmodell.
 - Minskad säkerhet om institutets faktiska känslighet för negativa scenarier.
 - Eventuella överlappningar med P2R eller P2R-LR.

- h. Institutets totala återhämtningskapacitet enligt vad som anges i EBA:s riktlinjer om total återhämtningskapacitet vid återhämtningsplanering⁴³.
- i. Institutets tillgängliga kapitalbas kvalitet (sammansättning) även under det sämsta året.
- j. Huruvida institutet är föremål för omstrukturering eller rekonstruktion.

353. Vid fastställandet av P2G bör de behöriga myndigheterna också överväga i vilken utsträckning stressscenarier omfattar alla väsentliga risker som bidrar till P2R i TSCR. De behöriga myndigheterna bör särskilt beakta det faktum att de makroekonomiska scenarierna inte fullt ut fångar upp vissa risker, till exempel uppföranderisk, pensionsrisk eller vissa delar av kreditrisken (t.ex. koncentration i ett enda namn), som kan öka potentiella förluster i samband med de granskade negativa scenarierna.

354. Dessutom bör de behöriga myndigheterna överväga i vilken utsträckning de befintliga kombinerade buffertkraven och andra tillämpliga åtgärder redan täcker risker som framkommit vid stresstester. I detta avseende bör de behöriga myndigheterna:

- a. kvitta P2G mot kapitalkonserveringsbufferten (CCB), eftersom P2G och kapitalkonserveringsbufferten överlappar varandra,
- b. i undantagsfall kvitta P2G från fall till fall mot den kontracykliska kapitalkonserveringsbufferten (CCyB), även om ingen överlappning i princip förväntas mellan dem, baserat på beaktandet av underliggande risker som täcks av bufferten och beaktas i utformningen av de scenarier som används för stresstesterna, efter kontakter med makrotillsynsorganet,
- c. inte kvitta P2G mot systemriskbuffertarna (buffertar för globala systemviktiga institut/andra systemviktiga institut och systemriskbufferten), eftersom de är avsedda att täcka de risker som ett institut utgör för det finansiella systemet,
- d. inte kvitta P2G-LR mot det buffertkrav för globala systemviktiga institut som anges i artikel 92.1 a i förordning (EU) nr 575/2013,
- e. eventuellt granska P2G som meddelats institutet för att säkerställa att dess kalibrering fortfarande är lämplig om ett institut blir bundet av kapitalgolvet, i enlighet med artikel 104b.4a i direktiv 2013/36/EU.

355. Om de behöriga myndigheterna fastställer P2G bör de lägga till denna vägledning utöver det samlade kapitalkravet. Om de behöriga myndigheterna fastställer P2G-LR bör de lägga till denna vägledning utöver OLRR. De behöriga myndigheterna bör betrakta SKK och OLRR som två separata kravstaplar. Följaktligen kan den tillgängliga kapitalbasen användas samtidigt för att uppfylla P2G och P2G-LR.

⁴³ EBA:s riktlinjer för den totala återhämtningskapaciteten vid återhämtningsplanering (EBA/GL/2023/06) – avsnitt II. Bedömning av den totala återhämtningskapaciteten – ”justerad total återhämtningskapacitet”

7.7. Sammanfattning av resultat, betygsättning och tillsynsåtgärder

356. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om huruvida den befintliga kapitalbasen ger en fullgod täckning av de risker som institutet är eller kan bli exponerat för. Denna bedömning bör återspeglas i en sammanfattning av slutsatserna, vilken bör åtföljas av ett bärkraftighetsbetyg grundat på de överväganden som anges i tabell 15.

357. Vid fastställandet av betyget för kapitaltäckningen bör de behöriga myndigheterna i tillämpliga fall beakta betyget för den totala återhämningskapaciteten avseende kapital (svag, tillräcklig med potentiellt utrymme för förbättringar eller tillfredsställande) enligt punkterna 41–43 i EBA:s riktlinjer för den totala återhämningskapaciteten inom ramen för återhämningsplaneringen⁴⁴. Beaktandet av betyget för den totala återhämningskapaciteten i samband med kapitaltäckningen är särskilt relevant om betyget för total återhämningskapacitet för kapital är "svag".

Tabell 15. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av kapitaltäckning

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
1	De egna medlens kvantitet och sammansättning utgör en låg risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> Institutet kan med god marginal uppnå P2G och P2G-LR. Institutet har en nivå på kapitalbasen med god marginal över dess OCR och OLRR, och förväntas ha det i framtiden. Stresstester visar inte på någon märkbar risk när det gäller effekterna av en allvarlig men sannolik ekonomisk nedgång på kapitalbasen eller hävstångseffekten. Det fria flödet av kapital mellan enheter i koncernen, i förekommande fall, hindras inte, eller att alla enheter är väl kapitaliserade över tillsynskraven. Institutet har en rimlig och trovärdig kapitalplan som potentiellt kan vara effektiv vid behov. Institutets totala återhämningskapacitet med avseende på kapital, som följer av tillsynsbedömningen, är "tillfredsställande". Det finns ingen väsentlig/mycket låg risk för alltför låg bruttosoliditet.
2	Kapitalbasens kvantitet och sammansättning utgör en medelhög risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> Institutet har svårt att uppfylla P2G eller P2G-LR. Ledningens åtgärder för att hantera detta bedöms vara trovärdiga. Institutet ligger nära en del av sina kapitalbuffertar, men ligger fortfarande klart över dess TSCR och TSLRR. Stresstester visar på en låg risk när det gäller effekterna av en allvarlig men plausibel ekonomisk nedgång på kapitalbasen, men

⁴⁴ EBA/GL/2023/06

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
		<p>förvaltningsåtgärder för att ta itu med detta förefaller trovärdiga.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Det fria flödet av kapital mellan enheter i koncernen, i förekommande fall, är hindrat eller skulle kunna hindras marginellt. • Institutet har en rimlig och trovärdig kapitalplan som, om än inte utan risk, kan vara effektiv vid behov. • Institutets totala återhämningskapacitet med avseende på kapital, som följer av tillsynsbedömningen, är "tillfredsställande" eller "lämplig med utrymme för förbättring". • Det finns en låg risk för alltför låg bruttosoliditet.
3	Kapitalbasens kvantitet och sammansättning utgör en medelhög till hög risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutet uppfyller inte P2G eller P2G-LR. Det finns farhågor om trovärdigheten hos ledningens åtgärder för att komma tillrätta med detta. • Institutet använder några av sina kapitalbuffertar. Det finns potential för att institutet bryter mot TSCR om situationen försämras. • Stresstester visar på en medelhög risk i fråga om konsekvenserna av en allvarlig men plausibel ekonomisk nedgång av kapitalbasen eller soliditeten. Ledningens åtgärder kanske inte kan komma till rätta med detta på ett trovärdigt sätt. • Det fria flödet av kapital mellan enheter i koncernen, i förekommande fall, är hindrat. • Institutet har en kapitalplan som sannolikt inte kommer att vara effektiv. • Institutets totala återhämningskapacitet med avseende på kapital, som följer av tillsynsbedömningen, är "lämplig med utrymme för förbättringar" eller "svag". • Det finns en medelhög risk för alltför låg bruttosoliditet.
4	Kapitalbasens storlek och sammansättning utgör en hög risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Institutet uppfyller inte P2G eller P2G-LR (eller har avsiktligt underlåtit att fastställa P2G eller P2G-LR) och kommer inte att kunna göra det inom en överskådlig framtid. Ledningens riskreducerande åtgärder för att komma till rätta med detta bedöms inte vara trovärdiga. • Institutet är nära att överträda TSCR. • Stresstester visar att TSCR eller TSLRR skulle överträdas i början av en allvarlig men plausibel ekonomisk nedgång. Ledningens åtgärder kommer inte att på ett trovärdigt sätt åtgärda detta. • Det fria flödet av kapital mellan enheter i koncernen, i förekommande fall, är hindrat. • Institutet har ingen kapitalplan eller en kapitalplan som är uppenbart otillräcklig.

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
		<ul style="list-style-type: none"> Institutets totala återhämningskapacitet med avseende på kapital som följer av tillsynsbedömningen är "svag". Det finns en hög risk för alltför låg bruttosoliditet.

358. Tabellen nedan innehåller en icke uttömmande förteckning över tillsynsåtgärder som de behöriga myndigheterna kan vidta om brister har konstaterats i institutets kapitaltäckning, inbegripet i stressituationer. De behöriga myndigheterna bör besluta om typen av tillsynsåtgärd utifrån hur effektiv den är i förhållande till den specifika konstaterade bristen. De behöriga myndigheterna kan vidta ytterligare tillsynsåtgärder eller en kombination av dem om dessa anses vara lämpligare för att åtgärda de identifierade bristerna.

Tabell 16. Potentiella och icke uttömmande tillsynsåtgärder för kapitaltäckning

Potentiella tillsynsåtgärder för behöriga myndigheter i enlighet med artikel 104.1 a, c, h, i och j i direktiv 2013/36/EU, de behöriga myndigheterna kan kräva att institutet
a) innehar ytterligare kapitalbaskrav genom att besluta TSCR och fastställa P2G, i förekommande fall.
b) lämnar in en trovärdig kapitalplan som tar upp risken för att inte uppfylla de tillämpliga kapitalkraven, om de kvantitativa resultaten av stresstesterna visar att ett institut enligt de givna stresscenierna inte kommer att kunna uppfylla kraven, och fastställa en tidsfrist för dess genomförande,
c) gör ändringar i kapitalplanerna när så är lämpligt, inbegripet i de föreslagna åtgärderna, eller vidta ytterligare riskreducerande åtgärder som skulle bli relevanta med tanke på scenarierna och de aktuella makroekonomiska förhållandena,
d) begränsar den rörliga ersättningen som en procentandel av nettointäkterna när denna är oförenlig med upprätthållandet av en sund kapitalbas,
e) begränsar eller inskränker sin verksamhet eller avyttrar verksamheter som innebär alltför stora risker för dess stabilitet,
f) minskar den inneboende risken i vissa av institutens verksamheter, produkter och system, inklusive verksamhet som tillhandahålls av tredje part,
g) använder nettovinster för att stärka kapitalbasen,
h) begränsar eller förbjuder utdelningar eller räntebetalningar till aktieägare, medlemmar eller innehavare av primärkapitaltillskott där förbudet inte innebär ett fallissemang,
i) inför ytterligare eller mer frekventa rapporteringskrav, inklusive rapportering om kapitalbas och bruttosoliditet.

359. När de behöriga myndigheterna bedömer kapitalplanens eller den reviderade kapitalplanens trovärdighet i enlighet med punkterna b och c i tabell 16 bör de beakta följande kriterier:

- Huruvida den täcker hela den antagna tidshorisonten för stresstestet.
- Huruvida den innehåller trovärdiga åtgärder för att begränsa och hantera kapitalrisker, såsom begränsning av utdelningar osv.
- Huruvida institutet är villigt och kan vidta sådana åtgärder för att hantera överträdelser av tillämpliga kapitalkrav i systemövergripande stresstester.
- Huruvida åtgärderna för begränsning och hantering omfattas av rättsliga begränsningar eller försämrat anseende, t.ex. till följd av stridiga eller motstridiga tidigare offentliga meddelanden (t.ex. om utdelningspolitik, affärsplaner och riskapit).
- Sannolikheten för att åtgärder för att begränsa och hantera skador skulle göra det möjligt för institutet att fullt ut uppfylla sina tillämpliga kapitalkrav inom en lämplig tidsram.

- f. Huruvida de föreslagna åtgärderna i stort sett är i linje med makroekonomiska överväganden och med kända framtida lagändringar som påverkar ett institut inom tillämpningsområdet och tidsplanen för de förmodade negativa scenarierna.
- g. De olika återhämtningsalternativ som anges i institutets återhämtningsplan och analysen av dessa.

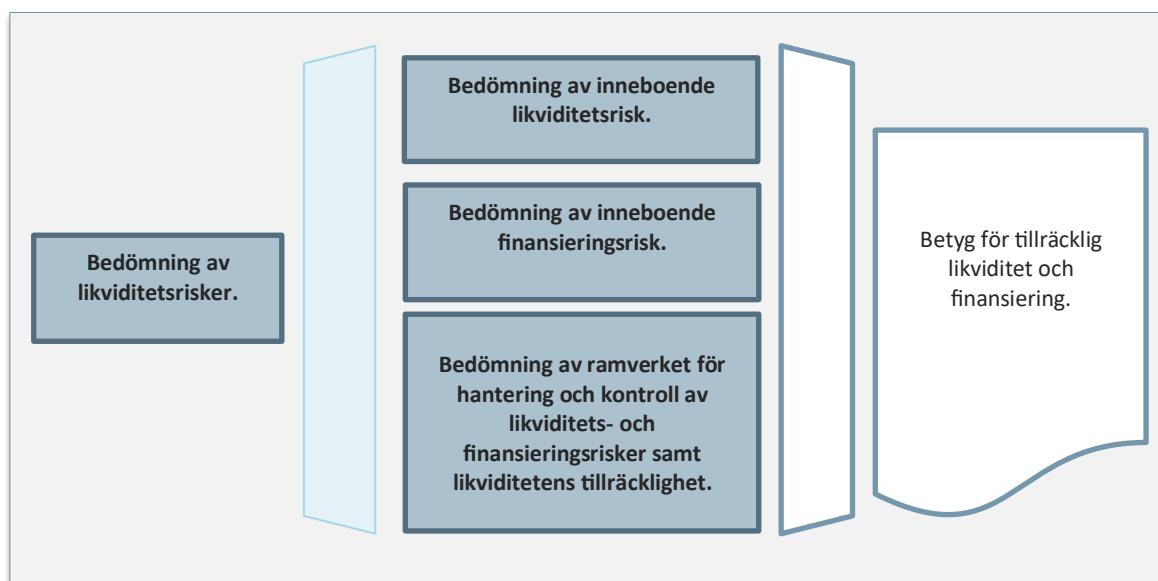
360. De behöriga myndigheterna bör förvänta sig att instituten genomför den reviderade kapitalplanen, inklusive ytterligare ändringar baserade på resultaten av tillsynsbedömningen av och dialogen med institutet.

Avdelning 8. Bedömning av likviditets- och finansieringsrisker och ÖUP- bedömning av likviditet och finansiering

8.1. Allmänna överväganden

361. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets väsentliga likviditets- och finansieringsrisker och om institutets likviditet och finansiering ger tillräcklig täckning för de bedömda riskerna. Syftet med denna avdelning är att tillhandahålla metoder för bedömning av enskilda risker och riskhanterings- och kontrollfunktioner. Den är inte avsedd att vara uttömmande och ger de behöriga myndigheterna möjlighet att, i sin bedömning av institutets likviditet och finansiering, ta hänsyn till andra ytterligare kriterier som kan anses vara relevanta baserat på deras erfarenheter och institutets särskilda egenskaper.
362. När de behöriga myndigheterna bedömer den inneboende likviditets- och finansieringsrisken och lämpligheten i ramen för intern kontroll för likviditets- och finansieringsrisk bör de bland annat utvärdera institutets övergripande efterlevnad av de rättsakter som offentliggjorts separat på EBA:s webbplats enligt punkt 12.
363. Metoden består av sex huvudsakliga delar:
- a. Bedömning av inneboende likviditetsrisk (avsnitt 8.2).
 - b. Bedömning av inneboende finansieringsrisk (avsnitt 8.3).
 - c. Bedömning av ramarna för hantering och kontroll av likviditets- och finansieringsrisk (avsnitt 8.4).
 - d. En sammanfattning av resultaten och betygsättningen för likviditets- och finansieringstillräcklighet (avsnitt 8.5).
 - e. Fastställande av potentiella ÖUP-åtgärder för likviditets- och finansieringsrisk (avsnitt 8.6).
 - f. Riktmärkning och fastställande av kvantitativa likviditets- och finansieringskrav (avsnitt 8.7).
364. Bedömningsflödet dokumenteras i figur 3.

Figur 3: Led i bedömningen av likviditets- och finansieringsrisker

365. Vid bedömningen av likviditets- och finansieringsrisker bör de behöriga myndigheterna bland annat granska institutets likviditetstäckningsgrad (LCR), såsom anges i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61⁴⁴ och den stabila nettofinansieringskvoten (NSFR), som fastställs i del sex avdelning IV i förordning (EU) nr 575/2013, och institutets ILAAP. De bör också beakta de rekommendationer, riktlinjer och råd som ingår i de genomföranderapporter om likviditetstäckningskvot och stabil nettofinansieringskvot som utfärdats av EBA, samt varningar och rekommendationer från makrotillsynsmyndigheter eller ESRB. I dessa riktlinjer utvidgas emellertid bedömningen till att omfatta mer än dessa minimikrav för att behöriga myndigheter ska kunna få en mer heltäckande uppfattning om riskerna.

366. De behöriga myndigheterna bör se till att bedömningen uppmärksammar hur institutets affärsmodell påverkar dess riskprofil när det gäller likviditet och finansiering, med beaktande av resultatet av den affärsmodellsanalys som utförts enligt avdelning 4. I samband med detta bör de vara uppmärksamma på hur institutets affärsmodell har förändrats över tiden och om detta har lett till några ökade risker. De behöriga myndigheterna bör övervaka viktiga kvantitativa indikatorer för att fånga upp trender och ge underlag för denna analys.

367. Som hjälp vid den kvantitativa bedömningen av institutets likviditets- och finansieringsrisker och likviditetens och finansieringens tillräcklighet bör de behöriga myndigheterna beakta den ytterligare vägledning som finns i avsnitt 8.7 om riktmärkning och fastställande av kvantitativa likviditets- och finansieringskrav.

368. De behöriga myndigheterna bör också utvärdera all information som kan påverka likviditeten och finansieringspositionen (t.ex. från behöriga myndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism).

369. När de behöriga myndigheterna ser över kvaliteten på institutets organisatoriska system och riskhanteringsförfaranden för hantering av likviditets- och finansieringsrisk bör de säkerställa att dessa omfattar alla institutets väsentliga rättsliga enheter, filialer och dotterbolag.
370. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till de miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade riskernas inverkan på de inneboende likviditets- och finansieringsriskerna samt ändamålsenligheten hos ramarna för hantering och kontroll av likviditets- och finansieringsrisk i samband med miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker och prioritera miljöriskerna.
371. Resultaten av bedömningen av varje individuell risk bör återspeglas i en sammanfattning av resultaten som ger en förklaring av de viktigaste riskfaktorerna och ett riskbetyg, enligt vad som anges i följande avsnitt.

8.2. Bedömning av inneboende likviditetsrisk

372. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets likviditetsrisk på kort och på medellång sikt över lämpliga tidsspann, bland annat intradagslikviditet, för att se till att institutet har lämpliga likviditetsbuffertar både under normala förhållanden och under stress. Denna bedömning har följande inslag:
- a. Utvärdering av likviditetsbehov på kort och medellång sikt.
 - b. Utvärdering av intradagslikviditetsrisken.
 - c. Utvärdering av likviditetsbuffert och utjämningskapacitet.
 - d. Tillsynsmyndighetens likviditetsstresstest.
373. För bedömningen av likviditetsbehov, buffertar och likviditetstäckningskapacitet under normala förhållanden bör de behöriga myndigheterna stödja analysen med belägg från rapporteringsmallarna för ytterligare övervakningsmått som anges i den tekniska genomförandestandarden för tillsynsrapportering. När de behöriga myndigheterna bedömer likviditetsbehov under stressade förhållanden bör de också överväga åtgärder som instituten kan vidta för att bevara sitt anseende/sin koncession. Detta bör ta hänsyn till anseendeeffekter på institutionella motparter och som är mindre företag eller privatpersoner, inbegripet sådana som kan utlösas via sociala eller andra kanaler. De behöriga myndigheterna kan utföra mindre detaljerad intradagsutvärdering av likviditetsrisker och likviditetsstresstester, om detta är motiverat på grund av att dessa riskkällor är mindre väsentliga, särskilt för institut i kategorierna 3 och 4 och beakta resultaten av ILAAP.

Utvärdering av likviditetsbehov på kort och medellång sikt

374. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets likviditetsbehov på kort och medellång sikt och under både normala och stressade förhållanden. De bör beakta effekten på institutets stressade likviditetsbehov före 30 dagar, till exempel mellan 30 dagar och 3 månader, och efter till exempel 3 till 12 månader med svåra men plausibla påfrestningar som omfattar idiosynkratiska, marknadsomfattande och kombinerade chocker. De behöriga myndigheterna

bör också analysera storleken, platsen och valutan för likviditetsbehoven och de separata effekterna av chocker i dess olika väsentliga valutor för att återspegla valutornas konvertibilitetsrisk och risken för eventuella störningar i tillgången till valutamarknader (däribland idiosynkrasier, t.ex. förlust av tillgång till ett korrespondentbankkonto i en utländsk valuta).

375. De behöriga myndigheterna bör stödja bedömningen av den kortsiktiga likviditetsrisken genom att analysera likviditetstäckningskvoten i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61, inbegripet huruvida likviditetstäckningskvoten mäts och rapporteras på ett korrekt sätt och på ett adekvat sätt identifierar institutets täckning av likviditetsbehoven. De behöriga myndigheterna bör också bedöma om instituten regelbundet testat sin förmåga att rapportera likviditetstäckningskvoten dagligen för att säkerställa att instituten vid behov kan tillhandahålla tillförlitliga uppgifter i enlighet med artikel 414 i förordning (EU) nr 575/2013.
376. De behöriga myndigheterna bör vid utvärderingen av chockernas effekt på institutets likviditetsbehov ta hänsyn till alla väsentliga källor till likviditetsrisk för institutet, i synnerhet:
- a. Möjligheten att ett tillämpligt EU-regleringskrav inte på ett tillfredsställande sätt identifierar institutets likviditetsbehov i händelse av den typ av stressscenario som används för kravet, inbegripet när löptiderna är kortare än 30 dagar.
 - b. Risker som uppstår med avseende på institutionella motparter när det gäller poster i balansräkningen och finansieringskoncentrationer. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till volatiliteten för finansiering som tillhandahålls av motparter som alla tillhör de mest väsentliga sektorer som omfattas och potentiella spridningsrisker. I detta avseende bör särskild uppmärksamhet ägnas finansiering som anskaffas genom nya affärsområden och distributionskanaler samt från kunder som bedriver verksamhet med förhöjd risk (utgivare och tjänsteleverantörer av kryptotillgångar).
 - c. Risker till följd av villkorade kassaflöden/poster utanför balansräkningen (t.ex. kreditlimiter, marginalsäkerhetskrav) och aktiviteter (t.ex. likviditetsstöd till icke-konsoliderade företag för särskilt ändamål utöver avtalsförpliktelser).
 - d. Inlöden och utlöden, brutto såväl som netto. Om inflödena och utflödena är mycket stora bör de behöriga myndigheterna särskilt uppmärksamma risken som uppstår när inflöden inte tas emot när det förväntas, även om risken för nettoutflöde är begränsad.
 - e. Risker som uppstår med avseende på motparter som är mindre företag eller privatpersoner, inklusive finansieringskoncentrationer. För detta ändamål bör de behöriga myndigheterna använda metoden för klassificering av inlåning från privatpersoner i olika riskgrupper, i enlighet med artiklarna 24 och 25 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61.
 - f. Risken att alltför höga risker på medellång till lång sikt enligt finansieringsprofilen inverkar negativt på berörda motparter beteende när det gäller den kortsiktiga likviditetspositionen.

g. Risk som uppstår i samband med förvaltarinsättningar⁴⁵.

377. De behöriga myndigheterna bör se till att deras bedömning av institutets kortsiktiga likviditetsbehov tar hänsyn till effekterna av digitaliseringen (till exempel direktbetalningar) och potentialen för spridning av information på sociala medier för att öka uttagshastigheten i ett stressscenario.

Utvärdering av intradagslikviditetsrisk

378. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets exponering för intradagslikviditetsrisk för en utvald tidshorisont. Denna bedömning bör minst omfatta en utvärdering av den intradagslikviditet som är tillgänglig under normala förhållanden samt under finansiella eller operativa påfrestningar (t.ex. it-fel, rättsliga begränsningar för överföring av medel, tillfälligt avbrott/avslutande av tillgången till korrespondentbanktjänster och/eller clearingtjänster för valutor, råvaror eller instrument som är betydande för institutet). Detta bör särskilt beakta hur ett instituts ökade behov av intradagssäkerhet i situationer av stress kan begränsa dess förmåga att använda en likviditetsbuffert för att täcka stressade utflöden när så behövs.

379. I de jurisdiktioner där rapportering av intradagsrisk ännu inte finns tillgänglig kan de behöriga myndigheterna vara hänvisade till institutets egen analys av intradagslikviditetsrisk.

Utvärdering av likviditetsbuffert och utjämningskapacitet

380. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets likviditetsbuffert och utjämningskapacitet är tillräckliga med hänsyn till de tillgångars egenskaper som beaktas under olika stressscenarier inom en månad och över olika tidshorisonter, eventuellt upp till ett år, inbegripet till nästa dag. Bedömningen bör omfatta en bedömning av de likvida tillgångarnas klassificering och kvalitet (i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61), deras efterlevnad av allmänna och operativa krav för likvida tillgångar av hög kvalitet och huruvida likviditetsbufferten och utjämningskapaciteten är i linje med institutets riskaptit.

381. De behöriga myndigheterna bör beakta faktorer som kan minska institutets förmåga att snabbt omsätta sina likvida tillgångar under en stressperiod, däribland hög koncentration av enskilda motparter eller typ av tillgångar, tillgångar i bufferten som är intecknade eller lånade, och denomineringen av likvida tillgångar i en annan valuta än institutets likviditetsbehov. De behöriga myndigheterna bör också ta hänsyn till det sannolika värdet av beviljade likviditetsfaciliteter som kan inkluderas i utjämningskapaciteten.

382. De behöriga myndigheterna bör (i tillämpliga fall) granska om institutets antaganden om dess förmåga att få tillgång till repomarknader och finansiering från centralbanker under en stressutsatt period är lämpliga, bland annat när det gäller tillgångarnas lämplighet och tillgänglighet att fungera som säkerhet. De bör ta hänsyn till om institutet testat sitt tillträde

⁴⁵ Bästa praxis finns i EBA:s rapport: Övervakning av likviditetstäckningsgradens genomförande i EU – Andra rapporten (EBA/REP/2021/07).

till marknaden genom att regelbundet sälja eller återköpa. På samma sätt bör de se över institutens antaganden om tid till likviditet under stress.

Tillsynsmyndighetens likviditetsstresstester

383. De behöriga myndigheterna bör genomföra egna likviditetsstresstester för att göra en oberoende bedömning av likviditetsrisker på kort och medellång sikt. Stressscenarier bör utgå från antaganden om att likviditetstäckningsgraden utsätts för stress under 30 dagar. De behöriga myndigheterna kan dock utöka bedömningens räckvidd till att omfatta risker inom och efter 30 dagar, samt ändra antaganden för att beakta risker som inte täcks i tillräcklig utsträckning av likviditetstäckningsgraden. Detta bör omfatta ett stresstest som genomförs av tillsynsmyndigheten och som kombinerar institutspecifik och marknadsomfattande stress.

8.3. Bedömning av inneboende finansieringsrisk

384. De behöriga myndigheterna bör bedöma institutets finansieringsrisk och huruvida tillgångarna på medellång och lång sikt och posterna utanför balansräkningen uppfylls på ett tillfredsställande sätt med en rad stabila finansieringsinstrument under både normala och stressade förhållanden. Denna bedömning har följande inslag:

- a. Utvärdering av institutets finansieringsprofil.
- b. Utvärdering av risker för finansieringsprofilens stabilitet.
- c. Utvärdering av faktisk tillgång till marknaden.
- d. Utvärdering av en förväntad förändring av finansieringsrisker enligt institutets finansieringsplan.

Utvärdering av institutets finansieringsprofil

385. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur lämplig institutets finansieringsprofil är, inbegripet obalanser på medellång och lång sikt utifrån avtalade och beteendemässiga löptider, i förhållande till dess affärsmodell, strategi och riskaptit. De bör ta hänsyn till om institutets tillgångar på medellång och lång sikt och poster utanför balansräkningen täcks på ett tillfredsställande sätt av en rad stabila finansieringsinstrument, i enlighet med artikel 413 i förordning (EU) nr 575/2013. De behöriga myndigheterna bör stödja denna bedömning genom att analysera den stabila nettofinansieringskvoten i enlighet med del sex avdelning IV i förordning (EU) nr 575/2013 och bedöma om denna har rapporterats korrekt.

386. De behöriga myndigheterna bör beakta hur eventuella (lokala) regleringsfaktorer och avtalsfaktorer påverkar institutets finansieringsprofil och påverkar finansiärernas beteendemässiga egenskaper (t.ex. regler om clearing, bail-in och insättningsgarantisystem, eftersom de kan påverka finansiärernas beteende).

387. De behöriga myndigheterna bör bedöma om potentiella brister i institutets finansieringsprofil, såsom löptidsobalanser som överskrider godtagbara gränser, alltför stor koncentration av finansieringskällor, alltför höga inteckningsnivåer för tillgångar eller olämplig eller instabil

finansiering av långfristiga tillgångar skulle kunna leda till en oacceptabel ökning av institutets finansieringskostnader och förlust av tillgång till finansiering. I synnerhet måste antaganden om möjligheten till finansiering som anskaffas via kanaler som är beroende av finansteknik eller som är mindre traditionella t.ex. onlineplattformar för inlåning bedömas noggrant när man planerar eller utformar stressscenarier.

Utvärdering av risker för finansieringsprofilens stabilitet

388. De behöriga myndigheterna bör beakta faktorer som kan minska finansieringsprofilens stabilitet i förhållande till typ och egenskaper hos tillgångar, poster utanför balansräkningen och skulder. De bör ta hänsyn till den strukturella löptidsobalansen mellan tillgångar och skulder (inklusive effekten av eventuella valutaobalanser), lämpliga strukturella finansieringsmått (t.ex. förhållandet mellan utlåning och inlåning, kundernas finansieringsunderskott och beteendjusterad löptidsstege) och finansieringsegenskaper som kan tyda på ökade risker för penningtvätt och finansiering av terrorism ur ett tillsynsperspektiv. De behöriga myndigheterna bör också beakta effekterna av förluster på finansieringens stabilitet eftersom de vet att finansiärer kan vara känsliga för mycket lägre förluster än de som skulle äventyra kapitaltäckningskvoterna.
389. De behöriga myndigheterna bör bedöma riskerna för finansieringsprofilens hållbarhet till följd av koncentration av finansieringskällor (särskilt i den typ av finansieringsinstrument som används, specifika finansieringsmarknader, enskilda eller sammankopplade motparter). De bör till exempel ta hänsyn till egenskaperna hos de mest väsentliga sektorer som institutet betjänar och hur detta påverkar institutets riskprofil när det gäller finansiering, med särskild uppmärksamhet på exponeringar mot cykliska eller volatila sektorer.
390. De behöriga myndigheterna bör också bedöma risken för att inteckningar av tillgångar kan ha en ogynnsam effekt på marknadens aptit på institutets skuldförbindelser utan säkerhet (på grund av de särskilda egenskaper som kännetecknar den marknad/de marknader där institutet bedriver verksamhet och institutets affärsmodell).

Utvärdering av faktisk tillgång till marknaden

391. De behöriga myndigheterna bör vara medvetna om institutets faktiska tillgång till marknaden och aktuella och framtida hot mot detta tillträde, inbegripet störningar i tillträdet till valutamarknader (inklusive idiosynkratiska). Vid bedömningen bör de ta hänsyn till i vilken utsträckning institutet ställer höga krav på vissa marknader eller motparter (inklusive centralbanker) i förhållande till dessa marknaders/motparter kapacitet, betydande eller oväntade förändringar i emissionen av skuldbrev, risken för att nyheter om institutet kan ha en negativ inverkan på marknaden (uppfattning/förtroende) och därmed på tillträdet till marknaden samt tecken på att kortsiktiga likviditetsrisker kan minska institutets tillgång till dess viktigaste finansieringsmarknader.

Utvärdering av en förväntad förändring av finansieringsrisker enligt institutets finansieringsplan

392. De behöriga myndigheterna bör bedöma den förväntade förändringen av finansieringsriskerna på grundval av institutets finansieringsplan och bilda sig en uppfattning om planens genomförbarhet (t.ex. utfallstester, med beaktande av alternativa scenarier).

8.4. Bedömning av ramarna för hantering och kontroll av likviditets- och finansieringsrisker

393. För att få en heltäckande uppfattning om riskprofilen när det gäller institutets likviditet och finansiering och hur de är sammankopplade, bör de behöriga myndigheterna även granska systemet för styrning och riskhantering som ligger till grund för institutets likviditets- och finansieringsrisk. De behöriga myndigheterna bör i det sammanhanget utvärdera:

- a. likviditetsrisk och finansieringsstrategi samt aptit för likviditets- och finansieringsrisk,
- b. organisation, policyer och rutiner,
- c. identifiering, mätning, hantering, uppföljning och rapportering av risker,
- d. institutets likviditets-/finansieringsspecifika stresstester,
- e. ramen för intern kontroll av hantering av likviditetsrisk och finansieringsrisk,
- f. institutets beredskapsplaner och återhämtningsplaner för likviditet,
- g. institutets finansieringsplaner.

Strategi och riskaptit för likviditets- och finansieringsrisk

394. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en sund, tydligt formulerad, dokumenterad och kommunicerad strategi och aptit för likviditets- och finansieringsrisker, godkänd av ledningsorganet. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna bland annat ta hänsyn till ledningsorganets roll när det gäller att fastställa, godkänna och se över strategin och aptiten för likviditets- och finansieringsrisker (inbegripet dess viktigaste underliggande antaganden), ledningsorganets korrekta genomförande av denna strategi samt dess lämplighet för institutet med tanke på dess affärsmodell, övergripande risktolerans, roll i det finansiella systemet, finansiella ställning och finansieringskapacitet.

Organisation, policyer och rutiner

395. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig organisatorisk ram och lämpliga styrformer för hantering av likviditets- och finansieringsrisk, inbegripet en robust ILAAP-ram i enlighet med avdelning 5 punkt 91 i dessa riktlinjer. Vidare bör de bedöma om institutet har infört lämpliga mät- och kontrollfunktioner, med tillräckliga personalresurser och tekniska resurser för att utveckla och genomföra dessa funktioner och utföra de övervakningsuppgifter som krävs. Kontrollen och övervakningen av likviditetsrisker för system och processer bör skötas av en oberoende funktion.

396. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har lämpliga policyer och rutiner för hantering av likviditets- och finansieringsrisk och om dessa är förenliga med institutets aptit för likviditetsrisk. Detta inbegriper en bedömning av huruvida institutets policyer och rutiner är lämpligt definierade, formaliserade och effektivt kommunicerade inom hela institutet. Ledningsorganet bör godkänna och regelbundet se över policyer och rutiner, och detta bör genomföras av den verkställande ledningen.
397. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets metod för att bevara marknadstillträdet på sina betydande finansieringsmarknader är tillräcklig, inbegripet alla tester av marknadstillträde som har gjorts, institutets metod för att upprätthålla en kontinuerlig närvaro på marknaderna (för specifika små institut eller specialiserade affärsmodeller är det inte relevant att testa tillträdet till marknaderna), institutets metod för att utveckla starka relationer med finansiärer och eventuella bevis på att institutet skulle fortsätta att ha fortlöpande marknadstillträde under stressade förhållanden.

Identifiering, mätning, hantering, övervakning och rapportering av risker

398. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har ett lämpligt system och ett lämpligt it-system för att identifiera och mäta likviditets- och finansieringsrisker, med hänsyn till institutets storlek och komplexitet, riskaptit och risktagningsförmåga. De bör ta hänsyn till följande faktorer:
- a. Om institutet har infört lämpliga metoder för att planera sitt kassaflöde över lämpliga tidsspann, såväl under normala förhållanden som vid stress, samt för samtliga väsentliga riskfaktorer.
 - b. Om institutet använder lämpliga antaganden och metoder som granskas regelbundet och som tar hänsyn till att det finns ett samband mellan olika risker (kreditrisk, marknadsrisk, ränterisk i bankboken etc.) som uppstår i poster både i och utanför balansräkningen.
 - c. Om institutet är medvetet om sin förmåga att få tillgång till finansiella instrument där de finns, med hänsyn till eventuella rättsliga, regleringsmässiga och operativa restriktioner för användningen av dessa, t.ex. tillgångar som inte är tillgängliga på grund av inteckning med olika tidshorisonter.
399. De behöriga myndigheterna bör bedöma om instituten har en lämplig rapporteringsram för likviditets- och finansieringsrisk som har godkänts av den verkställande ledningen. De bör ta hänsyn till kvaliteten på de informationssystem och interna informationsflöden som används för att generera rapportering och huruvida rapporteringen är begriplig för målgruppen, korrekt och användbar (t.ex. i rätt tid, inte alltför komplex, med rätt omfattning). Rapporteringen bör regelbundet göras till lämpliga mottagare (t.ex. ledningsorganet, den verkställande ledningen eller en riskhanteringskommitté).
400. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur lämplig processen för att mäta intradagslikviditetsrisken är, framför allt för de institut som deltar i betalnings-, avvecklings- och clearingsystem. De bör ta hänsyn till om institutet på lämpligt sätt övervakar och kontrollerar kassaflöden och tillgängliga likvida resurser för att uppfylla kraven på

intradagslikviditet och prognoser när kassaflöden kommer att uppstå under dagen, och om institutet utför lämpliga specifika stresstester för intradagstransaktioner, även med beaktande av affärsutveckling (t.ex. möjligheten till direktbetalningar).

401. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har en lämplig uppsättning likviditets- och finansieringsindikatorer. De bör beakta:

- a. Huruvida indikatorerna på ett adekvat sätt återspeglar institutets profil för likviditetsrisk, inbegripet graden av diversifiering av tillgångarna i likviditetsbufferten och överensstämmelsen mellan valutadenomineringen av deras likvida tillgångar och fördelningen per valuta av deras likviditetsutflöden.
- b. Huruvida indikatorerna på ett adekvat sätt täcker centrala aspekter av likviditetsrisk i samband med potentiella s.k. "cliff risks", t.ex. koncentrationen av utflödenas löptider (även med beaktande av eventuella förtida tillbakadraganden av skulder) samt centralbankernas stödprogram.
- c. Huruvida indikatorerna gör det möjligt att identifiera institutets strukturella sårbarheter i fråga om finansiering, inklusive eventuella koncentrationer till vissa marknader, valutor, motparter och löptider.
- d. Huruvida indikatorerna ger en inblick i institutets möjligheter att behålla finansiering (oberoende av vad som antas i likviditetstäckningskvoten eller den stabila nettofinansieringskvoten), inbegripet en uppdelning i homogena kategorier i enlighet med deras riskegenskaper och andelen insättningar som inte omfattas av ett system för insättningsgaranti eller insättningsförsäkring.

402. Instituterna bör kunna visa att indikatorerna är tillräckligt dokumenterade, granskas regelbundet, används som underlag för att fastställa institutets risktolerans, ingår i ledningens rapportering och används för att fastställa operativa limiter.

Institutets likviditets- och finansieringsspecifika stresstester

403. De behöriga myndigheterna bör bedöma om ett institut har genomfört lämpliga likviditetsspecifika stresstester i enlighet med EBA:s riktlinjer för institutens stresstester⁴⁶:

- a. för att förstå hur negativa händelser påverkar riskexponeringen och kunna bedöma om dess likvida tillgångar, utjämningskapacitet och finansieringsstruktur är tillräckliga,
- b. för att täcka risker som kan uppstå under olika typer av stressscenarier och/eller för att hantera risker som är förknippade med kontroll, styrning eller andra brister.

404. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till om ramen tillåter institutet att

- a. fastställa institutets överlevnadshorisont med tanke på dess befintliga likviditetsbuffert och stabila finansieringskällor, och med hänsyn till institutets riskaptit, under en allvarlig men sannolik period med likviditetsstress,

⁴⁶ EBA/GL/2018/04

- b. analysera stressscenariernas inverkan på den konsoliderade koncernomfattande likviditetspositionen och likviditetspositionen för enskilda enheter och affärsområden,
 - c. förstå vilka risker som skulle kunna uppstå oavsett dess organisationsstruktur och graden av centraliserad hantering av likviditetsrisker.
405. De behöriga myndigheterna bör se till att institutet tillhandahåller den modellerade inverkan av olika typer av stressscenarier (som förklaras i EBA:s riktlinjer om institutens stresstester) samt ett antal känslighetstester (proportionerligt). De stressscenarier och chocker som simuleras i dem bör inte bara baseras på det förflutna, utan även använda hypotetiska stressscenarier baserade på expertbedömning. De behöriga myndigheterna bör även analysera om åtminstone följande scenarier beaktas:
- a. Kort- och långvariga scenarier.
 - b. Institutspecifika och marknadsomfattande scenarier (som inträffar samtidigt på en rad olika marknader).
 - c. En kombination av a och b.
406. En viktig aspekt som de behöriga myndigheterna bör överväga vid bedömningen av institutets system för stresstester är hur modelleringen av de hypotetiska stressscenarierna påverkar institutets kassaflöde, utjämningskapacitet och överlevnadsperiod, och om modelleringen beaktar de olika effekterna som ekonomisk oro kan ha både på institutets tillgångar och dess in- och utflöden.
407. De behöriga myndigheterna bör även bedöma om institutet har gjort tillräckligt försiktiga antaganden för stresstesterna. Beroende på typ av scenario och hur allvarligt scenariot är bör de behöriga myndigheterna göra gällande ett antal antaganden, framför allt:
- a. en avveckling av finansiering genom inlåning från allmänheten,
 - b. en minskad marknadsfinansiering med och utan säkerheter,
 - c. korrelationen mellan finansieringsmarknader och diversifiering på olika marknader,
 - d. ytterligare villkorade exponeringar utanför balansräkningen,
 - e. löptider för finansiering (t.ex. när finansiärer har köpoptioner),
 - f. effekten av en eventuell försämring av institutets kreditbetyg,
 - g. valutornas konvertibilitet och tillträde till valutamarknader och korrespondentbankkonton,
 - h. förmågan att överföra likviditet mellan enheter, sektorer och länder,
 - i. uppskattningar av framtida tillväxt i balansräkningen,
 - j. att det på grund av anseenderisker finns ett uttryckligt krav på institutet att omsätta tillgångar och utöka eller upprätthålla andra former av likviditetsstöd.
408. De behöriga myndigheterna bör bedöma om ramverket för hantering av institutets likviditetsspecifika stresstester är lämpligt och om den är väl integrerad i den övergripande riskhanteringsstrategin. De bör beakta:

- a. om stresstesternas omfattning och frekvens är lämpliga med hänsyn till institutets karaktär och komplexitet, dess exponeringar mot likviditetsrisk och dess relativa betydelse i det finansiella systemet,
- b. om resultaten av stresstesterna är integrerade i institutets process för strategisk planering av likviditet och finansiering, och används för att öka likviditetsförvaltningens effektivitet i händelse av en kris, inbegripet i institutets återhämtningsplan för likviditet,
- c. om institutet har en lämplig process för identifiering av lämpliga riskfaktorer i stresstesterna, med hänsyn till alla väsentliga sårbara punkter som kan underminera det särskilda institutets likviditetsposition,
- d. om antaganden och scenarier granskas och uppdateras tillräckligt ofta,
- e. vid bedömning av en koncerns likviditetsförvaltning, om institutet i tillräcklig utsträckning uppmärksammar potentiella hinder för överföringen av likviditet inom koncernen.

Ram för intern kontroll av likviditets- och finansieringsrisk

409. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har ett starkt och heltäckande internt limit- och kontrollsystem och lämpliga skyddsåtgärder för att minska likviditets- och finansieringsrisken i enlighet med dess riskaptit och för att säkerställa tillgången till en diversifierad finansieringsstruktur. De bör ta hänsyn till om ramen för limiter och kontroll är lämplig för institutets komplexitet, storlek och affärsmodell och återspeglar de olika väsentliga drivkrafterna för likviditetsrisk och resultaten av likviditetsstresstester.
410. De behöriga myndigheterna bör överväga om institutet har limiter för att säkerställa överensstämmelse mellan valutadenomineringen av deras likvida tillgångar och fördelningen per valuta av deras nettolikviditetsutflöden i enlighet med artikel 8.6 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61.
411. De behöriga myndigheterna bör bedöma om limiterna har godkänts och regelbundet ses över av institutets behöriga organ och kommuniceras till alla berörda affärsområden. Denna process, tillsammans med hur institutet övervakar efterlevnaden av limiter och upptrappningsprocessen för överträdelser, bör tydligt dokumenteras i dess förfaranden.
412. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har infört ett lämpligt system för internprissättning som en del av kontrollsystemet för likviditetsrisk och att det omfattar alla relevanta likviditetskostnader, -fördelar och -risker. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till om mekanismen för internprissättning gör det möjligt för ledningen att ge lämpliga incitament för hantering av likviditetsrisk och om systemet och dess kalibrering ses över och uppdateras på lämpligt sätt med tanke på institutets storlek och komplexitet. De behöriga myndigheterna bör dessutom bedöma om institutets policy för att införliva metoden för internräntesättning inom ramen för internprissättning används för att bedöma och fastställa transaktioner med kunder (detta omfattar båda sidorna av balansräkningen, dvs. utlåning och inlåning).

413. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har lämpliga kontroller av bufferten för likvida tillgångar, inbegripet koncentrationsgränser och lämplig fortlöpande övervakning av buffertens lämplighet och av förändringar i marknadsvillkoren som skulle kunna påverka institutets förmåga att snabbt likvidera sina tillgångar.

Plan för likviditetsberedskap

414. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets plan för likviditetsberedskap på rätt sätt fastställer policyer, rutiner och åtgärdsplaner för att hantera allvarliga avbrott i institutets förmåga att tillgodose sina likviditetsbehov och finansiera sig självt. De bör ta hänsyn till beredskapsfinansieringens innehåll och omfattning enligt planen för likviditetsberedskap, och i synnerhet faktorer såsom följande:

- a. Huruvida planen för likviditetsberedskap på ett adekvat sätt beskriver styrningsarrangemangen för att aktivera och underhålla planen.
- b. Huruvida planen för likviditetsberedskap på ett lämpligt sätt beaktar institutets likviditets- och finansieringsspecifika och övergripande riskprofil.
- c. Huruvida institutet har en ram med indikatorer för tidig likviditetsvarning, bland annat sådana som fastställts som likviditetsindikatorer i EBA:s riktlinjer om indikatorer för återhämtningsplaner som sannolikt är effektiva för att göra det möjligt för institutet att i god tid identifiera försämrade marknadsförhållanden och snabbt fastställa vilka åtgärder som behöver vidtas.
- d. Huruvida planen för likviditetsberedskap tydligt beskriver att likviditetsbufferten för likviditetstäckningskvoten är utformad för att användas vid stress, även om detta leder till likviditetstäckningsvärden under 100 procent, inklusive att det ingår i den förväntade hanteringen av likviditetsrisker under stress att efterföljande kommunikation till den verkställande ledningen sker om fastställda lägre likviditetstäckningsvärden uppnås. Planen för likviditetsberedskap bör tydligt återspegla och beskriva hur likviditetsrisk bör hanteras under stress för att styra så nära som möjligt mot riktade likviditetstäckningsnivåer.
- e. Huruvida planen för likviditetsberedskap tydliggör alla väsentliga (potentiella) finansieringskällor, inklusive de belopp som preliminärt beräknas finnas tillgängliga från de olika likviditetskällorna och den tid det beräknas ta för att få finansiering från dessa.
- f. Huruvida åtgärderna är i linje med institutets övergripande riskstrategi och aptit för likviditetsrisk.
- g. Hur lämpliga antagandena om centralbanksfinansieringens roll är i institutets plan för likviditetsberedskap. De behöriga myndigheterna kan till exempel överväga institutets uppfattning om
 - I. tillgången till aktuella och framtida potentiella finansieringskällor i anslutning till centralbankens utlåningsprogram,
 - II. vilka typer av utlåningsfaciliteter, godtagbara säkerheter och operativa rutiner som finns för att få tillgång till centralbanksfinansiering,

- III. under vilka omständigheter centralbanksfinansiering skulle behövas, vilket belopp som skulle krävas och under hur lång tid sådan centralbanksfinansiering sannolikt skulle behövas.

415. De behöriga myndigheterna bör bedöma om åtgärderna som beskrivs i planen för likviditetsberedskap är genomförbara i de stressscenarier där det är meningen att de ska vidtas. De bör bland annat ta hänsyn till följande faktorer:

- a. Graden av överensstämmelse och samverkan mellan institutets likviditetsrelaterade stresstester, dess plan för likviditetsberedskap, dess indikatorer för tidig varning avseende likviditet och, i tillämpliga fall, dess likviditetsrelaterade återhämtningsplan.
- b. Huruvida de åtgärder som anges i planen för likviditetsberedskap verkar kunna göra det möjligt för institutet att reagera på ett adekvat sätt på en rad möjliga scenarier med allvarlig likviditetsstress, inbegripet institutspecifik och marknadsomfattande stress, samt det potentiella sambandet mellan dem, och huruvida de åtgärder som definieras i planen för likviditetsberedskap är försiktigt kvantifierade i fråga om likviditetsgenererande kapacitet under stressade förhållanden och den tid som krävs för att genomföra dem, med beaktande av operativa krav såsom pantsättning av säkerheter vid en centralbank.

416. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur lämpligt institutets system för styrning är i förhållande till dess plan för likviditetsberedskap. De bör bland annat ta hänsyn till följande faktorer:

- a. Om de rutiner för upptrappning och prioritering som närmare anger när och hur de olika åtgärderna kan och bör aktiveras är lämpliga.
- b. Om institutet har lämpliga policyer och rutiner för kommunikation inom institutet och med utomstående parter.
- c. I vilken grad planen för likviditetsberedskap⁴⁷ är förenlig med institutets planer för verksamhetskontinuitet.

Finansieringsplaner

417. De behöriga myndigheterna bör bedöma om finansieringsplanen är genomförbar och lämplig med hänsyn till institutets karaktär, omfattning och komplexitet, dess aktuella och planerade verksamhet samt dess likviditets- och finansieringsprofil. De bör bland annat ta hänsyn till följande faktorer:

- a. Huruvida finansieringsplanen omfattar alternativa scenarier. De behöriga myndigheterna bör särskilt uppmärksamma planens robusthet för att stödja den planerade affärsverksamheten under negativa scenarier.

⁴⁷ Om planen för likviditetsberedskap är helt integrerad i återhämtningsplanen kommer detta att inkluderas i betyget för den totala återhämtningskapaciteten. Om planen för likviditetsberedskap inte införlivas i återhämtningsplanen och de två dokumenten är separata måste planen för likviditetsberedskap analyseras separat.

- b. Vilken förändring som förväntas av institutets finansieringsprofil när finansieringsplanen verkställs och om förändringen är lämplig med tanke på institutets verksamhet och affärsmodell.
- c. Huruvida finansieringsplanen bidrar till de förbättringar av institutets finansieringsprofil som krävs eller önskas.
- d. Deras egen uppfattning om (förändringar av) den verksamhet på marknaden som planeras av institut inom deras egen jurisdiktion på en aggregerad nivå, och vad detta innebär för enskilda finansieringsplaners genomförbarhet.
- e. Huruvida finansieringsplanen är:
 - I. integrerad i institutets övergripande strategiska plan,
 - II. Förenlighet med dess affärsmodell,
 - III. förenlig med dess likviditetsriskaptit.

418. De behöriga myndigheterna kan dessutom överväga följande:

- a. Huruvida institutet på ett lämpligt sätt analyserar och är medvetet om huruvida finansieringsplanen är lämplig och tillräcklig med tanke på institutets aktuella likviditets- och finansieringspositioner och den prognosticerade utvecklingen av dessa. I detta sammanhang kan de behöriga myndigheterna överväga om institutets verkställande ledning kan förklara varför finansieringsplanen är genomförbar och vilka svagheter den har.
- b. Institutets policy för att fastställa vilka finansieringsaspekter och vilka marknader som är väsentliga för institutet (och om dessa är tillräckliga).
- c. Den tidshorisont som institutet planerar för att gå över till en annan finansieringsprofil, om det krävs eller önskas, med hänsyn till att det kan uppstå risker om övergången går antingen för snabbt eller för långsamt.
- d. Om finansieringsplanen innehåller olika strategier och tydliga förvaltningsrutiner för ett snabbt genomförande av strategiförändringar.

419. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutets finansieringsplan har genomförts på lämpligt sätt. De bör åtminstone ta hänsyn till:

- a. om finansieringsplanen är väl dokumenterad och har kommunicerats till alla berörda medarbetare,
- b. huruvida finansieringsplanen är integrerad i institutets dagliga verksamhet, framför allt i beslutsprocessen för finansieringsbeslut.

420. De behöriga myndigheterna kan dessutom beakta huruvida institutet kan stämma av finansieringsplanen mot de uppgifter som lämnas till de behöriga myndigheterna i finansieringsplanens mall.

421. De behöriga myndigheterna bör beakta kvaliteten på institutets processer för övervakning av verkställandet av finansieringsplanen och dess förmåga att snabbt reagera vid avvikelser. Vid denna bedömning bör de behöriga myndigheterna bland annat beakta:

- a. vilken kvalitet uppdateringarna till ledningen håller när det gäller aktuell status för finansieringsplanens verkställande,
- b. om finansieringsplanen innehåller alternativa åtgärder som ska vidtas vid förändrade marknadsförhållanden,
- c. om institutets policy och praxis för regelbunden översyn, utfallstestning och uppdatering av finansieringsplanen när den faktiska finansieringen i hög grad skiljer sig från finansieringsplanen.

8.5. Sammanfattning av resultat, betygsättning och tillsynsåtgärder

422. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ha fått en uppfattning om institutets likviditets- och finansieringsrisker och kapaciteten hos institutets likviditetsresurser att täcka/minska dessa. Denna bedömning bör återspeglas i en sammanfattning av slutsatserna, vilken bör åtföljas av ett betyg för likviditets- och finansieringstillräcklighet som baseras på de överväganden som anges i tabell 17. Betyget för likviditets- och finansieringstillräcklighet bör spegla de behöriga myndigheternas uppfattning om huruvida de befintliga likviditetsresurserna ger tillräcklig täckning av likviditets- och finansieringsriskerna. De behöriga myndigheterna kan överväga att använda mellanliggande betyg för likviditets- och finansieringsrisk om detta anses relevant.

423. När de behöriga myndigheterna fastställer betyget för likviditets- och finansieringstillräcklighet bör de, i tillämpliga fall, beakta betyget för den totala likviditetskapaciteten vid återhämningsplaneringen (svag, tillräcklig med potentiellt utrymme för förbättringar, tillfredsställande) enligt vad som anges i punkterna 41–43 i EBA:s riktlinjer för den totala återhämningskapaciteten vid återhämningsplanering⁴⁸. Beaktandet av betyget för den totala återhämningskapaciteten i samband med likviditetsbehov är särskilt relevant om betyget för den totala återhämningskapaciteten är "svag" för likviditeten.

Tabell 17. Tillsynsöverväganden vid betygsättning av likviditets- och finansieringstillräcklighet.

Riskbetyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
1	Det finns en låg risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet givet de inneboende riskerna samt hanteringen och kontrollen av dessa.	<ul style="list-style-type: none"> • Det finns inte någon väsentlig/mycket låg risk till följd av bristande överensstämmelse (t.ex. mellan löptider, valutor). • Likviditetsbuffertens storlek och sammansättning är adekvata och lämpliga. • Nivån på andra drivkrafter för likviditetsrisk (t.ex. anseenderisk, oförmåga att överföra 	<ul style="list-style-type: none"> • Det råder överensstämmelse mellan institutets likviditets- och finansieringsstrategi och dess övergripande strategi och riskaptit. • Den organisatoriska ramen för likviditets- och finansieringsrisken är stark med tydliga ansvarsområden och en tydlig åtskillnad av uppgifter mellan risktagare och riskhantering och kontrollfunktioner.

⁴⁸ EBA/GL/2023/06

Riskbet yg	Tillsynsmyndi ghetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
		<p>koncernintern likviditet) är inte väsentlig/mycket låg.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Institutets likviditetstäckningskapacitet och likviditetsbuffertar är med god marginal högre än de kvantitativa tillsynskraven och förväntas förbli det i framtiden. • Det fria flödet av likviditet mellan enheter i koncernen, i förekommande fall, hindras inte, eller alla enheter har en utjämnings- och likviditetsbuffert som överstiger tillsynskraven. • Det finns ingen väsentlig/mycket liten risk vad gäller institutets finansieringsprofil eller hållbarhet. • Den risk som finansieringens stabilitet medför är inte väsentlig. • Andra finansieringsriskfaktorer (t.ex. anseenderisk, tillgång till finansieringsmarknader) är inte väsentliga/mycket låga. • Sammansättningen av och stabiliteten hos den långsiktiga finansieringen (> 1 år) utgör icke-väsentliga/mycket låga risker i förhållande till institutets verksamhet och affärsmodell. • Institutets totala återhämtningskapacitet med avseende på likviditet till följd av tillsynsbedömningen är "tillfredsställande". 	<ul style="list-style-type: none"> • Mättnings-, övervaknings- och rapporteringssystemen för likviditets- och finansieringsrisker är lämpliga. • De interna limiterna och kontrollramarna för finansieringsrisken är sunda och i enlighet med institutets riskhanteringsstrategi och riskapitit. • Institutet har en rimlig och trovärdig likviditetsberedskapsplan som kan vara effektiv vid behov.
2	Det finns en medellåg risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet givet de inneboende riskerna samt hanteringen och kontrollen av dessa.	<ul style="list-style-type: none"> • Obalanser (t.ex. mellan löptider, valutor) medför låg till medel risk. • Risker som utgörs av likviditetsbuffertens storlek och sammansättning är låg till medel. • Nivån på andra drivkrafter för likviditetsrisk (t.ex. anseenderisk, oförmåga att överföra koncernintern likviditet) är låg till medel. • Institutets likviditetstäckningskapacitet och likviditetsbuffertar är högre än de kvantitativa tillsynskraven, men det finns en risk för att de inte kommer att förbli det i framtiden. 	

Riskbet yg	Tillsynsmyndi ghetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
		<ul style="list-style-type: none"> • Det fria flödet av likviditet mellan enheter i koncernen, om det är relevant, hindras eller skulle kunna hindras marginellt. • Risken från institutets finansieringsprofil och dess hållbarhet är låg till medel. • Risken som utgörs av finansieringens stabilitet är låg till medel. • Andra finansieringsriskfaktorer (t.ex. anseenderisk, tillgång till finansieringsmarknader) är låga till medel. • Sammansättningen av och stabiliteten hos den långsiktiga finansieringen (> 1 år) utgör en låg risk i förhållande till institutets verksamhet och affärsmodell. • Institutets totala återhämtningskapacitet med avseende på likviditet, som följer av tillsynsbedömningen, är "tillfredsställande" eller "lämplig med utrymme för förbättring". 	
3	Det finns en medelhög risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet givet de inneboende riskerna samt hanteringen och kontrollen av dessa.	<ul style="list-style-type: none"> • Obalanser (t.ex. mellan löptider och valutor) medför medel till hög risk. • Likviditetsbuffertens storlek och sammansättning utgör medel till hög risk. • Nivån på andra drivkrafter för likviditetsrisk (t.ex. anseenderisk, oförmåga att överföra koncernintern likviditet) är medel till hög. • Institutets likviditetstäckningskapacitet och likviditetsbuffertar försämrats och/eller är under kvantitativa tillsynsrelaterade krav, och det finns farhågor om institutets förmåga att i god tid återställa efterlevnaden av dessa krav. • Det fria flödet av likviditet mellan enheter i koncernen, i förekommande fall, hindras. • Risken som utgörs av institutets finansieringsprofil och dess hållbarhet är medel till hög. • Den risk som finansieringens stabilitet utgör är medelhög till hög. 	<ul style="list-style-type: none"> • Det finns brister i överensstämmelsen mellan institutets policy och strategi för likviditets- och finansieringsrisk och den övergripande strategin och riskaptiten. • Den organisatoriska ramen för likviditets- och finansieringsrisk skiljer inte tillräckligt på ansvar och uppgifter mellan risktagare och förvaltnings- och kontrollfunktioner. • System för mätning, övervakning och rapportering av likviditets- och finansieringsrisker genomförs inte med tillräcklig noggrannhet och frekvens. • Interna limiter och kontrollramen för likviditets- och finansieringsrisk överensstämmer inte med institutets riskhanteringsstrategi eller riskaptit. • Institutet har en plan för likviditetsberedskap som sannolikt inte är effektiv eller saknar likviditetsberedskapsplan, eller har

Riskbet yg	Tillsynsmyndi ghetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
		<ul style="list-style-type: none"> • Andra finansieringsriskfaktorer (t.ex. anseenderisk, tillgång till finansieringsmarknader) är medel till hög. • Sammansättningen och stabiliteten i den långsiktiga finansieringen (> 1 år) utgör en medel risk i förhållande till institutets verksamhet och affärsmodell. • Institutets totala återhämtningskapacitet med avseende på likviditet, som följer av tillsynsbedömningen, är "tillräcklig med det finns utrymme för förbättringar" eller "svag". 	en plan som är uppenbart otillräcklig.
4	Det finns en hög risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet givet de inneboende riskerna samt hanteringen och kontrollen av dessa.	<ul style="list-style-type: none"> • Obalanser (t.ex. mellan löptider och valutor) medför hög risk. • Likviditetsbuffertens storlek och sammansättning utgör en hög risk. • Nivån på andra drivkrafter för likviditetsrisk (t.ex. anseenderisk, oförmåga att överföra koncernintern likviditet) är hög. • Institutets likviditetstäckningskapacitet och likviditetsbuffertar försämras snabbt och/eller ligger under de kvantitativa tillsynskraven, och det finns allvarliga farhågor om institutets förmåga att i god tid återställa efterlevnaden av dessa krav. • Det fria flödet av likviditet mellan enheter i koncernen, i förekommande fall, hindras allvarligt. • Risker som utgörs av institutets finansieringsprofil och hållbarhet är hög. • Den risk som utgörs av finansieringens stabilitet är hög. • Andra finansieringsriskfaktorer (t.ex. ryktesrisk, tillgång till finansieringsmarknader) är höga. • Sammansättningen och stabiliteten i den långsiktiga finansieringen (> 1 år) utgör en hög risk i förhållande till institutets verksamhet och affärsmodell. • Institutets totala återhämtningskapacitet med 	

Riskbet yg	Tillsynsmyndi ghetens uppfattning	Överväganden i samband med inneboende risk	Överväganden när det gäller adekvat förvaltning och kontroller
		avseende på likviditet, till följd av tillsynsbedömningen, är "svag".	

424. Efter betygsättningen av likviditets- och finansieringstillräcklighet i avsnitt 8.5 bör de behöriga myndigheterna avgöra om det är nödvändigt att fastställa särskilda likviditets- och finansieringskrav för att täcka likviditets- och finansieringsrisker som ett institut är eller kan bli exponerat för.
425. Nästa tabell innehåller en icke uttömmande förteckning över kvalitativa och kvantitativa tillsynsåtgärder som de behöriga myndigheterna kan använda om en specifik brist upptäcks. De behöriga myndigheterna får vidta ytterligare tillsynsåtgärder (inklusive kvantitativa åtgärder i enlighet med artikel 104.1 a i direktiv 2014/36/EU) eller en kombination av dem om dessa anses vara lämpligare för att åtgärda de konstaterade bristerna.
426. Om de behöriga myndigheterna fastställer att kvantitativa åtgärder kan vara nödvändiga bör de beakta den kompletterande vägledningen i det efterföljande avsnittet om riktmärkning och fastställande av kvantitativa likviditets- och finansieringsåtgärder.
427. Observera att en del av de åtgärder som anges i tabell 18 är av kvalitativ karaktär. Om grundläggande svagheter uppstår, särskilt när det gäller förvaltning av likviditet och finansiering, bör kvalitativa åtgärder prioriteras där så är möjligt.

Tabell 18. Potentiella och icke uttömmande tillsynsåtgärder för likviditets- och finansieringsrisk

Potentiella tillsynsåtgärder för behöriga myndigheter i enlighet med artiklarna 102, 104.1 b, e, f, j, k, i och n och artikel 105 i direktiv 2013/36/EU, artikel 8 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 och artikel 428b.5 i förordning (EU) nr 575/2013
a) kräva att instituten har en likviditetstäckningskvot som är högre än det lagstadgade minimikravet, av en sådan storlek att de brister som identifierats begränsas tillräckligt,
b) kräva att instituten tillämpar en minsta överlevnadsperiod som är tillräckligt lång för att kunna reducera brister i tillräcklig utsträckning,
c) kräva att instituten innehar en minsta total mängd likvida tillgångar eller utjämningskapacitet av en sådan storlek att de brister som identifierats begränsas tillräckligt,
d) kräva att instituten har en stabil nettofinansieringskvot som är högre än det lagstadgade minimikravet, av en sådan storlek att de brister som identifierats begränsas tillräckligt.
e) kräva att instituten innehar ett minsta totalt belopp för tillgänglig stabil finansiering, av en sådan storlek att de identifierade bristerna begränsas tillräckligt,
f) ålägga särskilda likviditetskrav, inbegripet begränsningar av löptidsobalanser mellan tillgångar och skulder,
g) ålägga administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder, inbegripet tillsynsavgifter,
h) ställa krav på koncentrationen av de likvida tillgångar, bland annat genom - krav på sammansättningen av institutets profil för likvida tillgångar med hänsyn till motparter, valuta etc., och/eller - övre gränser, limiter eller restriktioner för finansieringskoncentration,
i) ålägga restriktioner för obalanser på kort sikt mellan avtalade och beteendemässiga löptider för tillgångar och skulder, bland annat - limiter för löptidsobalanser (i särskilda löptidskategorier) mellan tillgångar och skulder, - limiter för minsta överlevnadsperioder, och/eller

Potentiella tillsynsåtgärder för behöriga myndigheter i enlighet med artiklarna 102, 104.1 b, e, f, j, k, i och n och artikel 105 i direktiv 2013/36/EU, artikel 8 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 och artikel 428b.5 i förordning (EU) nr 575/2013

- limiter för beroende av vissa kortfristiga finansieringskällor, t.ex. finansiering på penningmarknaden.

j) införa ytterligare eller frekventare rapporteringskrav för likviditetspositioner, inbegripet

- frekvensen för lagstadgad rapportering om likviditetstäckningskvoten, och/eller
- frekvensen för och detaljnivån i likviditetsrapporter, t.ex. "ytterligare övervakningsmått".

k) kräva att åtgärder vidtas för att hantera brister som identifierats när det gäller institutets förmåga att identifiera, mäta, övervaka och kontrollera likviditetsrisk, genom att bland annat

- förbättra dess förmåga att genomföra stresstester samt identifiera och kvantifiera väsentliga källor till likviditetsrisk för institutet,
- öka dess förmåga att omsätta sina likvida tillgångar,
- förbättra dess plan för likviditetsberedskap och dess system med indikatorer för tidig varning,
- förbättra rapporteringen av likviditetsförvaltningsinformation till institutets ledningsorgan.

l) kräva att åtgärder vidtas för att ändra institutets finansieringsprofil, inbegripet att

- minska sitt beroende av vissa (potentiellt volatila) finansieringsmarknader, t.ex. marknadsfinansiering,
- minska finansieringsprofilens koncentration av motparter, toppar i långfristig löptidsprofil, (obalanser i) valutor etc., och/eller
- minska mängden intecknade tillgångar, eventuellt genom att särskilja total tillgångsbelastning och övervärdessäkerhet (säkerställda obligationer, marginalsäkerhetskrav).

m) kräva ytterligare eller frekventare rapportering om institutets finansieringspositioner, inbegripet

- öka frekvensen för den lagstadgade rapporteringen för övervakning av finansieringsprofilen (rapporten om den stabila nettofinansieringskvoten och "ytterligare övervakningsmått"), och/eller
- öka rapporteringsfrekvens när det gäller institutets finansieringsplan till tillsynsmyndigheten.

n). kräva att institutet vidtar åtgärder för att hantera brister som identifieras vid institutets kontroll av finansieringsrisk, bland annat genom att

- förbättra rapporteringen om finansieringsrisker till institutets ledningsorgan och verkställande ledning,
- omformulera eller förbättra finansieringsplanen, och/eller
- sätta limiter för institutets riskaptit,
- förbättra institutets förmåga att genomföra stresstester genom krav på att institutet täcker en längre stressperiod.

428. När de behöriga myndigheterna fastställer strukturella långsiktiga tillsynskrav bör de beakta behovet av ytterligare likviditets- och/eller kapitalbaskrav på kort eller medellång sikt som en tillfällig lösning för att reducera de ihållande riskerna tills de strukturella kraven ger önskad effekt.

429. Om de behöriga myndigheterna drar slutsatsen att det finns en hög risk för att institutets finansieringskostnader kommer att öka betydligt, bör de överväga att begära ändringar i finansieringsstrukturen för att minska finansieringskostnadsrisken, eller till och med kapitalbasåtgärder (som behandlas i avdelning 7) för att kompensera för inverkan på resultatet om institutet inte kan föra över de ökade finansieringskostnaderna till sin kund.

8.6. Riktmärkning och fastställande av kvantitativa likviditets- och finansieringskrav

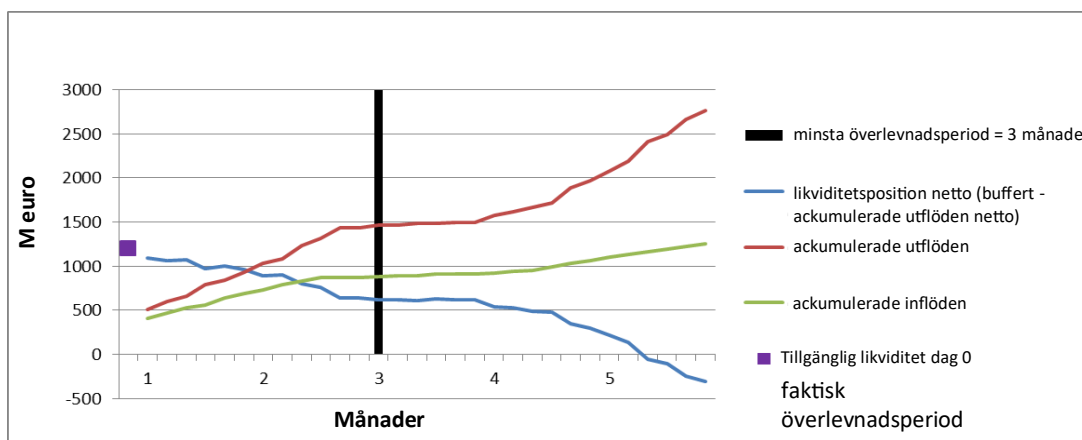
Fastställande av särskilda kvantitativa likviditets- och finansieringskrav

430. Till stöd för sin bedömning av likviditetstäckning och finansieringstillräcklighet och för att kalibrera specifika kvantitativa krav där det anses vara potentiellt nödvändigt (t.ex. någon av de åtgärder som avses i tabell 18 ovan som är kvantitativa) bör de behöriga myndigheterna överväga tillsynsmässiga referensmått för likviditet och finansiering som kvantitativa verktyg. De bör användas för att tillhandahålla ett försiktigt, konsekvent, transparent och jämförbart referensmått som kan användas för att beräkna och jämföra ett instituts särskilda kvantitativa likviditetskrav med de för institut med liknande affärsmodeller och riskprofiler. När de behöriga myndigheterna utvecklar referensmått för tillsyn bör de använda tillsynsbedömningar av likviditets- och finansieringsrisker och resultaten av tillsynsstresstester för likviditet.
431. De behöriga myndigheterna bör använda det lämpligaste referensmålet för institutets affärsmodell och vid behov göra en bedömning av referensvärdets resultat för att ta hänsyn till överväganden som är specifika för affärsmodellen. När de behöriga myndigheterna tar hänsyn till referensmått för tillsyn vid fastställandet av specifika likviditetskrav bör de förklara den logiska grunden och de allmänna underliggande principerna för referensmåten för institutet.
432. De behöriga myndigheterna bör bedöma hur lämpliga de referensmått som tillämpas på institut är samt kontinuerligt granska och uppdatera dem mot bakgrund av tidigare erfarenheter av dessa referensmått.
433. Ett viktigt underlag för den behöriga myndighetens riktmått för kvantifiering av specifika kvantitativa likviditets- eller finansieringskrav är de uppgifter som samlas in genom tillsynsrapporteringen i enlighet med artikel 415 i förordning (EU) nr 575/2013 om likviditet och stabil finansiering på individuell nivå och koncernnivå, samt ytterligare likviditetsövervakningsmått.
434. Nedan ges några exempel på möjliga metoder:
- a. Exempel 1: Institut med en inledande likviditetsbuffert på 1 200 miljoner euro i ackumulerade inflöden och ackumulerade utflöden som uppskattas under stressförhållanden beräknas till en tidshorisont på 5 månader. Under denna tidshorisont utnyttjar institutet likviditetsbufferten varje gång inflödena är lägre än utflödena. Resultatet visar att institutet skulle överleva i fyra och en halv månader under de stressförhållanden som definierats, vilket är längre än den minsta överlevnadsperioden som fastställts av tillsynsmyndigheterna (tre månader i detta exempel):

Tabell 19. Exempel för att illustrera referensmättet för kvantifiering av likviditet

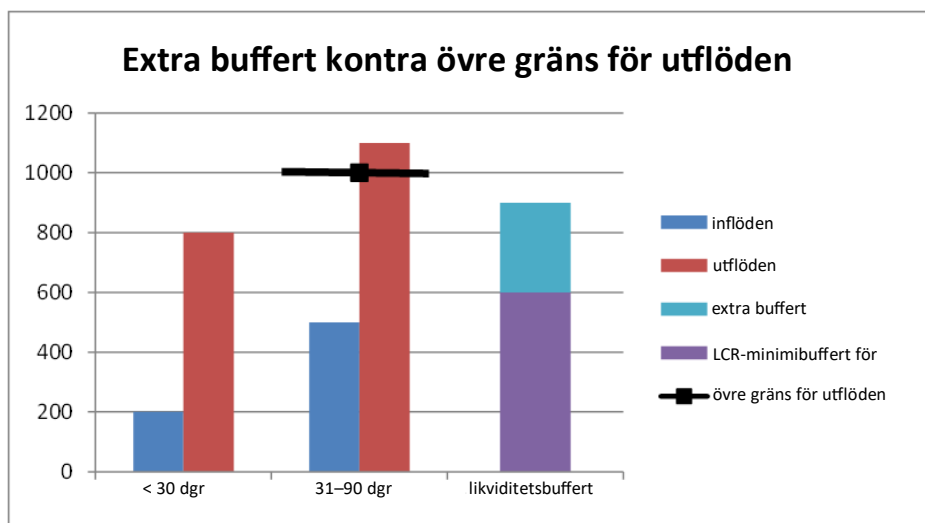
Tidshorisont (månader)	ackumulerade utflöden	ackumulerade inflöden	ackumulerade utflöden netto	likviditetsposition netto (buffert - ackumulerade utflöden netto)	Tillgänglig likviditet dag 0
					1 200
1	511	405	106	1 094	
	598	465	133	1 067	
	659	531	128	1 072	
	787	563	224	976	
	841	642	199	1 001	
	933	693	240	960	
2	1 037	731	306	894	
	1 084	788	295	905	
	1 230	833	397	803	
	1 311	875	435	765	
	1 433	875	558	642	
	1 440	876	564	636	
3	1 465	882	583	617	
	1 471	889	582	618	
	1 485	891	594	606	
	1 485	911	574	626	
	1 492	916	576	624	
	1 493	916	577	623	
4	1 581	918	663	537	
	1 618	945	673	527	
	1 666	956	710	490	
	1 719	993	726	474	
	1 885	1 030	856	344	
	1 965	1 065	900	300	
5	2 078	1 099	980	220	
	2 192	1 131	1 061	139	Överlevnadsperiod
	2 415	1 163	1 252	-52	
	2 496	1 194	1 302	-102	
	2 669	1 224	1 445	-245	
	2 764	1 253	1 511	-311	

Diagram 4: Exempel för att illustrera fastställandet av särskilda kvantitativa likviditetskrav

- b. Exempel 2: Tillsynsmyndigheten har fastställt en minimiöverlevnadsperiod på tre månader. En övre limit för utflöden kan vara ett alternativt mått för att bestämma minimiöverlevnadsperioden. Med den metoden kan tillsynsmyndigheten även hantera problemet med oacceptabelt stora skillnader mellan inflöden och utflöden. I figuren nedan åskådliggörs övre gränsen för utflöden med ett svart vågrätt streck. Ett institut är tvunget att minska sina utflöden till en nivå under övre limiten. Den övre limiten kan fastställas för en eller flera löptidskategorier och för utflöden netto (efter justering mot inflöden) eller utflöden brutto. Alternativet att istället lägga till ett buffertkrav visas i den tredje kolumnen.

Figur 5: Illustrativt exempel på fastställande av särskilda kvantitativa krav

435. Om de behöriga myndigheterna inte har utarbetat ett eget referensmått för att kvantifiera särskilda kvantitativa likviditetskrav, kan de, särskilt när det gäller likviditetsrisk, använda följande steg:

- a. Utföra en jämförande analys, under stressade förhållanden, av nettokassautflöden och godtagbara likvida tillgångar över en uppsättning tidshorisonter: upp till en månad (inbegripet till nästa dag), från en månad till tre månader, och från tre månader till ett år.

För detta ändamål bör de behöriga myndigheterna förutse nettoutflöden (bruttoutflöden och -inflöden).

- b. Uppväga kapaciteten inom olika löptidskategorier, med beaktande av stressade förhållanden (till exempel försiktig värdering under stressantaganden för likvida tillgångar jämfört med aktuell värdering under normala förhållanden och efter värderingsavdrag), och bygga upp en stressjusterad löptidsstege för det kommande året.
- c. Uppskatta institutets överlevnadsperiod, baserat på en bedömning av den stressade löptidsstegen.
- d. Fastställa vilken minsta överlevnadsperiod som är önskvärd ur tillsynssynpunkt med hänsyn till institutets riskprofil, marknadsförhållanden och makroekonomiska förhållanden.
- e. Om den minsta överlevnadsperiod som är önskvärd ur tillsynssynpunkt är längre än institutets nuvarande överlevnadsperiod kan de behöriga myndigheterna göra en uppskattning av ytterligare likvida tillgångar (extra likviditetsbuffertar) som institutet måste inneha för att förlänga sin överlevnadsperiod till den minsta överlevnadsperiod som krävs.

Fastställande av särskilda kvantitativa likviditets- och finansieringskrav

436. För att formulera de specifika kvantitativa likviditetskraven bör de behöriga myndigheterna använda en av följande metoder, såvida inte en annan metod anses lämpligare under särskilda omständigheter:

- a. Metod 1: Kräva en likviditetstäckningskvot som är högre än det lagstadgade minimikravet, av en sådan storlek att de brister som identifierats begränsas tillräckligt.
- b. Metod 2: Den minsta överlevnadsperioden måste vara tillräckligt lång för att kunna reducera brister i tillräcklig utsträckning. Överlevnadsperioden kan fastställas antingen direkt, som ett krav, eller indirekt genom att sätta en övre gräns för utflöden för de berörda löptidskategorierna. De behöriga myndigheterna kan kräva olika typer av likvida tillgångar (t.ex. tillgångar som godtas av centralbanker) för att täcka risker som inte täcks (tillräckligt) av likviditetstäckningsgraden.
- c. Metod 3: Det lägsta totalbeloppet för likvida tillgångar eller för utjämningskapacitet, antingen som ett lägsta totalbelopp eller som ett lägsta belopp utöver den tillämpliga lagstadgade miniminivån, måste vara tillräckligt stort för att brister som konstaterats ska kunna reduceras i tillräcklig utsträckning. De behöriga myndigheterna kan fastställa krav på de likvida tillgångarnas sammansättning, bland annat operativa krav (t.ex. möjlighet att direkt konvertera dem till likvida medel eller sätta in de likvida tillgångarna på centralbanken).

437. För att formulera de specifika kvantitativa kraven på stabil finansiering på ett lämpligt sätt bör de behöriga myndigheterna använda en av följande metoder, såvida inte en annan metod anses lämpligare under särskilda omständigheter:

- a. Metod 4: Kräva en stabil nettofinansieringskvot som är högre än det lagstadgade minimikravet, av en sådan storlek att de brister som identifierats begränsas tillräckligt.

- b. Metod 5: Kräva ett minsta totalbelopp för tillgänglig stabil finansiering, antingen som ett lägsta totalbelopp eller som ett minimibelopp utöver det tillämpliga lagstadgade minimibeloppet, av en sådan storlek att identifierade brister mildras i tillräcklig utsträckning.

438. De behöriga myndigheterna bör strukturera kvantitativa likviditets- eller finansieringskrav på ett sådant sätt att de uppnår i stort sett enhetliga tillsynsresultat för olika institut, med beaktande av att typerna av krav kan skilja sig åt mellan instituten på grund av deras individuella omständigheter. Utöver kvantiteten bör kravets förväntade sammansättning och karaktär beaktas. Under alla omständigheter bör tillsynskravet och andra eventuella krav anges enligt direktiv 2013/36/EU. De likviditetsbuffertar och den utjämningskapacitet som institutet har för att uppfylla tillsynskrav ska vara tillgängliga för institutet under stress.

439. De behöriga myndigheterna bör se till att institutet omedelbart meddelar dem om det inte uppfyller kraven eller inte förväntas uppfylla kraven på kort sikt. Anmälan bör åtföljas av en plan som utarbetats av institutet för att utan dröjsmål återställa efterlevnaden av kraven. De behöriga myndigheterna bör bedöma planens genomförbarhet och vidta lämpliga tillsynsåtgärder om planen inte anses genomförbar. Om planen anses genomförbar bör de behöriga myndigheterna fastställa eventuella tillfälliga tillsynsåtgärder med hänsyn till institutets omständigheter, övervaka genomförandet av återhämtningsplanen och noga övervaka institutets likviditetsställning och begära att institutet vid behov ökar rapporteringsfrekvensen.

440. Utan hinder av det ovanstående kan de behöriga myndigheterna även fastställa kvalitativa krav i form av restriktioner/övriga gränser/limiter för obalanser, koncentration, riskaptit, kvantitativa restriktioner för emission av säkerhetsställda lån etc. enligt kriterierna i avdelning 9 i riktlinjerna.

441. Nedan ges några exempel på olika metoder för att utforma särskilda kvantitativa likviditetskrav:

Exempel formulering av särskilda krav

Från och med den 1 januari 2025 och tills vidare är bank X skyldig att

- a. enligt metod 1: se till att dess utjämningskapacitet alltid är minst t.ex. 125 procent av dess likviditetsutflöde netto mätt i likviditetstäckningsgraden.
- b. enligt metod 2: se till att dess utjämningskapacitet alltid leder till en överlevnadsperiod på minst 3 månader mätt enligt det interna likviditetsstresstestet/löptidskategorier/särskilda mått som utarbetats av tillsynsmyndigheten.
- c. enligt metod 3:
 - se till att dess utjämningskapacitet alltid är minst X miljarder euro, eller
 - se till att dess utjämningskapacitet alltid är minst X miljarder euro utöver minimikravet i enlighet med likviditetstäckningsgraden,

- d. enligt metod 4: säkerställa att dess tillgängliga stabila finansiering alltid är lika med eller högre än t.ex. 125 procent av kravet på stabil finansiering mätt i den stabila nettofinansieringskvoten,
- e. enligt metod 5
 - säkerställa att dess tillgängliga stabila finansiering alltid är lika med eller högre än X miljarder euro, eller
 - säkerställa att dess tillgängliga stabila finansiering alltid är lika med eller högre än X miljarder euro utöver minimikravet enligt den stabila nettofinansieringskvoten.

Avdelning 9. Samlad ÖUP-bedömning och ÖUP-kommunikation

9.1. Allmänna överväganden

442. I denna avdelning behandlas hur resultaten från bedömningarna av varje ÖUP-del kombineras i den samlade ÖUP-bedömningen, samt hur respektive resultat kommuniceras, inbegripet formuleringen och motiveringen av kapitalbaskrav och vägledning. Den tar också upp hur de icke uttömmande tillsynsåtgärder som anges i slutet av varje relevant avsnitt och avdelningar i dessa riktlinjer samverkar med andra relevanta ramar (dvs. åtgärder för tidigt ingripande, resolutionsmyndigheters bedömningar, makrotillsynsåtgärder och bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism).

9.2. Samlad ÖUP-bedömning

443. När de behöriga myndigheterna fastställer den samlade ÖUP-bedömningen bör de beakta resultaten av bedömningarna av de enskilda ÖUP-delarna, i synnerhet:

- a. riskerna som institutet är eller kan bli exponerat för,
- b. sannolikheten att institutets styrning, bristande kontroll och/eller affärsmodell eller strategi troligen kommer att förvärra eller reducera dessa risker, eller exponera institutet för nya källor till risk,
- c. om institutets kapitalbas och likviditetsresurser ger en fullgod täckning för dessa risker,
- d. möjligheten att delarna påverkar varandra positivt och negativt (t.ex. kan de behöriga myndigheterna anse att en stark kapitalposition kan reducera vissa problem som identifieras på området för likviditet och finansiering, eller tvärtom, att en svag kapitalposition kan förvärra problemen på det området).

444. Utifrån dessa överväganden bör de behöriga myndigheterna fastställa institutets bärkraft genom att definiera hur nära institutet befinner sig en punkt då det inte längre är bärkraftigt

med hänsyn till hur lämplig dess kapitalbas och likviditetsresurser, styrning, kontroller och/eller affärsmodell eller affärsstrategi är för att täcka riskerna som det är eller kan bli exponerat för. Som ett resultat av detta fastställande bör de behöriga myndigheterna:

- a. vidta alla tillsynsåtgärder som är nödvändiga för att ta itu med problem,
- b. fastställa framtida tillsynsresurser och planering för institutet, inbegripet huruvida någon specifik tillsynsverksamhet bör planeras för institutet som en del av tillsynsplanen,
- c. fastställa om det är nödvändigt att vidta de åtgärder för tidigt ingripande som anges i artikel 27 i direktiv 2014/59/EU,
- d. fastställa om institutet kan anses hålla på att falla eller sannolikt kommer att falla i den mening som avses i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

445. Den samlade ÖUP-bedömningen bör avspeglas i ett bärkraftighetsbetyg som utgår från de överväganden som anges i tabell 20 och dokumenteras tydligt i en årlig sammanfattning av den övergripande ÖUP-bedömningen. Denna årliga sammanfattning bör även omfatta det samlade ÖUP-betyget och betygen för de enskilda ÖUP-delarna, samt eventuella tillsynsbedömningar under de senaste tolv månaderna.

Tabell 20. Tillsynsöverväganden för det samlade ÖUP-betyget

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
1	De identifierade riskerna utgör en låg risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> Institutets affärsmodell och strategi ger inte upphov till några farhågor. Den interna styrningen och de särskilda kontrollåtgärderna för institutet ger inte upphov till några farhågor. Institutets risker för kapital och likviditet utgör en icke-materiell/mycket låg risk för betydande konsekvenser för institutets stabilitet. Sammansättningen och kvantiteten av den kapitalbas som innehas ger inte upphov till några farhågor. Institutets likviditetsställning och finansieringsprofil ger inte upphov till några farhågor. Inga väsentliga farhågor om trovärdigheten och genomförbarheten av institutets återhämtningsplan.
2	De identifierade riskerna utgör en medellåg risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> Det finns en låg till medel grad av oro när det gäller institutets affärsmodell och strategi. Det finns en låg till medel grad av oro när det gäller institutets styrning eller institutomfattande kontrollsystem. Det finns en låg till medel risk för betydande konsekvenser på grund av risker för kapital och likviditet. Det finns en låg till medel grad av oro när det gäller sammansättningen av och kvantiteten av den kapitalbas som innehas. Det finns en låg till medel grad av oro när det gäller institutets likviditetsställning och/eller finansieringsprofil. Det finns en låg till medel grad av oro över trovärdigheten och genomförbarheten av institutets återhämtningsplan.
3	De identifierade riskerna utgör en medelhög risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> Det finns en medel till hög grad av oro för institutets affärsmodell och strategi.

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Överväganden
		<ul style="list-style-type: none"> • Det finns en medel till hög grad av oro när det gäller institutets styrning eller institutomfattande kontrollsystem. • Det finns en medel till hög risk för betydande konsekvenser på grund av kapital- och likviditetsrisk. • Det finns en medel till hög grad av oro över sammansättningen av och storleken på institutets kapitalbas. • Det finns en medel till hög grad av oro för institutets likviditetsprofil och/eller finansieringsprofil. • Det finns en medel till hög grad av oro över trovärdigheten och genomförbarheten av institutets återhämtningsplan
4	De identifierade riskerna utgör en hög risk för institutets bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> • Det finns en hög grad av oro angående institutets affärsmodell och strategi. • Det finns en hög grad av oro för institutets styrning eller institutomfattande kontrollåtgärder. • Det finns en hög risk för betydande konsekvenser orsakade av risker för kapital och likviditet. • Det finns en hög grad av oro när det gäller sammansättningen av och kvantiteten av institutets kapitalbas. • Det finns en hög grad av oro angående institutets likviditetsprofil och/eller finansieringsprofil. • Det finns en hög grad av oro över trovärdigheten och genomförbarheten av institutets återhämtningsplan.

446. När de behöriga myndigheterna fastställer att ett institut håller på att falla eller sannolikt kommer att falla, och detta avspeglas i det samlade ÖUP-betyget F, bör de inleda samråd med resolutionsmyndigheterna enligt förfarandet som föreskrivs i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

9.3. Information om resultatet av ÖUP-bedömningen

447. De behöriga myndigheterna bör skriftligen meddela resultatet av ÖUP-bedömningen till institutet, i enlighet med den tillsynsintensitet som framgår av tabell 1 i avsnitt 2.4. Kommunikationen bör riktas till institutets ledningsorgan.

448. Informationen om resultatet av ÖUP-bedömningen till institut, och i förekommande fall till andra behöriga myndigheter eller resolutionsmyndigheter, bör åtminstone omfatta följande delar:

- Relevant tillämpningsnivå, datum och datum för ÖUP-bedömningens tillämpning samt referensdatum för den information som använts vid utarbetandet av bedömningen i enlighet med artikel 10 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 710/2014.
- En beskrivning av resultatet av översyns- och utvärderingsprocessen, inbegripet en sammanfattning av bedömningen, väsentliga resultat från tillsynen och det samlade ÖUP-betyget. Om institutet behöver vidta korrigerande åtgärder för specifika ÖUP-delar eller ÖUP-underdelar bör de behöriga myndigheterna överväga att inkludera en lämplig tidsram för avhjälpan åtgärder och informera om betygen för dessa delar och underdelar, där så är lämpligt.

- c. Den nivå och kvalitet som krävs för P2R, i enlighet med den process och de kriterier som anges i avdelning 7, inklusive den institutspecifika motiveringen för att fastställa kraven, separat för risken för alltför låg bruttosoliditet och för andra typer av risker. Motiveringen bör ge en tydlig indikation på de väsentliga riskfaktorer som bidrar till P2R. Vid relevanta ändringar av regelverket för fastställande av P1R som är tillämpligt på ett institut bör kommunikationen omfatta resultatet av den bedömning som gjorts i enlighet med punkt 294 i avdelning 7. De behöriga myndigheterna bör motivera P2R genom att
- i möjligaste mån hänvisa till de riskkategorier och underkategorier/delar som beskrivs i avdelning 6 och avsnitten 7.2 och 7.3, med beaktande av de befintliga definitionerna av specifika risktyper i tillämplig lagstiftning, i syfte att säkerställa övergripande jämförbarhet mellan institut,
 - identifiera de största brister som ska täckas av dessa krav tills de har åtgärdats i enlighet med punkt 320.
- d. När de behöriga myndigheterna informerar om den kapitalnivå och kvalitet som krävs för kraven inom pelare 2 i enlighet med föregående punkt bör de
- informera om institutets TSCR som andel (kvot) av TREA, fördelat på kravets sammansättning. TSCR bör uttryckas med hjälp av följande formel:
$$TSCR - kvot = \frac{TSCR}{TREA}$$
 - institutets TSLRR som andel (kvot) av bruttosoliditetsexponeringen (LRE), uppdelat efter kravets sammansättning. TSLRR bör uttryckas med hjälp av följande formel:
$$TSLRR kvot = \frac{TSLRR}{LRE}$$
 - Informera om institutets OCR och dess komponenter, kapitalbaskraven enligt pelare 1, P2R och buffertkraven, som en andel (kvot) av TREA, uppdelat i termer av kravets sammansättning,
 - Informera om institutets OLRR och dess komponenter, kapitalbaskravet för bruttosoliditetsgraden, P2R-LR och buffertkravet avseende bruttosoliditetsgraden för globala systemviktiga institut (G-SII), som en andel (kvot) av LRE, uppdelat efter kravets sammansättning.
- e. Den förväntade nivån och kvaliteten på P2G och P2G-LR i enlighet med den process och de kriterier som anges i avsnitt 7.6, om fastställandet av dem leder till ett positivt värde, inbegripet:
- Alla tillämpliga kapitalbaskvoter som påverkas av P2G (CET1, T1 och total kapitalbas) och bruttosoliditetskrav som påverkas av P2G-LR och att kapitalbas som innehas för P2G inte kan användas för att uppfylla något av inslagen i OCR och att P2G-LR inte kan användas för att uppfylla något av inslagen i OLRR.
 - De relevanta tidsfristerna för dess inrättande.
 - Den institutspecifika motiveringen till fastställandet av vägledningen och de viktigaste inslagen i den metod som används.

- iv. Den potentiella tillsynsreaktionen på situationer där P2G och P2G-LR inte är uppfyllda.
- f. En redogörelse för den likviditet som innehas och eventuella särskilda likviditetskrav som fastställts av den behöriga myndigheten utöver dem som fastställs i artikel 4.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 och artikel 428b.2 i förordning (EU) nr 575/2013, inbegripet de institutspecifika skälen till dessa krav.
- g. I tillämpliga fall, en redogörelse för andra tillsynsåtgärder, antingen kvalitativa eller kvantitativa, inklusive eventuella åtgärder för tidigt ingripande som den behöriga myndigheten avser att vidta.

9.4. Tillsynsmyndighetens reaktion på en situation där TSCR eller OCR inte uppfylls

449. TSCR som fastställs i enlighet med dessa riktlinjer och meddelas i ÖUP-bedömningen är ett rättsligt bindande krav som instituten alltid måste uppfylla, även under stressade förhållanden. Om TSCR inte längre uppfylls bör de behöriga myndigheterna överväga ytterligare befogenheter att ingripa i enlighet med direktiven 2013/36/EU och 2014/59/EU, inbegripet återkallande av auktorisation i enlighet med artikel 18 d i direktiv 2013/36/EU, tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande i enlighet med artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, fastställande av att ett institut fallerar eller sannolikt kommer att falla i enlighet med artikel 32.4.4a i direktiv 2014/59/EU och relevanta riktlinjer och resolutionsåtgärder i enlighet med det direktivet. När de behöriga myndigheterna utövar dessa befogenheter bör de överväga huruvida åtgärderna står i proportion till omständigheterna och deras bedömning av hur situationen sannolikt kommer att utvecklas.
450. De behöriga myndigheterna bör också övervaka huruvida instituten uppfyller det samlade kapitalkravet. Vid behov bör de behöriga myndigheterna vidta åtgärder för att säkerställa att instituten uppfyller kraven i artiklarna 141–142 i direktiv 2013/36/EU.

9.5. Tillsynsreaktion på en situation där P2G inte är uppfylld

451. De behöriga myndigheterna bör övervaka huruvida institutets kapitalbas som förväntas i enlighet med P2G över tiden fastställs och upprätthålls av institutet. Om institutets kapitalbas sjunker, eller sannolikt kommer att sjunka, under den nivå som fastställts av P2G, bör den behöriga myndigheten förvänta sig att institutet ska anmäla detta och utarbeta en reviderad kapitalplan. I sin anmälan ska institutet redogöra för de negativa konsekvenser som sannolikt kan bli följden av detta och vilka åtgärder som planeras för att på sikt återställa efterlevnaden av P2G inom ramen för en förstärkt dialog med tillsynsmyndigheterna.
452. Det finns i regel tre situationer som måste beaktas av en behörig myndighet vid vilken ett institut inte kan uppfylla sitt krav på P2G.
- a. Om kapitalbasen sjunker under P2G-nivån (samtidigt som den ligger över OCR) under institutspecifika eller externa omständigheter då risker som P2G var avsedd att täcka har materialiserats, kan den behöriga myndigheten tillåta institutet att tillfälligt bedriva

verksamhet under P2G-nivån, förutsatt att den reviderade kapitalplanen anses vara trovärdig i enlighet med kriterierna i avsnitt 7.7. Den behöriga myndigheten kan också överväga att anpassa nivån på P2G om så är lämpligt.

- b. Om nivån på kapitalbasen understiger P2G (men förblir över OCR) under institutspecifika eller yttre omständigheter till följd av att risker som P2G inte var avsedd att täcka förverkligades, bör de behöriga myndigheterna förvänta sig att institutets kapitalbas ska öka till nivån P2G inom en lämplig tidsram.
- c. Om institutet bortser från P2G, inte införlivar det i sitt ramverk för riskhantering eller inte upprättar kapitalbas för att uppfylla P2G inom de relevanta tidsfrister som fastställts av den behöriga myndigheten, kan detta leda till att de behöriga myndigheterna vidtar ytterligare tillsynsåtgärder enligt tabell 16.

Om det tillstånd att bedriva verksamhet under P2G-nivån som avses i led a inte har beviljats och institutets kapitalbas upprepade gånger understiger P2G-nivån, bör den behöriga myndigheten införa P2R i enlighet med avdelning 7.

453. Oavsett särskilda tillsynsreaktioner i enlighet med föregående punkt, kan de behöriga myndigheterna även överväga att tillämpa det kapital och de ytterligare tillsynsåtgärder som anges i avdelning 7 om dessa åtgärder bedöms vara lämpligare för att åtgärda skälen till att kapitalbasen faller under den nivå som fastställts av P2G.

9.6. Samband mellan tillsynsåtgärder, åtgärder för tidigt ingripande och resolutionsmyndigheternas bedömning

454. Utöver tillsynsåtgärderna kan de behöriga myndigheterna vidta de åtgärder för tidigt ingripande som fastställs i artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, som ett komplement till de tillsynsåtgärder som fastställs i artiklarna 104 och 105 i direktiv 2013/36/EU.
455. De behöriga myndigheterna bör vidta åtgärder för tidigt ingripande utan att det påverkar övriga tillsynsåtgärder och välja de åtgärder för tidigt ingripande som är lämpligast och som står i proportion till de aktuella omständigheterna.
456. När de behöriga myndigheterna fastställer tillsynsåtgärder eller åtgärder för tidigt ingripande bör de, utöver att beakta det eskaleringsramverk som anges i avdelning 2, även ta hänsyn till resultaten av resolutionsmyndighetens bedömning av möjligheten till resolution, inbegripet det tillhörande arbetsprogrammet, i syfte att säkerställa enhetlighet i tillsynsåtgärderna.

9.7. Samband mellan tillsynsåtgärder och makrotillsynsåtgärder

457. Om ett institut är föremål för makrotillsynsåtgärder och ÖUP-bedömningen visar att dessa makrotillsynsåtgärder inte på ett tillfredsställande sätt tar itu med den institutspecifika riskprofilen eller de brister som finns i institutet (dvs. institutet är exponerat för eller utgör en

högre risknivå än den nivå som makrotillsynsåtgärden avser, eller om de identifierade bristerna är mer väsentliga än de som åtgärden avser), bör de behöriga myndigheterna överväga att komplettera makrotillsynsåtgärdena med ytterligare institutspecifika åtgärder.

9.8. Samverkan mellan tillsynsåtgärder och åtgärder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

458. När de behöriga myndigheterna vidtar tillsynsåtgärder för att hantera tillsynsmässiga brister kopplade till risker för penningtvätt och finansiering av terrorism bör de samarbeta med tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, så att de underliggande bristerna och sårbarheterna åtgärdas genom lämpliga åtgärder inom respektive myndighets ansvarsområde och utifrån deras respektive perspektiv⁴⁹.
459. Om de behöriga myndigheterna vid utövandet av sin tillsynsverksamhet har rimliga indikationer på brister i institutets system och kontrollramverk eller i det interna styrningsramverket som rör bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism eller rimliga skäl att misstänka att institutet har ökat sin exponering för risker för penningtvätt och finansiering av terrorism, bör de:
- a. underrätta tillsynsmyndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism om dessa brister och risker så snart de har identifierats och samverka med dem i enlighet med riktlinjerna för samarbete för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - b. bedöma den inverkan som sådana brister och risker kan ha på institutets tillsynssituation,
 - c. samarbeta med tillsynsmyndigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och i enlighet med respektive myndigheters uppdrag och funktioner överväga de lämpligaste tillsynsåtgärdena för att ta itu med dessa brister och risker utöver eventuella åtgärder som vidtagits av tillsynsmyndigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
460. Om de behöriga myndigheterna underrättas om eller får kännedom om tillsynsåtgärder eller sanktioner som planeras eller åläggs av tillsynsmyndigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, bör de överväga om och hur de potentiella konsekvenserna av de svagheter och misslyckanden som identifierats av tillsynsmyndigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism behöver motverkas.

⁴⁹ I enlighet med EBA:s riktlinjer för samarbete för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (EBA/GL/2021/15)

Avdelning 10. Tillämpa ÖUP på gränsöverskridande grupper

461. I denna avdelning behandlas tillämpningen av ÖUP-förfaranden och -metoder enligt dessa riktlinjer, på gränsöverskridande grupper och deras enheter. Här anges även kopplingar till den gemensamma bedömnings- och beslutsprocessen som ska genomföras enligt artikel 113 i direktiv 2013/36/EU och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 710/2014.

462. Inom ÖUP bör de behöriga myndigheterna också beakta potentiella risker för penningtvätt och finansiering av terrorism och riskerna för att riktade finansiella sanktioner inte genomförs eller kringgås, med beaktande av synpunkter från den behöriga myndigheten för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i den medlemsstat där ett moderföretag är etablerat, samt från tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som ansvarar för tillsynen av gruppens företag i olika jurisdiktioner, särskilt bedömningarna av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism, materiella svagheter och överträdelser av den lagstiftning om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som är kopplad till den gränsöverskridande bankkoncernstrukturen.

463. Vid bedömningen av tillsynskonsekvenserna av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism samt riskerna för att riktade finansiella sanktioner inte genomförs eller kringgås inom ÖUP för en gränsöverskridande grupp bör de behöriga myndigheterna utnyttja den information som erhållits genom bilaterala åtaganden med relevanta behöriga myndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med riktlinjerna för samarbete för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och genom sitt deltagande i tillsynskollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism⁵⁰.

10.1. Tillämpa ÖUP på gränsöverskridande grupper

464. När översyns- och utvärderingsprocessen och dessa riktlinjer tillämpas på gränsöverskridande grupper bör de behöriga myndigheterna bedöma bärkraften för gruppen som helhet, inbegripet dess enskilda enheter. Samordnande tillsynsmyndigheter bör göra den inledande bedömningen av moderföretaget och koncernen av institut på konsoliderad nivå, medan de andra behöriga myndigheterna bör utföra den inledande bedömningen av de enheter som står under deras tillsyn (individuellt eller på undergruppsnivå).

465. När dessa riktlinjer tillämpas på dotterbolag i en gränsöverskridande grupp bör de behöriga myndigheterna för dotterföretag, när de utför sin inledande bedömning, i första hand beakta

⁵⁰ Kollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism enligt definitionen i de gemensamma riktlinjerna för samarbete och informationsutbyte enligt direktiv (EU) 2015/849 mellan behöriga myndigheter som utövar tillsyn över kreditinstitut och finansinstitut (nedan kallade riktlinjerna för kollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism) och i artikel 2.8 i direktiv (EU) 2024/1640.

institut individuellt, på samma sätt som de skulle göra med ett fristående institut. Resultaten av sådana inledande bedömningar bör i förekommande fall även omfatta identifiering av viktiga sårbarheter i ett gränsöverskridande sammanhang eller inom en grupp och återspegla styrkor och förmildrande faktorer kopplade till den enhet som ingår i gruppen.

466. Resultaten av en sådan inledande bedömning av ÖUP-delarna, inbegripet, om de identifieras, synpunkter på viktiga beroendeförhållanden gentemot moderföretaget/gruppen, bör användas som underlag i den gemensamma bedömnings- och beslutsprocessen i enlighet med kraven i artikel 113 i direktiv 2013/36/EU. Dessa resultat bör därför diskuteras av de behöriga myndigheterna inom ramen för de tillsynskollegier som inrättats enligt artikel 116 i direktiv 2013/36/EU.
467. I enlighet med artikel 3 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 710/2014 måste den samordnande tillsynsmyndigheten och de berörda behöriga myndigheterna, innan processen med det gemensamma beslutet påbörjas, komma överens om en tidsplan för det gemensamma beslutet som anger de steg som ska följas i processen och följa den överenskomna tidsplanen under hela processen.
468. Efter diskussionerna inom tillsynskollegierna och resultaten av den gemensamma bedömningsprocessen bör de behöriga myndigheterna avsluta sina respektive ÖUP-bedömningar genom att göra nödvändiga anpassningar i förhållande till resultaten av kollegiediskussionerna.
469. Om det i en behörig myndighets bedömning framkommer att det finns särskilda brister som har att göra med gruppinterna positioner som negativt påverkar den enskilda enhetens generella bärkraft på individuell nivå bör de behöriga myndigheterna, inom tillsynskollegierna, diskutera om den slutliga bedömningen av en enhet bör ändras med hänsyn till den övergripande gruppdimensionen, bl.a. gruppens affärsmodell och strategi, samt eventuella arrangemang för gruppinternt finansiellt stöd och vad som kännetecknar dessa.
470. De behöriga myndigheterna bör diskutera och samordna följande inom tillsynskollegierna:
 - a. Planering, inbegripet frekvens, och tidsplaner för bedömning av olika ÖUP-delar för den konsoliderade gruppen och dess enheter för att underlätta utarbetandet av de rapporter om grupprisk och likviditetsrisk som krävs för de gemensamma besluten enligt artikel 113 i direktiv 2013/36/EU och artikel 3 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 710/2014 med beaktande av den proportionalitet och det tillsynsengagemang som anges i avdelning 2.
 - b. Hur referensmått bör användas i detalj vid bedömningen av ÖUP-delar.
 - c. Metoden för att individuellt bedöma och betygsätta underkategorier av risker, om sådana underkategorier identifieras som väsentliga.
 - d. Vilka indata som krävs från institutet på grupp nivå och enhetsnivå för att göra bedömningen av ÖUP-delar, inbegripet från ICAAP och ILAAP.

- e. Resultat av bedömningen, inbegripet ÖUP-betygen för de olika delarna, samt bedömningen av ÖUP och det samlade ÖUP-betyget på konsoliderad nivå och enhetsnivå. När de behöriga myndigheterna diskuterar bedömningen av enskilda risker för kapital och likviditet, bör de fokusera på de risker som identifierats som väsentliga för respektive enhet.
- f. Gränsöverskridande konsekvenser för tillsynen av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism, samt risker för att riktade finansiella sanktioner inte genomförs eller kringgås.
- g. Planerade tillsynsåtgärder och åtgärder för tidigt ingripande, i förekommande fall.

471. När de behöriga myndigheterna sammanställer bedömningen av ÖUP för den gränsöverskridande gruppen och dess enheter, bör sammanfattningen struktureras så att rapportmallarna för samlad kapitalbedömning, koncernrisk, bedömning av likviditetsrisk och bedömning av koncernlikviditetsrisk blir lätta att fylla i, då dessa mallar krävs för det gemensamma beslutet enligt artikel 113 i direktiv 2013/36/EU enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 710/2014.

10.2. ÖUP-kapitalbedömning och institutsspecifika krav

472. Fastställandet av kapitaltäckning och relaterade krav och riktlinjer enligt den process som beskrivs i avdelning 7 för gränsöverskridande grupper är en del av de behöriga myndigheternas gemensamma beslutsprocess i enlighet med artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.
473. Tillämpningen av P2R och P2R-LR för moderinstitut eller dotterinstitut i en gränsöverskridande grupp, enligt artikel 104.1 a i direktiv 2013/36/EU bör genomföras i enlighet med den gemensamma beslutsprocessen som föreskrivs i artikel 113.1 a i det direktivet.
474. I samband med diskussioner om huruvida kapitalbasen är tillräcklig och om fastställandet av P2R och P2R-LR bör de behöriga myndigheterna:
- a. beakta bedömningen av väsentligheten hos risker och brister som identifieras både på grupp nivå och enhetsnivå (dvs. vilka risker som är väsentliga för gruppen som helhet och vilka som är väsentliga för bara en enhet), samt vilken kapitalbasnivå som krävs för att täcka sådana risker,
 - b. om brister identifieras som är gemensamma för alla enheter (t.ex. att samma styrningsbrister finns i alla enheter, eller brister i modeller som används av flera enheter), överväga att samordna bedömning och tillsynsåtgärd, och framför allt besluta om huruvida åtgärder bör vidtas på konsoliderad nivå eller proportionellt för enskilda enheter om det föreligger gemensamma brister,
 - c. resultat av bedömningar av ICAAP och synpunkter på ICAAP-beräkningarnas tillförlitlighet samt den eventuella användningen av dem för att fastställa P2R,
 - d. resultat av beräkningar av referensmått för tillsyn som används för att fastställa P2R för alla enheter inom gruppen och på konsoliderad nivå,

- e. P2R som ska åläggas enheter och på konsoliderad nivå för att se till att de slutliga kapitalbaskraven är konsekventa och huruvida det finns ett behov av att överföra kapitalbas från konsoliderad nivå till enhetsnivå.

475. För att fastställa det totala ÖUP-kapitalkravet enligt avdelning 7 bör de behöriga myndigheterna beakta samma tillämpningsnivå som i kraven på gemensamma beslut i enlighet med artikel 113.1 a i direktiv 2013/36/EU. Framför allt bör det totala ÖUP-kapitalkravet och andra kapitalåtgärder, om de är tillämpliga, fastställas på konsoliderad eller individuell nivå för enheter som bedriver verksamhet i andra medlemsstater. På undergruppsnivå bör det totala ÖUP-kapitalkravet och andra kapitalåtgärder endast omfatta undergruppens moderinstitut för att undvika att P2R som de behöriga myndigheterna överväger för dotterinstitut i andra medlemsstater räknas två gånger.

476. Om resultatet av tillsynsbedömningen av risken för alltför låg bruttosoliditet för moder- eller dotterinstitut i en gränsöverskridande grupp är att pelare 2-krav bör fastställas för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet, bör P2R-LR fastställas i enlighet med den gemensamma beslutsprocess som föreskrivs i artikel 113.1 a i kapitalkravsdirektivet och det bör återspegla den separata uppsättningen av kapitalbaskrav som baseras på bruttosoliditetsgraden.

477. I samband med diskussionerna om huruvida kapitalbasen är tillräcklig för att täcka risken för alltför låg bruttosoliditet och för fastställandet av P2R-LR bör de behöriga myndigheterna beakta:

- a. aspekter som ingår i punkt 326,
- b. ytterligare pelare 2-krav för att täcka risken för alltför låg bruttosoliditet som åläggs enheter och på konsoliderad nivå för att säkerställa konsekvens i de slutliga kapitalbaskraven och huruvida det finns ett behov av att överföra kapitalbasen från konsoliderad nivå till enhetsnivå.

478. All relevant information om fastställandet av P2G och P2G-LR för moder- eller dotterinstitut i en gränsöverskridande grupp bör delas mellan de behöriga myndigheterna, och deras fastställande bör ske i enlighet med den gemensamma beslutsprocessen i enlighet med artikel 113.1 c i direktiv 2013/36/EU. De behöriga myndigheterna bör särskilt diskutera metoden för att fastställa P2G och P2G-LR på enhetsnivå om inga uppgifter från tillsynsmyndigheternas stresstester finns tillgängliga på denna nivå, eller i tillämpliga fall enas om att endast tillämpa P2G och P2G-LR på konsoliderad nivå. P2G och P2G-LR bör korrekt återspeglas i det gemensamma beslutsdokument som utarbetas i enlighet med artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.

10.3. ÖUP-likviditetsbedömning och institutsspecifika krav

479. Fastställandet av åtgärder för att hantera betydande frågor och väsentliga resultat som rör likviditetstillsyn och behovet av institutspecifika likviditetskrav bör ske i enlighet med den gemensamma beslutsprocessen i enlighet med artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.

480. Enligt artikel 113.1 b i direktiv 2013/36/EU bör de behöriga myndigheterna anse att ”frågeställningar” är betydande och/eller att ”iakttagelser” är väsentliga åtminstone när:

- a. de behöriga myndigheterna föreslår särskilda kvantitativa likviditetskrav och/eller
- b. de behöriga myndigheterna föreslår andra åtgärder än de särskilda kvantitativa likviditetskraven och sätter betyget 3 eller 4 för likviditetsrisk och/eller finansieringsrisk.

10.4. Tillämpning av andra tillsynsåtgärder

481. De behöriga myndigheterna som ansvarar för tillsynen av gränsöverskridande grupper och deras enheter bör diskutera och om möjligt samordna tillämpningen av alla tillsynsåtgärder och åtgärder för tidigt ingripande i gruppen och/eller dess väsentliga enheter för att se till att de lämpligaste åtgärderna vidtas konsekvent på de sårbara punkter som identifieras, med hänsyn till gruppdimensionen, inbegripet de inbördes beroenden och gruppinternas arrangemang som diskuteras i det föregående.

482. De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av enheter i en gränsöverskridande grupp bör, när de inför tillsynsåtgärder eller administrativa åtgärder, inbegripet sanktioner mot institut för deras bristfälliga hantering av risker för penningtvätt och finansiering av terrorism på ett adekvat sätt, samarbeta med relevanta tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med avdelning 8 i riktlinjerna för samarbete för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism⁵¹ och i linje med respektive myndighets mandat och funktioner, överväga de lämpligaste tillsynsåtgärderna för att åtgärda dessa brister och risker utöver eventuella åtgärder som vidtas av tillsynsmyndigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

⁵¹ EBA:s riktlinjer för samarbete för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism (EBA/GL/2021/15).

Avdelning 11. Stresstest inom tillsyn

11.1. Behöriga myndigheters användning av tillsynsmyndigheternas stresstester

483. De behöriga myndigheterna bör, även på grundval av artikel 100 i direktiv 2013/36/EU, använda stresstester i övervakning för att underlätta översyns- och utvärderingsprocessen och, i synnerhet, tillsynsbedömning av de viktigaste delarna, som beskrivs i avdelningarna 4–8. Integreringen av miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade faktorer i tillsynsmyndigheternas stresstester bör utföras i enlighet med de gemensamma riktlinjerna för integrering av miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker i tillsynsmyndigheternas stresstester och prioritera miljöriskerna. I synnerhet bör stresstesterna under tillsyn, där så är lämpligt, hjälpa de behöriga myndigheterna med följande:

- a. Bedömningen av institutens enskilda risker för kapital enligt avdelning 6 eller risker för likviditet och finansiering som avses i avdelning 8.
- b. Bedömningen av tillförlitligheten i institutens stresstestprogram samt scenariernas relevans, svårighetsgrad och rimlighet för institutens egna stresstester som används för ICAAP och ILAAP. Detta kan innebära att ifrågasätta institutens huvudsakliga antaganden och riskfaktorer.
- c. Bedömning av institutens förmåga att uppfylla TSCR och SKK i samband med den bedömning av kapitaltäckningen som anges i avsnitt 7.7. Beroende på omfattningen och typen av stresstest under tillsyn kan denna bedömning begränsas till endast vissa delar av TSCR som omfattas av utformningen av stresstesterna inom ramen för tillsynen (t.ex. P2R för enskilda riskkategorier, om stresstestet endast omfattar sådana riskkategorier).
- d. Fastställande av P2G för institut.
- e. Identifiering av eventuella sårbarheter eller svagheter i institutens riskhantering och kontroller av enskilda riskområden.
- f. Identifiering av eventuella brister i de övergripande styrsystem eller institutomfattande kontroller som avses i avdelning 5. I synnerhet om en behörig myndighet med hjälp av stresstester under tillsyn upptäcker brister i institutets egna stresstestprogram eller stödinфраstruktur för riskdata, bör dessa beaktas vid bedömningen av institutets övergripande ram för styrning och riskhantering.
- g. Fastställande av specifika kvantitativa likviditetskrav inom ramen för bedömningen av likviditetstäckning, särskilt om en behörig myndighet inte har utvecklat särskilda referensmått för likviditetskrav. Vissa delar av stresstest för likviditet bör i förekommande fall användas som underlag vid fastställande av särskilda likviditetskrav för institut enligt avsnitt 8.6.

484. Dessutom bör stresstester under tillsyn hjälpa de behöriga myndigheterna att bedöma de organisatoriska tillsynsförfarandena och planera tillsynsresurserna, även med beaktande av annan relevant information, särskilt för den mer frekventa och fördjupade bedömningen av vissa ÖUP-delar när det gäller institut som inte tillhör kategori 1, och för att fastställa omfattningen av det program för tillsynsgranskning som krävs enligt artikel 99 i direktiv 2013/36/EU.
485. De behöriga myndigheterna bör också, när så är lämpligt, använda resultaten av stresstester under tillsyn för att:
- a. stödja den analys som behövs för att bevilja de olika tillstånd och godkännanden som krävs enligt förordning (EU) nr 575/2013 eller direktiv 2013/36/EU, till exempel när det gäller kvalificerade innehav, fusioner och förvärv samt återköp av aktier,
 - b. stödja en tematisk analys av potentiella sårbarheter hos en grupp av institut med liknande riskprofiler.
 - c. stödja analysen av de miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade faktorernas potentiella effekter på institutens affärsmodell på grundval av en scenarioanalys på medellång till lång sikt som utförs i enlighet med de gemensamma riktlinjerna för integrering av miljömässiga, sociala och styrningsrelaterade risker i stresstester under tillsyn,
 - d. motivera institut att förbättra sina interna stresstest och riskhanteringsfunktioner: framför allt skulle ett stresstest under tillsyn med en nedifrån-och-upp-komponent kunna motivera institut att vidareutveckla och förbättra dataaggregeringen, riskmodelleringen och it-verktyg för stresstester och riskhanteringsändamål.

11.2. Huvuddelarna i tillsynsmyndigheternas stresstester

486. När de behöriga myndigheterna beslutar om huvuddelarna i stresstestningen bör de bland annat beakta följande:
- a. Omfattning, i form av omfattning av vissa riskfaktorer eller flera riskfaktorer, vissa enskilda portföljer, aktiviteter eller sektorer/geografer, alla eller flera portföljer.
 - b. Utformning, med avseende på följande: känslighetsanalys av en enda faktor eller enkel känslighetsanalys av flera faktorer, stresstestning av solvens eller likviditet, omvänd stresstestning eller analys av scenarier på medellång till lång sikt. Behöriga myndigheter bör välja den utformning som är mest lämplig för det mål som eftersträvas med stresstestet.
 - c. Omfattningen, när det gäller omfattningen av gränsöverskridande koncerner, för att säkerställa att alla relevanta koncernenheter beaktas.
 - d. Test av urval av institutioner som omfattas av stresstest: vid planering av stresstester under tillsyn bör de behöriga myndigheterna överväga ett lämpligt urval för detta ändamål, särskilt när de använder tillsynsmyndigheternas stresstest för tematiska värderingar av vissa affärsområden/modeller eller konsekvensanalyser/konsekvensbedömningar.

- e. Metod, nämligen stresstest uppifrån-och-ned, stresstest nedifrån-och-upp, kombination av båda, som föreskriver specifika förankringsscenarier för institut.

487. Vid utformning och genomförande av stresstest för översyns- och utvärderingsprocessen bör de behöriga myndigheterna beakta resultaten av översyner av tillgångarnas kvalitet, om sådana finns tillgängliga, är lämpliga och inte redan har tagits med i institutens finansiella rapporter. Att kombinera stresstester under tillsyn med tillgångskvalitetskrav kan anses vara användbart för att säkerställa att balansräkningspositionerna för de institut som omfattas av stresstesterna rapporteras korrekt med förbättrade och jämförbara utgångspunkter för de deltagande instituten.

11.3. Organisation och styrning hos behöriga myndigheter

488. De behöriga myndigheterna bör inrätta ett effektivt program för stresstester under tillsyn. Detta program bör stödjas av lämpliga arrangemang för organisation, styrning och informationsteknik för att säkerställa att stresstester under tillsyn kan utföras med lämplig frekvens. Programmet för stresstester under tillsyn bör stödja ett effektivt genomförande av programmet för tillsynsgranskning för enskilda institut. Programmet bör också återspegla hur den behöriga myndigheten fattar beslut om valet av olika former av stresstester under tillsyn i nära samband med målen för varje åtgärd.

489. Styrformer, organisation och it-system till stöd för programmet för stresstester under tillsyn bör åtminstone omfatta följande:

- a. Tillräckliga personalresurser och materiella resurser, data- och it-infrastruktur för att utforma och genomföra stresstester under tillsyn. I synnerhet bör programmet för stresstester under tillsyn stödjas av tillräcklig data och en lämplig metod som omfattar alla aspekter, inbegripet scenarier och antaganden (t.ex. mallar, vägledning och dokumentation), och som säkerställer både flexibilitet och lämpliga kvalitets- och kontrollnivåer.
- b. En kvalitetssäkringsprocess som omfattar utformning, utveckling och genomförande av stresstesterna samt möjligheten att jämföra resultaten mellan instituten.
- c. Integrering av stresstesterna i andra relevanta tillsynsprocesser. Organisationen bör därför vid behov och med förbehåll för eventuella rättsliga begränsningar stödja det interna utbytet av information och användning av alla aspekter av stresstestprogrammet.

490. Som en del av styrningsarrangemangen bör de behöriga myndigheterna se till att stresstestprogrammet ses över regelbundet, både kvalitativt och kvantitativt, för att säkerställa att det fortgår på ett adekvat sätt.

491. De behöriga myndigheterna bör se till att de har processer och arrangemang som möjliggör en effektiv dialog med instituten när det gäller stresstester och deras resultat. Denna dialog bör återspegla de avsedda målen, särskilt, men inte uteslutande, när stresstesten utförs i syfte att bedöma institutens totala kapitaltäckning och organiseras i ett mer allmänt sammanhang i de

ÖUP-bedömningar som anges i dessa riktlinjer. För en sådan dialog bör de behöriga myndigheterna, i förekommande fall på både teknisk nivå och ledningsnivå, se till att:

- a. instituten ges adekvat, tillräckligt utförliga och korrekta förklaringar och vägledningar om tillämpningen av de metoder och antaganden som används vid ett stresstest nedifrån-och-upp,
- b. adekvata, tillräckligt utförliga och korrekta instruktioner ges till instituten när det gäller de styrkande uppgifter som ska lämnas till de behöriga myndigheterna tillsammans med resultaten av stresstesterna,
- c. förklaringar ges till institut efter diskussioner, i tillämpliga fall, av resultaten från stresstester under tillsyn som leder till tillämpning av tillsynsåtgärder. Detta bör övervägas av de behöriga myndigheterna, särskilt i samband med systemomfattande stresstester som leder till tillsynsåtgärder.

492. Vid tillämpning av stresstest under tillsyn på gränsöverskridande koncerner bör de behöriga myndigheterna utbyta information och, när det är genomförbart, på lämpligt sätt diskutera processen inom ramen för tillsynskollegierna. De behöriga myndigheterna bör särskilt se till att relevanta uppgifter om metoder, scenarier och viktiga antaganden samt resultaten av stresstester under tillsyn, särskilt de som syftar till att bedöma kapitalets eller likviditetens tillräcklighet, görs tillgängliga och diskuteras.

493. De behöriga myndigheterna bör också fastställa vilka uppgifter om stresstest och deras resultat som kan offentliggöras, med beaktande av de avsedda syftena med tillsynsmyndigheternas stresstester. När de behöriga myndigheterna fattar beslut om offentliggörande av resultaten eller metoderna för stresstest under tillsyn bör de beakta sin egen roll i arbetet och det valda tillvägagångssättet och även beakta omfattningen av den egna analys som ska åtfölja offentliggjorda resultat.

Avdelning 12. Bedömning av tredjelandstillialer

494. I denna avdelning behandlas tillämpningen av de förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen som anges i dessa riktlinjer, på tredjelandstillialer enligt definitionen i artikel 47.3 i direktiv 2013/36/EU. Den behandlar även de behöriga myndigheternas tillämpning av tillsynsåtgärder för att hantera brister som fastställts vid bedömningen av ÖUP-bedömningen av tredjelandstillialer.
495. När de behöriga myndigheterna gör ÖUP-bedömningen för tredjelandstillialer bör de bland annat utvärdera institutets efterlevnad av de rättsakter som offentliggjorts separat på EBA:s webbplats i enlighet med punkt 12.
496. ÖUP-bedömningen av en tredjelandstillial bör omfatta en bedömning av filialens affärsmodell, interna styrformer och kontroller, kapitalresurser och likviditetsresurser samt bokningsarrangemang (ÖUP-delarna för tredjelandstillialer). I enlighet med översyns- och utvärderingsprocessen för kreditinstitut (ÖUP för kreditinstitut) bör bedömningen av dessa områden ske kontinuerligt och åtföljas av fortlöpande övervakning av nyckelindikatorer.
497. Granskningen bör genomföras med en frekvens och intensitet som står i proportion till tredjelandstillialens klassificering i klass 1 eller klass 2 i enlighet med artikel 48a i direktiv 2013/36/EU och arten, omfattningen och komplexiteten i tredjelandstillialens verksamhet. För tredjelandstillialer i klass 1 bör de behöriga myndigheterna åtminstone tillämpa nivån för tillsynsengagemang för institut i kategori 3 såsom anges i tabell 1 i avsnitt 2.4. För tredjelandstillialer i klass 2 bör de behöriga myndigheterna åtminstone tillämpa nivån för tillsynsengagemang för institut i kategori 4 såsom anges i tabell 1 i avsnitt 2.4.
498. Utöver bedömningen av de centrala ÖUP-komponenterna för tredjelandstillialer bör de behöriga myndigheterna se till att de förstår filialens andra väsentliga risker och hur dessa reduceras. Detta inbegriper alla betydande exponeringar mot kreditrisk, marknadsrisk, operativ risk och ränterisk i bankboken. De behöriga myndigheterna kan anse det lämpligt att göra en mer djupgående bedömning av ett eller flera av dessa områden på grundval av riskens relevans och väsentlighet för tredjelandstillialen. I sådana fall bör de behöriga myndigheterna använda vägledningen i de relevanta motsvarande avdelningarna i dessa riktlinjer som grund för bedömningen och försöka tillämpa principerna på ett sätt som står i proportion till tredjelandstillialen.
499. Om de behöriga myndigheterna utövar sin rätt i enlighet med artikel 48a i direktiv 2013/36/EU att låta tredjelandstillialen omfattas av kraven för kreditinstitut i enlighet med direktivet och faktiskt behandla tredjelandstillialen som ett dotterföretag, bör de behöriga myndigheterna tillämpa ÖUP för kreditinstitut på tredjelandstillialen i fråga och hänvisa till de relevanta

avdelningarna i dessa riktlinjer (avdelningarna 2–11, samt avsnitt 12.1.2 i detta avsnitt, om affärsmodellsanalys).

500. De behöriga myndigheterna bör använda resultaten från bedömningen av de enskilda ÖUP-delarna för att betygsätta varje område. Den behöriga myndigheten bör använda denna analys för att göra en övergripande bedömning och betygsättning av tredjelandsfilialen och använda övervägandena i tabell 21 som vägledning i detta avseende. Den övergripande bedömningen och betygsättningen bör också ta hänsyn till bedömningen och betygsättningen av tredjelandsfilialens andra väsentliga risker (i tillämpliga fall). På grundval av den samlade ÖUP-bedömningen och bedömningen av de enskilda ÖUP-delarna för tredjelandsfilialen bör de behöriga myndigheterna vidta tillsynsåtgärder i enlighet med avsnitt 12.2 i denna avdelning för att hantera eventuella brister som konstaterats.

12.1. Tillämpning av översyns- och utvärderingsprocessen på tredjelandsfilialer

12.1.1. Allmänna överväganden

501. Översyns- och utvärderingsprocessen bör inriktas på de väsentliga riskerna för tredjelandsfilialen och hur dessa är beroende av verksamheten samt övriga koncerners riskprofil och hur de hanteras. Bedömningen av filialens status och dess beroende av moderföretaget från tredjeland bör också inriktas på huruvida filialen är tillräckligt oberoende i sin styrning och riskhantering för att agera i filialens bästa intresse, säkerställa dess säkerhet, sundhet och bärkraft samt dess förmåga att fullgöra sitt åtagande gentemot kunder och motparter inom den medlemsstat där de har auktoriserats för att bedriva verksamhet.
502. Som underlag till bedömningen bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till resultaten av den oberoende tredjepartsbedömningen av filialen och det oberoende yttrandet om efterlevnad av bokningskraven enligt artiklarna 48g.8 respektive 48h.3 i direktiv 2013/36/EU. De bör även samarbeta med den myndighet som ansvarar för tillsynen av huvudföretaget (nedan kallad hemstatens tillsynsmyndighet) i enlighet med administrativa eller andra arrangemang i enlighet med artikel 48c.2 i direktiv 2013/36/EU och ta hänsyn till resultaten av hemstatens tillsynsmyndighets tillsynsbedömningar av filialen, om sådana finns tillgängliga.
503. De behöriga myndigheterna bör se till att bedömningens omfattning innehåller åtgärder för att identifiera tredjepartsleverantörer av systemisk betydelse eller som utgör risker för den finansiella stabiliteten. Vidare bör bedömningen göra det möjligt att identifiera de tredjelandsfilialer för vilka det kan vara lämpligt med auktorisation i enlighet med avdelning III kapitel 1 i direktiv 2013/36/EU (som dotterföretag). De behöriga myndigheterna bör beakta artikel 48i för kriterier att ta hänsyn i detta avseende.
504. Om granskningen av tredjelandsfilialens styrning, affärsmodell eller verksamhet ger de behöriga myndigheterna rimliga skäl att misstänka att penningtvätt eller finansiering av terrorism pågår, har begåtts eller har försökt genomföras, eller att det finns en ökad risk för

detta, är den behöriga myndigheten skyldig att omedelbart underrätta EBA och tredjelandstillfilialens tillsynsmyndighet för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med artikel 48n.4 i direktiv 2013/36/EU.

12.1.2. Analys av affärsmodellen

505. De behöriga myndigheterna bör analysera tredjelandstillfilialens affärsmodell och affärsstrategi för att förstå de viktigaste drivkrafterna bakom dess risk. De bör använda vägledningen i avdelning 4 som grund för bedömningen och sträva efter att tillämpa principerna på ett sätt som står i proportion till tredjelandstillfilialen. De behöriga myndigheterna bör kontrollera att strategin för tredjelandstillfilialen och en separat bedömning av de tillhörande riskerna dokumenteras på lämpligt sätt tillsammans med bevis på granskning och prövning av filialens ledning.
506. De behöriga myndigheterna bör ägna särskild uppmärksamhet åt omfattningen av tredjelandstillfilialens verksamhet för att bedöma om den är förenlig med det territoriella tillämpningsområdet för den auktorisation som beviljats av den behöriga myndighet där tredjelandstillfilialen är etablerad. Uppmärksamhet bör också ägnas all gränsöverskridande affärsverksamhet som bedrivs vid omvänd kundinitiering.
507. De behöriga myndigheterna bör överväga hur huvudföretagets strategiska prioriteringar för tredjelandstillfilialen påverkar dess riskprofil. De bör vara uppmärksamma på eventuella mål som har fastställts för resultat eller strategiska mål för tredjelandstillfilialen och huruvida dessa stöds av tredjelandstillfilialens resurser och riskhanteringsförmåga. De bör också bedöma vilken typ av tjänster och verksamhet som erbjuds av tredjelandstillfilialen och avviker från vad den övergripande gruppen erbjuder och huruvida detta leder till ökade risker eller går utöver omfattningen av de tjänster och verksamheter som har auktoriserats att utföras av tredjelandstillfilialen, vilka inte kan vara mer omfattande än det direkta huvudföretagets erbjudanden i tredjelandet.

12.1.3. Bedömning av intern styrning och kontroll

508. De behöriga myndigheterna bör bedöma om formerna för tredjelandstillfilialens styrning är tillräckliga med hjälp av avdelning 5 och avsnitt 7 i EBA:s riktlinjer för intern styrning i enlighet med direktiv 2013/36/EU⁵² som vägledning samt de specifika övervägandena för tredjelandstillfilialer nedan. Bedömningen bör omfatta det övergripande ramverket, riskkultur och riskbeteende, ersättningspolicy och ersättningspraxis samt ramen för intern kontroll och riskhantering, inbegripet hantering av IKT-risker och tredjepartsrisker.
509. Vid bedömningen av den interna styrningen bör de behöriga myndigheterna överväga om tredjelandstillfilialen upprätthåller tillräcklig reell närvaro i medlemsstaten i enlighet med kraven i punkt 90 g i EBA:s riktlinjer för intern styrning.

⁵² EBA/GL/2021/05

Organisatoriskt ramverk

510. De behöriga myndigheterna bör bedöma om de personer som leder tredjelandsfilialen:

- a. har tillräcklig förståelse för filialens verksamhet och risker och kunskap om den lokala marknaden samt medlemsstatens EU-lagstiftning och nationella lagstiftning,
- b. har tillräcklig auktoritet, ställning och oberoende, med beaktande av den utsträckning i vilken de har befogenhet att bidra till moderbolagets beslut som påverkar filialen,
- c. tillbringar tillräckligt med tid i medlemsstaten och i filialens lokaler för att effektivt kunna fullgöra sina uppgifter.

511. Om tredjelandsfilialen har inrättat en filialledningsgrupp bör de behöriga myndigheterna se över dess roll när det gäller att säkerställa adekvat styrning. I avsaknad av ett sådant organ bör de behöriga myndigheterna granska huruvida ett lämpligt och proportionerligt alternativt ramverk för den verkställande ledningens tillsyn av tredjelandsfilialens verksamhet och risker har genomförts.

Förhållande till moderbolaget

512. De behöriga myndigheterna bör bedöma förhållandet mellan institutet och moderbolaget, inbegripet huruvida filialen är integrerad i ramen för gruppens styrning och riskhantering på ett effektivt sätt. De bör ta hänsyn till huruvida:

- a. filialens rapportering till moderbolaget ger tillräcklig synlighet för filialens väsentliga risker,
- d. det riskramverk som tillämpas på tredjelandsfilialen på ett adekvat sätt beaktar EU:s bestämmelser om finansiella tjänster.

513. Om en tredjelandsfilial utför back-to-back-transaktioner eller gruppintern verksamhet bör de behöriga myndigheterna kontrollera att filialen har en lämplig ram för hantering av sin motpartsrisk.

Ramverk för intern kontroll och riskhantering som utförs av tredje part

514. De behöriga myndigheterna bör bedöma om tredjelandsfilialen har robusta interna kontrollfunktioner. För tredjelandsfilialer i klass 1 (och tredjelandsfilialer i klass 2, i tillämpliga fall i enlighet med artikel 48g.3 i direktiv 2013/36/EU) bör de behöriga myndigheterna bedöma om lämpliga chefer för interna kontrollfunktioner har utsetts som är oberoende och har tillräcklig kapacitet för att fullgöra den funktion som föreskrivs i artikel 76.6 i direktiv 2013/36/EU.

515. De behöriga myndigheterna bör bedöma om tredjelandsfilialen genomför lämplig due diligence-granskning och löpande tillsyn av funktioner som tillhandahålls av tredjepartsleverantörer av tjänster. De bör kontrollera att tredjepartsarrangemang, inbegripet gruppinterna arrangemang, regleras av avtal och att tredjelandsfilialen har tillgång till all information som krävs för att utöva sina övervakningsskyldigheter, även när underleverantörer används. De behöriga myndigheterna bör granska tredjelandsfilialens hantering av IKT-risker,

inbegripet huruvida tredjelandsfilialen för ett lämpligt register över sina tredjepartsleverantörer av tjänster, inbegripet när underleverantörer som utför kritiska eller viktiga funktioner används.

12.1.4. Bedömning av kapitalresurser och likviditetsresurser

516. De behöriga myndigheterna bör utvärdera:

- a. Huruvida tredjelandsfilialen uppfyller minimikravet om kapitalbas och kvalificerade skulder i enlighet med artikel 48e.1 i direktiv 2013/36/EU.
- b. Huruvida koncentrationen av kapitalresurser till en viss typ av instrument eller till instrument från en viss geografisk plats, eller valutamismatch för kapitaltilldelningen jämfört med tredjelandsfilialens skulder, särskilt med inlåning, skulle leda till ökad volatilitet i instrumentens värde och till en potentiell överträdelse av minimikravet.
- c. Huruvida kapitaltilldelningen innehas på ett godtagbart spärrkonto i den medlemsstat där tredjelandsfilialen har auktoriserats och om instrumenten för kapitaltilldelning uppfyller kriterierna i artikel 48e.2 i direktiv 2013/36/EU och villkoren i EBA:s riktlinjer om instrument som är tillgängliga för tredjelandsfilialer för obegränsad och omedelbar användning för att täcka risker eller förluster⁵³.

517. De behöriga myndigheterna bör bedöma om institutet har tillräckligt med likvida och icke intecknade tillgångar för att minska sina likviditetsrisker och i synnerhet om filialens likvida tillgångar är tillräckliga för att täcka likviditetsutflöden under minst 30 dagar i enlighet med artikel 48f.1 i direktiv 2013/36/EU. För tredjelandsfilialer i klass 1 bör bedömningen omfatta filialens efterlevnad av det likviditetstäckningskrav som beskrivs i samma artikel.

518. När de behöriga myndigheterna gör bedömningen av kapitalförsörjningen och likviditeten bör de överväga om tredjelandsfilialen har dokumentation som är tillräcklig för en snabb och korrekt granskning av dess efterlevnad av minimikapitalkravet och likviditetskravet.

519. De behöriga myndigheterna bör utvärdera:

- a. kvaliteten på engagemanget mellan tredjelandsfilialen och moderföretaget när det gäller beslut om kapital- och likviditetshantering, inbegripet hur filialen omfattas av processer för koncernens kapitalplanering och likviditetsplanering, övervakning och stresstester samt om förekomsten av lämpliga upptrappningsmekanismer så att filialen utan dröjsmål kan underrätta huvudföretaget om potentiella eller faktiska kapital- eller likviditetsproblem,
- b. huruvida de gränsöverskridande gruppfinansieringsarrangemangen ligger inom gränserna för det undantag som är tillåtet enligt artikel 48c.4 d i direktiv 2013/36/EU och inte döljer gränsöverskridande affärsverksamhet som strider mot auktorisationens territoriella tillämpningsområde, till exempel om den gruppinterna finansiering som tillhandahållits en tredjelandsfilial som är etablerad i en annan medlemsstat i utbyte mot

⁵³ EBA/GL/2026/03

en (fullständig eller partiell) andel av de ekonomiska riskerna och avkastningen av en viss tillgång.

12.1.5. Bedömning av bokningsarrangemang

520. De behöriga myndigheterna bör bedöma om tredjelandsfilialen har en lämplig ram för hantering och registrering av tillgångar och skulder som bokförs eller har sitt ursprung i medlemsstaten inklusive poster utanför balansräkningen. De behöriga myndigheterna ska kontrollera att tredjelandsfilialens ramverk innehåller ett register som på ett tillfredsställande sätt dokumenterar alla tillgångar och skulder som bokförts i eller härrör från filialen i enlighet med tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artikel 48h.4 i direktiv 2013/36/EU och en policy i enlighet med artikel 48h i direktiv 2013/36/EU.
521. De behöriga myndigheterna bör bedöma om den verksamhet som bedrivs av tredjelandsfilialen, dess tillgångar och skulder som bokförts i eller härrör från, eller andra säkringsarrangemang som identifierats i registret är i enlighet med tredjelandsfilialens policy för bokningsarrangemang och dess affärsstrategi.
522. Om tredjelandsfilialen använder sig av back-to-back-bokningsarrangemang bör de behöriga myndigheterna bedöma om tredjelandsfilialen på ett lämpligt sätt hanterar riskerna med "back-to-back"-bokningsarrangemang respektive arrangemang för distansbokning, inklusive motpartsrisk, kreditvärdighetsjusteringsrisk respektive avvecklingsrisk.
523. De behöriga myndigheterna bör bedöma om tredjelandsfilialen förvaltar tillgångar och skulder självständigt. De bör överväga om tredjelandsfilialen visar prov på oberoende när det gäller att acceptera nya verksamheter, bland annat genom att genomdriva en riskaptit som filialledningen har godkänt. De bör överväga om tredjelandsfilialen har tillräckliga kontroller och tillräcklig rapportering för att självständigt förstå och agera utifrån riskerna med nuvarande eller framtida verksamhet. De bör ta hänsyn till huruvida tredjelandsfilialens ramverk på ett adekvat sätt hanterar både tillsynsriskerna med den bokade verksamheten i den mån de påverkar filialens riskprofil för kapital och likviditet och riskerna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
524. Om tredjelandsfilialen framställer tillgångar och skulder för andra filialer eller dotterbolag i samma grupp bör de behöriga myndigheterna bedöma om några särskilda risker uppstår till följd av dessa arrangemang, inbegripet operativa sårbarheter och rättsliga begränsningar.

12.2. Sammanfattning av resultat, betygsättning och tillsynsåtgärder

525. Efter denna bedömning bör de behöriga myndigheterna ta fram en samlad bild av tredjelandsfilialens viktigaste risker. Denna uppfattning bör återspeglas i en årlig sammanfattning av den samlade ÖUP-bedömningen, åtföljd av ett bärkraftighetsbetyg grundat

på de överväganden som anges i tabell 21. Den årliga sammanfattningen bör också innehålla eventuella resultat av tillsynen under de föregående 12 månaderna.

Tabell 21. Tillsynsöversväganden för det samlade ÖUP-betyget

Betyg	Tillsynsmyndighetens uppfattning	Översväganden
1	De identifierade riskerna utgör en låg risk för tredjelandstillialens bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> Tredjelandstillialens affärsmodell och strategi ger inte upphov till några farhågor. Tredjelandstillialens interna styrnings- och kontrollsystem ger inte upphov till några farhågor. Tredjelandstillialens risker är inte väsentliga eller riskhanteringen och kontrollerna är tillräckliga för att minska de risker som identifieras som väsentliga. Kapitalförsörjning och likviditetsposition för tredjelandstillialen ger inte upphov till några farhågor. Tredjelandstillialens bokningsarrangemang ger inte upphov till några farhågor.
2	De identifierade riskerna utgör en medellåg risk för tredjelandstillialens bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> Det finns en låg till medel grad av oro när det gäller tredjelandstillialens affärsmodell och strategi. Det finns en låg till medel grad av oro när det gäller tredjelandstillialens styrsystem eller kontrollsystemen. Det finns en låg till medel grad av oro över tredjelandstillialens väsentliga risker och deras hantering och kontroll. Det finns en låg till medel grad av oro när det gäller tredjelandstillialens kapitalförsörjning och/eller likviditetsposition. Det finns en låg till medel grad av oro över tredjelandstillialens bokningsarrangemang.
3	De identifierade riskerna utgör en medelhög risk för tredjelandstillialens bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> Det finns en medel till hög grad av oro för tredjelandstillialens affärsmodell och strategi. Det finns en medel till hög grad av oro över tredjelandstillialens styrnings- eller kontrollsystem. Det finns en medel till hög grad av oro över de väsentliga riskerna för tredjelandstillialen och deras hantering och kontroll. Det finns en medel till hög grad av oro över tredjelandstillialens kapitalförsörjning och/eller likviditetsposition. Det finns en medelhög till hög grad av oro över tredjelandstillialens bokningsarrangemang.
4	De identifierade riskerna utgör en hög risk för tredjelandstillialens bärkraft.	<ul style="list-style-type: none"> Det finns en hög grad av oro angående tredjelandstillialens affärsmodell och strategi. Det finns en hög grad av oro över tredjelandstillialens styrnings- eller kontrollsystem. Det finns en hög grad av oro över tredjelandstillialens väsentliga risker och deras hantering och kontroll. Det finns en hög grad av oro när det gäller tredjelandstillialens kapitalförsörjning och/eller likviditetsställning. Det finns en hög grad av oro över tredjelandstillialens bokningsarrangemang.

526. De behöriga myndigheterna kan, på grundval av de sårbarheter och brister som identifieras i bedömningen av ÖUP-delarna för tredjelandstillialer, införa tillsynsåtgärder som kräver att tredjelandstillialerna

- a. har ett belopp av kapitalförsörjning som överstiger minimikraven i artikel 48e i direktiv 2013/36/EU,
- b. begränsar den form av instrument som tillåts i enlighet med EBA:s riktlinjer om instrument som är tillgängliga för tredjelandstillägg för obegränsad och omedelbar användning för att täcka risker eller förluster i enlighet med artikel 48e.2 c i direktiv 2013/36/EU, instrument från en viss jurisdiktion eller instrument denominerade i en viss valuta,
- c. inför ytterligare operativa villkor utöver dem som anges i EBA:s riktlinjer om instrument som är tillgängliga för tredjelandstillägg för obegränsad och omedelbar användning för att täcka risker eller förluster i enlighet med artikel 48e.2 c i direktiv 2013/36/EU,
- d. uppfyller andra särskilda likviditetskrav utöver de krav som fastställs i artikel 48f i direktiv 2013/36/EU,
- e. stärker sina styrnings-, riskhanterings- eller bokningsarrangemang,
- f. begränsar eller inskränker omfattningen av sin verksamhet eller av den verksamhet som de bedriver, samt motparterna till denna verksamhet,
- g. minskar den inneboende risken i sin verksamhet, sina produkter och system, inbegripet utkontrakterad verksamhet, och slutar ägna sig åt sådan verksamhet eller erbjuda sådana produkter,
- h. uppfyller ytterligare rapporteringskrav i enlighet med artikel 48k.3 eller ökar frekvensen för den regelbundna rapporteringen,
- i. lämnar offentliggör upplysningar,
- j. Från fall till fall och med beaktande av kriterierna i artikel 48i.1 i direktiv 2013/36/EU får de behöriga myndigheterna kräva att tredjelandstillägget ansöker om auktorisation som dotterföretag i enlighet med avdelning III kapitel 1 i direktivet. Detta inbegriper fall där den behöriga myndigheten bedömer att tredjelandstillägget är av systemvikt eller medför betydande risker för den finansiella stabiliteten i enlighet med artikel 48j i direktiv 2013/36/EU.

527. För tredjelandstillägg av systemvikt kan de behöriga myndigheterna också överväga följande:

- a) Kräva att tredjelandstillägget strukturerar sina tillgångar eller verksamheter på ett sådant sätt att det inte längre räknas som systemviktigt eller att det inte längre utgör en otillbörlig risk för den finansiella stabiliteten i unionen eller i den medlemsstat där det är etablerat.
- b) Införa ytterligare tillsynskrav, inklusive styrning, för tredjelandstillägget.

528. De behöriga myndigheterna bör meddela resultaten av ÖUP-bedömningen till ledningen för tredjelandstillägget och informera den om eventuella åtgärder som tredjelandstillägget måste vidta för att följa de tillsynsåtgärder som tillämpas på grundval av resultaten. De behöriga myndigheterna bör meddela resultatet av ÖUP-bedömningen, inbegripet eventuella tillsynsåtgärder som tillämpas, till den myndighet som ansvarar för tillsynen av moderföretaget i enlighet med de administrativa avtal eller andra överenskommelser som ingåtts i enlighet med artikel 48c.2 i direktiv 2013/36/EU.

Bilaga I – Underkategorier för kreditrisk

I tabellen nedan finns en icke uttömmande förteckning över underkategorier för kreditrisk som de behöriga myndigheterna bör beakta när det är relevant.

Underkategorier för kreditrisk	Rättsliga hänvisningar/definitioner	Bedömningsområden	Rättsliga hänvisningar till bedömningsområdena
Kreditkoncentrationsrisk	Risken att institutet ådrar sig betydande kreditförluster som härrör från en koncentration av en liten grupp låntagare, av en uppsättning låntagare med liknande fallissemangsbeteende eller i hög grad korrelerade finansiella tillgångar och koncentrerad kreditriskreducering.	<ul style="list-style-type: none"> • Koncentration under ett enda namn (inbegripet en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning enligt definitionen för stora exponeringar). • Sektorsvisa koncentrationer. • Geografiska koncentrationer. • Produktkoncentration. • Koncentration av säkerhet och garantier. • Dolda koncentrationskällor som kan materialiseras under stressade förhållanden, när nivån på kreditriskkorrelationen kan öka jämfört med normala förhållanden. 	Förordning (EU) 575/2013: artiklarna 129, 170, 171, 184, 207, 209, 395, 400–401 Direktiv 2013/36/EU: artiklarna 81 och 98
Motpartsrisk	Risken för att motparten i en transaktion kan falla före den slutliga avvecklingen av transaktionens kassaflöden.	<ul style="list-style-type: none"> • Kvaliteten på motparter och relevanta kreditvärdighetsjusteringar samt transaktionernas komplexitet. • Den korrelationsrisk som uppstår när exponeringen mot en motpart är negativt korrelerad till dess kreditkvalitet. • Exponeringen för motparts- och avvecklingsrisker uttryckt både i aktuella marknadsvärden och nominella belopp, jämfört med samlad kreditexponering och kapitalbas. • Andelen transaktioner som utförs via finansmarknadsinfrastrukturer som tillhandahåller avveckling enligt principen betalning mot leverans (PvD/DvP). • Andelen transaktioner till centrala motparter och hur effektiv förlustskyddsmekanismen är för dessa. • Andelen transaktioner till centrala motparter som är etablerade i tredjeländer och hur effektiva förlustskyddsmekanismerna är för 	Förordning (EU) 575/2013: del tre avdelning II kapitel 6 artiklarna 181 och 246 Direktiv 2013/36/EU: artikel 79

Underkategorier för kreditrisk	Rättsliga hänvisningar/definitioner	Bedömningsområden	Rättsliga hänvisningar till bedömningsområdena
Avvecklings- och leveransrisk	Den risk som uppstår om transaktioner med skuldinstrument, aktier, utländsk valuta och råvaror (exklusive repor och utlåning av värdepapper eller råvaror och lån av värdepapper eller råvaror) förblir oavvecklade efter den överenskomna leveransdagen.	<p>dem, och hur eventuell överdriven exponering mot centrala motparter utanför EU minskas.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Andelen OTC-transaktioner som inte clearas centralt och effektiviteten hos förlustskyddsmekanismerna för dem. • Förekomsten och betydelsen av avtal om nettnings, samt deras ändamålsenlighet och verkställbarhet. 	Förordning (EU) 575/2013: del tre avdelning V artiklarna 1, 92,
Landrisk	Risken för att institutet kommer att ådra sig kreditförluster i samband med verksamhet som utförs i ett visst land på grund av negativa omständigheter och/eller händelser, inklusive effekterna av geopolitiska händelser, i det specifika landet.	<ul style="list-style-type: none"> • Risken för att kvaliteten på ett instituts exponeringar i ett visst land försämrats (inklusive den kollektiva risken för gäldenärer, dvs. en stor grupp gäldenärers fallissemang) till följd av hot, händelser och upptrappning av negativa händelser i samband med krig, terrorism och spänningar mellan stater och politiska aktörer som påverkar de internationella förbindelserna. • Koncentrationsgraden inom alla typer av exponeringar mot landrisk, inbegripet exponering i statspapper, i förhållande till hela institutets kreditportfölj (per gäldenär och belopp), • Den ekonomiska styrkan och stabiliteten i låntagarens land och registrerade uppgifter vad gäller punktlig betalning och fallissemang för landet i fråga. • Risken för andra former av statliga ingripanden som väsentligen kan försämma låntagarnas kreditvärdighet (t.ex. frysta insättningar, expropriering eller straffbeskattning). 	

Underkategorier för kreditrisk	Rättsliga hänvisningar/definitioner	Bedömningsområden	Rättsliga hänvisningar till bedömningsområdena
		<ul style="list-style-type: none"> • <i>Transfereringsrisken till följd av utlåning i utländsk valuta över gränserna vid väsentlig utlåning över gränserna och exponering för utländska valutor.</i> 	
Kreditrisk i samband med värdepapperisering.	<i>Risker som uppstår till följd av värdepapperiseringstransaktioner där kreditinstituten är investerare, originator eller sponsor, inbegripet anseenderisker som kan uppstå i samband med komplexa strukturer eller produkter.</i>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Lämpligheten i att allokera värdepapperiseringsexponeringar till bankbok och handelslager samt överensstämmelsen med institutets värdepapperiseringsstrategi.</i> • <i>Kreditbetyget och resultaten för de värdepapperiseringstrancher som institutet förfogar över, samt de underliggande tillgångarnas karaktär, sammansättning och kvalitet.</i> • <i>Kapitallättnadens överensstämmelse med den verkliga risköverföringen för genomförda värdepapperiseringar.</i> • <i>Om man gör en tydlig åtskillnad mellan utnyttjade och outnyttjade belopp för likviditetsfaciliteter som tillhandahålls specialföretaget för värdepapperiseringar.</i> • <i>Förekomsten av beredskapsplaner för Asset-Backed Commercial Paper (ABCP)-konduiter som hanteras av institutet för att hantera situationer där emission av ABCP inte är möjlig på grund av försämrade likviditetsförhållanden på marknaden samt effekten av att sådana planer saknas eller är otillräckliga på institutets sammanlagda kreditriskexponering.</i> 	<i>Förordning (EU) 575/2013: del tre avdelning II kapitel 5 artikel 67 Direktiv 2013/36/EU: artikel 82</i>

Underkategorier för kreditrisk		Rättsliga hänvisningar/definitioner	Bedömningsområden	Rättsliga hänvisningar till bedömningsområdena
Risk till följd av utlåning i utländsk valuta		Den ytterligare kreditrisk som uppstår till följd av utlåning i utländsk valuta till ohedgade privatpersoner och små och medelstora företag.	<ul style="list-style-type: none"> Varje icke-linjärt förhållande mellan marknadsrisk och kreditrisk där växelkurser kan ha en oproportionerlig inverkan på kreditrisken i ett instituts portfölj av lån i utländsk valuta, t.ex. en väsentlig ökning av både det utestående skuldvärdet och betalningsflödet för att betala av denna skuld och en ökning av det utestående skuldvärdet jämfört med värdet på tillgångar i inhemsk valuta som ställts som säkerhet. 	
Aktierisk handelslagret	utanför	Risken för förluster på finansiella instrument till följd av förändringar i aktieinnehav utanför handelslagret.	<ul style="list-style-type: none"> Risken för att värdet på institutets aktieinvesteringar minskar och se till att denna risk fångas upp på lämpligt sätt av institutets riskramverk. I förekommande fall, om delägarrisk i strategiska innehav (både försäkring och icke-försäkring). 	Förordning (EU) 575/2013: artikel 133
Fastighetsrisk.		Risken för förluster på grund av förändringar i marknadsvärdet på fastighetstillgångar eller på finansiella instrument som är kopplade till fastighetstillgångar.	<ul style="list-style-type: none"> Risken för att värdet på institutets fastighetsinvesteringar minskar. I förekommande fall, värdet av finansiella instrument kopplade till fastighetstillgångar (t.ex. fastighetsfonder). 	För fast egendom som ägs av ett institut, förordning (EU) nr 575/2013: artikel 134.1 – schablonmetoden artikel 156 – internmetoden
Utspädningsrisk		Artikel 4.53 i kapitalkravsförordningen	<ul style="list-style-type: none"> Utspädningsrisk för alla kreditportföljer som inte omfattas av internmetoden och för dem vars utspädningsrisk anses försumbar ur ett portföljperspektiv. Hur exponeringar som är oväsentliga inom varje portfölj eller exponeringsklass beaktas i institutets samlade bedömning av utspädningsrisk. I förekommande fall, huruvida riskbedömningen av exponeringar mot utspädningsrisk i inlösenverksamheten för system för handelsbetalningar (t.ex. i portföljen med ansvarsförbindelser för återkravspositioner) är lämplig och baserad på en konsekvent segmentering av de underliggande positionerna i enlighet med deras viktigaste kontraktsmässiga egenskaper, dvs. arten av underliggande försäljningstransaktioner, tidpunkten för 	

Underkategorier för kreditrisk	Rättsliga hänvisningar/definitioner	Bedömningsområden	Rättsliga hänvisningar till bedömningsområdena
		<i>behandlade betalningar och tillämpningen av standardiserade riskreducerande mekanismer.</i>	
Modellrisk godkända regleringsmodeller)	(för Artikel 4.1.52b kapitalkravsförordningen.	i <ul style="list-style-type: none"> • Övervaka om institutet fortsätter att uppfylla minimikraven och se till att relaterade kapitalbaskrav inte underskattas. • Bedömningen kan baseras på insikter från andra tillsynsåtgärder, inbegripet sådana som utförs i enlighet med artikel 101 i direktiv 2013/36/EU. 	Direktiv 2013/36/EU: artikel 3

Bilaga II – Underkategorier för marknadsrisk

I tabellen nedan finns en icke uttömmande förteckning över underkategorier för marknadsrisk som de behöriga myndigheterna bör beakta när det är relevant.

Underkategorier för marknadsrisk (nivå 1)	Rättsliga hänvisningar/definitioner ⁵⁴
Generell ränterisk (handelslager)	<p><i>Risken för förluster till följd av förändringar i marknadsvärdet på skuldinstrument till följd av en ränteförändring som inte har något samband med de enskilda skuldinstrumentens särskilda egenskaper.</i></p> <p><u>Relevanta rättsliga hänvisningar för kapitalbehandling:</u></p> <p>> Pre-Fundamental Review of the Trading Book (FRTB) – interna modeller</p> <p>Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 5 artikel 362.</p> <p>> Pre-FRTB – Schablonmetoden /Post-FRTB – Förenklade schablonmetoden</p> <p>Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 2 avsnitt 2 underavsnitt 2 artiklarna 339–340 (generell risk för skuldinstrument).</p> <p>> Post-FRTB – Alternativ schablonmetod</p> <p>Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 1a avsnitt 2 artikel 325d–325k (känslighetsbaserad metod, generell ränterisk)</p> <p>> Post-FRTB – Alternativ internmodellmetod</p> <p>Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 1b artikel 325az-325bp (expected shortfall/expected shortfall-riskmått)</p>
Kreditspreadrisk (handelslager)	<p><i>Den risk som uppstår till följd av förändringar i marknadsvärdet på räntebärande finansiella instrument på grund av fluktuationer i deras kreditspread (se definitioner, avdelning 1).</i></p> <p>- Kapitalbehandling differentierad efter typ av instrument/portfölj:</p>

⁵⁴ I denna tabell hänvisar vi till "Pre-Fundamental Review of the Trading Book (FRTB)" (ej översatt till svenska) för den definition och den behandling som gäller innan FRTB träder i kraft. Med Post-FRTB avses de definitioner och den metod som är tillämpliga när FRTB träder i kraft.

**Underkategorier för
marknadsrisk (nivå 1)**

Rättsliga hänvisningar/definitioner⁵⁴

- 1) Kreditspreadrisk för icke-värdepapperiseringar
 - 2) Kreditspreadrisk för värdepapperiseringar (utanför den alternativa korrelationshandelsportföljen)
 - 3) Kreditspreadrisk för värdepapperiseringar som ingår i den alternativa korrelationshandelsportföljen
- Täcker även statsrisk (dvs. risk för förluster på grund av minskande marknadsvärde för statsexponeringar).

Relevanta rättsliga hänvisningar för kapitalbehandling

> Pre-FRTB – interna modeller

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 5 i kapitalkravsförordningen artikel 362

(VaR-värde – komponent och ytterligare komponent i den alternativa korrelationshandelsportföljen ("övergripande riskmått") för positioner i den alternativa korrelationshandelsportföljen)

> Pre-FRTB – Schablonmetoden /Post-FRTB – Förenklade schablonmetoden

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 2 avsnitt 2 underavsnitt 1 artiklarna 335–338 (specifik risk för skuldinstrument)

> Post-FRTB – Alternativ schablonmetod

Förordning (EU) nr 575/2013 del tre, avdelning IV, kapitel 1a, avsnitt 2 – artikel 325d–325k (känslighetsbaserad metod, kreditspreadrisk för icke-värdepapperiseringar, kreditspreadrisk för värdepapperiseringar utanför den alternativa korrelationshandelsportföljen, kreditspreadrisk för värdepapperisering till den alternativa korrelationshandelsportföljen)

> Post-FRTB – Alternativ internmodellmetod

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 1b artikel 325az-325bp (förväntad brist/SSRM-komponent)

**Aktierisk
(handelslager)**

Risken för en förändring av ett instruments marknadsvärde på grund av en bred aktiemarknadsrörelse eller på grund av faktorer relaterade till instrumentets utgivare eller, när det gäller ett derivat, utgivaren av det underliggande instrumentet.

Underkategorier för
marknadsrisk (nivå 1)

Rättsliga hänvisningar/definitioner⁵⁴

Relevanta rättsliga hänvisningar för kapitalbehandling

> Pre-FRTB – interna modeller

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 5 artikel 362 i kapitalkravsförordningen

> Pre-FRTB – Schablonmetoden /Post-FRTB – Förenklade schablonmetoden

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 2 avsnitt 3 artiklarna 341–344 (allmän risk för egetkapitalinstrument + specifik risk för egetkapitalinstrument)

> Post-FRTB – Alternativ schablonmetod

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 1a avsnitt 2 artiklarna 325d–325k (känslighetsbaserad metod, riskklass risk för eget kapital)

> Post-FRTB – Alternativ internmodellmetod

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 1b artikel 325az-325bp (förväntad brist/SSRM-komponent)

Risken för förluster på finansiella instrument till följd av försämrade kreditvärdighet för utgivaren eller utgivaren av referenstillgångar eller underliggande tillgångar. Detta utesluter fallissemangsrisk. **Enligt FRTB behandlas denna risk som en del av kreditspreadrisken.**

Migrationsrisk

Relevanta rättsliga hänvisningar för kapitalbehandling

> Pre-FRTB – interna modeller

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 5 avsnitt 4 artiklarna 372–376

> Post-FRTB – Alternativ schablonmetod

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 1a avsnitt 2 artiklarna 325d–325k

> Post-FRTB – Alternativ internmodellmetod

**Underkategorier för
marknadsrisk (nivå 1)**

Rättsliga hänvisningar/definitioner⁵⁴

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 1b artikel 325az-325bp

Risken för förluster på finansiella instrument till följd av fallissemang hos utgivarna av dessa finansiella instrument eller utgivarna av referenstillgångarna eller de underliggande tillgångarna. Täcker även statsrisk, dvs. risk för förluster till följd av fallissemang av statsexponeringar.

**Risk för fallissemang
(handelslager)**

Relevanta rättsliga hänvisningar för kapitalbehandling

> Pre-FRTB – interna modeller

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 5 artiklarna 372–376 (Komponent för "Kapitalkrav för tillkommande fallissemangsrisk").

> Post-FRTB – Alternativ schablonmetod

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 1a avsnitt 5 artiklarna 325v–325ad

> Post-FRTB – Alternativ internmodellmetod

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 1b artikel 325az-325bp (kapitalbaskrav för fallissemangsrisk)

Förordning (EU) nr 575/2013, artikel 4.1.142 omfattar bland annat omräkningsrisk och strukturell valutarisk

**Valutakursrisk
(handelslager och
bankbok)**

Relevanta rättsliga hänvisningar för kapitalbehandling

I) Undantag för strukturella valutapositioner (S-FX-positioner)

- Förordning (EU) nr 575/2013, artikel 104c

- Riktlinjer för S-FX (EBA/GL/2020/09)

II) Behandling av andra positioner än strukturella valutapositioner (S-FX-positioner)

**Underkategorier för
marknadsrisk (nivå 1)**

Rättsliga hänvisningar/definitioner⁵⁴

> *Pre-FRTB – interna modeller*

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 5 artiklarna 362–377

> *Pre-FRTB – Schablonmetoden /Post-FRTB – Förenklade schablonmetoden*

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 3 artiklarna 351–354

> *Post-FRTB – Alternativ schablonmetod*

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 1a avsnitt 2 artiklarna 325d–325k (känslighetsbaserad metod, riskklass valutarisk)

> *Post-FRTB – Alternativ internmodellmetod*

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 1b artiklarna 325az-325bp (förväntad brist/SSRM-komponent)

Förordning (EU) nr 575/2013, artikel 4.1.143

Relevanta rättsliga hänvisningar för kapitalbehandling

> *Pre-FRTB – interna modeller*

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 5 artiklarna 362–377

> *Pre-FRTB – Schablonmetoden /Post-FRTB – Förenklade schablonmetoden*

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 4 artiklarna 351–354

> *Post-FRTB – Alternativ schablonmetod*

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 1a avsnitt 2 artiklarna 325d–325k (känslighetsbaserad metod, riskklass råvarurisk)

> *Post-FRTB – Alternativ internmodellmetod*

Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 1b artikel 325az-325bp (förväntad brist/SSRM-komponent)

**Råvarurisk
(handelslager och
bankbok)**

Underkategorier för marknadsrisk (nivå 1)		Rättsliga hänvisningar/definitioner ⁵⁴	
Risk för kreditvärdighetsjustering. (handelslager och bankbok)		Förordning (EU) nr 575/2013, artikel 381	
Värderingsrisk (handelslager och övrig verksamhet)	Risken för förluster från revideringar eller justeringar av det bokförda värdet på tillgångar och skulder värderade till verkligt värde (förordning (EU) nr 575/2013, artikel 105 och förordning (EU) 2016/101)	Underkategorier för marknadsrisk (nivå 2)	Rättsliga hänvisningar/definitioner
		<ul style="list-style-type: none"> – Marknadsprisosäkerhet – Avvecklingskostnader – Värderingsmodellrisker – Ej intjänade creditspreadar – Investerings- och finansieringskostnader. – Koncentrerade positioner – Framtida administrativ kostnad – Förtida avveckling. – Värderingsrisker av operativ natur 	Tekniska tillsynsstandards om försiktig värdering (förordning (EU) 2016/101)
Kvarstående risk	Förordning (EU) nr 575/2013, artikel 325u och tekniska tillsynsstandards om tillägg för kvarstående risk (förordning (EU) 2022/2328) – omfattar de breda kategorierna av risker som härrör från instrument med exotiska underliggande och kvarstående risker för instrument med andra kvarstående risker		

Underkategorier för marknadsrisk (nivå 1)	Rättsliga hänvisningar/definitioner ⁵⁴
	<p><u>Relevanta rättsliga hänvisningar för kapitalbehandling</u></p> <p>> Post-FRTB – Alternativ schablonmetod</p> <p>Förordning (EU) nr 575/2013, del tre avdelning IV kapitel 1a avsnitt 4 artikel 325u</p>
Marknadsrisk: Modellrisk	Förordning (EU) nr 575/2013, artikel 4.1.52b
Marknadsrisk: Risker genom linjäritet	<p>– Deltarisk (risk för förändringar av värdet på ett finansiellt instrument till följd av en förändring av värdet på riskfaktorn (effekter av första ordningen))</p> <p>- Vegarisk (risk till följd av förändringar av volatiliteten hos det underliggande i ett icke-linjärt instrument)</p> <p>– Kurvrisk (inklusive gammarisk) (risker som inte fångas upp under delta- och vegarisk, inklusive risker som uppstår till följd av andra ordningens effekter av förändringar i underliggande och av andra parametrar för optioner)</p>
Marknadsrisk: Marknadslikviditets- och koncentrationsrisk	Risken för att institutet kommer att ådra sig marknads-/likviditetsförluster till följd av en koncentration, antingen till följd av exponeringar mot en enda riskfaktor eller till följd av exponeringar mot flera riskfaktorer som är korrelerade, eller från instrument med höga likviditetshorisonter.
Marknadsrisk: Basrisk	Risk för förluster på grund av bristfällig korrelation i värdeförändringen av instrument som nominellt uppväger varandra

Bilaga III – Underkategorier för operativ risk

I tabellen nedan finns en icke uttömmande förteckning över underkategorier för operativ risk som de behöriga myndigheterna bör beakta när så är relevant.

Underkategorier för operativ risk (nivå 1)	Rättsliga hänvisningar/definitioner	Underkategorier för operativ risk (nivå 2)	Rättsliga hänvisningar/definitioner
Legal risk	Artikel 4.1.52a i kapitalkravsförordningen		
Modellrisk	Artikel 4.1.52b i kapitalkravsförordningen		
IKT-risk	Artikel 4.1.52c i kapitalkravsförordningen	IKT-risk avseende tillgänglighet kontinuitet	med på och Risken för att prestandan hos och tillgången till IKT-system, IKT-data eller IKT-tjänster påverkas negativt, inbegripet oförmåga att i tid återställa institutets tjänster på grund av ett fel i IKT-hårdvara eller IKT-programvarukomponenter, svagheter i IKT-systemförvaltningen eller någon annan händelse.
		IKT-säkerhetsrisker (inklusive cyberrisker)	Risken för att obehörig åtkomst eller illvilliga eller avsiktliga handlingar äventyrar IKT-system, IKT-data eller IKT-tjänster oavsett om de härrör från inom eller utanför institutet (t.ex. it-attacker)
		Risk förknippad med IKT-ändringar	Den risk som uppstår på grund av institutets oförmåga att hantera ändringar i IKT-system eller IKT-tjänster i tid och på ett kontrollerat sätt
		IKT- dataintegritetsrisk	Risken att uppgifter som lagras och behandlas av IKT-system är ofullständiga, felaktiga eller inkonsekventa i olika IKT-system, vilket försämrar stabiliteten eller kontinuiteten i institutets tjänster och verksamhet och eventuellt kan leda till operativa, finansiella, rättsliga eller anseendemässiga effekter.
		IKT-tredjepartsrisk	Den risk som kan uppstå för ett institut i samband med dess användning av IKT-tjänster som tillhandahålls av tredjepartsleverantörer av IKT-tjänster eller av underleverantörer till dessa, bland annat genom utkontrakteringsarrangemang (artikel 3.18 i DORA-förordningen), inbegripet koncentrationsrisk

Underkategorier för operativ risk (nivå 1)	Rättsliga hänvisningar/definitioner	Underkategorier för operativ risk (nivå 2)	Rättsliga hänvisningar/definitioner
			inom IKT (artikel 3.29 i DORA-förordningen) på både kritiska och icke-kritiska tredjepartsleverantörer av IKT-tjänster.
Tredjepartsrisk (ej IKT)	Den risk som kan uppstå för en finansiell enhet i samband med användningen av en funktion som tillhandahålls av tredjepartsleverantörer av tjänster eller deras underleverantörer, inbegripet tillhandahållandet av en funktion eller stöd till en funktion, inbegripet genom utkontrakteringsarrangemang (kommande EBA-riktlinjer om sund hantering av tredjepartsrisk).		
Kreditrisk (operativa riskhändelser relaterade till kreditrisk som inte beaktats i den riskviktade exponeringen för kreditrisk)	Artikel 317.5 i kapitalkravsförordningen		
Marknadsrisk (operativa riskhändelser med anknytning till marknadsrisk)	Artikel 317.6 i kapitalkravsförordningen		

Bilaga IV – Underkategorier av ränterisk i bankboken

I tabellen nedan finns en icke uttömmande förteckning över underkategorier för ränterisk i bankboken som de behöriga myndigheterna bör beakta när det är relevant.

Underkategorier av ränterisk i bankboken (nivå 1)	Rättsliga hänvisningar/definitioner	Underkategorier av ränterisk i bankboken (nivå 2)	Rättsliga hänvisningar/definitioner
Gaprisk	EBA/GL/2022/14 (punkt 7 "Definitioner").		
Basrisk	EBA/GL/2022/14 (punkt 7 "Definitioner").		
Optionsrisk	EBA/GL/2022/14 (punkt 7 "Definitioner").	Automatisk optionsrisk	EBA/GL/2022/14 (punkt 7 "Definitioner").
		Risk till följd av beteendemässiga optioner	EBA/GL/2022/14 (punkt 7 "Definitioner").

Bilaga V – Mätning av internprissättningsrisk

P2R för internprissättningsrisk bör fastställas genom att summera den P2R som motsvarar risken kopplad till varje internprissättningsarrangemang som baseras på den transaktionsbaserade vinstmetod som avses i punkt 173 i dessa riktlinjer. Andra typer av internprissättningsarrangemang, som på liknande sätt överför väsentliga förluster till EU-enheten, bör bedömas på ett liknande sätt. P2R som motsvarar ett internprissättningsarrangemang som tillhör den fastställda transaktionsbaserade vinstmetoden bör fastställas enligt följande:

- a) Institutet bör identifiera den portfölj vars vinster och förluster används som grund för att fastställa det belopp som ska fördelas till institutet i enlighet med internprissättningsarrangemanget.
- b) På grundval av i) empirisk bevisning och ii) nyckeltal som ingår i prissättningsarrangemanget som avses i punkt 174 b i dessa riktlinjer bör institutet fastställa sitt marginalbidrag "m" till nyckelmåtten som används för att fastställa den andel av vinster och förluster som ska fördelas mellan de enheter som deltar i internprissättningsarrangemanget.
- c) Institutet bör erhålla kapitalkraven för marknadsrisk (*C_MRPPortfolio*) för den portfölj som anges i led a.
- d) P2R för internprissättningsarrangemanget är $m \times C_MRPortfolio$. Detta får begränsas av den maximala förlust som kan fördelas till institutet i enlighet med internprissättningsarrangemanget.

Ett institut kan erhålla *C_MRPPortfolio* från en enhet som är etablerad utanför unionen och med vilken det finns ett internprissättningsarrangemang. Denna enhet kan tillhandahålla kapitalkraven på grundval av de regler för marknadsrisk som är tillämpliga i den jurisdiktion där den är etablerad. Om dessa bestämmelser från tredjeländer grundar sig på en kapitalram inom pelare 1 som inte är i linje med det ramverk för kapitalbaskrav för marknadsrisk inom pelare 1 som genomförs i EU i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013 bör de behöriga myndigheterna öka kravet med en faktor på 1,5. De behöriga myndigheterna kan sänka eller öka multiplikatorn för att återspegla väsentligheten hos skillnaderna mellan EU och tredjelandet i fråga om reglerna för marknadsrisk.

De behöriga myndigheterna får fastställa P2R för ett internprissättningsarrangemang till ett lägre värde än det som erhållits i enlighet med första stycket i denna bilaga när samtliga nedanstående villkor är uppfyllda:

- a. Inom ramen för detta internprissättningsarrangemang bedöms institutet inneha och hantera större delen av den marknadsrisk som avser den portfölj som överenskommelsen om internprissättning baseras på.
- b. Bokningsmodellen innebär att institutet kan fördela sina förluster i handelslagret på andra enheter som deltar i internprissättningsarrangemanget.
- c. Institutet ska lägga fram tillräckliga bevis för att kapitalkraven för marknadsrisk för de positioner som omfattas av internprissättningsarrangemanget redan täcker eventuella förluster till följd av

internprissättningsarrangemanget, mot bakgrund av dess roll som den huvudsakliga bidragsgivaren till internprissättningsarrangemanget i den mening som avses i led a.